چهل ادعیه عظیم الشان +

نمازهای پر فضیلت مخصوص

شب های ماه رجب، شعبان و

رمضان + اذکار شگفت و بسیار

مجرب + اعمال عبادی تمام

ماه های قمری

📆تاریخ: ۱۴/۰۲/۱۴۰۰📆

□زمان مطالعه: ۷۷۷دقیقه□

■□■□■□■□■□■□■□

دعای صحیفه

خواص و فضیلت دعای صحیفه

در کتاب شریف و با برکت مهج الدعوات مرحوم سید بن طاووس رحمه اللّه دعای شریفی با برکات بسیار و آثار فوق‌العاده از مولی الموالی امیرالمؤمنین صلوات اللّه و سلام علیه و آله نقل نموده که سزاوار است شیعیان آن حضرت از آن غافل نباشند و در مشکلات دنیا و آخرت و مسائل فردی و اجتماعی از آن بهره گرفته به نتیجه مطلوبشان برسند و از خیر این جهان و آن جهان بهره‌مند گردند. اما توصیف نتایج و آثار آن که در روایت بیان گردیده است. مرحوم سید رحمه اللّه علیه روایت نموده از حضرت علی علیه السلام که ایشان از حضرت رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله نقل نمودند که حضرت رسالت صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: جبرئیل نزدم

آمد در حالی که در پشت مقام ابراهیم علیه السلام مشغول نماز بودم پس از اتمام نماز از خداوند متعال تقاضای مغفرت برای امت خود نمودم. جبرئیل گفت: یا رسول اللّه صلی اللّٰه علیه و آله! بسیار به امت خود علاقمند می‌باشی و می‌ترسی از خطاهای‌شان. خداوند به بندگانش رحیم است. حضرت می‌فرماید آری ای برادر جبرئیل! تو نیز مورد علاقه من و امت من می‌باشی. اکنون دعایی را بیاموز که امت من بعد از من با قرائت آن و نائل شدنشان به مقاصد خود مرا یاد نمایند. جبرئیل عرضه می‌دارد: یا رسول اللّه صلی اللّٰه علیه و آله توصیه می‌کنم که امر فرمایی امت خود را هر ماه سه روز ایام البیض را که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه است روزه را فراموش ننمایند و نیز امر فرمایی آن‌ها را تا خداوند متعال را به این دعای شریف بخوانند و این دعایی است که حاملان عرش به برکت این دعا عرش الهی را حمل می‌کنند و من به برکت آن از آسمان‌ها به زمین فرود می‌آیم و از زمین به آسمان صعود می‌نمایم، و این دعا را به درب‌های بهشت و جای جای بهشت مرقوم و نوشته شده است، و با این دعا درب‌های بهشت گشوده می‌شود و به برکت این دعا خلق خداوند در روز قیامت محشور می‌شوند به امر الهی. و هر یک از امت شما این دعا را قرائت کند

خداوند عذاب قبر را از او برداشته و به برکت آن از بدی بزرگ قیامت و از آفات دنیا در امن قرار خواهد گرفت و از عذاب آتش جهنم نجات خواهد یافت. رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله فرمود از جبرئیل سوال نمودم که ثواب این دعا را بیان دارد او چنین گفت: یا رسول اللّه صلی اللّٰه علیه و آله سوال نمودی از چیزی که قدرت توصیف آن را ندارم زیرا قدرت توصیف آن را ندارم زیرا قدر آن را خداوند متعال داند و بس. و اگر تمام درختان قلم باشد و دریاها مرکب و جمیع خلائق نویسنده قادر نخواهند بود ثوابی که خداوند کریم به قرائت کننده این دعا عطا می‌فرماید بنویسند اینک مقداری از آن بیان می‌شود. چنان‌چه بنده‌ای اسیر و عبد دیگری باشد به قصد آزادی خود این دعا را قرائت کند خداوند متعال او را از سختی عبودیت و اسارت بندگی خلاص خواهد نمود چنان‌چه مغموم و گرفتاری آن را بخواند خداوند هم و غم او را بر طرف می‌گرداند. و اگر حاجتی را انسان طالب باشد و برای رفع آن این دعا را بخواند خداوند متعال حاجت او را برآورده و نیازش را مرحمت می‌فرماید چه آن حاجت دنیوی باشد و یا اخروی. مادی باشد یا معنوی آن شاء اللّه. و او را از مرگ ناگهانی سکته حفظ می‌فرماید. و از هراس قبر او را ایمن و حفظ سازد و از فقر در دنیا او را محفوظ نماید. و به

او قدرت و مقام شفاعت از دوستانش در روز قیامت عطا فرماید: در حالی که آن روز سخت و هولناک و پر هراس خندان باشد و به برکت این دعا به بهشت دارالسلام واردش نمایند و خداوند متعال او را در غرفه‌های آن مقام والا ساکن فرماید در حالی که ملبس به لباس‌های جنان باشد و چنان‌چه شخصی روزه بدارد و این دعا را بخواند خداوند ثوابی را که به جبرئیل علیه السلام و میکائیل علیه السلام و اسرافیل علیه السلام و عزرائیل علیه السلام و ابراهیم خلیل علیه السلام و عیسی علیه السلام و شمااى رسول گرامی صلی الله علیه و آله عطا فرموده به او عطا خواهد فرمود رسول اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: در شگفت بودم که جبرئیل گفت: یا محمد صلی الله علیه و آله! هر یک از امت شما در مدت عمرش یک بار این دعا را بخواند خداوند او را در روز قیامت در حالی محشور می‌نماید که صورتش مانند ماه شب چهارده می‌درخشد و مردم گمان می‌کنند یکی از انبیاء است. پس جبرئیل ادامه داد و گفت: یا محمد صلی الله علیه و آله! چنان‌چه شخصی پنج بار موفق شود به قرائت این دعا، من جبرئیل با اسبی از اسب‌های بهشتی در کنار قبر او در روز رستاخیز آماه خواهم بود که به مجرد زنده شدن و حشر او را بدون تامل در مواقف حساب

و بدون توقف در هیچ مکانی به مقام عالی در دارالنعیم در جوار وجود نازنین شما ای محمد صلی اللّٰه علیه و آله فرود آورم و ساکن نمایم و من جبرئیل ضامن هستم برای کسی که موفق به خواندن این دعا شود چه زن و چه مرد که خداوند او را عذاب نفرماید اگر چه گناهان او بیشتر از کف دریاها و افزون‌تر از قطرات باران و برگ درختان و عدد مردم اهل بهشت و جهنم باشد و هر کس موفق شود به خواندن این دعا شود ثواب حج واجب و عمره مقبوله بنویسند و هر کس در هنگام خواب یا طهارت و پاکیزگی پنج بار این دعا را قرائت کند شما را در خواب می‌بیند در حالی که او را بشارت به بهشت می‌دهید، و چنان‌چه شخصی گرسنه و تشنه باشد و برای رفع آن غذا و آبی نداشته باشد و یا مریض باشد و دارویی برایش فراهم نباشد به برکت قرائت این دعا خداوند او را از تشنگی و گرسنگی و مرض نجات خواهد داد و حوائج دنیا و آخرت او را عطا خواهد فرمود. و هر کس چیزی از او دزدیده باشند وضو بسازد و چهار رکعت یا دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوره اخلاص قل هو اللّه احد را دو مرتبه بخواند و پس از سلام نماز این دعا را بخواند و نوشته این دعا را مقابل یا زیر سرش بگذارد خداوند متعال مشرق و مغرب را درهم نموده و مفقود شده

او را به او باز گرداند. و چنان‌چه شخصی دشمنی داشته باشد و موفق شود این دعا را برای دفع او بخواند خداوند متعال او را در حفظ و امن محکم خود قرار می‌دهد که احدی به او ضرر نمی‌تواند برساند و هر کس دارای قرض باشد به برکت قرائت این دعا دین او ادا خواهد شد آن هم به سهولت آن شاء اللّه تعالی آگاه باشید که هر مومن مخلصی با اخلاص کامل آن را قرائت کند و از خداوند بخواهد که کوه به حرکت در آید و یا آب در زیر پایش محکم و سفت و جامد شود هر آینه به مقصود خواهد رسید زیرا در این دعا اسم اعظم الهی مستور است و سزاوار نیست کسی که ایمان به خداوند و اولیائش دارد اجازه دهد در قلبش کوچک‌ترین وسوسه و تردیدی درباره عظمت و خواص این دعیا شریف پیدا شود، زیرا خداوند به هر کس که اراده فرماید او را عطای بی‌حساب عنایت خواهد فرمود و رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند در هر جنگی که با دشمنان داشتم و این دعا را خواندم به برکت آن پیروزی نصیب مومنین گشت و نیز فرمودند: کسی که موفق شود به مداومت بر آن به او نور اولیاء عطا می‌شود و هر مشکلی برایش آسان و آسانی آسانتر خواهد شد.

ابن عبَّاس گوید: به خدمت رسول خدا رسیدم. حضرتش را خندان و شاد دیدم. گفتم: پدرو مادرم به فدایتان، ای رسول خدا! داستان چیست؟ فرمود: عبَّاس! جبرئِیل بر من فرود آمد. او صحیفه‌ای به دست داشت که مرا و به ویژه امتم را بزرگ داشتی است. گفت: یا محمد، این را برگیر و بخوان و بزرگ‌دار که گنجی است از گنج‌های جهان واپسین. این دعایی است که خدا با احترام به تو و امتت هدیه داده است. جبرئِیل، پاداش خوانندهی این دعا چیست؟ پاسخ داد: یامحمد، پاداشی را پرسیدی که جز خدا نمی‌داند. اگر دریاها مرکب شوند و درختان قلم و فرشتگان آسان‌ها نویسنده و هزار برابر دنیا بنویسند، مرکب‌ها تمام می‌شود و قلم‌ها می‌شکند و ده یک آن پاداش را نتوانند نوشت! یا محمد، به خدایی که تو را به پیامبری راستین برگزید، هیچ بنده‌ی مرد یا زنی این دعا را نمی‌خواند مگر آن که خداوند پاداش چهار پیامبر و چهار فرشته را برایش می‌نویسد، از پیامبران، تو یا رسول اللَّه و عیسی و موسی وإبراهیم و فرشتگان، من و إسرافِیل و میکائِیل و عزرائِیل. یا محمد، هر مرد و زنی این دعا را در دوره‌ی عمر بیست بار بخواند خداوند تبارک و تعالَی او را به آتش دوزخ کیفر نکند. اگر گناهانش به اندازه‌ی کف موج دریاها و دانه‌های باران و شمار ستارگان

و سنگینی عرش و کرسی و لوح و قلم و ریگ‌ها و درختان و موی‌ها و پشم‌ها و مردم بهشت و دوزخ باشد، خداوند آن‌ها را خواهد آمرزید و در برابر هر گناه، هزار حسنه خواهد داد! یا محمد، اگر او اندوه و غم با بیماری و ناخوشی و عارضه و تشنگی و هراسی داشت و آن را سه بار خواند، خداوند حاجتش را بر می‌آورد و هر که در جایی باشد که از شیر و گرگ ترس داشت یا می‌خواست نزد قدرتمند ستمگری رود، پروردگار بزرگ هر بدی و ناخواسته‌ای و آفتی را به نیرو و خواست خویش از وی دور می‌دارد. هر که در جنگی یک بار این دعا را بخواند، خداوند نیروی هفتاد جنگ جو را بدو می‌دهد و هر که آن را بر دردسر و صورت یا شکم یا زخم چشم و مار و عقرب زدگی بخواند، خداوند همه را از او دور می‌سازد. یا محمد، هر که این دعا را باور نداشته باشد از من بی‌زاری جسته است و هر که انکار کند برکت از وی دور می‌شود! حسن بصری گفته است: پیامبر خدا بعد از کتاب خدا، دعایی بهتر از این برای امت خویش به یادگار نگذاشت! ثوری گفته است: هر که حرمت این دعا را نشناسد، در خطر هلاکت است! پیامبر فرمود: جبرئِیل، چرا این دعا از دیگر دعاها برتر شمرده شده است؟ گفت: زیرا اسم اعظم خداوند در آن است. هر که آن را بخواند، حافظه

و هوش و دانش و عمر و سلامتی بدنش چندین برابر می‌شود و خداوند هفتاد آفت دنیایی و هفتصد آفت آخرتی از وی دور می‌شود.

متن اصلی دعای صحیفه

بسم الله الرحمن الرحیم

سه بار گفته شود (سُبحَانَ اللَّهِ العَظِیمِ وَ بِحَمدِهِ)

سُبحَانَهُ مِن إِلَهٍ مَا أَملَکَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مَلِیکٍ مَا أَقدَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَدِیرٍ مَا أَعظَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَظِیمٍ مَا أَجَلَّهُ وَ سُبحَانَهُ مِن جَلِیلٍ مَا أَمجَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مَاجِدٍ مَا أَرأَفَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن رَءُوفٍ مَا أَعَزَّهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَزِیزٍ مَا أَکبَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن کَبِیرٍ مَا أَقدَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَدِیمٍ مَا أَعلَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَالٍ مَا أَسنَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن سَنِیٍّ مَا أَبهَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَهِیٍّ مَا أَنوَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُنِیرٍ مَا أَظهَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن ظَاهِرٍ مَا أَخفَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن خَفِیٍّ مَا أَعلَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَلِیمٍ مَا أَخبَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن خَبِیرٍ مَا أَکرَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن کَرِیمٍ مَا أَلطَفَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن لَطِیفٍ مَا أَبصَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَصِیرٍ مَا أَسمَعَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن سَمِیعٍ مَا أَحفَظَهُ

وَ سُبحَانَهُ مِن حَفِيظٍ مَا أَملَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مَلِيٍّ مَا أَوفَاهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن وَفِيٍّ مَا أَغنَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن غَنِيٍّ مَا أَعطَاهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن مُعطٍ مَا أَوسَعَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن وَاسِعٍ مَا أَجوَدَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن جَوَادٍ مَا أَفضَلَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُفضِلٍ مَا أَنعَمَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن مُنعِمٍ مَا أَسيَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن سَيِّدٍ مَا أَرحَمَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبحَانَهُ مِن شَدِيدٍ مَا أَقوَاهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن قَوِيٍّ مَا أَحكَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن حَكِيمٍ مَا أَبطَشَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن بَاطِشٍ مَا أَقوَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَيُّومٍ مَا أَحمَدَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن حَمِيدٍ مَا أَدوَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن دَائِمٍ مَا أَبقَاهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن بَاقٍ مَا أَفرَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن فَردٍ مَا أَوحَدَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن وَاحِدٍ مَا أَصمَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن صَمَدٍ مَا أَملَكَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن مَالِكٍ مَا أَولَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن وَلِيٍّ مَا أَعظَمَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن عَظِيمٍ مَا أَكمَلَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن تَامٍ مَا أَعجَبَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَجِيبٍ مَا أَفخَرَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن فَاخِرٍ مَا أَبعَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَعِيدٍ مَا أَقرَبَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن قَرِيبٍ مَا أَمنَعَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مَانِعٍ مَا أَغلَبَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن غَالِبٍ مَا أَعفَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن عَفُوٍّ مَا أَحسَنَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن مُحسِنٍ مَا أَجمَلَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن جَمِيلٍ مَا أَقبَلَهُ
وَ سُبحَانَهُ مِن قَابِلٍ مَا أَشكَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن شَكُورٍ مَا أَغفَرَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن غَفُورٍ مَا أَكبَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن كَبِيرٍ مَا أَجبَرَهُ وَ

سُبحَانَهُ مِن جَبَّارٍ مَا أَدينَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن دَيَّانٍ مَا أَقضَاهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن قَاضٍ مَا أَمضَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مَاضٍ مَا أَنفَذَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن نَافِذٍ مَا أَرحَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن رَحِيمٍ مَا أَخلَقَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن خَالِقٍ مَا أَقهَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَاهِرٍ مَا أَملَكَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن مَلِيكٍ مَا أَقدَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَادِرٍ مَا أَرفَعَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن رَفِيعٍ مَا أَشرَفَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن شَرِيفٍ مَا أَرزَقَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن رَازِقٍ مَا أَقبَضَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن قَابِضٍ مَا أَبسَطَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن بَاسِطٍ مَا أَهدَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن هَادٍ مَا أَصدَقَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن صَادِقٍ مَا أَبدَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَادِئٍ مَا أَقدَسَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن قُدُّوسٍ مَا أَظهَرَهُ [مَا أَطهَرَهُ] وَ سُبحَانَهُ مِن ظَاهِر
مَا أَزكَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن زَكِيٍّ مَا أَبقَاهُ وَسُبحَانَهُ مِن بَاقٍ مَا أَعوَدَهُ
وَ سُبحَانَهُ مِن عَوَّادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفطَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن فَاطِرٍ مَا
أَرعَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن رَاعٍ مَا أَعوَنَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُعِينٍ مَا
أَوهَبَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن وَهَّابٍ مَا أَتوَبَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن تَوَّابٍ مَا
أَسخَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن سَخِيٍّ مَا أَبصَرَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَصِيرٍ مَا
أَسلَمَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن سَلِيمٍ مَا أَشفَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن شَافٍ مَا
أَنجَاهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُنجٍ مَا أَبَرَّهُ وَ سُبحَانَهُ مِن بَارٍّ مَا أَطلَبَهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن طَالِبٍ مَا أَدرَكَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُدرِكٍ مَا أَشَدَّهُ وَ
سُبحَانَهُ مِن شَدِيدٍ مَا أَعطَفَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُتَعَطِّفٍ مَا أَعدَلَهُ
وَ سُبحَانَهُ مِن عَادِلٍ مَا أَتقَنَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن مُتقِنٍ مَا أَحكَمَهُ

وَ سُبحَانَهُ مِن حَکِیمٍ مَا أَکفَلَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن کَفِیلٍ مَا أَشهَدَهُ وَ سُبحَانَهُ مِن شَهِیدٍ مَا أَحمَدَهُ وَ سُبحَانَهُ هُوَ اللَّهُ العَظِیمُ وَ بِحَمدِهِ وَ الحَمدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکبَرُ وَ لِلَّهِ الحَمدُ وَ لَاحَولَ وَلَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَلِیِّ العَظِیمِ دَافِعِ کُلِّ بَلِیَّةٍ وَهُوَ حَسبِی وَ نِعمَ الوَکِیل.

ترجمه متن دعای صحیفه

تسبیح می‌کنم تسبیح خدایی که بزرگ است و متلبسّم به حمد او منزه است خدا تعجب می‌کنم از خدائی که چه چیز او را مالک گردانیده [و تعجب می‌کنم از پادشاهی که چه چیز توانا نموده است او را] و منزه است او و تعجب است از بسیار قادری که او را چیز بزرگ کرده او را و منزه است خدا و تعجب می‌کنم از بزرگی که چه چیز او را جلیل نموده و منزه است او و تعجب است از بزرگی که چه چیز او را شریف نموده و منزه است خدا و تعجب است از شریفی که او را چه چیز مهربان نموده و تعجب است از مهربانی که چه چیز او را عزیز نموده و تعجب می‌کنم از عزیزی که چه چیز او را بزرگ نموده و تعجب می‌نمایم از بزرگی که چه چیز او را همیشگی نموده و تعجب است از دائمی که چه چیز او را

بلند نموده و تعجبّ است از بلند مرتبه‌ای که چه چیز او را
رفعت داده و تعجب می‌نمایم از رفیعی که چه چیز او را
حسن داده و تعجب است از نیکوئی که چه چیز او را نورانی
گردانیده و تعجب است از روشنی که چه چیز او را ظاهر
کرده است و تعجب است از ظاهری که چه چیز او را پنهان
نموده و تعجب از پنهانی که چه چیز او را دانا نموده و تعجب
است از دانائی که چه چیز او را خبردار گردانید و تعجب است
از خبرداری که چه چیز او را کریم نموده و تعجب است از
بخشنده‌ای که چه چیز او را مهربان نموده و تعجب است از
مهربانی که چه چیز او را بینا گردانیده است و تعجب است
از بینائی که چه چیز او را شنوا نموده است و تعجب است
از شنوائی که چه چیز او را نگاهدارنده گردانیده و تعجب
است از نگاهدارنده‌ای که چه چیز او را توانگر گردانیده و
تعجب است از توانگری که چه چیز او را صاحب عطا نموده
و تعجب است از دهنده‌ای که چه چیز او را بی‌نیاز گردانیده
و تعجب است از بی‌نیازی که چه چیز او را صاحب بخشش
نموده و تعجب است از بخشنده‌ای که چه چیز او را وسعت
داده و تعجب است از رزق دهنده‌ای که چه چیز او را صاحب
بخشش نموده و تعجب است از صاحب بخششی که چه
چیز او را صاحب احسان نموده و تعجب است از صاحب

عطیه‌ای که چه چیز او را منعم گردانیده و تعجب است از
نعمت دهنده‌ای که چه چیز او را ستوده گردانیده و تعجب
است از ستوده‌ای که چه چیز او را رحیم گردانیده و تعجب
است از رحم کننده‌ای که چه چیز او را سخت گردانیده و
تعجب است از سخ تگیری که چه چیز او را قوتّ داده و
تعجب است از صاحب قوتّی که چه چیز او را حلیم نموده
[او را حکیم گردانیده] و تعجب است از حلم کننده‌ای
حکیمی] که چه چیز او را صاحب قهر نموده و تعجب است
از صاحب قهری که او را چه بر پای داشته و تعجب است از
بخود برپائی که چه چیز او را حمد کرده و تعجب است از
حمد شده‌ای که چه چیز او را همیشگی نموده و تعجب است
از همیشه‌ای [که او را چه باقی داشته و تعجب است از باقی
ای] که چه چیز او را بیهمتا نموده و تعجب است از
بی‌همتائی که چه چیز او را یکتا نموده و تعجب است از
یکتائی که چه چیز او را مقصود و بی‌نیاز گردانیده و تعجب
است از بی‌نیازی که چه چیز او را صاحب ملک نموده و
تعجب است از مالکی که چه چیز او را صاحب اختیار نموده
و تعجب است از صاحب اختیاری که چه چیز او را بزرگ
نموده و تعجب است از بزرگی که چه چیز او را کامل و تمام
نموده و تعجب است از کاملی که چه چیز او را تمام نموده

و تعجب است از تمامی که چه چیز او را نیکو گردانیده و
تعجب است از نیکوئی که چه چیز او را صاحب فخر نموده
و تعجب است از فخرکننده‌ای که چه چیز او را دور ساخته و
تعجب است از دوری که چه چیز او را نزدیک ساخته و
تعجب است از نزدیکی که چه چیز او را غالب و قوی
گردانیده و تعجب است از غلبه کننده‌ای که چه چیز او را
مسلطّ نموده و تعجب است از مسلطّی که چه چیز او را
عفوکننده نموده و تعجب است از عفوکننده‌ای که چه چیز
او را احسا نکننده کرده و تعجب است از احسان کننده‌ای
که چه چیز او را نیکوکار نموده و تعجب است از نیکوکاری
که چه چیز او را قبول توبه کننده نموده و تعجب است از
قبول توبه کننده‌ای که چه چیز او را جزا دهنده نموده و
تعجب است از جزا دهنده‌ای که چه چیز او را صاحب مغفرت
نموده و تعجب است از آمرزنده‌ای که چه چیزی او را بزرگ
نموده است و تعجب است از بزرگی که چه چیز او را صاحب
جبروت نموده و تعجب است از صاحب جبروتی که چه چیز
او را جزا دهنده نموده و تعجب است از جزا دهنده‌ای که چه
چیز او را حاکم گردانیده و تعجب است از حکم کننده‌ای که
چه چیز حکم او را ممضی نموده و تعجب است از حاکمی که
چه چیز جاری نموده امر او را و تعجب است از جاری در

حکمی که چه صفت صاحب رحم نموده او را و تعجب است
از رحم کننده‌ای که چه صفت خلق کننده گردانیده او را و
تعجبّ است از خلق کننده‌ای که چه چیز او را صاحب غلبه
نموده تعجب است از غلبه نماینده‌ای که چه امر او را صاحب
مملکت نموده و تعجب است از صاحب مملکتی که چه
صفت او را صاحب قدرت نموده و تعجب است از توانائی که
چه چیز او را بلند مرتبه نموده و تعجب است از بلند
مرتبه‌ای که چه صفت او را شریف گردانیده و تعجب است
از صاحب شرفی که چه امر او را رزق دهنده گردانیده و
تعجب است از روزی دهنده‌ای که چه چیز او را نگاه دارنده
رزق او را و تعجب است از نگاه دارنده رزقی که چه چیز او را
روزی بخشنده نموده و تعجب است از روزی گستراننده‌ای
که چه چیز راهنما گردانیده او را و تعجب است از راهنمائی
که چه چیز او را راستگوی نموده و تعجب است از راستگوئی
که چه چیز او را ظاهر گرانیده و تعجب است از ظاهری که
چه چیز منزهّ از عیبها نموده او را و تعجب است از منزهّی
که چه چیز او را پاکیزه [ظاهر] نموده و تعجب است از
پاکیزه‌ای [آشکاری] که چه چیز او را پاک نموده و تعجب است
از پاکی که چه چیز باقی داشته او را و تعجب است از باقی‌ای
که چه چیز او را اعاده کننده نموده و تعجب است از اعاده

کننده‌ای که چه چیز او را خلق کننده نموده و تعجب است از خلق کننده‌ای [که چه چیز او را نگاهدارنده نموده و تعجب است از نگاهدارنده‌ای که چه چیز او را یاری کرده و تعجب است از یاری کننده‌ای] که چه چیز او را صاحب بخشش کرده و تعجب است از بسیار بخشنده‌ای که چه چیز او را توبه قبول کننده نموده و تعجب است از توبه قبول کننده‌ای که چه چیز او را صاحب کرم نموده و تعجب است از صاحب کرمی که چه چیز او را یاری کننده [بینا] نموده و تعجب است از یاری کننده‌ای [بینائی] که چه چیز او را سالم گردانیده و تعجب است از سالمی که چه چیز او را شفا دهنده نموده و تعجب است از شفا دهنده‌ای که چه چیز او را خلاص کننده نموده و تعجب است از نجات دهنده‌ای که چه چیز نیکوکار نموده او را و تعجب است از نیکوکاری که چه چیز او را طل بکننده نموده و تعجب است از طل بکننده‌ای که چه چیز او را صاحب ادراک نموده و تعجب است از ادراک کننده‌ای که چه چیز او را قوی گردانیده و تعجب است از صاحب قوّتی که چه چیز او را مهربان کرده و تعجب است از مهربانی که چه چیز عادل نموده و تعجب است از عادلی که چه چیز امر او را محکم نموده و تعجب است از محکم کننده‌ای که چه چیز او را دانای با تدبیر نموده

و تعجب است از حکیمی که چه چیز او را کفیل و ضامن گردانیده و تعجب است از ضامنی که چه چیز او را دانا گردانیده [و تعجب است از دانایی که چه چیز او را با ستایش نموده و تعجب است از دانایی که چه چیز او را با رابطه کرده است و تعجب است از با رابطه‌ای که چه چیز او را کافی کرده است و تعجب است از کافی‌ای که چه چیز او را حسا بکننده قرار داده و تعجب است از حسا بکننده‌ای که چه چیز او را تام و کامل کرده و تعجب است از تام و کاملی که چه چیزی او را قدیمی گردانیده] و او را تسبیح می‌کنم تسبیح کردنی اوست خدای بزرگ و متلبسّم به سپاس او و همه حمد از برای خداست و معبودی مگر خدا نیست و خدا بزرگ‌تر است از آن‌که بوصف درآید و از برای خداست حمد و نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ دفع کننده هر بلائی. و اوست کافی مرا و نیکو معتمد است او.

دعای عشرات

خواص و فضیلت دعای عشرات

ابن طاوس در مهج الدعوات می‌گوید: دعایی که مذکور می‌شود، دعای بزرگ و عظیم القدر و از اسرار دعاهاست. این دعا مشهور به دعای عشرات است. حضرت صادق(علیه السلام) فرمود: نزد ما امامان مطالبی هست که آن را پنهان می‌کنیم و به غیر، تعلیم نمی‌کنیم. امیر المؤمنین علی بن ابی طالب فرمود: تقدیرات خدا و حکم‌های او بر وفق آن‌چه خواسته است، جاری می‌شود... هر گاه این دعا را در صبح و شام بگویی، به نوشتن ثواب آن هزار هزار فرشته مشغول می‌شوند. خدا هزار هزار فرشته را موکّل می‌کند که برای تو استغفار کنند. به هر فرشته‌ای قوّت هزار هزار سخنگو داده می‌شود و برای تو در دار السّلام هزار خانه در صد عمارت بنا می‌شود و در بهشت فردوس هزار خانه در صد قصر بنا می‌شود و در جنّات عدن هزار هزار شهر بنا می‌شود و با تو در قبر نوشته‌ای باشد که (بر تو بیم و ترس نیست. برای تو تشویش و اضطرابی در وقت گذشتن از پل صراط نخواهد بود و برای تو عذاب جهنم نخواهد بود) این دعا را برای حاجتی که دوست داشته باشی، نمی‌خوانی مگر در آن روز برآورده می‌شود، پس شام نگردد مگر آن که حاجت برآورده شود، حال آن حاجت هر چیز، هر قدر و در هر جا که باشد. نمی‌میری مگر شهید در راه خدا. در زمان حیات خود در کمال

نیکبختی زندگانی خواهی نمود که به تو فقر و دیوانگی و گرفتاری نرسد. برای تو در هر روزی به شمار هر جنّ و انس هزار هزار حسنه نوشته و هزار هزار سیّئه محو می‌شود. در بهشت هزار هزار مرتبه بالا برده می‌شود. عرش و کرسی طلب آمرزش می‌نمایند تا آن که نزد خدا بایستی و از او برای کسی حاجتی را طلب کنی که برآورده شود. اگر از خدا حاجتی را برای خود و غیر خود (تا آخر دنیا و برای آخرت) طلب کنی، برآورده می‌شود. این دعا را به کسی تعلیم مکن مگر به خانواده خود یا شیعیان یا بزرگان و دوستان ما... می‌خواهم که خدا بر شما اهل بیت نعمت خود را تمام کند به سبب آن‌چه به من تعلیم نموده است و من به شما تعلیم کرده‌ام تا آن که در روز قیامت در حالی محشور شوید که بر شما ترسی نباشد و اندوهناک نباشید.

حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) فرمود: این دعا را هر روز پس از صبح و بعد از عصر یک مرتبه می‌خوانی و از خدا آن‌چه را که می‌خواهی، طلب و دعا کن.

متن اصلی دعای عشرات

بسم الله الرحمن الرحیم

سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ، وَلا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَاللّهُ اَكبَرُ، وَلا حَوْلَ
ولا قُوَّةَ إلاَّ بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، سُبْحانَ اللّهِ آناءَ اللَّيلِ وَاَطْرافَ
النَّهارِ، سُبْحانَ اللّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْأصالِ، سُبْحانَ اللّهِ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبكارِ، سُبْحانَ اللّهِ حينَ تُمْسُونَ وَحينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ
الْحَمْدُ فِی السَّمواتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِياً وَحينَ تُظْهِرُونَ، يخْرِجُ
الْحَیَّ مِنَ الْمَيتِ، وَيخْرِجُ الْمَيتَ مِنَ الْحَیِّ وَيحْيِی، الْأَرْضِ
بَعْدَ مَوْتِها، وَکذلِک تُخْرَجُونَ، سُبْحانَ رَبِّک رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يصِفُونَ، وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلينَ، وَالْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ،
سُبْحانَ ذِی الْمُلْک وَالْمَلَکوتِ، سُبْحانَ ذِی الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ،
سُبْحَانَ ذِی الْکبْرِياۤءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِک الْحَقِ الْمُهَيمِنِ[الْمُبينِ]
الْقُدُّوسِ، سُبْحانَ اللّهِ الْمَلِک الْحَیِّ الَّذِی لا يمُوتُ، سُبْحانَ
اللّهِ الْمَلِک الْحَیِّ الْقُدُّوسِ، سُبْحانَ الْقآئِمِ الْدَّآئِمِ، سُبْحانَ
الْدَّآئِمِ الْقآئِمِ، سُبحَانَ رَبِّی َالْعَظيمِ، سُبْحانَ رَبِّیَ الْأَعْلی،
سُبْحانَ الْحَیِّ الْقَيومِ، سُبْحانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلی، سُبْحانَهُ وَتَعالی
سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّنا وَرَبُّ الْمَلائِکةِ وَالرُّوحِ، سُبْحانَ الدَّآئِمِ غَيرِ
الْغافِلِ، سُبْحانَ الْعالِمِ بِغَيرِ تَعْلِيمٍ، سُبْحانَ خالِقِ ما يری ومَا
لايری، سُبْحانَ الَّذی يدْرِک الْأَبْصارَ، وَلاتُدْرِکهُ الْأَبْصارُ، وَهُوَ
اللَّطيفُ الْخَبِيرُ، اَللّهُمَّ إنّی اَصْبَحْتُ مِنْک فی نِعْمَةٍ وَخَيرٍ
وَبَرَکةٍ وَعافِيةٍ، فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَک
وَخَيرَک وَبَرَکاتِک، وَعافِيتِک بِنَجاةٍ مِنَ الْنَّارِ، وَارْزُقْنِی شُکرَک

وَعافِيَتَک وَفَضْلَک، وَکرامَتَک اَبَداً ما اَبْقَيتَنِی، اَللّهُمَّ بِنُورِک اهْتَدَيتُ، وَبِفَضْلِک اسْتَغْنَيتُ، وَبِنِعْمَتِک اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيتُ، اَللّهُمَّ اِنّی اُشْهِدُک وَکفی بِک شَهِيداً، وَاُشْهِدُ مَلائِکتَک واَنْبِيآئَک وَرُسُلَک، وَحَمَلَةَ عَرْشِک وَسُکانَ سَمواتِک وَاَرْضِک، وَجَميعَ خَلْقِک، بِاَنَّک اَنْتَ اللَّهُ لااِلهَ إلاَّ اَنْتَ، وَحْدَک لاشَرِيک لَک، واَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُعَلَيهِوَآلِهِ عَبْدُک وَرَسُولُک، وَاَنَّک عَلی کلِّ شَیءٍ قَدِيرٌ، تُحْيی وَتُميتُ، وَتُميتُ وَتُحْيی، وَاَشْهَدُ اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ، وَاَنَّ الْنَّارَ حَقٌّ، وَالنُّشُورَ حَقٌّ، وَالْسَّاعَةَ اتِيةٌ لا رَيبَ فيهَا، وَاَنَّ اللَّهَ يبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ، وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِیَبْنَاَبي طالِبٍ اَميرُ الْمُؤْمِنينَ حَقّاً حَقّاً، وَاَنَ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ هُمُ الْأَئمَّةُ الهُداةُ الْمَهْدِيونَ غَيرُ الضَّآلّينَ وَلاَالْمُضِلِّينَ، وَاَنَّهُمْ اَوْلِيآئُک الْمُصْطَفَوْنَ، وَحِزْبُک الْغالِبُونَ، وَصِفْوَتُک وَخِيرَتُک مِنْ خَلْقِک، وَنُجَبآئُک الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدينِک وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِک واصْطَفَيتَهُمْ عَلی عِبادِک، وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَی العالَمينَ، صَلَواتُک عَلَيهِمْ والسَّلامُ وَرَحْمةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَللّهُمَّ اکتُبْ لی هذِهِ الشَّهادَةَ عِنْدَک، حَتّی تُلِقِّنَنيها يوْمَ الْقِيمَةِ وَاَنْتَ عَنّی راضٍ، اِنَّک عَلی ما تَشآءُ قَديرٌ، اَللّهُمَّ لَک الْحَمدُ حَمْداً يصْعَدُ اَوَّلُهُ، وَلا ينْفَدُ اخِرُهُ، اَللّهُمَّ لَک الْحَمدُ حَمْداً تَضَعُ لَک السَّمآءُ کنَفَيها، وَتُسَبِّحُ لَک الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيها، اَللّهُمَّ لَک الْحَمْدُ حَمْداً سَرْمَداً اَبَداً لاَانْقِطاعَ لَهُ وَلانَفادَ،

وَلَک ینْبَغی وَ اِلَیک ینْتَهی، فِیَ وَعَلَیَّ وَلَدَیَّ وَمَعی وَقَبْلی وَبَعْدی وَاَمامِی وَفَوْقی وَتَحْتی، وَاِذامِتُّ وَبَقیتُ فَرْداً وَحیداً ثُمَّ فَنیتُ، وَلَک الْحَمْدُ اِذا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ یا مَوْلایَ، اَللّهُمَ وَلَک الْحَمْدُ وَلَک الشُّکرُ بِجَمیعِ مَحامِدِک کلِّها، عَلی جَمیعِ نَعْمآئِک کلِّها، حَتّی ینْتَهِیَ الْحَمْدُ اِلی ما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی، اَللّهُمَّ لَک الْحَمْدُ عَلی کلِ اَکلَةٍ وَشَربَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ وَبَسْطَةٍ، وَفی کلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ، اَللّهُمَّ لَک الْحَمْدُ حَمْداً خالِداً مَعَ خُلُودِک، ولَک الْحَمْدُ حَمْداً لا مُنْتَهی لَهُ دُونَ عِلْمِک، وَلَک الْحَمْدُ حَمْداً لا اَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِیتِک، وَلَک الْحَمْدُ حَمْداً لا اَجْرَ لِقآئِلِهِ اِلَّارِضاک، وَلَک الْحَمْدُ عَلی حِلْمِک بَعْدَ عِلْمِک، وَلَک الْحَمْدُ عَلی عَفْوک بَعْدَ قُدرَتِک، وَلَکالْحَمْدُ باعِثَ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ وارِثَ الْحَمْدِ، ولَک الْحَمْدُ بَدیعَ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ مُنْتَهَی الْحَمْدِ، وَلَک الحَمْدُ مُبتَدِعَ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ مُشْتَرِیَ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ وَلِیَّ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ قَدیمَ الْحَمْدِ، وَلَک الْحَمْدُ صادِقَ الْوَعْدِ، وَفِیَّ الْعَهْدِ، عَزیزَ الجُنْدِ، قآئِمَ الْمَجْدِ، وَلَک الْحَمْدُ رَفیعَ الدَّرَجاتِ، مُجیبَ الدَّعَواتِ، مُنزِلَ الْأیاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمواتٍ، عَظیمَ الْبَرَکاتِ، مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُماتِ، ومُخْرِجَ مَنْ فِی الظُّلُماتِ اِلیَ النُّورِ، مُبَدِّلَ السَّیئاتِ حَسَناتٍ، وَجاعِلَ الْحَسَناتِ دَرَجاتٍ، اَللّهُمَّ لَک الْحَمْدُ غافِرَ الذَّنْبِ، وَقابِلَ التَّوْبِ، شَدیدِ الْعِقابِ ذَاالطَّوْلِ، لا

اِلهَ الاَّ اَنْتَ اِلَيک الْمَصيرُ، اَللّهُمَّ لَک الْحَمْدُ فِی الَّليلِ اِذا يغْشی، وَلَک الْحَمْدُ فِی النَّهارِ اِذا تَجَلّی، وَلَک الْحَمْدُ فِی الْأخِرَةِ وَالْأُولی، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ کلِّ نَجْمٍ وَمَلَک فِی السَّمآءِ، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّری وَالْحَصی وَالنَّوی، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ ما فی جَوِّ السَّمآءِ، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ ما فی جَوْفِ الأَرْضِ، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْزانِ مِياهِ الْبِحارِ، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْراقِ الْأَشْجارِ، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ ما عَلی وَجْهِ الْأَرْضِ، وَلَک اَلْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحْصی کتابُک، وَ لَک الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُک، وَلَک الْحَمْدُ عَدَدَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَالْهَوامِّ وَالطَّيرِ وَالْبَهآئِمِ والسِّباعِ، حَمْداً کثيراً طَيباً مُبارکاً فِيهِ، کما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی، وَکما ينْبَغی لِکرَمِ وَجْهِک وَعِزِّ جَلالِک.

ده مرتبه: لا اِلهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لاشَريک لَهُ، لَهُ الْمُلْک وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ.

و ده مرتبه: لا اِلهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَريک لَهُ، لَهُ الْمُلْک وَلَهُ الْحَمْدُ يحْيی وَيميتُ، ويميتُ وَيحْيی، وَهُوَ حَیٌّ لا يمُوتُ، بِيدِهِ الْخَيرُ وَهُوَ عَلی کلِّ شَیءٍ قَديرٌ،

و ده مرتبه: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَيومُ وَاَتُوبُ اِلَيهِ.

و ده مرتبه: یا اَللَّهُ یا اَللَّهُ. و ده مرتبه: یا رَحْمنُ یا رَحْمنُ، و ده مرتبه: یارَحیمُ یارَحیمُ. و ده مرتبه: یا بَدیعَ السَّمواتِ و َالْأَرْضِ، و ده مرتبه: یا ذَاالْجَلالِ وَ الْإِکرامِ. و ده مرتبه: یا حَنَّانُ یا مَنَّانُ، و ده مرتبه: یاحیُّ یاقَیومُ. و ده مرتبه: یا حَیُّ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ، و ده مرتبه: یااَللَّهُ یا لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ و ده مرتبه: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ، و ده مرتبه: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، و ده مرتبه: اَللّهُمَّ افْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ، و ده مرتبه: آمینَ آمینَ، و ده مرتبه: قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ.

سپس: اَللَّهُمَّ اصْنَعْ بی ما اَنتَ اَهْلُهُ، وَلا تَصْنَعْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ، فَاِنَّک اَهْلُ التَّقْوی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ، وَاَنَا اَهْلُ الذُّنُوبِ وَالْخَطایا، فَارْحَمْنی یا مَوْلایَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمینَ.

و ده مرتبه: لاحَوْلَ وَلاقُوَّهَ اِلاَّبِاللَّهِ، تَوَکلْتُ عَلَی الْحَیِ الَّذی لا یمُوتُ، وَالْحَمْدُللَّهِ الَّذی لَمْ یتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یکنْ لَهُ شَریک فی الْمُلْک وَلَمْ یکنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکبِّرْهُ تَکبیراً.

ترجمه متن دعای عشرات

به نام خداوند بخشنده مهربان

منزّه است خدا و ستایش خاص خدا است، و معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگ‌تر از توصیف است، و هیچ جنبش و نیرویی نیست، جز بوسیله خدای والای بزرگ، تنزیه خدای را در تمام ساعات شب و اوقات روز، تنزیه خدای را در بامداد و شامگاهان، تنزیه خدای را در شب و صبح، تنزیه خدای را چون شب کنید و چون به بامدادان درآیید، و خاص او است ستایش در آسمان‌ها و زمین و شبانگاه و هنگام ظهر. بیرون آورد زنده را از مرده، و برون آرد مرده را از زنده، و زنده گرداند زمین را پس از مردنش، و شما هم این چنین (در رستاخیز) بیرون آورده شوید، منزّه است پروردگار تو، پروردگار عزت از آن‌چه وصف کنند، و درود بر پیامبران، و ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است. منزّه است خدای صاحب ملک و ملکوت، منزّه است خدای صاحب عزت و جبروت، منزّه است خدای صاحب بزرگی و عظمت، آن پادشاه برحق و نگهبان و پاکیزه از هر عیب، منزّه است خدای فرمانروای زنده‌ای که نمیرد، منزّه است خدای فرمانروای زنده پاکیزه از هر عیب، منزّه است خدای پاینده جاویدان، منزّه است خدای جاویدان پاینده. منزّه است پروردگار بزرگ من، منزّه است پروردگار برترم، منزّه است خدای زنده پاینده، منزّه است خدای والا و برتر، منزّه است او و برتر است، بسیار منزّه و پاکیزه است

پروردگار ما، و پروردگار فرشتگان و جبرئیل، منزّه است خدای جاویدانی که غافل نیست، منزّه است دانای ناآموخته، منزّه است آفریدگار دیدنی‌ها و نادیدنی‌ها، منزّه است خدایی که دیده‌ها را درک کند ولی دیده‌ها درکش نکنند، و او است دقیق و کاردان، خدایا من از لطف تو صبح کردم در میان نعمت و خیر و برکت و تندرستی، پس درود فرست بر محمد و آلش، و تمام کن بر من نعمت و خیر و برکات و عافیتت را، به رهایی از آتش، و روزیم کن سپاسگزاری و عافیت، و فضل و بزرگواریت را، همیشه تا زنده‌ام داری، خدایا! به نور تو راه یافتم، و به فضل تو بی‌نیازی جستم، و به نعمت تو روز و شبم را گذراندم، خدایا! من تو را گواه می‌گیرم، و گواهی تو بس است، و گواه گیرم فرشتگان و پیمبران و رسولانت را، و حاملان عرشت را، و ساکنان آسمان‌ها و زمینت و همه خلق تو را، که تویی خدایی که معبودی جز تو نیست، یگانه‌ای که شریک نداری، و این‌که محمد(صلی الله علیه وآله) بنده و رسول تو است، و به این‌که تو بر هر چیز توانایی، زنده می‌کنی و می‌میرانی، و می‌میرانی و زنده می‌کنی، و گواهی دهم که بهشت حق است، و آتش دوزخ حق است، و روز رستاخیز حق است، و قیامت مسلماً خواهد آمد و شکی در آن نیست، و حتماً خداوند کسانی را که در

گورها خفته‌اند برمی انگیزد، و گواهی دهم که علی بن ابیطالب، بر حق امیرمؤمنان است، و البته بر حق است، و براستی پیشوایان از فرزندان او، آن‌هایند امامان راهنمای راه یافته، که نه گمراهند و نه گمراه شده، و (گواهی دهم که) آن‌هایند دوستان برگزیده ات، و حزب پیروزت و انتخاب شدگان و بهترین خلق تو و برگزیدگانی که آنان را برای دین خود برگزیدی، و از میان خلق خود مخصوصشان ساختی، و بر بندگانت برگزیدی، و آن‌ها را بر جهانیان حجت قرار دادی، درودهای تو بر ایشان و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر آن‌ها باد، خدایا! بنویس برایم این گواهی را نزد خود، تا این‌که در روز قیامت آن را بر زبانم جاری کنی، در حالی که تو از من خوشنود باشی، زیرا تو بر هرچه بخواهی توانایی. خدایا! ستایش خاص تو است، ستایشی که آغازش بالا رود و انجامش پایان نداشته باشد، خدایا! ستایش خاص توست، ستایشی که آسمان برای تو دو بال خویش فرو نهد، و زمین و آن‌چه بر آن است زبان به تسبیحت گشاید، خدایا! خاص تو است ستایش، ستایشی دائمی و همیشگی و بی‌پایان و زوال ناپذیر، و ستایشی که سزاوار تو باشد، و بسوی تو منتهی گردد، و در دل من و بر تن من و در پیش من و با من و پیش از من و پس از من و پیش رو و بالای

سرم و زیر پایم، و چون مُردم و تک و تنها ماندم و سپس فانی شدم، و در هر حال ستایشت کنم، و خاص تو است ستایش، هنگامی که دوباره زنده و برانگیخته شوم، ای مولای من خدایا! و از آن تو است ستایش، و برای تو است سپاسگزاری، به تمام انواع حمد و ستایشت همگی، بر تمام نعمت‌هایت همگی تا برسد ستایش بدانجا که تو دوست داری، پروردگارا و خوشنود گردی. خدایا! مخصوص تو است ستایش، بر هر لقمه و هر جرعه، و هر حمله کردن، و هر بستن و گشودنی، و بر هر جای مویی، خدایا! ستایش از آن تو است، ستایشی جاویدان به جاویدانی ذاتت، و خاص تواست ستایش، ستایشی که در نزد علم تو انتهایی برایش نباشد، و ستایش از آن تو است، ستایشی که پیش مشیت تو پایانی ندارد، و از آن تو است حمد، حمدی که برای گوینده‌اش جز رضای تو پاداش نباشد، و خاص تو است ستایش، بر بردباریت از پس علم و دانشت، و برای تو است ستایش، بر گذشتت از پس قدرت و تواناییت، و برای تو است حمد، که باعث حمدی، و برای تو است ستایش که وارث آنی، و برای تو است حمد که پدیده آورنده حمدی، و برای تو است حمد که انتهای آنی، و برای تو است حمد که خود سازنده حمدی، و برای تو است ستایش، که خریدار

آنی، و برای تو است حمد، که سرپرست آنی، و برای تو است ستایش، ای دیرینه ستایش، و خاص تو است حمد، ای که وعده‌ات راست و به پیمانت وفاداری، لشکرت پیروزمند و مجد و عظمتت استوار است، و ستایش خاص تو است، ای والا درجات، و پاسخ دهنده دعاها، و فرو فرستنده آیات از بالای هفت آسمان، و ای خدای بزرگ برکات و برون آرنده نور از ظلمات (وتاریکی‌ها)، و برون آرنده مبتلایان به تاریکی‌ها را، به روشنی و نور، و ای تبدیل کننده بدیها به خوبیها، و قرار دهنده خوبیها را درجه. خدایا! حمد مخصوص تو است، که آمرزنده گناه و توبه پذیر و سخت کیفر و صاحب بخشش و احسانی، معبودی نیست جز تو، و بسوی تو است بازگشت. خدایا از آن تو است ستایش، در شب هنگامی که سیاهیش فرا گیرد، و برای تو است ستایش، در روز هنگامی که روشن گردد، و برای تو است ستایش، در انجام و آغاز، و برای تو است ستایش، به عدد هر ستاره و فرشته‌ای که در آسمان است، و برای تو است حمد، به عدد خاک و سنگ ریزه و هسته‌ها، و برای تو است ستایش، به شماره آن‌چه در میان آسمان است، و برای تو است ستایش، به عدد آن‌چه در دل زمین است، و برای تو است ستایش، به عدد وزن آب دریاها، و برای تو است حمد، به شماره برگ درختان،

و برای تو است ستایش، به شماره آن‌چه در روی زمین است، و برای تو است ستایش، به شماره آن‌چه کتاب تو آن را برشمرده، و برای تو است حمد، به عدد آن‌چه علم و دانشت بدان احاطه دارد، و برای تو است ستایش، به عدد انس و جن و خزندگان و پرندگان و چرندگان و درندگان، ستایشی بسیار و پاکیزه و بابرکت، چنان‌چه دل‌خواه تو است، ای پروردگار! و چنان‌چه بپسندی و آن‌چنان که سزاوار ذات بزرگوار و شوکت جلال تو است.

پس ده مرتبه می‌گویی: معبودی نیست جز خدای یکتا که شریکی ندارد، و او را است فرمانروایی و خاص او است ستایش، و او است دقیق و کاردان.

و ده مرتبه: معبودی نیست جز خدای یکتا که شریکی ندارد، و او را است فرمانروایی، و ستایش مخصوص او است، که زنده کند و بمیراند، و بمیراند و زنده کند، و او است زنده‌ای که نمیرد، همه نیکی‌ها بدست او است، و او بر همه چیز توانا است.

و ده مرتبه: آمرزش خواهم از خدایی که معبودی جز او نیست و زنده و پاینده است و بسویش بازگشت کنم، و ده مرتبه: ای خدا ای خدا وده مرتبه: ای بخشاینده، ای

بخشاینده و ده مرتبه: ای مهربان‌ای مهربان و ده مرتبه: ای پدید آورنده آسمان‌ها و زمین، و ده مرتبه: ای صاحب جلال و بزرگواری و ده مرتبه: ای مهرورز نعمت ده، و ده مرتبه: ای زنده و پاینده، و ده مرتبه: ای زنده‌ای که معبودی جز تو نیست، و ده مرتبه: ای خدایی که جز تو معبودی نیست، و ده مرتبه: بنام خدای بخشاینده مهربان و ده مرتبه: خدایا درود فرست بر محمد و آلش و ده مرتبه: خدایا انجام ده درباره من آن‌چه را تو سزاوار آنی و ده مرتبه: به اجابت رسان و ده مرتبه: بگو او خدای یکتا است.

سپس بگو: خدایا با من کن آن‌چه را تو شایسته آنی و مکن با من آن‌چه را من شایسته آنم زیرا که تو البته شایسته پرهیزکاری هستی و اهل آمرزشی و من اهل گناهان و خطاها هستم پس به من رحم کن‌ای مولای من و تویی مهربانترین مهربانان و ده مرتبه بگو: جنبش و نیرویی نیست جز به خدا، توکل بر خدای زنده‌ای که نمیرد و ستایش خاص خدایی است که فرزندی نگرفته و شریکی در فرمانروایی ندارد و او را دوستی برای رفع مذلت نیست و بزرگش شمار کامل و بسیار.

دعای عظیم الشان نور

خواص و فضیلت دعای نور

حضرت امیرالمومنین فرمودند که هر که در هر روز یک‌بار یا در سالی یک‌بار یا در عمر خود یک مرتبه این دعا را بخواند مراد هر دو جهان او بر آید و او را از هیچ آفریده بیم نباشد زین‌هار به هر کس نیاموزید که به حرام بیازمایند نعوذبالله و از جمله خواص این دعا آن است که خواننده‌اش پیوسته در نظر خلایق عزیز و مکرم گردد و از تهمت و مذلت ایمن باشد و از منت مردم اسوده شود و از شر دشمنان و حسوددان و منافقان در امان باشد و کارهای بسته‌ی او گشاده گردد و دشمن بر او ظفر نیابد، قرض او ادا شود و محتاج مردم نگردد و در نظر پادشاه عزیز باشد و سحر و ساحران در وی کاگر نشود و از وسوسه‌ی شیطان ایمن باشد و هر کاری که پیش گیرد حق تعالی او را مدد و نصرت کند و افراد هر خانه که این دعا در آن باشد از خستگی و مرگ مفاجات ایمن باشند و در آن خانه برکت و نعمت بسیار باشد و هرگز برکت از آن خانه نرود و قحطی در آن خانه راه نیابد و از جمله خواص این دعای عظیم الشان نوشته شده که اگر عزیزی در سفر دارید روزهای دوشنبه و پنجشنبه و

جمعه این دعا رو بخواند در همان چند روزه آن مسافر به سلامت باز گردد به حرمت این دعا و اگر به سفر رود این دعا را با خود دارد تا جان و ماش محفوظ باشد و دشمن بر وی ظفر نیابد و اگر درویش باشد توانگر شود تا به زیارت کعبه رود و اگر فاسق باشد عابد شود و اگر شارب الخمر باشد خداوند او را توبه نصوح کرامت فرماید. و هر کس این دعا را با خود دارد، محبوب القلوب و مقبول طبع جمیع مردم گردد و هر کس از روی اخلاص و اعتقاد درست بخواند و شک نیاورد به مقصود و مدعای خود برسد و در روایت دیگری از حضرت امیر المومنین مروی است که فرمود: هر کس دعای نور را در عمر خود یک بار بخواند حق تعالی از گناهان او در گذرد به برکت این دعا، و چون این دعا را خوانند همه بلاها دفع خواهد شد این دعا را عزیز و محترم باید داشت، چنانکه مشروط است که این دعا را با مشک و زعفران بر کفن میت نویسند آن مرده را عذاب قبر نباشد و صد هزار نور در قبر او بتابد و سوال نکیر و منکر بر او آسان شود و هفت هراز فرشته بر سر قبر او حاضر شوند و بر دست هر یک طبقی از نور که بر سر او نثار کنند و گویند: مترس و اندوه مدار که ما مونس توییم تا روز قیامت و قبر او را فراخ کنند چندان که چشم کار کند و دری از بهشت به قبر او

گشایند من شرم می‌کنم از آن بنده که این دعا بر کفن او
نوشته شده باشد و من او را عذاب کنم و دیگر آن‌که جبرئیل
عرض کرد یا رسول الله نیز عرض کرد خدا میفرماید: پیش
از آدم نهصد سال این دعا را بر کنگره‌ی عرش ثبت کردم و
به هیچ پیغمبری نفرستادم الاّ به امت‌های تو هر کس آن‌را
به صدق دل در ماه رمضان در روز آدینه در هنگامی که نماز
صبح را گذارده باشد و با کسی سخن نگفته باشد بخواند
هر حاجتی که دارد حق تعالی در شب قدر که شب فیض
است برآورد و چون در ماه رمضان خواند به شروطی که ذکر
شد هفت هزار فرشته از مکه و هفتاد هزار از بیت المقدس
جمع شوند و هر یکی را هزار سر باشد و بر هر سری هزار
دهان و در هر دعان هزار زبان به هر زبانی هزار تسبیح و
تهلیل گویند و ثواب آن برای خواننده باشد تا روز قیامت و
اگر ثواب این دعا را ده قسمت کنی و هر قسمت آن برابر
کوهی به بزرگی دنیا باشد و اگر تمام ثواب آن‌را شرح کنم
بیشتر امت تو عاصی شوند و تکیه بر این دعا کنند و خلل
در دین پیدا شود یا رسول الله خدای تعالی می‌فرماید
هرکس که این دعا را بخواند هر حاجتی که میان من و او
باشد روا کنم خوشا بحال بنده‌ای که این دعا را در کفن خود
نوشته باشد چون روز قیامت از قبر سر بردآرد هزار فرشته

به استقبال او بفرستم که هر یک را بیرقی از نور در دست باشد با هفتاد هزار غلام که هر یک لجام اسبی بدست که شکم آن‌ها از در و یالشان از یاقوت سرخ و موی آن‌ها چون گیسوی زنان و در پشت هر اسبی قبه‌ای از نور و در هر قبه چهارصد پرده از نور آویخته میان هر قبه هزار حوری که بر تخت‌های استبرق نشسته باشند و بر هر سری هزار گیسو باشد از مشک و عنبر و زعفران و کافور با نامهای موکل نوشته و اگر این دعا را بخواند چون سر از قبر بردارد هزار فرشته دیگر بیایند که دست هر یک جامی که چهار گونه طعام و شیر و انگبین صاف در آن باشد و بر سر هر جامی سرپوشی از نور و این‌جام‌ها را بدست وی دهند تا بیاشامد و آن علی ولی الله محمد رسول الله بر آن سرپوش‌ها نوشته شده باشد: لا اله الإ الله فرشتگان او را میبرند تا به عرصات قیامت که هر که او را ببیند گوید: این کدام پیامبر است یا کدام شهید از جانب حضرت رب العزه ندا رسد که این نه پیغمبر است و نه شهید، بلکه یکی از امتان محمد است که دعای نور را خوانده من اورا این عطیه کرامت کرده‌ام هر کس در این دعا شک کند ملعون دنیا و آخرت است.

متن اصلی دعای نور

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم یا نورَ النّورِ تنوّرتَ بالنّورِ و النورُ فی نورکَ یا نورُ

اللهم یاعزیزُ تَعَزَّزتَ بالعِزَّةِ و العِزَّهُ فی عِزَّةِ عزّتِکَ یا عزیزُ

اللهم یا جلیلُ تَجَلّلتَ بالجَلالِ و الجلالُ فی جلالِ جَلالِکَ یا جلیلُ

اللهم یا قَدیمُ تَقَدّمتَ بالقَدَمِ و القَدَمُ فی قَدِمَ قِدمِکَ یا قدیمُ

اللهم یا قَدیرُ تَقَدَّرتَ بالقُدرَةِ والقُدرَةُ فی قُدرةِ قُدرتِکَ یا قدیرُ

اللهم یا وهّابُ تَوَهّبتَ بالهَیبَةِ والهَیبَةُ فی هَیبَةِ هَیبَتِکَ یا وهّابُ

اللهم یا علیمُ تَعَلَّمتَ بالعِلمِ و العِلمُ فی عِلمِ عِلمِکَ یا علیمُ

اللهم یا حکیمُ تَحَکّمتَ بالحِکمَةِ و الحِکمةُ فی حِکمَةِ حِکمَتِکَ یا حکیمُ

اللهم یا مالکُ تَمَلّکتَ بِالمُلکِ و المَلَکوتُ فی مَلَکوتِ مَلَکوتِکَ یا مالکُ

اللهم يا قدُّوسُ تَقَدَّستَ بالقُدسِ والقُدسُ فی قُدسِ قُدسِکَ یا قُدُّوسُ

اللهم یا صبورُ تَصَبَّرتَ بِالصَّبرِ و الصَّبرُ فی صَبرِ صَبرِکَ یا صَبوُرُ

اللهم یا مَنّانُ تَمَنَّنتَ بِالمِنَّةِ والمِنَّةُ فی مِنَّتِ مِنَّتِکَ یا مَنّانُ

اللهم یا فَردُ تَفَرَّدتَ بِالفَردِ و الفَردُ فی فَردِ فَردِکَ یا فَردُ

اللهم یا واحِدُ تَوَحَّدتَ بِالوَحدانِیَّةِ والوَحدانِیَّةُ فی وَحدانِیَّةِ وَحدانِیَّتِکَ یا واحِدُ

اللهم یا جَمیلُ تَجَمَّلتَ بِالجَمالِ والجَمالُ فی جَمالِ جمالِکَ یا جمیلُ

اللهم یا سلامُ تَسَلَّمتَ بِالسَّلامِ والسَّلامُ فی سَلامِ سَلامِکَ یا سَلامُ

اللهم یا ربِّ تَرَبَّیتَ بِالرُبوبِیَّةِ والرُّبُوبِیَّةُ فی رُبوُبِیِّةِ رُبوُبِیَّتِکَ یا رَبُّ

اللهم یا قَهّارُ تَقَهَّرتَ بِالقَهرِ والقَهرُ فی قَهرِ قَهرِکَ یا قهّارُ

اللهم یا جبّارُ تَجَبَّرتَ بالجَبَروُتِ والجَبَروُتُ فی جَبَروُتِ جَبَروُتِکَ یا جَبّارُ

اللهم یا کَریمُ تَکَرَّمتَ بالکَرَمِ والکَرَمُ فی کَرَمِ کَرَمِکَ یا کَریمُ

اللهم یا کبیرُ تَکَبَّرتَ بالکِبریاءِ والکِبریاءُ فی کِبریاءِ کِبریائِکَ یا کَبیرُ

اللهم یا رَحیمُ تَرَحَّمتَ بالرَّحمةِ والرَحمةُ فی رَحمَةِ رَحمَتِکَ یا رَحیمُ

اللهم یا عَظیمُ تَعَظَّمتَ بالعَظَمَةِ و العَظَمَةُ فی عَظَمَةِ عَظَمَتِکَ یا عَظیمُ

اللهم یا مَجیدُ تَمَجَّدتَ بالمَجدِ والمَجدُ فی مَجدِ مَجدِکَ یا مَجیدُ

اللهم یا حَلیمُ تَحَمَّلتَ بالحِلمِ و الحِلمُ فی حِلمِ حِلمِکَ یا حَلیمُ

اللهم لا الهَ الّا انتَ انَّکَ علی کُلِّ شیءٍ قَدیرٌ

سُبحانَ القَهّارُ سُبحانَ الغَفّارُ

سُبحانَ القادِرُ سُبحانَ العَزیزُ

سُبحانَ القاهِرُ سُبحانَ الجَبّارُ

سُبحانَ الصَّبیرُ سُبحانَ الجبّارِ الوَهّابُ

سُبحانَ المانِعُ سُبحانَ المُبین

سُبحانَ الحَیُّ سُبحانَ القَیُّومُ

سُبحانَ الشّافی سُبحانَ الکافی

سُبحانَ المُعافی سُبحانَ المؤمِنُ

سُبحانَ المُهَیمِنُ سُبحانَ الماجِدُ

سُبحانَ الواحِدُ سُبحانَ الاَحَدُ

سُبحانَ الرَّحمَنُ سُبحانَ الجَلیلُ

سُبحانَ الکَریمُ سُبحانَ المُقَدِّمُ

سُبحانَ المُؤَخِّرُ سُبحانَ الاَوَّلُ

سُبحانَ الاخِرُ سُبحانَ الظّاهرُ

سُبحانَ الباطِنُ سُبحانَ الوافی

سُبحانَ الغَنیُّ سُبحانَ المُغَنی

سُبحانَ المُقَدِّرُ سُبحانَ النّوُرُ

سُبحانَ الهادی سُبحان الجَلیلُ

سُبحانَ المُجیبُ

سُبحان اللّهِ وَ الحَمدُ لِلّهِ وَ لَا الهَ الّا اللّهُ و اللّه اَکبَرُ

سُبحانَ اللّهِ المُسَمّی قَبلَ اَن یُسَمّی

سُبحانَ العَلیِّ الاَعلی

سُبحانَ اللّهِ و تعالی عمّا یَقوُلوُنَ عُلُوًّا کَبیرًا

سُبحانَ ذی المُلکِ والمَلَکوُتِ

سُبحانَ ذی العِزَّةِ و العَظَمَةِ والهَیبَةِ والقُدرَةِ وَالکِبریاءِ والجَلالِ والجَبَروُتِ

سُبحانَ المَلِکِ المَعبوُدِ سُبحانَ المَلِکِ المَقصوُدِ

سُبحانَ المَلِکِ الحَیِّ العَلیمِ الحَکیمِ

الَّذی لایَنامُ و لا یَفوُتُ اَبَدًا دائِمًا باقِیًا سُبّوُحٌ قُدوُسٌ رَبُّنا و رَبُّ الملائِکَةِ و الرّوُحُ

لا الهَ الّا اللّهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ المُلکُ وَ لَهُ الحَمدُ و هُوَ علی کلِّ شیءٍ قَدیرٌ

یا حَیُّ یا قَیّوُمُ یا ذَالجَلالِ وَالاِکرام

لا الهَ الّا هُوَ عَلَیهِ وَ تَوَکَّلتُ وَ هُوَ رَبُّ العَرشِ العَظیمِ

وَلا حَولِ وَلا قُوَّةِ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیم

بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحمینَ

لا الهَ الّا اللّهُ الحَلیمُ الکَریمُ

لا اله الّا اللّهُ العَلیُّ العَظیمُ

سُبحانَ اللّهِ ربِّ السَّمواتِ السَّبعِ وَ رَبِّ الاَرَضینِ السَّبعِ وَ ما فیهِنَّ و مابَینَهُنَّ و رَبُّ العَرشِ العَظیمِ وَ اَلحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمینَ

یا مَن اَظهَرَ اَلجَمیلِ وَ سَتَرَ اَلقَبیحِ یا مَن لَم یُؤاخِذ بِالجَریرَةِ وَ لَم یَهتِک السِّترَ یا عَظیمَ اَلعَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ اَلمَغفِرَةِ و یا باسِطَ اَلیَدَینِ بِالرَّحمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجوی و یا مُنتَهی کُلِّ شَکوی و یا مُفَرِّجَ کُلِّ کُربَةٍ یا مُقیلَ کُلِّ عَثرَةٍ یا کَریمَ الصَّفحِ یا عَظیمَ المَنِّ یا مُبتَدِءًا بِالنِعمِ قَبلَ اِستِحقاقِها یا رَبّاهُ یا سَیِّداهُ یا غایَةَ رَغبَتاهُ

اَسئَلُکَ بِکَ و بِمُحَمَّدٍ و عَلِیٍّ و فاطِمَةَ و الحَسَنِ و الحُسَینِ و عَلِیِّ بنِ الحُسَینِ و مُحَمَّدَ بنَ عَلِیٍ و جَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ و موسَی بنِ جَعفَرٍ و عَلِیِّ بنِ موسی و مُحَمَّدَ بنِ عَلِیٍّ و عَلیِّ بنِ مُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ بنِ عَلیٍّ وَالقائِمِ المَهدِیِّ الاَئِمَّةِ الهادِیَةِ عَلَیهِمُ السَّلامُ اَن تُصَلِّیَ علی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ و اَسئَلُکَ یا اللّهُ یا اللّهُ اَلّا تُشَوِّهَ خَلقی بالنّارِ و اَن تَفعَلَ بی ما اَنتَ اَهلُهُ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

ترجمه متن دعای نور

بنام خدای بخشنده مهربان

خدایا ای نور، نور روشن کردی به نور خود، وروشنایی در نور توست، ای نور خدایا ای عزیز، عزیز کردی به عزت خود، و عزیزی در عزت تست، ای عزیز خدایا ای بزرگ، بزرگی دادی به بزرگواری خود، و بزرگواری در بزرگی، به بزرگی توست، ای بزرگ خدایا ای قدیم، پیشی پیدا کرده‌ای به قدیم، و قدیمی بودن در قدیم، به قدیمی توست، ای قدیم خدایا ای قدرتمند، قدرت دادی به قدرت خود، و قدرتمندی در قدرت، به قدرت توست، ای قدرتمند خدایا ای بسیار بخشنده، بخشیدی به بزرگی خود، و بزرگی دربزرگی، به بزرگی توست، ای بسیار بخشنده خدایا ای دانا، دانایی دادی به دانایی خود، و دانایی در دانش، به دانش توست، ای دانا خدایا ای حکیم، حکمت آموختی به حکمت خود، و دانش درحکمت، به حکمت توست، ای حکیم خدایا ای مالک، تو مالکیت دادی به ملک خود، و همه ملکیت در ملوک، به ملکیت توست، ای مالک خدایا ای منزه، پاکی دادی به منزهی خود، ومنزه‌ای در پاکی، به پاکی توست، ای منزه خدایا ای صبور، صبر کردی به صبر خود، و صبوری در صبر، به صبر توست،

ای صبور خدایا ای منان، منت گذاشتی به منت خود، و منانی در منت، به منت توست، ای منان خدایا ای تنها، یگانگی دادی به تنهایی خود، و تنهایی در یگانگی، به یگانگی توست، ای یگانه خدایا ای یکتا، یکتایی دادی به یگانگی خود، و یکتایی در یگانگی، به یگانگی توست، ای یکتا خدایا ای زیبا، زیبایی دادی به زیبایی خود، و زیبایی در زیبایی، به زیبایی توست، ای زیبا خدایا ای سلام، تسلیم پیدا کرده‌ای به سلام، و سلام در سلام، به سلام توست، ای سلام خدایا ای پروردگار، تربیت کردی به پروردگاری خود، و خدایی در پروردگاری، به پروردگاری توست، ای پروردگار خدایا ای غضب کننده، غضب کردی به خشم خود، و غضب در خشم، به خشم توست، ای غضب کننده خدایا ای جبار، جبر کردی از عظمت خودو قدرت در عظمت، به عظمت توست، ای جبارخدایا ای بخشنده بخشیدی به بزرگواری خود و بخشش در بزرگواری، به بزرگواری توست، ای بخشنده خدایا ای بزرگ، بزرگ دادی به عظمت خود، و بزرگی در عظمت، به عظمت توست، ای بزرگ خدایا ای مهربان، مهربانی کردی به بخشش خود، و مهربانی در بخشش، به بخشش توست، ای مهربان خدایا ای بزرگ، بزرگی دادی به عظمت خود، و بزرگی در عظمت، به عظمت توست، ای بزرگ خدایا ای

بزرگوار، بزرگی دادی به بزرگواری خود، و بزرگی در بزرگواری، به بزرگواری توست، ای بزرگوار خدایا ای بردبار، بردباری کردی به صبر خود، و بردباری در صبوری، به صبوری توست، ای بردبار خدایا به درستی جز تو خدایی نیست و تو بر هر چیز توانایی منزه است خدای غضب کننده، منزه است خدای آمرزنده، منزه است خدای قدرت دهنده، منزه است خدای عزت دهنده منزه است خدای غلبه کننده، منزه است خدای زور کننده، منزه است خدای صبر کننده، منزه است خدای زور کننده بسیار بخشنده منزه است خدای بازدارنده، منزه است خدای آشکار، منزه است خدای زنده، منزه است خدای پاینده، منزه است خدای شفا دهنده منزه است خدای کفایت کننده، منزه است خدای عفو کننده، منزه است خدای ایمن کننده، منزه است خدای گواه راست منزه است خدای بزرگی دهنده، منزه است خدای یگانه، منزه است خدای یکتا، منزه است خدای بخشنده، منزه است خدای بزرگ منزه است خدای بخشنده، منزه است خدای ابتدا، منزه است خدای انتها، منزه است خدای اول، منزه است خدای آخر منزه است خدای پیدا، منزه است خدای پنهان، منزه است خدای وفا کننده، منزه است خدای بی‌نیاز منزه است خدای بی‌نیاز کننده، منزه است خدای مقدر

کننده، منزه است خدای روشن کننده، منزه است خدای هدایت کننده منزه است خدای بزرگ، منزه است خدای اجابت کننده منزه است خدا و حمد از آن خداست و نیست معبودی جز خدا و خدا بزرگ است پاک است خدای نامیده شده پیش از آن‌که نام گذارده شود، پاکست خدای بلند مرتبه بزرگوار پاک است خدا و برتر است از آن‌چه میگویند، بلندتر و بزرگ‌تر، پاکست صاحب ملک وملکوت پاک است صاحب عزت و بزرگی، و شکوه و توانایی، و عظمت، و بزرگی و قدرت پاک است پادشاه ستایش شده، پاک است پادشاه در نظر گرفته شده، پاک است پادشاه دانای زنده حکیم که نمی‌خوابد و هرگز نمی‌میرد و همیشه ماندنی است، پاک و منزه است پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح خدایی جز خدی یگانه نیست و شریک ندارد، و پادشاهی و ستایش از آن اوست، و او بر انجام هر کاری تواناست ای زنده، ای پاینده، ای صاحب بزرگی و بخشش، خدایی جز او نیست، و بر او توکل کرده‌ام و اوست پروردگار عرش بزرگ، و نیست قدرت و توانایی جز از خدای بلند مرتبه و بزرگوار، به امید رحمتت‌ای مهربان‌ترین مهربان خدایی جز خدای صبور بخشنده نیست، خدایی جز خدای بلند مرتبه و بزرگوار نیست پاکست خدا، پروردگار عرش بزرگ و پروردگار

آسمان‌ها و زمین‌های هفت گانه و هر آن‌چه در آن‌هاست و ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است، ای آن‌که آشکار کردی زیبایی را و پوشانیدی زشتی را ای آن‌که مواخذه نمیکنی به یک‌بار گناه و پاره نمیسازی پرده را، ای بزرگ آمرزنده، ای نیکو گذشت ای بسیار بخشنده، و ای گشاینده‌ی دو دست به مهربانی، ای صاحب همه رازهای نهان، و ای پایان دهنده به همه شکایات و ای گشاینده هر غم، ای در گذرنده از هر لغزشی، ای بخشنده‌ی بخشنده، ای بزرگ نعمت ای آغاز کننده به نعمت پیش از لیاقت، ای پروردگار و آقای من، ای نهایت آرزوها، از تو میخواهم به حق تو و به حق محمد و به حق علی و به حق فاطمه و به حق حسن و به حق حسین و به حق علی پسر حسین و به حق محمد پسر علی و به حق جعفر پسر محمد و به حق موسی پسر جعفر و به حق علی پسر موسی و به حق محمد پسر علی و به حق علی پسر محمد و به حق حسن پسر علی و به حق قائم المهدی(عج) امام‌های هدایت کننده که بر آن‌ها درود باد که درود فرستی بر محمد و آل محمد و از تو می‌خواهم ای خدا، ای خدا، نسوزانی بدن مرا به آتش و این‌که با من آن کنی که شایسته توست نه آن‌چه شایسته من است، به امید رحمتت ای مهربان‌ترین مهربان.

دعای یستشیر

خواص و فضیلت دعای یستشیر

از امیرالمومنین علی (علیه السلام) روایت شده است که دعای یستشیر را پیامبر (صلی الله علیه و آله) به من آموخت و امر کرد که آن را در همه حال در سختی و راحتی حفظ کنم و به خلفاء بعد از خودم تعلیم نمایم. و فرمود: از خودت در مدت عمر جدا مکن تا زمان ملاقات خدا بدرستی که این دعا گنجی است چگونه بخوانم؟ از گنج‌های عرش. عرض کردم یا رسول الله فرمود در صبح و شام این دعا را بخوان. ابی بن کعب انصاری از پیامبر ثواب این دعا را طلب نمود حضرت فرمودند: ای برادر ساکت باش که از کثرت ثواب آن همه علما از حیرت مبهوت و زبان‌شان از کثرت و زیادی ثواب این دعا نزد خداوند عزوجل برای صاحب این بند می‌آید. ابن کعب گفت: یا رسول الله پدرم و مادرم فدای تو باد تو ما را از ثواب این دعا آگاه فرما. پیامبر(ص) تبسم کرد و فرمود: همانا انسان بر آن‌چه منع می‌شود حریص‌تر است.

سپس فرمود شما را به برخی از ثواب‌های این دعا آگاه می‌کنم:

اول: کسی که این دعا را بخواند خیر و برکت از فرق سرش تا زمین از آسمان بر او می‌بارد و او را انوار آرامش و رحمت می‌پوشاند و برای این دعا انتهایی جز عرش خدا نیست.

دوم: هر کس سه نوبت این دعا را بخواند خداوند هر حاجت خیری که داشته باشد در دنیا و آخرت برآورده گرداند.

سوم: خدای تبارک و تعالی او را از عذاب قبر برهاند.

چهارم: تنگی سینه او را برطرف نموده و به او شرح صدر عطا فرماید.

پنجم: چون روز قیامت فرا رسد خواننده این دعا سوار بر شتری تندرو و سفید مزین و آراسته به مروارید نزد حق برخیزد و خداوند می‌فرماید همه کرامت‌ها را به او بدهید، و گوید: بنده‌ام در هر جای بهشت که خواهی ساکن شو.

ششم: اگر این دعا بر مجنون خوانده شود همان ساعت از آن باز آید.

هفتم: اگر زنی زایمان بر او مشکل شده باشد و این دعا بر او خوانده شود خداوند زایمان او را آسان و فرزند را در طرفه العینی متولد گرداند.

هشتم: اگر بر شخصی که عاق والدین شده بخواند همانا خداوند امور آن را اصلاح کند.

نهم: هر بنده‌ای که چهل شب جمعه این دعا را بخواند همانا خداوند آن را اصلاح کند.

دهم: هر کس در هنگام خواب بخواند و بخوابد حتی اگر خوب نخوانده باشد. ولی به امید ثواب باشد خداوند به هر حرفی از این دعا هزار فرشته کروبی که روی‌شان نورانی‌تر باشد از آفتاب و ماه شب چهارده بر او بفرسند.

یازدهم: هر گنه کاری که مرتکب کبائر شده باشد و قبل از مردن این دعا را بخواند شب بمیرد یا روز همچون شهید از دنیا رفته و اگر موفق به توبه نشده باشد خدا به کرم و عفوش او را بیامرزد.

متن اصلی دعای یستشیر

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ للَّهِ الَذى لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ، الْمَلِک الْحَقُّ الْمُبينُ، الْمُدَبِرُّ بِلا وَزيرٍ، وَلا خَلْقٍ مِنْ عِبادِهِ يسْتَشيرُ، الْأَوَّلُ غَيرُ مَوْصُوفٍ، وَالْباقى بَعْدَ فَناءِ الْخَلْقِ، الْعَظيمُ الرُّبُوبِيةِ، نُورُ السَّمواتِ وَالْأَرَضينَ، وَفاطِرُهُما وَمُبْتَدِعُهُما، بِغَيرِ عَمَدٍ خَلَقَهُما، وَفَتَقَهُما فَتْقاً، فَقامَتِ السَّمواتُ طآئِعاتٍ بِاَمْرِهِ، وَاسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِاَوْتادِها فَوْقَ الْمآءِ، ثُمَّ عَلا رَبُّنا فِى السَمواتِ الْعُلى، اَلرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى، لَهُ ما فِى السَّمواتِ وَما فِى الْأَرْضِ وَما بَينَهُما وَما تَحْتَ الثَّرى، فَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّک اَنْتَ اللَّهُ لا رافِعَ لِما وَضَعْتَ، وَلا واضِعَ لِما رَفَعْتَ، وَلا مُعِزَّ لِمَنْ اَذْلَلْتَ، وَلا مُذِلَّ لِمَنْ اَعْزَزْتَ، وَلا مانِعَ لِما اَعْطَيتَ، وَلا مُعْطِىَ لِما مَنَعْتَ، وَاَنْتَ اللَّهُ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ، كنْتَ اِذْ لَمْ تَكنْ سَمآءٌ مَبْنِيةٌ، وَلا اَرْضٌ مَدْحِيةٌ، وَلا شَمْسٌ مُضيئَةٌ، وَلا لَيلٌ مُظْلِمٌ، وَلا نَهارٌ مُضيئٌ، وَلا بَحْرٌ لُجِّىٌّ، وَلا جَبَلٌ راسٍ، وَلا نَجْمٌ سارٍ، وَلا قَمَرٌ، مُنيرٌ وَلا ريحٌ تَهُبُّ، وَلا سَحابٌ يسْكبُ، وَلا بَرْقٌ يلْمَعُ، وَلا رَعْدٌ يسَبِّحُ، وَلا رُوحٌ تَنَفَّسُ، وَلا طآئِرٌ يطيرُ، وَلا نارٌ تَتَوَقَّدُ، وَلا مآءٌ يطَّرِدُ، كنْتَ قَبْلَ كلِّشَىْءٍ، وَكوَّنْتَ كلَّشَىْءٍ، وَقَدَرْتَ عَلى كلِّشَىْءٍ، وَابْتَدَعْتَ كلَّشَىْءٍ، وَاَغْنَيتَ وَاَفْقَرْتَ، وَ اَمَتَّ وَاَحْيَيتَ، وَاَضْحَكتَ وَاَبْكيتَ، وَعَلَى الْعَرشِ اسْتَوَيتَ، فَتَبارَكتَ يا اَللَّهُ وَ تَعالَيتَ اَنْتَ اللَّهُ الَّذى لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ الْخَلاَّقُ الْمُعينُ، اَمْرُک غالِبٌ، وَعِلْمُک نافِذٌ، وَكيدُک غَريبٌ، وَوَعْدُک صادِقٌ، وَقَوْلُک

حَقٌّ، وَحُكمُک عَدْلٌ، وَکلامُک هُدیً، وَوَحیک نوُرٌ، وَرَحْمَتُک واسِعَةٌ، وَعَفْوُک عَظیمٌ، وَفَضْلُک کثیرٌ، وَعَطاؤُک جَزیلٌ، وَحَبْلُک مَتینٌ، وَاِمْکانُک عَتیدٌ، وَجارُک عَزیزٌ، وَبَاْسُک شَدیدٌ، وَمَکرُک مَکیدٌ، اَنْتَ یا رَبِّ مَوْضِعُ کلِّ شَکوی، حاضِرُ کلِّ مَلَاءٍ، وَشاهِدُ کلِّ نَجْوی، مُنْتَهی کلِّ حاجَةٍ، مُفَرِّجُ کلِّ حُزْنٍ، غِنی کلِّ مِسْکینٍ، حِصْنُ کلِ‌هارِبٍ، اَمانُ کلِّ خآئِفٍ، حِرزُ الضُّعَفآءِ، کنْزُ الْفُقَرآءِ، مُفَرِّجُ الْغَمَّآءِ، مُعینُ الصَّالِحینَ، ذلِک اللَّهُ رَبُّنا، لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ، تَکفی مِنْ عِبادِک مَنْ تَوَکلَ عَلَیک، وَاَنْتَ جارُ مَنْ لاذَ بِک، وَتَضَرَّعَ اِلَیک عِصْمَةُ مَنِ اعْتَصَمَ بِک ناصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِک تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَک جَبَّارُ الْجَبابِرَةِ، عَظیمُ الْعُظَمآءِ، کبیرُ الْکبَرآءِ، سَیدُ السَّاداتِ، مَوْلَی الْمَوالی، صَریخُ الْمُسْتَصْرِخینَ، مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَکروُبینَ، مُجیبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرینَ، اَسْمَعُ السَّامِعینَ اَبْصَرُ النَّاظِرینَ، اَحْکمُ الْحاکمینَ، اَسْرَعُ الْحاسِبینَ، اَرْحَمُ الرَّاحِمینَ، خَیرُ الغافِرینَ، قاضی حَوآئِجِ الْمُؤْمِنینَ، مُغیثُ الصَّالِحینَ، اَنْتَ اللَّهُ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ، رَبُّ الْعالَمینَ اَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا الْمَخْلوُقُ، وَاَنْتَ الْمالِک وَاَنَا الْمَمْلوُک، وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ، وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ، وَاَنْتَ الْمُعْطی وَاَنَا السَّآئِلُ، وَاَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخیلُ، وَاَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعیفُ، وَاَنْتَ الْعَزیزُ وَاَنَا الذَّلیلُ، وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقیرُ، وَاَنْتَ السَّیدُ وَاَنَا الْعَبْدُ، وَاَنْتَ الْغافِرُ

وَاَنَا الْمُسیئُ، وَاَنْتَ الْعالِمُ وَاَنَا الْجاهِلُ، وَاَنْتَ الْحَلیمُ وَاَنَا الْعَجُولُ، وَاَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ، وَاَنْتَ الْمُعافی وَاَنَا الْمُبْتَلی، وَاَنْتَ الْمُجیبُ وَاَنَا الْمُضْطَرُّ، وَاَنَا اَشْهَدُ بِأَنَّک أَنْتِ اللَّهُ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ، الْمُعْطی عِبادَک بِلا سُؤالٍ، وَاَشْهَدُ بِاَنَّک اَنْتَ اللَّهُ الْواحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ، وَاِلَیک الْمَصیرُ، وَصَلَّی اللَّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیتِهِ الطَّیبینَ الطَّاهِرینَ، وَاغْفِرْلی ذُنُوبی، وَاسْتُرْ عَلَیَّ عیوُبی، وَافْتَحْ لی مِنْ لَدُنْک رَحْمَةً، وَرِزْقاً واسِعاً، یااَرْحَمَ الرَّاحِمینَ، وَالْحَمْدُ للَّهِ رَبِّ الْعالَمینَ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنْعِمَ الْوَکیلُ، وَلا حَوْلَ وَلاقُوَّةَ اِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ.

ترجمه متن دعای یستشیر

ستایش خدا را که معبودی جز او نیست آن فرمانروای بر حق آشکار تدبیرگر هستی بی آن‌که او را وزیری باشد و یا با آفریده‌ای ازبندگانش مشورت نماید آغازی است که در وصف نگنجد و پا برجاست پس از فنای آفریدگان پرودگاری‌اش بس بزرگ است روشنایی آسمان‌ها و زمین‌ها و آفریننده و پدیدآورنده آن دو است آسمان و زمین را بی‌ستون آفرید و از هم گشودشان گشودنی چشمگیر، پس

آمان‌ها به فرمان او بر پا شدند و زمین‌ها با کوههای‌شان بر فراز آب جا گرفت سپس بلندی گرفت پروردگار ما در آسمان‌های بلند خدا بخشاینده بر فرمان‌روای هستی چیره گشت تنها از آن اوست آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است و هر آن‌چه بین آن دو و آن‌چه زیر خاک است پس من شهادت می‌دهم که تنها تویی خدا بالابرنده‌ای برای آن‌چه بر زمین نشاندی نیست ونه زمین زننده‌ای برای آن‌چه بالابردی و نه عزتّ بخشی آن را که تو خوارش کردی و خوارکننده‌ای نیست آن را که تو عزیز نمودی وبازدارنده‌ای برای آن‌چه عطا کردی نیست و نه عطا کننده‌ای برای آن‌چه دریغ کردی و تویی خدا معبودی جز تو نیست تو بودی آن‌گاه که نه آسمانی بنا شده بود ونه زمینی گسترانیده ونه خورشیدی تابان و نه شبی تاریک و نه روزی فروزان و نه دریایی خروشان و نه کوهی استوار و نه ستاره‌ای روان ونه ماهی تابنده ونه بادی وزان و نه ابری پرباران و نه برقی درخشان و نه صاعقه‌ای تسبیح گویان و نه روحی دم زنان و نه پرنده‌ای پرآن و نه آتشی فروزان و نه آبی روان بوده باشند پیش از هر چیز بودی وهمه چیز را پدید آوردی و بر هر چیز توانا بودی وهمه چیز را از نور آفریدی وتوانگر نمودی وناتوان ساختی ومیراندی و زنده نمودی وخنداندی وگریاندی و برفرمانروایی هستی

چیره گشتی پس خجسته بودی ای خدا و بلندی گرفتی تویی
خدایی که معبودی جز تو نیست آفریننده یاری رسانی که
فرمانت چیره وعلمت نافذ ونیرنگت شگفت و وعده‌ات
راست وگفته‌ات حق و داوری‌ات دادگرانه و هدایتگر و پیامت
نور ورحمتت فراگیر و گذشتت بزرگ وبخششت بسیار
وعطایت فراوان و ریسمانت استوار و یاری‌ات فراهم و
پناهندات عزتّمند و عذابت سخت و نیرنگت زیرکانه است
تو ای پروردگار من آستانت جایگاه هر شکایتی استو خود
حاضر در هر جماعتی و گواه هر گفتگوی نهانی نهایت هر
حاجتی شادی بخش هر اندوهگین توانگری هر بر خاک
نشسته‌ای دژ استوار هر گریزانی امان هر هراسانی نگاه‌دار
ناتوانی گنجینه تهیدستانی غم زد ای غم زدگانی پشتیبان
شایستگانی آنانست خدا پروردگار ما معبودی جز او نیست
کفایت می‌کنی از بندگانت آن‌را که بر تو توکل کند وتویی
پناه آن‌که به تو پناه آورد و به درگاهت زاری نماید نگهدار
کسی که به دامن تو چنگ زند یار آن‌که از تو یاری جوید
می‌آمرزی گناهان آن را که از تو آمرزش خواهد جبآّر جبآّرانی
بزرگ بزرگان سرور سروران آقای آقایان سرآمد مولایان
دادرس دادخواهان گره‌گشای گرفتاران اجابت کننده دعای
بی‌چارگان شنواترین شنوندگان بیناترین بینندگان

داورترین داوران سریع‌ترین حساب‌رسان مهربان‌ترین مهربانان بهترین آمرزندگان برآورنده حاجات مؤمنان فریادرس نیکان تویی و تویی بخشنده و من سائل و تویی دارای جود و من بخیل و تویی توانمند و من ناتوان و تویی عزتّمند و من خوار و تویی بی‌نیاز و من تهیدست و تویی آقا و من بنده و تویی آمرزنده و من بدکارو تویی دانا و من نادان و تویی بردبار و من شتابزده و تویی رحم کننده و من رحم شده و تویی عافیت‌بخش و من بلازده و تویی اجابت کننده و من ناچار و پریشان و گواهی می‌دهم که تویی خدا معبودی جز تو نیست عطابخش بندگانی بدون درخواست ایشان خدا معبودی جز تو نیست پروردگار جهان‌یان تویی آفریدگار و من آفریده و تویی مالک و من مملوک و تویی پروردگار و من بنده و تویی روزی دهنده ومن روزی خوار وگواهی می‌دهم تویی خدای یگانه یکتای بی‌همتای بی‌نیاز تک و بازگشت همه به سوی تو است خدایا بر محمدّ و اهل بیت پاک و پاکیزه‌اش درود فرست و گناهانم را بیامرز و بر من بپوشان کاستی‌هایم را و از پیشگامت برای من رحمت و روزی فراوان بگشا ای مهربان‌ترین مهربانان و سپاس خدا را پروردگار جهانیان و خدا ما را بس است و چه نیکو وکیلی

است و جنبش و نیرویی نیست جز به عنایت خدای والای بزرگ.

دعای معراج

خواص و فضیلت دعای معراج

آن شبی که مرا به معراج بردند از تمامی آسمان‌ها گذشتم تا به آسمان هفتم رسیدم و آن‌چه دیدم بودم و با خدای تعالی بی‌واسطه سخن گفتم و مراجعت نمودم چون به مقام جبرئیل رسیدم گفتم یا جبرئیل این چه دعائی این همان دعایی است که از جانب حق به شما آوردم و خدای تعالی می‌فرماید که هر که از آدم تا خاتم این دعا را بخواند یا با خود دارد عزیز و مکرم گردد و حاجتش برآورده شود حق تعالی هیچ حجاب در میان او و خودش نگذارد و او را از جمیع بلایا محفوظ فرماید و اگر از آدم تا خاتم جمع شوند و جمیع دریاها مرکب گردد و آسمان و زمین کاغذ شود چندان نویسنده که همه فرشتگان مانده شوند و دریا خشک شود و آسمان و زمین تمام شود نمی‌تواند ثواب این دعا را بنویسند و از هزار یکی نوشته نشود و خواننده و دارنده این دعا را تنگی دست ندهد و تا روز اجل بستگی در کار وی

نشود ودر روز قیامت حساب را از وی بردارند و بی‌حساب داخل بهشت شود. یا محمد دارنده و خواننده این دعا رستگاری یابد. هر کس در عمر خود این دعا را یک بار بخواند و اگر نتواند گوش بدهد یا با خود دارد چنان باشد که چهل هزار ختم قرآن کرده باشد و چهل هزار حج کرده باشد و چهل هزار گوسفند قربانی کرده و چهل هزار بنده آزاد کرده و چهل هزار مسکین را طعام داده و چهل هزار برهنه را پوشیده باشد و تورات موسی و انجیل عیسی و زبور داوود و علیه و آله را خوانده باشد و اگر بیمار باشد چنان‌چه طبیبان از معالجه آن عاجز باشند چون این دعا را به آن بیمار دهند و بر بالین وی گذارند شفا یابد و اگر کسی قرض‌دار باشد و این دعا را بخواند حق تعالی دین او را ادا فرماید و اگر کسی کاهل نماز باشد این دعا را با خود دارد حق تعالی دل او را روشن گرداند حریض نماز شود و اگر زن دشوار زاید این دعا را بر آب خواند بخورد به آسانی بار نهد و اگر کسی را بسته باشند این دعا را بر موم گیرند و بر کمر وی بندند فی الحال گشاده گردد و اگر بخت دختر بسته باشد این دعا را بخواند یا با خود دارد بخت او گشاده شود و اگر کسی را به پای دار برند این دعا را بر وی بخوانند و بدمند یا در نزد آن کس باشد هیچ ضرری به او نرسد و اگر جهت فرزند بخواند

خداوند عالم پسری به وی عطا فرماید و دارنده این دعا از گزند مار و عقرب و زبان بدگویان ایمن گردد. خواننده و دارنده این دعا از درد گوش و دردسر و درد چشم و درد دل و جگر و فلج و لغوه و جمیع دردها ایمن گردد و هر کس این دعا را با خود به گرد برد حق سبحانه او را ببخشد و سکرات موت را بر وی آسان گرداند و از عذاب قبر و سوال نکیر و منکر ایمن گردد و روز جزا چهل هزار فرشته به استقبال وی برآیند تا داخل بهشت می‌کنند و شرح این دعا بسیار بود اما مختصر کردیم تا ملال نگیرد بسیار مجرب است.

متن اصلی دعای معراج

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّد وَ آل مُحَمّد یا سَیِّدُ یا سَنَدُ یا صَمَدُ یا مَن لَهُ المُستَنَدُ اِجعَل لی فَرَجاً وَ مَخرَجاً مِمّا انَا فیهِ وَاَکفِنی فیهِ وَ اَعُوذُ بِکَ بِسمِ الله التّاماتِ یا اللّهُ یا اللّهُ یا اللّهُ یا رَحمانُ یا رَحمانُ یا رَحمانُ یا رَحیمُ یا رَحیمُ یا رَحیمُ یا خالِقُ یا رازِقُ یا بارِئُ یا اَوَّلُ یا اخِرُ یا ظاهِرُ یا باطِنُ یا مالِکُ یا قادِرُ یا واهِبُ یا وهّابُ یا تَوّابُ یا حَکیمُ یا سَمیعُ یا بَصیرُ یا غَفَورُ یا رَحیمُ یا غافِرُ یا شَکُورُ یا عالِمُ یا عادِلُ یا کریمُ یا رَحیمُ (یا

حَليم) يا وَدودُ يا غَفورُ يا رَئوفُ يا وِترُ يا مُغيثُ يا مُجيبُ
يا َحبيبُ يا مُنيبُ يا رَقيبُ يا مُعيدُ يا حافِظُ يا قابِضُ يا حَيُّ
يا مالِكُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا رَحيمُ (يا راحِمُ) يا فاتِحُ يا فارِجُ يا
فاخِرُ يا مُعِزُّ يا مُذِلُّ يا مُعينُ يا مُبينُ يا جَليلُ يا جَميلُ يا
كفيلُ يا وَكيلُ يا دَليلُ يا حَيُّ يا قَيُّوم يا جَبّارُ يا غَفّارُ يا حَنّانّ
يا مَنّانُ يا دَيّانُ يا غُفرانُ يا بُرهانُ يا سُبحانُ يا مُستعانُ يا
سُلطانُ يا اَمينُ يا مُومِنُ يا مُتَكَبِّرُ يا شَكُورُ يا عَزيزُ يا عَلِيُّ يا
وَفِيُّ يا زَكِيُّ يا قوِيُّ يا غَنِيُّ يا مُحِقُّ يا مُعطى يا اخِرُ يا اَحسَنَ
الخالِقينَ يا خَيرَ الرّازِقينَ يا خَيرَ الغافِرينَ يا خَيرَ المُحسِنينَ
يا خَيرَ النّاصِرينَ يا اَرحَمَ الرَّاحِمينَ يا نُورَ السَماواتِ و الاَرضِ
يا هادِىَ المُضِلّينَ يا دَليلَ المُتحَيِّرينَ يا خالِقَ كُلَّ شَیءٍ يا
فاطِرَ السَماواتِ وَ الاَرض يا هادِىَ المُظِلّينَ يا مُفتِحَ الابوابِ
يا مُسَبِّبَ الاَسبابِ يا رَفيعِ الدَّرَجاتِ يا مُجيبَ الدَّعَواتِ يا
وَلِیَّ الحَسَناتِ يا غافِرَ الخَطيئاتِ يا مُحيِىَ الاَمواتِ يا ضاعِفَ
الحِسَناتِ يا دافِعَ البَليّاتِ اَللّهُمَ احفظ صاحِبَ هذا الدُّعا مِن
الطاعُونِ و الزَّلزَّلَةِ و الفُجاَةِ و الوَبا وَ مِن شرِّ السُّلطانِ الجابرِ
وَ شرِّ العَينِ السُّوءِ وَ مِن شرِّ الاَعداءِ وَ مِن شرِّ الجِنَّ وَ الاِنسِ
بِحَقِّ لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الحَیُّ القيُّومُ بحَقِّ كهيعص وَ بحَقِّ حمعسق
وَ بحَقِّ مُحَمَّدِ المُصطفى وَ بحَقِّ عَلِیِّ المُرتضى وَ الاَئِمَةِ الهُدى
وَ بحَقِّ اللِّوحِ وَ القلم وَ الكُرسِیِّ وَ العَرشِ وَ بحَقِّ فسَيَكفيكهُمُ

اللّهُ وَ هُو السَّميعُ العَليمُ اَللّهُمَ اَحفظ صاحِبَ هذا الدُّعاءِ مِن شرِّ كُلِّ ذِی شرِّ وَ مِن شرِّ طارِقِ الَّيلِ وَ النَّهارِ وَ مِن شرِّ والِدٍ وَ ما وَلد وَ مِن شرِّ ما يَلِجُ فِی الاَرضِ وَ ما يَخرُجُ مِنها وَ هُو الغَفُورُ الرَّحيمُ اَللّهُمَ اَحفظ صاحِبَ هذا الدُّعاء مِن شرِّ الاَعدَاءِ وَ مِن شَرِّ جَميعِ المِحنهِ و الدَاء وَ مِن شرِّ النَفَّاثَاتِ فِی العُقدِ وَ مِن شرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَد يا رَبِّ بعِزِّ عِزِّتِکَ وَ القهرِ بلطفِکَ وَ الرَّحمَة رَحمَتِکَ يا وَاهِبَ العَطايا يا دافِعَ البَلايا يا غافِرَ الخَطايا يا سَتارَ العيُوبِ يا نُور الغُيُوبِ يا نُور القلُوبِ يا حَبيبَ القلُوبِ يا قاضِیَ الحاجاتِ يا رَحمانِ الدُّنيا وَ الاخِرَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ بحَقِّ اِلَی اللّهِ تُصيرُ الاُمُور اَللّهُمَ اَستودِعُکَ نَفسی وَ روحی وَ مالی وَ اَولادی وَ جَميعَ ما اَنعَمتَ عَلَیَّ فِی الدّينِ وَ الدُنيا وَ الاخِرَة ِاِنَّهُ لا يُضيعُ صانيکَ يَصُونُکَ وَ مَحفُوظُکَ وَ مَامُولُکَ وَ لا يُجيرُنی اَحَدٌ مِنکَ وَلنْ اَجدَ مِن دُونِهِ مَلتحِداً اَللّهُمَ رَبَّنا اتِنا فِی الدُّنيا حَسَنَة وَ فِی الاخِرَةِ حَسَنَة وَ قِنٰا عَذٰابَ النّار وَ عَذابَ القَبرِ برَحْمَتِکَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَ صَلَّی اللّهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ الِهِ اَجْمَعينَ الطّاهِرينَ وَ الائِمَة المَعْصُومينَ وَ سَلَّم تسْليماً کثيراً کثيراً. اَللّهُمَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّد وَ آل مُحَمّد وَ عَجِّل فَرَجَهُم.

ترجمه متن دعای معراج

به نام پروردگار و خالقی که بخشنده و پذیرنده توبه و بسیار مهربان به آدمیان است ای خدایی که سرور و بزرگ و فرمانروایی و ای خدایی که تکیه گاه و پشتیبان و روشن و واضحی و ای خدایی که فرمانروایی بی‌نیاز و بلند و والا مرتبه‌ای و ای خدایی که باید در همه کارها و مشکلات بر شما توکل و تکیه و اعتماد نمود بزرگواری و عنایت فرما و نجات و رهایی فرما و بزرگواری و محبت فرما و نجات و خارج فرما از همه مشکلات و بلاها و غم واندوه خارج فرما و از همه نعمت‌ها به اندازه‌ای که صلاح می‌دانید عنایت فرما و باید در همه مصائب و سختی‌ها بر شما پناهنده شد بنام شما که پروردگار و خداوند و خالق می‌باشید و تمام و کامل‌ترین می‌باشید و ای خداوند که پروردگاری و ای خداوند که خالق بزرگی و ای خداوند که وصف و اندازه شما در وصف نیست و شما بی‌نهایت بزرگ و فرمانروایی ای خداوند بسیار بخشنده و ای خداوند بسیار مهربان و بخشایشگر و ای خداوند بسیار توبه پذیرنده و آرامش دهنده و ای خداوند مهربان و بسیار دل‌گرم کننده و ای خداوند آمرزنده و دل‌نواز و نیرو دهنده و ای خداوند که دارای نام‌های بزرگ و آمرزنده می‌باشید و ای خداوندی که پدیدآورنده و سازنده می‌باشید و ای خداوندی که روزی و نعمت دهنده مخلوقات می‌باشید

و ای خداوندی که آفریدگار و سازنده مخلوقات می‌باشید و ای خداوندی که از نخستین و همیشه بوده‌ای و ای خداوندی که تا ابد و آخر و پایان همه هستی شمایی و ای خداوندی که پدیدار کننده و آشکار کننده همه اسرار می‌باشید و ای خداوندی که پوشنده و پنهان کننده درون هر اسراری می‌باشید و ای خداوندی که تمام ملک هستی از ذات شما پدیدار شده و ای خداوندی که توانا و بر هر امری فرمانروائی و ای خداوندی که بخشنده‌ترین می‌باشید و ای خداوندی که بسیار بخشنده و صاحب اعطا می‌باشید و ای خداوندی که بسیار با گذشت و بسیار توبه پذیر می‌باشید و ای خداوندی که دانشمندترین و خردمندترین فرمانروایان می‌باشید و ای خداوندی که به هر صدایی و هر ندایی شنوایی و ای خداوندی که به هر امری آگاه و دانا و به هر رمزی بینا و بصیری و ای خداوندی که آمرزنده‌ترین به گناهان خلق می‌باشید و ای خداوندی که باعث آرامش قلب مقربین و خداپرستان می‌باشید و ای خداوندی که بخشنده و آمرزنده بزرگ‌ترین گناهان می‌باشید و ای خداوندی که نشانه‌ای نعمت و رفاه شما آشکار است و ای خداوندی که دانشمند بر هر دانشی و علمی و ای خداوندی که انصاف و دادگری فقط نزد شماست و ای خداوندی که سخاوتمندترین و

نیکوترین صفات نزد شماست و ای خداوندی که بسیار بردبار و شکیبایی به گناهان و اشتباهات بندگانت و ای خداوندی که بسیار دوستدار و محبوب قلب‌های با اخلاص می‌باشد و ای خداوندی که بخشاینده‌ترین بخشایندگانی و ای خداوندی که بسیار مهربان و با گذشت به خلقی و ای خداوندی که یکتایی و بی‌همتایی و ای خداوندی که تنها شمایی فریادرس در همه امور و ای خداوندی که یگانه اجابت کننده دعاها می‌باشید و ای خداوندی که تنها دوست و محبوب قلبهای مخلصان می‌باشید و ای خداوندی که باران رحمتت را فراوان در بهاران زیباتر بر بندگان فرو می‌فرستی و ای خداوندی که هیچ قدرتی رقابت با شما را ندارد و از آن عاجز است و ای خداوندی که به همه رمز و رموز آفرینش کاردان و دانایی و ای خداوندی که نگهبان و روشن کنندة راه عارفانی و ای خداوندی که برهر نیروی آشکار و غیب چیره شونده‌ای و ای خداوندی که زنده و پاینده و ابدی و جاودان می‌باشید و ای خداوندی که همة کائنات متعلق به ذات کبریائی شماست و ای خداوندی که یکتایی شما انگیزه خلق جهان هستی شد و ای خداوندی که پس از فنای هر چیز تنها صاحب مقتدر مُلک وجودی و ای خداوندی که بخشایش و رحمت زیبنده و شایسته مقام شماست و ای خداوندی که

گشاینده دره‌ای توبه بر روی خلق گنه کاری و ای خداوندی که بازکنندهٔ دره‌ای رحمت بر روی خلق نا امیدی و ای خداوندی که شکوه و عظمت شایسته مقام والا مرتبه شماست و ای خداوندی که عزتّ و آبروی اهل یقین از لطف بی‌انتهای شماست و ای خداوندی که ذلیل و خوارو پسَت کنندهٔ مکُذبینی و ای خداوندی که تنها یاری رسان و یاری دهنده اهل ذکری و ای خداوندی که بزرگی و عظمت شما بر همه خلق آشکار است و ای خداوندی که صاحب شکوه وعظمت و بزرگواری می‌باشید و ای خداوندی که صاحب همه زیبایی‌های خلقت و آفرینش می‌باشید و ای خداوندی که صاحب ضمانت و سایه کفالت شما بر سر خلق جلوه گر است و ای خداوندی که یگانه پشتیبان و حمایت کننده فرستادگان خود به خلقی و ای خداوندی که رهنمای راه حق و حجت می‌باشید بر مؤمنین و ای خداوندی که همیشگی و فناناپذیر می‌باشید و ای خداوندی که پاینده و ابدی و شکوه و جلالت همیشگی است و ای خداوندی که توانایی بر توانگران و پادشاهی بر ملک هستی و ای خداوندی که بسیار با گذشت و آمرزنده‌ای به گناهکاران و ای خداوندی که شکوه و لطف و مهربانی شما بی‌انتهاست و ای خداوندی که بر بندگانت بسیار لطف و احسان می‌نمایی و ای خداوندی که

عادل‌ترین فرمانروایی به کردارنیک و بد بندگانت و ای خداوندی که با گذشت و بخشنده‌ای و ای خداوندی که نشانه‌های وجودت بر هر ذره از خلقت آشکار است و ای خداوندی که پاکی و لطافت از ذات مقدس شماست و ای خداوندی که کمک دهنده ایمان آورندگان می‌باشید و ای خداوندی که قدرتمند و بزرگ و بر هر نیرویی تسلط یافته‌ای و ای خداوندی که وفادار به قول خود و قابل اعتمادی و ای خداوندی که بزرگ‌ترین ایمان دهنده و نیرودهنده به قلب خالصانی و ای خداوندی که توانا و بر هر نیروی قوی چیره و غالبی و ای خداوندی که نشانه‌های نعمت و رفاه شما آشکار است و ای خداوندی که شریف و ارجمندی و بر قلب عارفان می‌تابید و ای خداوندی که والامقام و بزرگوار و بلندمرتبه و نیرومندی و ای خداوندی که متعهد و وفادار به دعای بندگان خاص و عامی و ای خداوندی که پاکیزه از هر عیب می‌باشید و ای خداوندی که استوار و توانائی و ای خداوندی که بی‌نیاز و توانگری و ای خداوندی که هر چیز را مرگ و فنا و پایان قرار دادی و ای خداوندی که بسیار بخشنده و عطا کننده روزی خلقی و ای خداوندی که پایان هر پایانی و زنده و پاینده‌ای و ای خداوندی که بهترین خلق کنندگان وجودی و ای خداوندی که بهترین روزی و نعمت دهنده مخلوقاتی و

ای خداوندی که بهترین آمرزندگان و توبه پذیرنده خلقی و ای خداوندی که نیکی رسان و بخشاینده خلقی و ای خداوندی که بهترین پشتیبان و یاری کننده خلقی و ای خداوندی که بزرگ‌ترین رحمت و بخشش به خلقی و مهربانترین مهربانان می‌باشید و ای خداوندی که نور و روشنائی آسمان‌ها و زمین و رحمت و برکت و نیروی دلگرم کننده‌ای و ای خداوندی که رهبر و هدایت کننده گمراهان عالمی و ای خداوندی که راهنما و حجت برای حیرت زدگانی و ای خداوندی که پدیدآورنده و آفریننده همه چیز می‌باشید و ای خداوندی که آفریننده و خالق آسمان‌ها و زمین و مخلوقات درون آن می‌باشید و ای خداوندی که راهنما و رهبر و هدایت کننده گمراه شدگانی و ای خداوندی که گشاینده و بازکننده درهای نعمت و رحمتی و ای خداوندی که سبب ساز در همه مشکلات و مصائب و سختیهایی و ای خداوندی که بالابرنده درجات و مقام آدمیان نزد آدمیان و نزد ملکوتیان می‌باشید و ای خداوندی که اجابت و مستجاب کننده خواهش‌ها و نیازهای خلق می‌باشید و ای خداوندی که نهایت خوبی‌ها و زیبائی‌ها وپایان ونیکی رسان به خلق می‌باشید و ای خداوندی که بخشنده لغزش‌ها وخطاهای خلقی و ای خداوندی که زنده کننده قلب عارفانی و زنده

کننده مردگانی و ای خداوندی که چند برابرکننده نیکی‌ها و خوبی‌هایی خلق و هر نیکویی هستی و ای خداوندی که دفع کننده و دور کننده بدی‌ها و زشتی‌های خلقی.

دعای معراج دیگر

خواص و فضیلت دعای معراج

دعایی است شان آن بسیار بزرگ است و خیلی عظیم می‌باشد. راوی حضرت علی علیه السلام از نبی اکرم صلی الله علیه و آله: وقتی به آسمان رفتم در شب معراج هفتاد هزار حجاب را طی کردم تا رسیدم به حجاب قدرت در آن نوشته شده این دعا با نور، جبرئیل عرض کرد: یا محمد صلی الله علیه و آله این دعا را برای کسی غیر از مومنین از امت خودت تعلیم ندهی چون که این دعا را هر که بخواند درهای آسمان‌ها بر روی ایشان باز می‌شود و خداوند نظر رحمتش را شامل آن شخص کند که هم و غم او را بر طرف می‌کند و هر گرفتاری که دارد خدا بر طرف می‌سازد اگر قرض‌دار است قرضش ادا می‌شود و گناهانش آمرزیده می‌شود و مورد عنایت قرار می‌گیرد مانند انبیاء و صدیقین و خداوند هزار قصر و از در و یاقوت برای او آماده می‌فرماید و خداوند به او

هر روز ۳۶۰ مرتبه نظر رحمت کند و ملکی ندا می‌کند که اعمالت را از سر بگیر که گناهان خودت و مادرت و پدرت آمرزیده شد و جمیع گناهانت مبدل به حسنات شد و ثواب هفتاد سال عبادت برای ایشان نوشته شد پس خیر دنیا و آخرت برای او جوع می‌گردد و هر کس این دعا را نوشته با مشک و زعفران برای هر بیماری که دهد شفا خواهد یافت و هر کس حمل نماید این دعا را با خود امن خواهد شد از شر شیطان و هیچ گونه ملالی بر ایشان نمی‌رسد و محفوظ می‌ماند از دزدان و جمیع حاجاتش برآورده خواهد شد و هر کس نزد فرزندانش بگذارد حفظ می‌شوند از جمیع گزندگان مانند مار و عقرب و هر کس با خود حمل نماید از جمیع امور خوب بهره مند خواهد شد و هر کس بنویسید و در منزل بگذارد روزیشان زیاد گردد و اهل آن محفوظ می‌گردند از جمیع گرفتاری‌ها و قسم به آن کسی که شما را به رسالت مبعوث کرد اگر جمیع ثقلین و جمیع ملائکه تعدادشان هزار برابر اهل دنیا و آخرت شوند تا روز قیامت ثواب این این دعا را نخواهند توانست بنویسند چون این دعا بهترین دعا است نزد پروردگارت پس به امت خود تعلیم بده چون گنجی است از گنجهای بهشت که خداعنایت کرد.

متن اصلی دعای معراج

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ یٰا مَنْ اَقَرَّ بِالعُبُودِیَّةِ لَهُ کُلُّ مَعْبُودٍ وَ یٰا مَنْ یَحْمَدُهُ کُلُّ مَحْمُودٍ یٰا مَنْ یَفْزَعُ اِلَیْهِ کُلُّ مَجْهُودٍ یٰا مَنْ یُطْلَبُ اِلَیْهِ کُلُّ مَجْهُودٍ یٰا مَنْ یُطْلَبُ عِنْدَهُ کُلُّ مَفْقُودٍ یٰا مَنْ سٰائِلُهُ غَیْرُ مَرْدُودٍ یٰا منْ بٰابُهُ عَنْ سُؤٰالِه غَیْرُ مَسْدُودٍ یٰا مَنْ هُوَ غَیْرُ مَوْصُوفٍ وَ لاٰ مَحْدُودٍ یٰا مَنْ عَطٰاؤهُ غَیْرُ مَمْنُوعٍ وَ لاٰ مَنْکُودٍ یٰا مَنْ لَیْسَ بِبَعیدٍ وَ هُوَ نِعْمَ الْمَقْصُود یٰا مَنْ رَجٰاءُ عِبٰادِهِ بِحَبْلِهِ مَشْدُودٌ یٰا مَنْ شِبْهُهُ وَ مِثْلُهُ غَیْرُ مَوْجُودٍ یٰا مَنْ لَیْسَ بِوٰالدٍ وَ لاٰ مَوْلُودٍ یٰا مَنْ کَرَمُهُ وَ فَضْلُهُ لَیْسَ بِمَعْدُودٍ یٰا مَنْ حَوْضُ بِرِّه لِلْأَنٰامِ مَوْودٌ یٰا مَنْ لاٰیُوْصَفُ بِقِیّٰامٍ وَ لاٰقُعُودٍ یٰا مَنْ تَجْرِی عَلَیْهِ حَرَکَةٌ وَ لاٰ جُمُودٌ یٰا اللهُ یٰا رَحمٰنُ یٰا رَحیمُ یا وَدُودُ یا رٰاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبیرِ یَعْقُوبَ یٰا غٰافِرَ ذَنْبِ دٰاوُد یٰا مَنْ لاٰ یُخْلِفُ الْوَعْدَ وَ یَعْفُو عَنِ الْمَوعودِ یٰا مَنْ رِزْقُهُ وَ سِتْرُهُ لِلعٰاصینَ مَمْدُودٌ یٰا مَنْ هُوَ مَلْجَأُ کُلِّ مَطْرودٍ یٰا مَنْ دٰانَ لَهُ جَمیعُ خَلْقِهِ بالسُّجُودِ یٰا مَنْ لَیْسَ عَنْ نیلِ جُودِه اَحَدٌ مَصْدودٌ یٰا مَنْ لاٰ یَحیفُ فی حُکْمِه وَ یَحْلُمُ عَنِ الظّالِمِ الْعَنُودِ اِرْحَمْ عُبیداً خاطِئاً لَمْ یُوفِ بالْعُهُودِ اَنَّکَ فَعّٰالٌ لِمٰا تُریدُ یٰا بارُّ یٰا وَدُودُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ

خَیْرِ مَبْعُوثٍ دَعٰا اِلیٰ خَیْرِ مَعْبُودٍ وَ عَلیٰ آلِهِ الطَّیِبینَ الطّٰاهِرینَ اَهْلِ الْکَرَمِ وَ الْجُودِ وَافْعَلْ بِنٰا مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمینَ.

ترجمه متن دعای معراج

به نام خداوند مهرگستر مهربان

خدایا ای کسی که هر معبودی اقرار به بندگی او را می‌کند و ای کسی که هر ستایش شده‌ای او را می‌ستاید و ای کسی که هر انکار شده‌ای به او پناه می‌آورد، و ای کسی که هر گم شده‌ای از درگاه او خواسته می‌شود و ای کسی که گدای درگاهش رانده نمی‌شود و ای کسی که درگاهش در هنگام درخواست و گدایی بسته نیست و ای کسی نه قابل توصیف هستی و نه دارای حد و مرز و ای کسی که عطا و بخشش او (بر کسی) ممنوع و مسدود نیست و ای کسی که برای خوانندهات دور از دسترس نیستی و بهترین مقصودی، ای کسی که امید بندگانش به ریسمانش محکم بسته شده است، ای کسی که شبیه و همانندی برایش یافت نمی‌شود، ای کسی که نه پدر و نه فرزند(کسی) است ای کسی که آبشخور احسانش برای مردمان مهیا و آماده است، ای کسی که نمی‌توان به او صفت ایستادن و نه صفت نشستن را

داد، و ای کسی که هیچ جنبش وسکونی بر او جاری نمی‌گردد، ای اللّٰه ای مهرگستر ای مهربان ای بامحبّت ای حامی پیرمرد کهنسال یعقوب، ای آمرزنده گناه داوود، ای کسی که خُلف وعده نمی‌کنی و از (عذاب) وعده داده شده (به گنه‌کاران) می‌گذری و ای کسی که روزی و پوشش و حفاظش برای نافرمانان گنه‌کار گسترده است، ای کسی که پناهگاه همه تبعید شدگان و طرد شدگان هستی، ای کسی که همه مخلوقاتش در برابرش سر به سجده فرو می‌نهند، ای آن که هیچ کسی از رسیدن به کرم و بخشش او محروم نیست، ای کسی که در هنگام حکم کردن ستم روا نمی‌داری و نسبت به ستمگر لجباز بردبار هستی از تو می‌خواهم که این بنده کوچکِ گنه‌کاری را که به عهدها و پیمان‌ها وفا نکرده است، مورد رحمت خود قرار دهی، همانا تو قطعا انجام دهنده‌ی هر آن‌چه که خود می‌خواهی هستی، ای نیکوکار با محبّت بر محمد، بهترین فرستاده‌ای که (مردم را) به سوی بهترین معبود فرا می‌خواند و همچنین. بر خاندان نیک و پاکش که اهل کرم وبخشندگی هستند درود فرست و با ما آن‌چنان رفتار کن که تو خود شایسته آن هستی.

دعای حمید

خواص و فضیلت دعای حمید

دعایی عظیم الشأن است و فضیلت بسیار دارد. در پایان کتاب بلد الامین ادعیه از پیامبر اکرم(صلی لله علیه وآله) نقل شده است و فرمودند: آن را به اشرار نیاموزید بلکه به نیکان یاد دهید. هر کس یک بار آن را در عمرش بخواند، بدون حساب وارد بهشت می‌شود. هر کسی آن را بخواند، فرشتگان بال‌های‌شان را برای او می‌گسترانند و بر او درود می‌فرستند. خدا از لوح محفوظ شقاوت وی را محو می‌کند و در آن می‌نویسد که دعاگو بهشتی است. اگر ترسو یا گرسنه یا تشنه یا بدهکار یا غریب و یا غمناک، این دعا را بخواند، خدا در کارش گشایش می‌کند و حاجتش را بر می‌آورد. هرکس دعا را بنویسد و با خود همراه داشته باشد، از هر چه می‌ترسد، در امان الهی خواهد بود. هر کسی دعا را در کفنش بگذارد، در پیشگاه الهی شهادت می‌دهند که به عهدش با خدا وفا کرده، هنگام حضور نکیر و منکر کمکش خواهد کرد فرشتگان به او غلامان بهشتی و حورالعین را مژده می‌دهند و در قصری از مروارید سفید در اعلا علّیین او را جا می‌دهند. قصری که از داخلش می‌توان بیرون را دید

و از بیرون، درون قصر دیده می‌شود و صد هزار در دارد. بدو صد هزار شهر می‌بخشند. در هر شهر صد هزار خانه هست. در هر خانه صد هزار حجره. در هر حجره صد هزار اتاق. در هر اتاق صد هزار تخت. بر هر تخت صد هزار فرش. بر هر فرش حوریه نشسته است که صد هزار حّله دارد. هر حّله‌ای هزار رنگ است. در دست هرحوری، پیاله‌ای از شراب بهشتی است. فرشتگان دعا کننده را سوار بر شتری بهشتی همراهی می‌کنند. خدا از بالای عرش بدو نگاه می‌کند و می‌فرماید: ای عبدم، از تو راضیم، وی همسایه پیامبر اکرم(صلی لله علیه وآله) خواهد بود.

پیامبر(صلی لله علیه وآله) افزود: سوگند به خدایی که مرا به حق مبعوث کرد! هر عبدی با نیتی خالص این دعا را بخواند، می‌تواند امتی به اندازه امت محمد را شفاعت کند. اینان را با شفاعت خود وارد بهشت می‌کند و پاداش بهتر از هفت هزار شهید را خواهد داشت.

متن اصلی دعای حمید

بسم اللّٰه الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ وَدُودٌ شَکُورٌ کَرِیمٌ وَفِیٌّ مَلِیٌّ. اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ سَرِیعُ الحِسَابِ جَلِیلٌ عَزِیزٌ مُتَکَبِّرٌ خَالِقٌ بَارِئٌ مُصَوِّرمَلجَأَ مِنکَ إِلاَّ إِلَیکَ، یَا وَاسِعَ النَّعمَاءِ یَا کَرِیمَ الالاَءِ یَا جَزِیلَ العَطَاءِ یَا قَاضِیَ القُضَاةِ یَا بَاسِطَ الخَیرَاتِ یَا کَاشِفَ الکُرُبَاتِ یَا مُجِیبَ أَضحَکتَ وَ أَبکَیتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحیَیتَ وَ أَفقَرتَ وَ أَغنَیتَ وَ أَمرَضتَ وَ شَفَیتَ وَ أَطعَمتَ وَ سَقَیتَ، وَ لَکَ الحَمدُ فِی کُلِّ مَا قَضَیتَ وَ لاَ وَاحِدٌ أَحَدٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ. اللَّهُمَّ لاَ یَنفَدُ مَا وَهَبتَ وَ لاَ یُرَدُّ مَا مَنَعتَ، فَلَکَ الحَمدُ کَمَا خَلَقتَ وَ صَوَّرتَ وَقَضَیتَ وَ أَضلَلتَ وَ هَدَیتَ وَالدَّعَوَاتِ یَا وَلِیَّ الحَسَنَاتِ یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یَا مُنزِلَ البَرَکَاتِ وَ الایَاتِ. اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَرَی وَ لاَ تُرَی وَ أَنتَ بِالمَنظَرِ الاَعلَی یَا فَالِقَ الحَبِّ وَ النَّوَی وَ لَکَ الحَمدُ فِی الاخِرَةِ وَ الاُولَی. اللَّهُمَّ إِنَّکَ غَافِرُ الذَّنبِ و قَابِلُ التَّوبِ شَدِیدُ العِقَابِ ذُو الطَّولِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ إِلَیکَ المَصِیرُ وَسِعَت کُلَّ شَیء رَحمَتُکَ وَ لاَ رَادَّ لاِمرِکَ وَ لاَ مُعَقِّبَ لِحُکمِکَ بَلَغَتحُجَّتُکَ وَ نَفَذَ أَمرُکَ وَ بَقِیتَ، أَنتَ وَحدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ فِی أَمرِکَ وَ لاَ یَخِیبُ سَائِلُکَ إِذَا سَأَلَکَ، أَسأَلُکَ بِحَقِّ السَّائِلِینَ إِلَیکَ الطَّالِبِینَ مَا وَ آلِ مُحَمَّد وَ أَسأَلُکَ بِاسمِکَ العَظِیمِ الاَعظَمِ الَّذِی إِذَا سُئِلتَ بِهِ أَعطَیتَ وَ إِذَا أُقسِمَ عَلَیکَ بِهِ کَفَیتَ، أَسأَلُکَ أَن تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّد وَ عِندَکَ، أَسأَلُکَ یَا رَبِّ بِأَحَبِّ السَّائِلِینَ إِلَیکَ وَ بِأَسمَائِکَ الَّتِی

إِذَا دُعِيتَ بِهَا أَجَبتَ وَ إِذَا سُئِلتَ بِهَا أَعطَيتَ، أَسأَلُکَ أَن تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّد إِذَا جَهِلُوا رَجَعُوا، وَ إِذَا ظُلِمُوا لَم يَظلِمُوا، وَ إِذَا خَاطَبَهُمُ الجَاهِلُونَ قَالُوا سَلاَماً. وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِم سُجَّدًا وَقِيَامًا. وَ الَّذِينَ يَقُولُونَ اللَّهُمَّ اجعَلنَا مِنَ الَّذِينَ إِذَا حَدَّثُوا صَدَقُوا، وَ إِذَا أَسَاءُوا استَغفَرُوا، وَ إِذَا سُلِبُوا صَبَرُوا، وَ إِذَا عَاهَدُوا وَافَوا، وَ إِذَا غَضِبُوا غَفَرُوا، وَ آلِ مُحَمَّد وَ أَن تَكفِيَنَا مَا أَهَمَّنَا وَ مَا لَم يُهِمَّنَا مِن أَمرِ دِينِنَا وَ دُنيَانَا وَ آخِرَتِنَا وَ تَعفُوَ عَنَّا وَ تَغفِرَ لَنَا وَ تَقضِیَ حَوَائِجَنَالاَ تُدحِض حُجَّتَنَا وَ لاَ تَمحُ مَعذِرَتَنَا وَ لاَ تُعَسِّر عَلَينَا سَعيَنَا وَ لاَ تُشمِت بِنَا أَعدَاءَنَا وَ لاَ تُسَلِّط عَلَينَا سُلطَاناً مُخِيفاً وَ هَب لَنَا مِن لَدُنکَ مِن غِنَاکَ لِفَقرِنَا. اللَّهُمَّ لاَ تَكِلنَا إِلَی أَنفُسِنَا طَرفَةَ عَين وَ لاَ أَقَلَّ مِن ذَلِکَ وَ لاَ تَرُدَّنَا إِلَی أَعقَابِنَا وَ لاَ تُزِلَّ أَقدَامَنَا وَ لاَ تُزِغ قُلُوبَنَا وَ اللَّهُمَّ اجعَلنَا مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتهُم مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا اللّٰه وَ إِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ. اللَّهُمَّ إِنِّی أَسأَلُکَ مِن عِلمِکَ لِجَهلِنَا وَ مِن قُوَّتِکَ لِضَعفِنَا وَ رَبَّنَا اصرِف عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا. إِنَّهَا سَاءت مُستَقَرّاً وَ مُقَاماً. دُونِهِ إِلَهاً لَقَد قُلنَا إِذًا شَطَطاً وَ نَحنُ نَقُولُ كَذَلِکَ فَاربِط عَلَی قُلُوبِنَا، وَ كَمَا دَعَاکَ زَكَرِيَّا فَاستَجَبتَ لَهُ فَاستَجِب لَنَا، وَ كَمَا أَيَّدتَ ذَا القَرنَينِ فِی الصَّالِحِينَ فَأَدخِلنَا، وَ كَمَا رَبَطتَ عَلَی قُلُوبِ أَهلِ الكَهفِ إِذ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ الاَرضِ لَن نَدعُوَ مِن كَمَا

أَعطَيتَ مُوسَى وَ هَارُونَ سُؤلَهُمَا فَأَعطِنَا، وَ كَمَا رَفَعتَ إِدرِيسَ مَكَاناً عَلِيّاً فَارفَعنَا، وَ كَمَا أَدخَلتَ إِليَاسَ وَ اليَسَعَ وَ ذَا الكِفلِ وَ إِسمَاعِيلَ عَلَى البَلاَءِ فَصَبِّرنَا، وَ كَمَا كَشَفتَ الضُّرَّ عَن أَيُّوبَ فَاكشِف ضُرَّنَا، وَ كَمَا جَعَلتَ لِسُلَيمَانَ زُلفَى وَ حُسنَ مَآب فَاجعَل لَنَا، وَ المُؤمِنِينَ آمِينَ رَبَّ العَالَمِينَ. اللَّهُمَّ كَمَا اجتَبَيتَ آدَمَ وَ تُبتَ عَلَيهِ تُب عَلَينَا، وَ كَمَا رَضِيتَ عَن إِسحَاقَ فَارضَ عَنَّا، وَ كَمَا صَبَّرتَ الصَّالِحِينَ الاَخيَارِ وَ ارزُقنَا ثَوَابَ دَارِ القَرَارِ، وَ اجعَلنَا مِنَ الاَتقِيَاءِ الاَبرَارِ وَ وَفِّقنَا فِى الدُّنيَا وَ الاخِرَةِ، وَ اجعَل لَنَا مَوَدَّةً فِى قُلُوبِ اللَّهُمَّ لاَ تُؤمِنَّا مَكرَکَ وَ لاَ تَكشِف عَنَّا سِترَکَ وَ لاَ تَصرِف عَنَّا وَ جهَکَ وَ لاَ تُحلِل عَلَينَا غَضَبَکَ وَ لاَ تُنَحِّ عَنَّا كَرَمَکَ، وَ اجعَلنَا اللَّهُمَّ مِنَ رَحمَةً إِنَّکَ أَنتَ الوَهَّابُ. رَبَّنَا هَب لَنَا مِن أَزوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعيُن وَ اجعَلنَا لِلمُتَّقِينَ إِمَاماً. الخَاشِعِينَ المُتَّقِينَ المُخلِصِينَ الَّذِينَ لاَ خَوفٌ عَلَيهِم وَلاَ هُم يَحزَنُونَ وَ الحَمدُ اللّه رَبِّ العَالَمِينَ وَ صَلَّى اللّهِ عَلَى مُحَمَّد وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ قَدَّمنَا وَ مَا أَخَّرنَا وَ مَا أَسرَرنَا وَ مَا أَعلَنَّا إِنَّکَ عَلَى كُلِّ شَىء قَدِيرٌ، وَ اجعَلنَا اللَّهُمَّ وَ جَمِيعَ المُؤمِنِينَ مِن عِبَادِکَ العَالِمِينَ العَامِلِينَ عِيسَى بِرُوحِ القُدُسِ فَأَيِّدنَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرضَى، وَ كَمَا غَفَرتَ لِمُحَمَّد(صلى اللّه عليه وآله)، فَاغفِر لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّر عَنَّا سَيِّئَاتِنَا مَا تَسلِيماً كَثِيراً.

ترجمه متن دعای حمید

به نام خداوند بخشنده مهربان.

خدایا: تو ستوده، با عظمت، دوستدار پارسایان سپاسگزار (بندگان مطیع) بخشنده، وفادار به عهد و نرمخویی خدایا، تو توبه پذیر، بخشنده، سریع الحساب، بزرگ، چیره و آفریدگار عظیمی که هر گونه بخواهی، آدمی را شکل و صورت می‌دهی. یکتا، توانا و بر همگان چیره ای. خدایا! آن‌چه ببخشی، از بین نمی‌رود. اگر نخواهی کاری انجام بشود، انجام نمی‌شود. سپاس و حمد برای توست. آفریدی و شکل و صورت دادی و هر چه خواستی، حکم کردی. بر اثر کردار زشت بندگان، آنان را گمراه کردی یا هدایت نمودی. خنداندی و گریاندی. میراندی و زنده کردی. فقیر کردی یا بی‌نیاز نمودی. بیمار کردی یا شفا دادی. طعام دادی و سیراب نمودی. سپاس هر گونه که حکم کردی. پناهی از تو جز تو نیست. ای که نعمت‌های بسیار دادی. ای که نعمت‌هایت کریمانه و بزرگوارانه است. ای که پاداش بسیار می‌دهی. ای که حاجت‌ها را بر می‌آوری. ای که خیر و خوبی می‌گسترانی. ای که گرفتاری‌ها را بر طرف می‌کنی. ای که دعاها را اجابت می‌کنی. ای که حَسنه می‌بخشی. ای که درجه

و مقام را بالا می‌بری. ای که برکت و آیات نازل می‌کنی. خدایا! تو می‌بینی اما دیده نمی‌شود. تو در افق اعلایی. ای که دانه و هسته را می‌شکافی (گل و گیاه می‌آفرینی) در دنیا و آخرت، حمد و سپاس برای توست خدایا! گناه را می‌بخشی. توبه را می‌پذیری. عذابت سخت است. نیرومندی، معبودی جز تو نیست بازگشت همه به سوی توست. رحمتت همه‌چیز را فرا گرفته، چیزی مانع خواسته‌ات نیست. حکم تو را چیزی به عقب نمی‌اندازد. اتمام حّجت کرده ای. دستور و امرت اجرا شده، یکتایی. شریکی نداری. اگر به حق (بندگان مقّربت از تو) درخواست کنند و امید به پاداشت دارند، اگر کسی از تو درخواست کند، نومید بر نمی‌گردد. خدایا! به حق بنده‌ای که بیش از همه دوست داری، از تو درخواست می‌کنم. به حق نام‌هایی که اگر به آن‌ها تو را بخوانند، اجابت می‌کنی، از تو مسئلت دارم. همان نام‌هایی که اگر تو را به آن‌ها بخوانند، می‌بخشی و عطا می‌کنی. درخواست دارم بر محمد و آل محمد درود بفرستی. به حق نام عظیم و اعظمت که اگر به آن بخوانند، می‌بخشی، مسئلت دارم. همان نامی که اگر به آن تو راَقَسم بدهند، کفایت بنده‌ات را می‌کنی. درخواست دارم بر محمد و آل محمد درود بفرستی و در اموری که برایمان اهمّیت دارد و

ندارد، ما را یاری کنی، یعنی امور دین و دنیا و آخرتمان. ما را ببخش و گناهانمان را بیامرز و حاجتمان را برآور. خدایا، ما را از آنانی قرار بده که وقتی سخن می‌گویند، ما را ببخش و گناهانمان را بیامرز و حاجتمان را برآور. خدایا، ما را از آنانی قرار بده که وقتی سخن می‌گویند، راستگویند. وقتی گناه می‌کنند، استغفار می‌نمایند. وقتی درخواستی دارند، برآورده می‌شود. وقتی برآورده نشود، صبر می‌کنند. وقتی عهد می‌بندند، وفای به عهد می‌کنند. وقتی خشمناک بشوند، از تقصیر دیگران می‌گذرند. وقتی نمی‌دانند، از عالمان می‌پرسند. وقتی ستم ببینند، ظلم نمی‌کنند. وقتی نادانان به آنان برخورد کنند، سلام می‌گویند (و بزرگوارانه برخورد می‌کنند). شب‌ها برای پروردگارشان سجده و قیام دارند. کسانی که دعا و درخواست می‌کنند: خدایا! عذاب جهّنم را از ما دور بگردان، چون عذابش سخت است و بد جایگاهی است. خدایا، ما را از آنانی قرار ده که وقتی مصیبتی بدانان برسد، می‌گویند: ما از خداییم و به سوی او برمی گردیم. خدایا! من به علم و دانایی‌ات تو را می‌خوانم، ما نادانیم. به توانت تو را می‌خوانم چون ما ناتوانیم. به بی‌نیازیت می‌خوانم چون نیازمندیم. خدایا! چشم بر هم زدنی و کمتر از آن، ما را به خودمان وامگذار. ما را به جاهلّیت بر مگردان.

قدممان را ملغزان. دلمان را گمراه مکن. دلیل و برهانمان را در پیشگاهت نارسا و غیر مقبول مگردان. عذر تقصیرمان را بپذیر. کارمان را سخت مکن. دشمن شادمان مگردان. کسی را بر ما حاکم نکن که از او بترسیم. رحمتت را شامل ما بگردان چون بخشنده ای. همسران و فرزندانی نصیبمان کن که نور چشممان باشند. ما را پیشوای متقیان قرار ده. خدایا! مبادا ما را گرفتار مکر و رسوایی‌ات کنی! مبادا پرده عیب پوشی‌ات را از ما برداری! مبادا رو از ما برگردانی. مبادا بر ما غضب کنی! مبادا بخشش وَ کَرمت را منع کنی. خدایا! ما را از شایستگان نیکوکار قرار بده. پاداش سرای باقی (آخرت) را نصیبمان بگردان. ما را از پارسایان نیکوکار قرار بده. در دنیا و آخرت موفقمان بدار. محّبت ما را در دل مؤمنان قرار بده، خدایا! چنان که حضرت آدم را برگزیدی و توبه‌اش را پذیرفتی، توبه ما را بپذیر. چنان که از اسحاق خشنود گشتی، از ما خشنود باش. چنان که «اسماعیل» را بر بلا صابر گرداندی، ما را صابر بگردان. چنان که از ایوب گرفتاری را برطرف کردی، گرفتاری ما را بر طرف کن. چنان که سلیمان را عاقبت به خیر کردی و مقّربش گرداندی، برای ما چنان کن. چنان که خواسته موسی وهارون را برآوردی، خواسته مان را برآور. چنان که مقام «ادریس» را بلندمرتبه گردانیدی،

درجه‌مان را متعالی کن. چنان که «الیاس و الیَسع و ذالکفل و ذوالقرنین» را در زمره صالحان گردانیدی، ما را صالح بگردان. چنان که دل اصحاب کهف را قرص و محکم کردی و گفتند: خدایا، پروردگار آسمان‌ها و زمین، معبودی جز خدا را نمی‌خوانیم وگرنه گزافه گفته ایم، و ما نیز چنین دعایی می‌کنیم دل و ایمانمان را قرص و محکم بگردان. چنان که «زکریا» دعا کرد و اجابت کردی، دعایمان را اجابت کن. چنان که «عیسی» را با «روح القدس» یاری دادی، ما را یاری ده، آن گونه که دوست داری و می‌پسندی. چنان که محمد (صلی الله علیه وآله) را آمرزیدی، گناهمان را بیامرز و لغزشمان را (در گذشته و آینده، مخفی و آشکار) بپوشان که بر هر کاری، توانایی خدایا! ما و تمام بندگانت را مؤمن و دانا و عاِمل و فروتن و پارسا و مخلصت قرار بده، تا ترسی نداشته باشند و غمناک نگردند.

دعای جامع

خواص و فضیلت دعای جامع

سی نفر همگی گفتند دیدیم حضرت امیرالمؤمنین علیّ بن ابی طالب(علیه السلام) در مسجدالحرام بود، گفت: (هَا وَ

رَبِّ الكَعبَةِ ; سوگند به پروردگار کعبه) و از آن‌جا کنار دو رکن دیگر رفته، فرمود: (هَا وَ رَبِّ الكَعبَةِ هَا وَ) و پس روی خود را به رکن یمانی نمود و فرمود: (ها و ربّ الکعبة; قسم به پروردگار کعبه) پس از آن‌جا به حجرالاسود آمده،رَبِّ الارکَانِ کُلِّهَا وَ رَبِّ المَشَاعِرِ، هَا وَ رَبِّ هَذِهِ الحُرَمَاتِ; به پروردگار کعبه و پروردگار چهار رکن و پروردگار مشعر و حرم قسم که شنیدم از پیامبر اکرم(صلی الله علیه وآله) دعایی را که برای شما نقل می‌کنم، در زبور داود و در تورات موسی و انجیل عیسی و قرآن محمّد و بر جمیع انبیا و رسولان نوشته شده و در هزار کتابی می‌باشد که از آسمان بر هزار پیامبراکرم(صلی الله علیه وآله) نازل شده. رسول خدا(صلی الله علیه وآله) سپس فرمود: هر کس در مدّت عمر خود صد مرتبه این دعا را بخواند خدا او را در روز قیامت جداگانه محشور گرداند و نزد او صد هزار هزار فرشته بفرستد که سر کرده آن‌ها فرشته‌ای باشد که نام او مجدیال است. با هر فرشته‌ای هزار اسب باشد که هیچ یک از آن‌ها شبیه به دیگری نباشد و با ایشان هزار جامه باشد که در آن‌ها جامه‌ای شبیه به جامه دیگر نباشد. پس هرگاه نزد آن شخص برسند، مجدیال به ایشان می‌گوید که: نزدیک دوست خدا شوید و ایشان مانند آن که فرشتگان یکپارچه

شده و برخاسته‌اند، می‌ایستند. تمامی چارپایان در اختیار وی قرار می‌گیرند. مثل شخص مؤدب در حضور پادشاهی می‌ایستند و... فرشتگان پیرامون او را از جانب راست و چپ فرا می‌گیرند و آن شخص به راه می‌افتد و فرشتگان نیز همراه او روان می‌شوند و می‌گویند: این است دوست‌دار خدا، پس خوشا به حال او. آن شخص بر هیچ گروهی از ملائکه و آدمیان نمی‌گذرد مگر آن که بر او سلام کنند، به این نحو که گویند: السَّلاَمُ عَلَیکَ یَا وَلِیَّ اللّٰه و تعظیم او نمایند تا آن که زیر لواء (پرچم) حمد بایستد. برای او تختی از یاقوت سرخ مهیا می‌شود که بر آن قبّه‌ای از زبرجد سبز می‌باشد که در آن حوران بهشت می‌باشند پس بر آن سریر تکیه نماید. گاهی برطرف راست و گاهی چپ، تا آن که خدا میان مردمان حکم نماید و هر یک به جایگاه خود رود. پس ملائکه دور تخت را فرا می‌گیرند و او را بر پشت شتری قوی از شترهای بهشت بگذارند. نور آن شتر تابنده باشد تا آن که به اولین منزل از منزل‌های خود فرود آید. پس او را سرایداری از سرایدارهای آن منزل‌ها پیشواز نماید و می‌خواهد که دست آن شخص را بگیرد و او را از تخت فرود آورد. اگر محافظت خدا نباشد آن شخص خود را جهت تعظیم سرایدار به پائین می‌اندازد. پس سرایدار می‌گوید

که: ای دوست خدا، منم سرایداری از سرایداران خانه‌های تو. صدها مثل این قصر برای توست. در هر قصر یک سرایدار مثل من است. از برای هر یک از ایشان زنی است که برای زنان تو خدمتکاراننند و به شمار هر خدمتکاری یک زن برای توست. در هر خانه‌ای آن قدر نعمت‌ها برای توست که دانستن شمار آن‌ها ممکن نیست. همه ستایش‌ها برای خداست، به اندازه آن‌چه علم خدا شمارش نموده، و مساوی آن‌چه علم او شمرده است و به قدر آن‌چه دانش او در شمار آورده و چندین برابر آن‌چه شمارش نموده است و نیست معبودی مگر خدا. این ستایش را می‌گویم به اندازه آن‌چه دانش خدا شمارش نموده و به قدر آن‌چه علم خدا شمرده و به اندازه آن‌چه علم او در شمار آورده و چندین برابر آن‌چه علم او شمارش نموده و خدا بزرگ‌تر است. این ستایش را می‌گویم به اندازه آن‌چه علم خدا شمارش نموده و مساوی آن‌چه علم او شمرده و به اندازه آن‌چه علم او شمارش کرده و چندین برابر آن‌چه علم او شمارش نموده و خدا منزّه است. این ستایش را می‌گویم به اندازه آن‌چه علم او شمارش نموده است و مساوی آن‌چه دانش او شمرده و اندازه آن‌چه علم او در شمار آورده و چندین برابر آن‌چه علم او شمارش کرده است. چون از خواندن این کلمات فارغ

شود، خدا در خانه‌های او نعمت‌ها را بسیار گرداند که خدا بسیار بخشنده است.

متن اصلی دعای جامع

بسم الله الرحمن الرحیم

لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله فِی عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله بَعدَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله مَعَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ الله اکبر فِی عِلمِه مُنتَهَی رِضَاهُ الله اکبر بَعدَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ الله اکبر مَعَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ الحَمدُ الله فِی عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ الحَمدُ الله بَعدَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ الحَمدُ الله مَعَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ سُبحَان الله فِی عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاه سُبحَان الله بعدَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ سُبحَان الله مَعَ عِلمِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ و الحَمدُ الله بِجَمِیعِ مَحَامِدِهِ عَلَی جَمِیعِ نَعمَائِهِ و سُبحَان الله بِحَمدِهِ مُنتَهَی رِضَاهُ فِی عِلمِهِ و الله اکبر وَ حَقٌّ لَهُ ذَلِکَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله الحَلِیمُ الکَرِیمُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله العَلِیُّ العَظِیم لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّبعِ وَ نُورُ الاَرَضِینَ السَّبعِ وَ نُورُ العَرش العَظِیم لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله تَهلِیلاً لاَ یُحصِیهِ غَیرُهُ قَبلَ کُلِّ أَحَد وَ مَعَ کُلِّ أَحَد وَ بَعدَ کُلِّ أَحَد الله اکبر تَکبِیراً لاَ یُحصِیهِ غَیرُهُ قَبلَ کُلِّ أَحَد وَ مَعَ کُلِّ أَحَد وَ بَعدَ کُلِّ أَحَد وَ سُبحَان الله تَسبِیحاً لاَ یُحصِیهِ

غَیرُهُ قَبلَ کُلِّ أَحَد وَ مَعَ کُلِّ أَحَد وَ بَعدَ کُلِّ أَحَد اللَّهُمَّ إِنِّی أُشهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً فَاشهَد لِی بِأَنَّ قَولَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَضَاءَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدَرَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ رُسُلَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوصِیَاءَکَ حَق وَ أَنَّ رَحمَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قِیَامَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّکَ مُمِیتُ الاَحیَاءِ وَ أَنَّکَ مُحیِی المَوتَی وَ أَنَّکَ بَاعِثُ مَن فِی القُبُورِ وَ أَنَّکَ جَامِعُ النَّاسِ لِیَوم لاَ رَیبَ فِیهِ وَ أَنَّکَ لاَ تُخلِفُ المِیعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً فَاشهَد لِی أَنَّکَ رَبِّی وَ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولَکَ نَبِیِّی وَ الاَوصِیَاءَ مِن بَعدِهِ أَئِمَّتِی وَ أَنَّ الدِّینَ الَّذِی شَرَعتَ دِینِی وَ أَنَّ الکِتَابَ الَّذِی أَنزَلتَ عَلَی مُحَمَّد رَسُول الله نُورِی اللَّهُمَّ إِنِّی أُشهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً فَاشهَد لِی أَنَّکَ أَنتَ المُنعِمُ عَلَیَّ لاَ غَیرُکَ لَکَ الحَمدُ وَ بِنِعمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله و الله اکبر وَ الحَمدُ الله وَ سُبحَانَ الله وَ بِحَمدِهِ وَ تَبَارَکَ الله تَعَالَی وَ لاَ حَولَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِا الله العَلِیِّ العَظِیمِ لاَ مَنجَی وَ لاَ مَلجَأَ مِن الله إِلاَّ إِلَیهِ عَدَدَ الشَّفعِ وَ الوَترِ وَ عَدَدَ کَلِمَاتِ رَبِّی الطَّیِّبَاتِ التَّامَّاتِ المُبَارَکَاتِ صَدَقَ الله وَ صَدَقَ المُرسَلُونَ.

ترجمه متن دعای جامع

به نام خداوند بخشنده مهربان

نیست معبودی مگر خدا که در دانش او مذکور است. به اندازه منتهای خشنودی او (بدین مطلب اعتراف دارم). نیست معبودی مگر خدا که در دانش اوست. به اندازه نهایت خشنودی او(این مطلب را می‌پذیرم). نیست معبودی مگر خدا، که در دانش اوست. به اندازه منتهای خوشنودی او می‌پذیرم. خدا بزرگ‌تر است از آن که به وصف آید، آن گونه که در علم اوست، به اندازه نهایت رضایتمندی او می‌پذیرم. خدا بزرگ‌تر است، و این مطلب در علم اوست. به اندازه نهایت خوشنودی او اعتراف دارم. خدا بزرگ‌تر است و این در دانش اوست. به مقدار منتهای خشنودی او می‌گویم. همه ستایش‌ها سزاوار خداست، و این در علم اوست. به اندازه منت‌های خوشنودی او اعتراف می‌کنم. همه سپاس‌ها برای خدا و با دانش اوست. به قدر نهایت خوشنودی او. منزّه است خدا و پیراستگی در علم اوست. به قدر منتهای رضایت مندی او. منزّه است خدا و این در دانش اوست، به قدر منتهای خوشنودی او. منزّه است خدا و با علم اوست. به اندازه نهایت رضایت مندی او می‌گویم. همه ستایش‌ها برای خداست، به سبب انواع نعمت‌ها، ستایش به خاطر همه نعمت‌های او. بسیار خدا را تسبیح می‌کنم و به حمد او مشغولم، به قدر نهایت خوشنودی و

در دانش او، و خدا بزرگ‌تر است از آن که به وصف آید و سزاوار اوست گفته شود که نیست معبودی مگر خدایی که بردبار و بخشنده است. نیست معبودی مگر خدا که بلند مرتبه بزرگ است. نیست معبودی مگر خدا که روشنی بخش آسمان‌های هفت طبقه و روشن کننده زمین‌های هفت طبقه و روشنی بخش عرش بزرگ است. نیست معبودی مگر خدا، او را تهلیل می‌کنم که نتواند آن را شمارش نماید مگر خدا که پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است. خدا بزرگ‌تر است و غیر او نتواند خدا را در شمار آورد. پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است. همه ستایش‌ها برای خداست، ستایشی که شمارش کردنش را غیر او نتواند، پیش از هر کس و با هر کس و بعد از هر کس است. توان و نیرویی نیست مگر برای خدای بلند مرتبه عظیم، آن قدر که شمارش کردنش را نتواند مگر او، پیش از هر کس و با هر کس و بعد از هر کس است. خدا را تسبیح می‌کنم آن قدر که غیر او کسی نتواند تسبیح را شمارش کند. پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی است. خداوندا، گواه می‌گیرم تو را و تو برای گواهی کافی هستی. به آن که گفتار تو راست و کردار تو درست و حکم تو ثابت و تقدیر تو موجود است و

پیغمبران تو راست گویانند و وصیّ‌های پیغمبر تو به راه راستند و رحمت تو گسترده است و بهشت تو راست است و آتش جهنم وجود دارد و روز قیامت صادق است و آن که زنده‌ها را می‌میرانی و مردگان را زنده می‌کنی و کسانی را که در قبرها باشند بر می‌انگیزی. جمع می‌کنی مردمان را در روزی که شکی در آمدن آن نیست و تو خلف وعده نمی‌کنی. خداوندا، تو را گواه می‌گیرم و تو برای گواهی کافی هستی. پس گواهی مرا بپذیر به آن که تو پروردگار منی و آن که محمّد (که خدا بر او و بر آل او رحمت فرستد) فرستاده تو و پیغمبر است. وصیّ‌های او امامان و پیشوایان منند و آن که اسلام دین من است و قرآنی که بر محمّد رسولت فرستادی، راهنمای من است. خداوندا، تو را گواه می‌گیرم و تو برای گواهی کافی هستی. پس گواهی مرا بپذیر به آن که تویی نعمت دهنده، نه غیر تو. برای توست ستایش و به سبب نعمت تو عمل‌های نیکوی من انجام می‌شود. معبودی مگر خدا نیست و خدا بزرگ‌تر است و ستایش برای خداست و خدا را تسبیح می‌کنم و به حمد او آراسته‌ام و خدا منزّه است و والا است و حرکتی و توانایی نیست مگر برای خدا و پناهی و گریزی از عقوبت خدا نیست مگر به خود او، به عدد جفت و طاق و به شمار نام‌های پروردگار که نیکو و تمام و با

برکت‌اند. خدا راست گفته است و پیغمبران در فرموده‌های خود راست گویند.

دعای جامع الجوامع

خواص و فضیلت دعای جامع الجوامع

دعای جامع از مولایمان امیرالمؤمنین علی(علیه السلام) است که فرمود: پیامبر اکرم(صلی اللّه علیه وآله) به من گفتند: یا علی، اگر کسی این دعا را بر صفحه‌های آهن بخواند، گداخته می‌شوند! قسم به کسی که مرا به رسالت فرستاده است، اگر این دعا بر آب روانی خوانده شود، ساکن گردد تا آن که شخص می‌تواند روی آب راه برود! سوگند به کسی که مرا به پیغمبری فرستاده است، اگر کسی گرسنه و تشنه باشد، و این دعا را بخواند، خدا او را اطعام می‌کند و او را سیراب می‌گرداند. قسم به کسی که مرا به پیغمبری فرستاده است، اگر شخصی این دعا را بر کوهی بخواند که میان او و جایی که اراده دارد مانع باشد، کوه شکافته شود تا آن که بتواند به جایی که اراده دارد برود. به حقّ کسی که مرا به پیامبری فرستاده است، اگر این دعا بر دیوانه‌ای خوانده شود، عاقل شود. به حقّ کسی که مرا فرستاده است،

اگر این دعا بر زنی که دشوار می‌زاید خوانده شود، بر او زائیدن آسان شود. به حقّ کسی که مرا فرستاده است، اگر کسی این دعا را بر شهری بخواند که آتش گرفته و خانه شخص میان آن شهر باشد، خانه او نجات یابد و نسوزد. قسم به کسی که مرا به رسالت فرستاده است، اگر این دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند، خدا همه گناهانی را که میان او و دیگران باشد می‌آمرزد. قسم به حقّ کسی که مرا فرستاده است، اگر کسی این دعا را بر پادشاه ظالمی بخواند، خدا آن پادشاه را مطیع او می‌گرداند. به حقّ کسی که مرا فرستاده است، هر کسی در وقت خواب این دعا را بخواند، خدا به اندازه هر حرفی از آن هزار هزار فرشته بر می‌انگیزد که روی‌های ایشان نیکوتر از آفتاب و ماه باشد که از خدا برای او طلب آمرزش نمایند و برای او حسنه بسیار می‌نویسند و درجات او را والا می‌کنند. هر کس که این دعا را بخواند و بخوابد حتی اگر همه گناهان کبیره را مرتکب شده باشد، سپس بمیرد، شهید در راه خدا خواهد بود اگر چه بی‌توبه بمیرد که خدا او و خانواده او و پدر و مادر و فرزندان او و مؤذن مسجد و پیش‌نمازی را که در مسجد با آن شخص نماز به جا می‌آورد، به عفو و رحمت خود می‌آمرزد.

متن اصلی دعای جامع الجوامع

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَیٌّ لاَ یَمُوتُ وَ صَادِقٌ لاَ یَکذِبُ وَ قَاهِرٌ لاَ یُقهَرُ وَ بَدِیءٌ لاَ یَنفَدُ وَ قَرِیبٌ لاَ یَبعُدُ وَ قَادِرٌ لاَ یُضَادُّ وَ غَافِرٌ لاَ یَظلِمُ وَ صَمَدٌ لاَ یَطعُمُ وَ قَیُّومٌ لاَ یَنَامُ وَ مُجِیبٌ لاَ یَسأَمُ وَ جَبَّارٌ لاَ یُعَانُ وَ عَظِیمٌ لاَ یُرَامُ وَ عَالِمٌ لاَ یُعَلَّمُ وَ قَوِیٌّ لاَ یَضعُفُ وَ حَلِیمٌ لاَ یَجهَلُ وَ جَلِیل لاَ یُوصَفُ وَ وَفِیٌّ لاَ یُخلِفُ وَ غَالِبٌ لاَ یُغلَبُ وَ عَادِلٌ لاَ یَحِیفُ وَ غَنِیٌّ لاَ یَفتَقِرُ وَ کَبِیرٌ لاَ یُغَادِرُ وَ حَکِیمٌ لاَ یَجُورُ وَ وَکِیلٌ لاَ یَحِیف وَ فَردٌ لاَ یَستَشِیرُ وَ وَهَّابٌ لاَ یَمَلُّ وَ عَزِیزٌ لاَ یُستَذَلُّ وَ سَمِیعٌ لاَ یَذهَلُ وَ جَوَادٌ لاَ یَبخَلُ وَ حَافِظٌ لاَ یَغفُلُ وَ قَائِمٌ لاَ یَسهُو وَ دَائِم لاَ یَفنَی وَ مُحتَجِبٌ لاَ یُرَی وَ بَاق لاَ یَبلَی وَ وَاحِدٌ لاَ یُشبِهُ وَ مُقتَدِرٌ لاَ یُنَازَعُ یَا کَرِیمُ الجَوَادُ المُتَکَرِّمُ. یَا ظَاهِرُ یَا قَاهِرُ أَنتَ القَادِرُ المُقتَدِرُ یَا عَزِیزُ المُتَعَزِّزُ یَا مَن یُنَادَی مِن کُلِّ فَجّ عَمِیق بِأَلسِنَة شَتَّی وَ لُغَات مُختَلِفَة وَ حَوَائِجَ مُتَتَابِعَة وَ لاَ یَشغَلُکَ شَیءٌ عَنشَیء أَنتَ الَّذِی لاَ یُفنِیکَ الدُّهُورُ وَ لاَ تُحِیطُ بِکَ الاَمکِنَةُ وَ لاَ تَأخُذُکَ سِنَةٌ وَ لاَ نَومٌ صَلِّ عَلَی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد وَ یَسِّر لِی مَا أَخَافُ عُسرَهُ وَ فَرِّج عَنِّی مَا أَخَافُ کَربَهُ وَ سَهِّل لِی مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ سُبحَانَکَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ إِنِّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ یَا أَرحَمَ الرَّاحِمِینَ.

ترجمه متن دعای جامع الجوامع

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا! تو زنده‌ای و نمی‌میری. راست گویی و دروغ نمی‌گویی. غلبه کننده‌ای و مغلوب نمی‌شوی. ایجادکننده‌ای و تباه نمی‌گردی. نزدیکی که دور نمی‌شود. توانایی که کسی خلاف تو کاری نمی‌کند. آمرزنده‌ای که بدو ستم نمی‌شود. مقصود در حاجت‌هایی. کسی چیزی به تو نداده و به خود برپایی. نمی‌خوابی و برآورنده حاجت‌هایی و دلگیر نمی‌شوی. صاحب جبروتی که یاری نمی‌شوی. بزرگی که خوار نمی‌شود. بزرگی. دانایی که از غیر یاد نمی‌گیرد. توانایی و ناتوان نمی‌شوی. بردباری و شتاب نمی‌کنی. بزرگی که به تعریف در نمی‌آیی. وفاکننده به وعده‌هایی و خلف نمی‌کنی. غلبه کننده‌ای و مغلوب نمی‌شوی. عدالت کننده‌ای و ظلم نمی‌کنی. توانگری و فقیر نمی‌شوی. بزرگی و کوچک نمی‌شوی. حکم کننده‌ای که ستم نمی‌کنی. معتمدی که خیانت نمی‌کنی. یکتایی که مشورت نمی‌کنی. بخشنده‌ای که از بخشش خسته نمی‌شوی. عزیزی و خوار نمی‌شوی. شنوایی و غافل نمی‌شوی. بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزی.

نگاهدارنده‌ای که غافل نمی‌گردی. به امور خلایق رسیدگی می‌کنی و فراموش نمی‌کنی. همیشه‌ای و نابود نمی‌شوی. پنهانی و دیده نمی‌شوی. باقی‌ای و نابود نمی‌شوی. یکتایی که مانند نداری. بسیار توانایی که ضعیف نمی‌شوی. ای کرم کننده، بخشنده، بسیار کرم کننده، ای آشکار، ای غلبه کننده، تویی توانای بسیار، با قدرت، ای عزیز، بسیار عزیز، ای کسی که از هر درّه و بیابان بی‌پایان به زبان‌های مختلف و لهجه‌های متفاوت و برای حاجت‌های پیاپی خوانده می‌شوی. تو را مشغول شدن به چیزی، از متوجّه شدن به چیزی دیگر باز نمی‌دارد. گذشت زمان‌ها تو را نابود نمی‌کند. جا و مکان نداری. تو را چرت و خواب فرا نمی‌گیرد. رحمت فرست بر محمّد و بر آل او و آسان گردان بر من دشواری‌هایی را که می‌ترسم. دور کن از من اندوه‌هایی را که می‌ترسم. آسان گردان بر من آن‌چه را که از ناهمواری آن می‌ترسم منزّهی تو نیست خدایی مگر تومن از جمله ستمکاران هستم ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان، بر من رحم کن!

دعای جلیل الجبار

خواص و فضیلت دعای جلیل الجبار

روایت است که حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله فرمود: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی بخشد.

چون حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله این کلام را فرمود: جبرئیل در رسید و گفت: یا رسول اللّه! هر بنده از بندگان خدا و هر امتی از امتان تو که این دعا را در عمر خود یک بار بخواند یا محمد صلی اللّٰه علیه و آله به حرمت و جلال خودم قسم او را هفت چیز بدهم: اول (فقر و درویشی را از وی بردارم) دوم (از سوال نکیرین ایمن) گردانم سوم (از صراط بگذرد) چهارم از مرگ مفاجاه نگاه دارم پنجم (دوزخ را بر وی حرام گردانم) ششم (از تنگی قبر نگه‌دارم) هفتم (از غضب سلطان و ظالم) حفظ فرمایم

متن اصلی دعای جلیل الجبار

بسم الله الرحمن الرحیم

لا اِلهَ اِله اللّه الجَلیلُ الجَبار، لا اِلهَ اِله اللّه الواحِدُ القَهّارُ

لا اِلهَ اِله اللّه العَزیزُ الغَفّار لا اِلهَ اِله اللّه لکَریمُ السَتّار

لا اِلهَ اِله اللّه الکَبیرُ المُتَعال

لا اِلهَ اِله اللّه وَحدَهُ لاشَریکَ لَه اِلهاً واحِداً رَبّاً و شاهِداً اَحَداً صَمَداً وَ نَحنُ لَهُ مُسلِمونَ

لا اِلهَ اِله اللّه وَحدَهُ لاشَریکَ لَهُ اِلهَاً واحِداً رَبّاً وَ شاهِداً اَحَداً صَمَداً وَنَحنُ لَهُ عابِدُون

لا اِلهَ اِله اللّه وَحدَهُ لاشَریکَ لَهُ اِلهَاً واحِداً رَبّاً وَ شاهِداً اَحَداً صَمَداً وَنَحنُ لَهُ قانِتون

لا اِلهَ اِله اللّه وَحدَهُ لاشَریکَ لَهُ اِلهاً واحِداً رَبّاً وَ شاهِداً اَحَداً صَمَداً وَنَحنُ لَهُ صابِرونَ

لا اِلهَ اِله اللّه مُحَمَّدٌ رَسولُ صَلَّی اللّه عَلَیهِ وَ الِهِ عَلِیٌ وَلِیٌ اللّه عَلَیهِ السلامُ

اللّهُمَّ اِلَیکَ وَجّهتُ وَجهی وَ اِلَیکَ فَوَّضتُ اَمری وَ عَلَیکَ تَوَکَّلتُ یا اَرحَمَ الرّاحِمین

ترجمه متن دعای جلیل الجبار

به نام پروردگار بخشنده و مهربان

نیست پروردگاری جز خدای جلیل و جبار, نیست پروردگاری جز خدای یکتا و شکست ناپذیر، نیست پروردگاری جز خدای عزیز و بخشنده, نیست پروردگاری جز خدای کریم و ستار, نیست پروردگاری جز خدای بسیار بزرگ و بالا مرتبه, نیست پروردگاری جز خدا, ندارد هیچ شریکی پروردگار حی و حاضر یکتای ما مسلمانان، نیست پروردگاری جز خدا, ندارد هیچ شریکی پروردگار حی و حاضر یکتای ما بندگان، نیست پروردگاری جز خدا, ندارد هیچ شریکی پروردگار حی و حاضر یکتای ما مطیعان، نیست پروردگاری جز خدا, ندارد هیچ شریکی پروردگار حی و حاضر یکتای ما صبر کنندگان, نیست پرورگاری جر خدا و محمد پیامبر او خداوند به او و خاندانش درود فرستند و علی نماینده او بر او درود فرست و کارگردانی من و بر تو توکل می‌کنم ای بخشنده بخشندگان.

دعای صنمی قریش

خواص و فضیلت دعای صنمی قریش

دعایی است بسیار رفیع الشان و عظیم المنزله. ابن عباس آن را از امیرالمؤمنین علی علیه السلام روایت کرده و گفته است که آن حضرت این دعا را در قنوت نماز خود می‌خواند و فرمود: که خواننده این دعا مثل کسی است که با پیغمبر صلی اللّٰه علیه و آله به جهاد در جنگ بدر و احد و حنین رفته باشد و هزار هزار تیر انداخته باشد.

متن و ترجمه اصلی دعای صنمی قریش

بسم اللّٰه الرحمن الرحیم

أللَّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أللَّهُمَّ العَن صَنَمی قُرَیشٍ وَجِبتَیهَا وَ طاغُوتَیها وَ إفکَیها وابنَتَیهِمَا اللَّذَینِ خالَفا أمرَکَ وَ أنکَرا وَحیَکَ وَ جَحَدا إنعامَکَ وَ عَصَیا رَسِولَکَ وَ قَلَّبا دینَکَ وَ حَرَّفا کِتابَکَ وَ عَطَّلا أحکامَکَ

پروردگارا: درود بفرست بر محمّد و آل محمّد صلی اللّٰه علیه وآله وسلم و لعنت کن دو بت قریش (ابوبکر و عمر) و دو مشرک آن‌را، و دو سرکرده ضلالت را، و آن دو دروغ پرداز را، دختر آنان (عایشه و حفصه) را، آن دو نفری که فرمانت را زیر پا نهادند، و وحی تو را نپذیرفتند، و نعمت رسولت راانکار

کردند، و نافرمانی پیامبرت را کردند، و دینت را واژگون نمودند، و قرآنت را تحریف کردند، و احکام تو را بی‌ثمر گذاردند.

وَ أبطَلا فَرائِضَکَ وَ اَلحَدا فی آیاتِکَ وَعادَیا اَولِیائِکَ وَ والَیا أعدائَکَ وَخَرَّبا بِلادَکَ وَأفسَداعِبادَکَ. أللَّهُمَّ العَنهُما وَأتباعَهُما وَاَولِیآءَهُما وَاَشیاعَهُما ومُحِبّیهِما فَقَد أخرَبا

و تباه کردند احکام واجب تو را، و از درستیزگی با آیاتت برآمدند، و دشمنی کردند با دوستانت و دوستی کردند با دشمنانت، و شهرهای تو را ویران ساختند، و بندگانت را به فساد کشاندند، خدایا لعنت کن آن دو و پیروانشان و یارانشان و گرویدگان به آندو و دوستانشان را، زیرا آندو ویران ساختند.

بَیتَ النُّبُوَّةِ وَرَدَما بابَهُ وَنَقَضا سَقفَهُ وَ ألحَقا سَمآئَهُ بِأرضِهِ وَعالِیهُ بِسافِلِهِ وَ ظاهِرَهُ بِباطِنِهِ وَأستَاصَلا أهلَهُ

خانه وحی را، و در آن را کاملاً بستند، و شکست سقف آن را، و آن‌را زیر و رو کردند، و بالا و پایین آن را یکی کردند، و ظاهر و باطنش را ویران کردند، و اهل آن را از بیخ برانداختند.

وَ أبادا أنصارَهُ وَ قَتَلا أطفالَهُ وَ أخلَيا مِنبَرَهُ مِن وَصِيِّهِ وَ وارِثَ عِلمِهِ وَجَحَدا إمامَتَهُ وَأشرَكا بِرَبِّهِما فَعَظِّم ذَنبَهُما وَ خَلِّدهُما فی سَقَرٍ وَ ما أدراکَ ما سَقَرٍ لاتُبقی وَ لاتَذَر.

و یاوران آن را هلاک کردند، و کودکانشان را کشتند، و منبر نبوت را از وصیّ نبی ووارث پیامبر، تهی کردند، و انکار کردند امامت وصیّ پیامبر را، و مشرک به خدا شدند، پس خدایا گناه آن دو را بزرگ شمار و برای همیشه در جهنم سقر جایشان بده، جهنمی که بندگان نمی‌توانند شدت عذابش را درک کنند، جهنمی که نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه رها میسازد.

أللَّهُمَّ العَنهُم بِعَدَدِ کُلِّ مُنکَرٍ أتَوهُ وَ حَقٍّ أخفَوهُ وَ مِنبَرٍ عَلَوهُ وَ مُؤمِنٍ أرجَوهُ وَ مُنافِقٍ وَلَّوهُ وَ وَلِّیٍ آذَوهُ وَطَریدٍ آوَوهُ وَ صادِقٍ طَرَدُوهُ وَ کافِرٍ نَصَرُوهُ وَ إمامٍ قَهَرُوهُ

خدایا آن دو و پیروانشان را به عدد هر کار ناروایی که انجام دادند لعنت کن، و به عدد هر حقی که مخفی داشتند، و هر منبری که به ظلم بر آن بالا رفتند، و هر مؤمنی که تبعیدش کردند، و هر منافقی که به کارگماردند، و هر دوست خدا که آزردند، و هر تبعید شده‌ای که پناهش

دادند، و هر راستگویی که راندند، و هر کافری که یاری کردند، و هر امام بر حقی که مقهورش کردند.

وَ فَرضٍ غَیَّرُوهُ وَ أثَرٍ أنکَرُوهُ وَ شَرٍّ آثَرُوهُ وَ دَمٍ أراقُوهُ وَ خَبرٍ بَدَّلُوهُ وَ کُفرٍ نَصَبوه وَ إرثٍ غَصَبُوه وفَیءٍ اقتَطَعُوهُ

هر واجبی که آن را تغییر دادند، و هر دلیلی که انکارش کردند، و هر امر زشتی که اختیار کردند، و خون‌هایی که به ناحق ریختند وهر کار نیکی که آن را عوض کردند، و هر کفری که به پا داشتند، و هر ارثی که به زور گرفتند، و هر غنیمتی که به ناحقّ ملک خود ساختند.

وَ سُحتٍ أکَلُوهُ وَ خُمسٍ أستَحَلُّوهُ وَ باطِلٍ أسَّسُوهُ وَ جَورٍ بَسَطُوهُ وَ نِفاقٍ أسَرُّوهُ وَغَدرٍ أضمَرُوهُ وَ ظُلمٍ نَشَرُوهُ

و هر مال حرامی که خوردند، و هر خمسی که برای غیر اهلش حلال شمردند، و هر خلاف واقعی که اساس آن را نهادند، و هر ستمی که گسترش دادند، و هر نفاقی که پنهان داشتند، و هر نیرنگی که انجامش را به دل گرفتند، و هر ستمی که آن را پراکندند.

وَ وَعدٍ أخلَفُوهُ وَ أمانٍ خانُوه وَ عَهدٍ نَقَضُوهُ وَ حَلالٍ حَرَّمُوهُ وَحَرامٍ أحَلُّوهُ وَ بَطنٍ فَتَّقُوهُ جَنینٍ أسقَطُوهُ وَضِلعٍ دَقُّوهُ

و وعده‌هایی که بدان وفا نکردند، و امان دادنی که خیانت کردند، و پیمان‌هایی که شکستند، و حلال‌هایی که تحریم نمودند، و حرام‌هایی که حلال کردند، و پهلوهایی که شکافتند، و جنینی که سبب سقط آن شدند و استخوانی که شکستند.

وَ صَکٍّ مَزَّقُوهُ وَ شَملٍ بَدَّدُوهُ وَعَزیزٍ أذَلُّوهُ وَ ذَلیلٍ أعَزُّوهُ وَ حَقٍّ مَنَعُوهُ وَ کِذبٍ دَلَّسُوهُ وَ حُکمٍ قَلَّبُوهُ وَ إمامٍ خالَفُوهُ.

و هر سندی که آن را دریدند، و هر اجتماعی که پراکندند، و هر عزیزی که خوارش کردند، و هر خواری که عزت بخشیدند، و هر حقی که از صاحبانش باز داشتند، و هر دروغی که آن را راست جلوه دادند، و هر حکمی که آن را وارونه کردند، و هر امامی که مخالفتش کردند،

أللّهُمَّ العَنهُم بِکُلِّ آیَةٍ حَرَّفُوها وَ فَریضَةٍ تَرَکُوها سُنَّةٍ غَیَّرُوها وَ رُسُومٍ مَنَعُوها وَ أحکامٍ عَطَّلُوها وَ بَیعَةٍ نَکَثُوها وَ دَعوَی أبطَلُوها وَ بَیِّنَةٍ أنکَرُوها وَ حیلَةٍ أحدَثُوها

خدایا لعنت کن آنان را به عدد هر آیه‌ای که آن را تغییر دادند، و هر واجبی که آن را ترک کردند و هر روش پسندیده‌ای که تغییرش دادند، و نشانه‌های روشنی که جلوگیرش شدند، و احکامی که بی‌نتیجه گرداندند، و هر

بیعتی که آن را شکستند،و هر ادعای حقی که آن را نپذیرفتند، و هر شاهد عادلی که انکارآن کردند، و هر نیرنگی که آن را اختراع کردند.

وَ خِیانَةٍ أورَدُوها وَ عَقَبَةٍ إرتَقُوها وَ دِبابٍ دَحرَجُوها وَأزیافٍ لَزِمُوها وَ شَهاداتٍ کَتَمُوها وَ وَصِیَّةٍ ضَیَّعُوها.

و هر خیانتی که وارد دین کردند، و هر گردنه‌ای که بالای آن رفتند (برای کشتن پیامبر (صلی الله علیه وآله)) و مشک‌های خشکی که آن را غلطاندند، و هر تقلبی که مقیّد به او بودند، و هر امری که شاهد آن بودند، و هر وصیتی که آن را تضییع نمودند.

أللّهُمَّ العَنهُما فی مَکنُونِ السِّرِ وَ ظاهِرِ العَلانِیَةِ لَعناً کَثیراً أبَداً دائماً دآئِباً سَرمَداً لا إنقِطاعَ لِأمَدِهِ وَ لا نَفادَ لِعَدَدِهِ لَعناً یَغدُو أوَّلُهُ وَ لایَرُوحُ آخِرُهُ لَهُم

وَ خدایا لعنت کن آن دو (عمر و ابوبکر (لعنة الله علیهما)) را درپنهان نهان و آشکار ظاهر،لعنتی زیاد، پیوسته، مدام، بی‌ابتدا و بی‌انتها، لعنتی که زمانش پایانی ندارد وعددش را انتهایی نیست، لعنتی که آغازش را صبحی باشد ولی انجامش راشبی نباشد، لعنت تو باد بر آنان

و لِأعوانِهِم وَ أنصارِهِم وَ مُحِبّيهُم وَ مُواليهِم وَ المُسَّلَمينَ لَهُم وَ المآئِلينَ إلَيهِم وَ النَّاهِضينَ بِاحتِجاجِهِم وَ المُقتَدينَ بِكَلامِهِم وَ المُصَدِّقينَ بِأحكامِهِم.

و یارانشان و مدد کارانشان و دوستانشان و مرتبطین با آنان و کسانی که خود را در اختیار آنان گذاشته‌اند و به آنان مایلند، و کسانی که ادعاهای بی‌اساس آنان را عَلَم کردند، وپیروی کردند از سخنان آنان، و قضاوت‌های باطل آنان را تصدیق نمودند.

سپس چهار مرتبه بگو:

أللّهُمَّ عَذِّبهُم عَذاباً یَستَغیثُ مِنهُ أهلُ النّارِ. آمینَ رَبَّ العالَمینَ.

خدایا عذاب فرما آنان‌را،عذابی که استغاثه و فریاد اهل آتش از آن عذاب بلندست. آمین رب العالمین

دعای گنج العرش

خواص و فضیلت دعای گنج العرش

در بعضی از کتب این دعا را از حضرت رسول (ص) نقل و برای آن خواص و اثرات زیادی نوشته‌اند و از آن جمله است که به خواننده دعا خدای تعالی سه چیز مرحمت فرماید:

اول برکت در روزی

دوم از غیب روزی او می‌رسد

سوم دشمن او نابود شود

و هر کس آن را بخواند یا پیش خود نگهدارد از شر شیطان و بلیات زمین و آسمان محفوظ ماند و اگر این دعا را هر روز بخواند به شخص بیماری که اطباء از معالجه او مأیوس شده‌اند بدمد خداوند از فضل خود او را شفای عاجل عنایت فرماید و اگر شخص دارای اولاد نباشد و این دعا را با مشک و عنبر بنویسد و سی و یک روز نزد خود نگه‌دارد خداوند عالم او را صاحب اولاد فرماید و امید هست که دارنده این دعا در قیامت درجه و مقام عالی داشته باشد. از خواص دعای مزبور به همین قدر اکتفا شده هر که خواهد به آن‌ها مراجعه نماید.

متن اصلی دعای گنج العرش

لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبحانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْعَزيزِ الْجَبّار لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الرَّؤُفِ الرَّحيم لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْغَفُورِ الرَّحيمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْكَريمِ الْحَكيمِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْقَوِىِّ الْوَفّى لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
اللَّطيفِ الْخَبير لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الصَّمَدِ الْمَعْبُودِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَفُورِ الْوَدُودِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْوَكيلِ
الْكَفيلِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الرَّقيبِ الْحَفيظِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الدّائِمِ الْقائِمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْمُحْيِ الْمُميتِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْحَىِّ الْقَيُّومِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْخالِقِ
الْبارى لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَلِىِّ الْعَظيمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْواحِدِ الْأَحَدِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْمُؤمِنِ الْمُهَيْمِنِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْحَسيبِ الشَّهيدِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْحَليمِ الْكَريمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الأَوَّلِ الْقَديمِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الأَوَّلِ الآخِرِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الظّاهِرِ الْباطِنِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْكَبيرِ الْمُتَعالِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْقاضِي الْحاجاتِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ لا اِلهَ
اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ رَبّىَ
الْأعْلى لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْبُرْهانِ الْسُلْطانِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ السَّميعِ الْبَصيرِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْواحِدِ الْقَهّارِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَليمِ الْحَكيمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ

السَّتّارِ الْغَفّارِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الرَّحْمنِ الدَّيانِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْكَبيرِ الْأكْبَرِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَليمِ الْعَلاّامِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الشّافِى الْكافى لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْعَظيمِ الْباقى لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الصَّمَدِ الْأحَدِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْأرْضِ وَ السَّمواتِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْخالِقِ
الرَّزاقِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْفَتّاحِ الْعَليمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْعَزيزِ الْغَنِىَّ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَفُورِ الشَّكُورِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَظيمِ الْعَليمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِى
الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِى الْعِزَّهِ وَ الْعَظَمَهِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِى الْهَيْبَهِ وَ الْقُدْرَهِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
ذِى الْكِبْرِياءِ وَ الْجَبَرُوتِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ السَّتارِ الْعَظيمِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعالِمِ الْغَيبِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْحَميدِ الْمَجيدِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْحَكيمِ الْقَديمِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْقادِرِ السَّتّارِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ السَّميعِ
الْعَليمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَنِىَّ الْعَظيمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْعَلاّمِ السَّلامِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْمَلِكِ النَّصيرِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَنِىَّ الرَّحْمنِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْقَريبِ الْحَسَناتِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْوَلِىَّ الْحَسَناتِ لا اِلهَ
اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ سُبْحانَ الصَّبُورِ السَّتّارِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْخالِقِ النُّورِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَنِىَّ الْمُعْجِزِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ

سُبْحانَ الْفاضِلِ الشَّكُورِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْغَنِیَّ الْقَدیمِ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِی الْجَلالِ الْمُبینِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْخالِصِ الْمُخْلِصِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الصّادِقِ الْوَعْدِ لا اِلهَ
اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْحَقَّ الْمُبینِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِی الْقُوَّهِ
الْمَتینِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْقَوِیَّ الْعَزیزِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْحَیَّ الَّذی لا یَمُوتُ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَلاّمِ
الْغُیُوبِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ السَّتّار الْعُیُوبِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْمُسْتَعانِ الْغَفُورِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ رَبَّ الْعالَمینَ
لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الرَّحْمنِ السَّتّارِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الرَّحیمِ الْغَفّارِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَزیزِ الْوَهّابِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْقادِرِ الْمُقْتَدِرِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِی الْغُفْرانِ
الْحَلیمِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْمَلِکِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ
الْبارِیءِ الْمُصَوَّرِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْعَزیزِ الْجَبّارِ لا اِلهَ اِلاّ
اللّٰهُ سُبْحانَ الْجَبّارِ الْمُتَکَبِّر لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ اللّٰهِ عَمّا
یَصِفُونَ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْقُدُّوسِ السُّبُّوحِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ رَبَّ الْمَلائِکَهِ وَ الرُّوحِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ذِی الْألاءِ وَ
النَّعْماءِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ الْمَلِکی الْمَقْصُودِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ
سُبْحانَ الْحنّانِ الْمَنّانِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ سُبْحانَ ادَمُ صَفِیُّ اللّٰهِ لا
اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ نُوحٌ نَجِیُّ اللّٰهِ لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ اِبراهیمُ خَلیلُ اللّٰهِ لا اِلهَ
اِلاّ اللّٰهُ اِسْمعیلَ ذَبیحُ اللّٰهُ، لا اِلهَ اِلاّ اللّٰهُ مُوسی کَلیمُ اللّٰهِ، لا

اِلهَ اِلاّ اللّهُ داوُودُ خَلیفَهُ اللّهِ لا اِلهَ اِلاّ اللّهُ عیسی رُوحُ اللّهِ، لا اِلهَ اِلاّ اللّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ وَ صَلَّی اللّهُ عَلی خَیْرِ خَلْقِه وَ نُورِ عَرْشِه اَفْضَلَ الْأنبِیاءِ وَ الْمُرْسَلینَ حَبیبنا وَ سَیِّدِنا وَ سَنَدِنا وَ شَفیعنا وَ مَوْلینا مُحَمَّدٍ وَ عَلی الِهِ وَ اَصْحابِهِ اَجْمَعینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحَمینَ.

ترجمه متن دعای گنج العرش

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه پادشاه عالم و ذات بی‌نقص

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه عزیز و جبار است

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و مهربان و رحیم است

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آمرزنده و رحیم است

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منندزه و کریم و با حکمت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و قوی و وفاکننده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و لطیف و آگاه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صمد و پرستش شده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آمرزنده و دوست

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و وکیل و ضمانت دار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و مراقب و حافظ

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه باقی ابدی‌ای نگهبان عالم

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و زنده کننده مردگان و میراننده خلق

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه زنده ابدی‌ای نگهدارنده عالم

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه آفریننده خلایق و ایجاد کننده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه خدای بلند مقام

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و یگانه و خدای یکتا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و مقتدر و ای ایمنی بخش

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و محاسب و شاهد گواه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بردبار و با کرامت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه اول و ذات قدیم

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و اول وجود و باقی بعد از فنای مخلوقات

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آشکار باطن

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بزرگ و بلند مرتبه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بر آورنده حاجات

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بخشنده و مهربان

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پروردگار عرش بزرگ

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پروردگار و بلند مرتبه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب حجت و سلطنت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و شنوا و آگاه و بینا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و یکتا و مقتدر

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و عالم و باحکمت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پوشاننده گناه و آمرزنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بخشنده و جزا دهنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بزرگ و بزرگوار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و توانا و بسیار دانا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و شفا دهنده و کافی

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بزرگ و باقی

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌نیاز و یکتا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پروردگار آسمان و زمین

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آفریننده مخلوقات

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بوجود آورنده روزو شب

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و خالق و روزی دهنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و خالق و روزی دهنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بازدارنده و دانا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بزرگوار و بی‌نیاز

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آمرزنده و سپاسگزار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب ملک و ملکوت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب عزت و عظمت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب هیبت و قدرت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب بزرگی و جبروت و جلال

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پوشاننده گناه بزرگ

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و دانای به غیب

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و ستوده و بزرگوار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و باحکمت و قدیم

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و توانا و پوشاننده عیوب خلایق

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و شنوا و دانا

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌نیاز و بزرگ

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و دانای سلام بی‌عیب و نقص

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پادشاه یاری کننده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌نیاز و بخشنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و نزدیک نیکوکاران

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه ولی نیکوکاران

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بردبار و پوشاننده گناه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آفریننده نور

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌نیاز و دارای معجزه

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بخشنده و سپاس گزار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌نیاز و قدیم

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب جلال آشکار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بی‌عیب و مخلص

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و راستگو و صادق الوعد

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و حق و آشکار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و قوی و آشکار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و قوی و عزیز

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و زنده ایکه هرگز نمیرد

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و دارای علم غیب

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پوشاننده عیوب خلایق

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و آمرزنده و یاری کننده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه پروردگار جهانیان

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و بخشاینده و پنهان دارنده عیوب خلایق.

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و مهربان و آمرزنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و عزیز و بسیار بخشنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و دارای اقتدار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب آمرزش و بردبار

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پادشاه ملک و ملکوت

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و ایجادکننده و تصویر کننده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و عزیز و خشم گیرنده

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و خشم کننده و متکبر

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه از آن‌چه توصیف شود

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پاک و مهربان

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه پروردگار فرشتگان و روح

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و صاحب نعمتهای کثیر

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و پادشاه مقصود

نیست خدایی جز خدای یکتا پاک و منزه و عطا کننده و منان

نیست خدایی جز خدای یکتا، آدم برگزیده خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، نوح پیغمبر خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا و ابراهیم خلیل و دوست خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، اسماعیل ذبیح خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، موسی سخن گوینده با خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، داود پیغمبر خلیفه خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، عیسی روح خداست

نیست خدایی جز خدای یکتا، محمد(ص) فرستاده خداست و درود بر بهترین خلق خدا و بر نور عرش خدا و برترین پیغمبران و فرستادگان حبیب ما و بزرگ ما و توکل ما و شفیع ما و مولای ما محمد و بر آل او و اصحاب او جمیعا به رحمت تو، ای رحم کننده رحم کنندگان.

دعای مشلول

خواص و فضیلت دعای مشلول

دعای حضرت امام حسین(علیه السلام) که برای جوانی است که به مکافات گناه خود گرفتار شده بود و به دعای مشلول مشهور است، امام حسین(علیه السلام) فرمود: با پدر خود علی بن ابی طالب(علیه السلام) در شبی تاریک مشغول طواف کعبه معظمه بودم. هیچ کس در طواف نبود و جماعت زوّار خوابیده بودند. همه چشم‌ها در خواب بود که ناگاه ناله شخصی را شنیدیم که به کعبه پناه آورده، طلب فریاد رسی می‌نمود و به آواز بسیار حزینی از دل پردرد می‌نالید و زاری می‌نمود و این شعر را می‌خواند: ای خدایی

که دعای بیچارگان را در شب تاریک برمی آورد ای برطرف کننده بلاها و بیماری‌ها، آیندگان به سوی تو پیرامون خانه تو خوابیده‌اند و آگاه شده‌اند تو را می‌خوانند و حال آن که چشم تو ای (قیوم) به خواب نرفته است. خدایا! ببخش مرا به کرم خود، درگذر از گناه من و بسیار رحم کن ای کسی که به سوی او آفریدگان دست دراز نموده اند و در حرم او پناه آورده‌اند، اگر بخشش تو به مقصران به درگاهت نرسد کیست که بر گناهکاران با دادن نعمت‌ها بخشش نماید؟! حضرت امام حسین(علیه السلام) فرمود که پدرم به من فرمود: ای اباعبدالله، آیا ناله این شخص را شنیدی که از گناه خود می‌نالد و از پروردگار طلب فریادرسی می‌نماید؟ گفتم: بلی شنیدم، فرمود: آن شخص را پیدا کن، شاید او را ببینی. امام حسین(علیه السلام) فرمود: در آن شب تاریک گشتم و در میان خوابیده‌ها او را می‌جستم. چون میان رکن عراقی و مقام ابراهیم(علیه السلام) رسیدم، شخصی را دیدم که به نماز ایستاده است. گفتم: السلام علیک ای بنده خدا که اقرار به گناه خود داری و پناه به خدا آورده‌ای و آمرزش گناهان خود را از خدا طلب می‌کنی، بیا نزد پسر عموی پیغمبر که تو را می‌طلبد. پس در سجود شتاب نمود و تشهّد و سلام داد و سخن نگفت و اشاره نمود که

پیش برو، جلو افتادم و آن شخص پشت سر من آمد تا آن که خدمت امیرالمؤمنین آمدیم. گفتم: این است آن که ناله می‌کرد. امیرالمؤمنین نگاه کرد، دید جوانی است بسیار خوش روی که جامه‌های بسیار پاکیزه پوشیده بود. فرمود: ای جوان، از کدام قبیله ای؟ گفت: از یکی از قبیله‌ها. فرمود: داستان تو چیست و چرا گریه می‌نمودی و زاری تو از بهر چیست؟ جوان گفت: چگونه خواهد بود حال کسی که عاقّ پدر گشته و به او بی‌ادبی نموده و گرفتار تشنگی و انواع بلاها و اقسام مصیبت‌ها شده؟! او را حسرت و نا امیدی فراگرفته و دعای او مستجاب نمی‌گردد؟ امیرالمؤمنین فرمود: چرا حال تو چنین شد؟ جوان گفت: میان قبیله خود پیوسته به لهو و لعب مشهور بودم و دائماً به نافرمانی و طرب مشغول بودم. همیشه در ماه رجب و شعبان مرتکب نامشروع و عصیان می‌شدم و هیچ ملاحظه نمی‌نمودم و پروایی از خدا نداشتم. مرا پدری بسیار مهربان بود که از ارتکاب معصیت منع می‌نمود و مرا از عقوبت و عذاب آتش اخروی می‌ترسانید و می‌گفت: بسا که از تو روزها و شب‌ها شکوه نماید و از دست تو ماه‌ها و سال‌ها فریاد برآورد و از گناهان تو فرشتگان بزرگ به تنگ آیند. تا چه حدّ چنین کارها کنی و چرا مرتکب گناهان می‌شوی؟! هرگاه پدرم در

نصیحت اصرار می‌نمود و در موعظه پافشاری می‌کرد، او را منع و آزار می‌نمودم و به او حمله می‌کردم و او را می‌زدم. روزی از او پولی طلبیدم که آن را از من پنهان نموده بود، چون آن را مضائقه نمود، خود رفتم که بردارم و آن را در کارهای حرام صرف کنم که همیشه مشغول آن بودم. پس چون خواست نگذارد آن را بردارم، پدر خود را زدم و دست او را پیچیدم و پول را از دست او بیرون آوردم و رفتم. پدرم خواست که دنبال من آید، دست‌های خود را بر زانوی گذارد که از جای برخیزد، از آزار و شدّت دردی که به او رسانیده بودم، نتوانست که از جای خود حرکت نماید، پس این شعر را خواند: او را پروریدم تا آن که مثل شتر بزرگ و قوی هیکل گردید به گونه‌ای که هر گاه می‌ایستاد، دوش او مساوی با کوهان شتر بود. در زمان کودکی به او خوردنی می‌دادم هرگاه گرسنه می‌شد، از خوردنی‌ها پاکیزه‌تر و نیکوترین را می‌دادم. اما چون در اوّل جوانی خود به کمال رسید، و قامت او مثل نیزه بلند گردید، بر من ستم نمود و مال مرا ربود، همچنین دست مرا پیچید دست او را خدا بپیچاند که غالب بر او خداست. پدرم به خدا سوگند یاد نمود که به زیارت خانه خدا می‌رود و شکایت من را می‌نماید و بر من نفرین می‌کند. چند روز روزه گرفت و چند رکعت نماز گزارد و نفرین نمود،

سپس بر شتر خود سوار شد و بیرون رفت و بیابان‌ها پیمود و طی رودخانه‌ها کرد و بر کوه‌ها بالا رفت و پایین آمد تا آن که در روز حج اکبر به مکه معظّمه رسید. پس از شتر خود پایین آمده، متوجّه خانه خدا گردید و طواف خانه نمود و سعی صفا و مروه کرد. بعد از آن به مسجد الحرام آمده، به پرده‌های کعبه چسبید و خود را به آن آویخت و زاری نمود و نفرین کرد و این اشعار را خواند: ای خدایی که حاجیان با مشقّت به سوی او آمدند سوار بر شتران از بلاد دور، در نهایت دوری، من به درگاه تو آمده‌ام، ای خدایی که کسی را نا امید نمی‌کند که او را بخواند در حالی که به خدای یکتا زاری می‌نماید. و مقصود در حاجت‌ها تویی. خداوندا، پسر من از عاق شدن من نمی‌ترسد پس حق مرا ای التیام بخشِ دل‌های شکسته، از فرزند من بستان! تا آن که یک طرف بدن او را فلج سازی ای خدایی که منزّه است، زائیده نشده ونزائیده است. جوان افزود: به حقّ خدایی که آسمان را بلند کرده و آب روان را جاری نموده، هنوز دعای پدرم تمام نشده بود که به من بلایی نازل شد که می‌بینید. جوان جامه خود را بالا زد و پهلوی خود را ظاهر ساخت. حضرت دید که یک طرف بدن جوان شَل شده. جوان گفت: سه سال از پدرم التماس می‌نمودم برای من دعا کند، در همان موضعی که

مرا نفرین کرد اما قبول نمی‌کرد تا آن که امسال بر من ترحّم کرد و خواهش مرا قبول نمود. برای او شتر جوان و نرم روی را مهیّا نمودم و او را بر آن سوار کردم و از شهر بیرون آمدیم، به امید آن که از این بلا نجات یابم، تا آن که در اثنای شب به منطقه‌ای رسیدیم. ناگاه از آن موضع پرنده‌ای پرید و شتری که پدرم بر آن سوار بود رم کرد و او را در درّه سنگلاخی میان دو سنگ انداخت. چون به او رسیدم، فوت شده بود. پس او را در همان موضع دفن نمودم. حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) فرمود: مژده که اکنون برای تو فریادرسی آمد. تو را دعایی بیاموزم که آن را به من پیغمبر تعلیم نمود. و در آن اسم خدای بزرگ و غالب و بخشنده است. خدا به برکت این دعا حاجت کسی را برمی آورد که این دعا را بخواند و به او آن‌چه را که از خدا خواهد می‌بخشد و به برکت این دعا غمّ و همّ او برطرف می‌شود و از او اندوه رفع می‌گردد و بیماری برطرف می‌شود. به برکت این دعا شکستگی او درست می‌شود و فقیر، توانگر می‌گردد و قرض او داده می‌شود و از او چشم زخم برمی گردد و گناهان او آمرزیده می‌شود و عیب‌های او پوشیده می‌شود. نیز از ترس هر شیطان سرکش و هر جبّار ظالم ایمن می‌گردد. اگر این دعا را هر بنده فرمان برداری بر کوه بخواند، از جای خود

متلاشی می‌شود. اگر بر مرده‌ای بخواند، خدا او را زنده می‌گرداند. اگر کسی این دعا را بر آب بخواند، روی آن راه می‌رود، به شرط آن که به او تکبّر راه نیابد. حضرت امیرالمؤمنین افزود: ای جوان، باید از گناهان پرهیز نمایی و از آن‌چه کرده‌ای توبه نمایی. به تو رحم کردم. باید که نیّت خالص برای خدا، و اعتقاد درست داشته باشی. این دعا را در طلب معصیت نخوانی و تعلیم نکنی مگر به کسی که به دین او اعتماد داشته باشی. اگر نیّت خود را خالص نمایی، خدا حاجت تو را برمی آورد و در خواب پیغمبر را خواهی دید که تو را به بهشت و به اجابت حاجت تو بشارت دهد. حضرت امام حسین(علیه السلام) فرمود: خوشحالی من به سبب مطّلع شدن به فایده دعا بیشتر از خوشحال شدن جوان بر برطرف شدن ناراحتی‌اش بود، چون دعا را از پدر خود نشنیده بودم. بعد از آن حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) به من فرمود: دوات و کاغذی بیاور. چون حاضر نمودم فرمود: بنویس آن‌چه را که بر تو می‌خوانم. پس حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) به آن جوان فرمود: هرگاه شب دهم شود، این دعا را بخوان. صبح بعد به خیر و خوبی نزد من بیا. امام حسین(علیه السلام) فرمود: که جوان دعا را گرفت و رفت. صبح هنگام، هنوز به کاری شروع

نکرده بودیم که دیدیم جوان صحیح و تندرست آمد و دعا در دست او بود و می‌گفت: قسم به خدا که در این دعا اسم اعظم است! حاجت من به ربّ کعبه سوگند، که برآورده شد. پس حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب(علیه السلام) فرمود: نقل کن چه شد. جوان گفت: چون شب دهم شد و همه به خواب رفتند و تاریکی شب همه را فرا گرفت، دعا را بر کف دست خود گذاردم و آن را به سوی آسمان بلند کردم و خدا را خواندم و او را به حقّ این دعا چند مرتبه قسم دادم. در مرتبه دوم آوازی شنیدم که: دعای تو مستجاب شد. بس است. خدا را به اسم اعظم خواندی. پس خوابیدم، چون خواب رفتم، در خواب حضرت رسالت پناه(صلی الله علیه وآله) را دیدم که دست مبارک خود را بر بدن من مالید و فرمود: این اسم اعظم را محافظت کن. تو بر خیر و خوبی هستی. چون بیدار شدم، خود را صحیح و سالم یافتم، چنان که می‌بینی. خدا تو را جزای خیر دهد.

متن اصلی دعای مشلول

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسأَلُکَ بِاسمِکَ بِسمِ اللّه الرَّحمنِ الرَّحِیمِ یَا ذَا
الجَلاَلِ وَ الاِکرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ یَا مَن لاَ
یَعلَمُ مَا هُوَ وَ لاَ کَیفَ هُوَ وَ لاَ أَینَ هُوَ وَ لاَ حَیثُ هُوَ إِلاَّ هُوَ، یَا
ذَا المُلکِ وَ اللمَلَکُوتِ یَا ذَا العِزَّةِ وَ الجَبَرُوتِ یَا مَلِکُ یَا قُدُّوسُ
یَا سَلاَمُ یَا مُؤمِنُ رَفِیعُ یَا مَنِیعُ یَا سَمِیعُ یَا عَلِیمُ یَا حَکِیمُ یَا
کَرِیمُ یَا حَلِیمُ یَا قَدِیمُ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ. یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا
دَیَّانُ یَا مُستَعَانُ یَا جَلِیلُ یَا جَمِیلُ یَا مُهَیمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ
یَا مُتَکَبِّرُ. یَا خَالِقُ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مُفِیدُ یَا وَدُودُ یَا بَعِیدُ
یَا قَرِیبُ یَا مُجِیبُ یَا رَقِیبُ یَا حَسِیبُ یَا بَدِیعُ یَا فَاضِلُ یَا
وَاصِلُ یَا طَاهِرُ یَا مُطَهِّرُ یَا قَادِرُ یَا مُقتَدِرُ یَا کَبِیرُ یَا مُتَکَبِّرُ. یَا
أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا مَن لَم یَلِد وَ لَم یُولَد وَ لَم یَکُن لَهُ کُفُواً أَحَدٌ
یَا وَکِیلُ یَا کَفِیلُ یَا مُقِیلُ یَا مُنِیلُ یَا نَبِیلُ یَا دَلِیلُ یَا هَادِی یَا
بَادِی یَا أَوَّلُ یَا آخِرُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا حَاکِمُ یَا قَاضِی یَا عَادِلُ
یَا یَقُولُ الجَاحِدُونَ الجَاهِلُونَ عُلُوّاً کَبِیراً یَا عَالِمُ یَا شَامِخُ یَا
بَاذِخُ یَا فَتَّاحُ یَا مُفَرِّجُ یَا نَاصِرُ یَا مُنتَصِرُ یَا مُهلِکُ یَا مُنتَقِمُ یَا
بَاعِثُ یَا وَارِثُ وَ لَم یَکُن لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لاَ کَانَ مَعَهُ وَزِیرٌ وَ لاَ
اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِیرً وَ لاَ احتَاجَ إِلَی ظَهِیر وَ لاَ کَانَ مَعَهُ إِلَهٌ لاَ إِلَهَ
إِلاَّ أَنتَ فَتَعَالَیتَ عَمَّا یَا وَترُ یَا فَردُ یَا صَمَدُ یَا سَنَدُ یَا کَافِی یَا
مُحسِنُ یَا مُجمِلُ یَا مُعَافِی یَا مُنعِمُ یَا مُتَفَضِّلُ یَا مُتَکَرِّمُ یَا
مُتَفَرِّدُ یَا مَن عَلاَ فَقَهَرَ وَ یَا مَن دُعِیَ أَجَابَ یَا طَهُورُ یَا شَکُورُ

يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الأمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا
مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا طَالِبُ
يَا غَالِبُ يَا مَن لاَ يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا
مُسَبِّبَ الاَسبَابِ يَا مُفَتِّحَ الاَبوَابِ. يَا مَن حَيثُ مَا عَلَيهِ أَثَرٌ يَا
رَازِقَ البَشَرِ وَ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَر يَا عَالِيَ المَكَانِ يَا شَدِيدَ الاَركَانِ
وَ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ القُربَانِ يَا ذَا المَنِّ مَلَکَ فَقَدَرَ وَ يَا
مَن بَطَنَ فَخَبَرَ وَ يَا مَن عُبِدَ فَشَكَرَ وَ يَا مَن عُصِيَ فَغَفَرَ وَ سَتَرَ
يَا مَن لاَ تَحوِيهِ الفِكَرُ وَ لاَ يُدرِكُهُ بَصَرٌ وَ لاَ يَخفَى يَا بَارِئَ النَّسَمِ
يَا جَامِعَ الأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَ الظُّلَمِ يَا ذَا
الجُودِ وَ الكَرَمِ يَا مَن لاَ يَطَأُ عَرشَهُ قَدَمٌ يَا أَجوَدَ الاَجوَدِينَ لاَ
تَشتَبِهُ عَلَيهِ الاَصوَاتُ يَا مَن لاَ تُضجِرُهُ المَسأَلاَتُ وَ لاَ تَغشَاهُ
الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الاَرضِ وَ السَّمَاوَاتِ. يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ
النِّقَمِ الكُرُبَاتِ يَا وَلِيَّ الحَسَنَاتِ يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُعطِيَ
السُؤُلاَتِ يَا مُحيِيَ الاَموَاتِ يَا مُطَّلِعُ عَلَى النِّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَد
فَاتَ يَا مَن سَامِعَ الاَصوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنجِحَ
الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الحَاجَاتِ يَا مُنزِلَ البَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ العَبَرَاتِ
يَا مُقِيلَ العَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ وَ الاِحسَانِ يَا ذَا العِزَّةِ وَ السُّلطَانِ
يَا رَحِيمُ يَا رَحمَانُ يَا عَظِيمَ الشَّأنِ يَا مَن هُوَ كُلَّ يَوم فِي شَأن
يَا مَن لاَ يَشغَلُهُ شَأنٌ عَن شَأن يَا يَا أَكرَمَ الاَكرَمِينَ يَا أَسمَعَ
السَّامِعِينَ يَا أَبصَرَ النَّاظِرِينَ يَا جَارَ المُستَجِيرِينَ يَا أَمَانَ

الخَائِفِينَ يَا ظَهِيرَ اللاَّجِينَ يَا وَلِيَّ المُؤمِنِينَ يَا المُستَجِيرِ يَا
مَن لَهُ التَّدبِيرُ وَ التَّقدِيرُ يَا مَنِ العَسِيرُ عَلَيهِ يَسِيرٌ يَا مَن لاَ
يَحتَاجُ إِلَى تَفسِير يَا مَن هُوَ عَلى كُلِّ شَىء قَدِيرٌ يَا مَن رَاحِمَ
الشَّيخِ الكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ العَظمِ الكَسِيرِ
يَا فَاكَّ كُلِّ أَسِير يَا مُغنِىَ البَائِسِ الفَقِيرِ يَا عِصمَةَ الخَائِفِ
غِيَاثَ المُستَغِيثِين يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ قَرِيب يَا
مُونِسَ كُلِّ وَحِيد يَا مَلجَأَ كُلِّ طَرِيد يَا مَأوَى كُلِّ شَرِيد يَا حَافِظَ
كُلِّ ضَالَّة يَا هُوَ بِكُلِّ شَىء خَبِيرٌ يَا مَن هُوَ بِكُلِّ شَىء بَصِيرٌ يَا
مَن هُوَ عَلى كُلِّ شَىء قَدِيرٌ. يَا مُرسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الاِصبَاحِ
يَا بَاعِثَ الاَروَاحِ يَا ذَا الجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَن بِيَدِهِ كُلُّ مِفتَاح
يَا سَامِعَ كُلِّ صَوت يَا سَابِقَ كُلِّ فَوت يَا مُحيِىَ كُلِّ نَفس بَعدَ
المَوتِ يَا عُدَّتِى فِى شِدَّتِى يَا حَافِظِى فِى غُربَتِى يَا مُونِسِى
فِى وَحدَتِى يَا وَلِيِّى فِى نِعمَتِى يَا كَنَفِى حِينَ تُعيِينِى
المَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِى الاَقَارِبُ وَ يَخذُلُنِى كُلُّ صَاحِب. يَا عِمَادَ
مَن لاَ عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَن لاَ سَنَدَ لَهُ يَا ذُخرَ مَن لاَ ذُخرَ لَهُ يَا
كَهفَ مَن لاَ كَهفَ لَهُ يَا رُكنَ مَن لاَ رُكنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَن لاَ
غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَن لاَ جَارَ لَهُ. يَا جَارِىَ اللَّصِيقَ يَا رُكنِىَ الوَثِيقَ
يَا إِلَهِى بِالتَّحقِيقِ يَا رَبَّ البَيتِ العَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ
غِيَاثَ مَن لاَ غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَن لاَ جَارَ لَهُ. يَا جَارِىَ اللَّصِيقَ يَا
رُكنِىَ الوَثِيقَ يَا إِلَهِى بِالتَّحقِيقِ يَا رَبَّ البَيتِ العَتِيقِ يَا شَفِيقُ

يَا رَفِيقُ يَعقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى ابنِ مَريَمَ مِن أَيدِى اليَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِى الظُّلُمَاتِ فُكَّنِى مِن حَلَقِ المَضِيقِ وَ اصرِف عَنِّى كُلَّ هَمّ وَ غَمّ وَ ضِيق وَ اكفِنِى شَرَّ مَا لاَ أُطِيقُ وَ اَعِنّى عَلَى مَا اُطيقُ. يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى وَ جَعَلَ اللَّعنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الاَحزَابِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد وَ عَلَى جَمِيعِ المُرسَلِينَ وَ المَلاَئِكَةِ المُقَرَّبِينَ وَ أَهلِ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنبِ وَ سَكَّتَ عَن مُوسَى الغَضَبَ يَا مَن بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحيَى يَا مَن فَدَّى إِسمَاعِيلَ مِنَ الذِّبحِ يَا مَن قَبِلَ قُربَانَ هَابِيلَ الحَيَاةَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ نُورَ الشَّمسِ بَعدَ غُرُوبِهَا يَا مَن رَبَطَ عَلَى قَلبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحصَنَ فَرجَ مَريَمَ بِنتِ عِمرَانَ يَا مَن حَصَّنَ يَحيَى بنَ لُقمَانَ الحِكمَةَ وَ الوَاهِبَ سُلَيمَانَ مُلكاً لاَ يَنبَغِى لاَحَد مِن بَعدِهِ يَا مَن نَصَرَ ذَا القَرنَينِ عَلَى المُلُوكِ الجَبَابِرَةِ يَا مَن أَعطَى الخَضِرَ شُعَيب يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبرَاهِيمَ خَلِيلاً يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيماً وَ اتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللّه عَلَيهِ وَ آلِهِ عَلَيهِم أَجمَعِينَ خَلِيلاً وَ حَبِيباً يَا مُؤتِىَ وَ ثَمُودَ فَما أَبقى وَ قَومَ نُوح مِن قَبلُ إِنَّهُم كانُوا هُم أَظلَمَ وَ أَطغى وَ المُؤتَفِكَةَ أَهوى يَا مَن دَمَّرَ عَلَى قَومِ لُوط وَ دَمدَمَ عَلَى قَومِ يَا مُصطَفِىَ مُوسَى بِالكَلِمَاتِ يَا مَن غَفَرَ لاِدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ رَفَعَ إِدرِيسَ بِرَحمَتِهِ يَا مَن نَجَّى نُوحاً مِنَ الغَرَقِ يَا مَن أَهلَکَ عاداً الأُولى رَحمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحمَانُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الجَلاَلِ وَ الاِكرَامِ

يَا ذَا الجَلاَلِ وَ الاِكرَامِ يَا ذَا الجَلاَلِ وَ الاِكرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ. أَسأَلُکَ طَاعَتِکَ أَجمَعِینَ. أَسأَلُکَ بِکُلِّ مَسأَلَة سَأَلَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّن رَضِیتَ عَنهُ فَحَتَمتَ لَهُ عَلَی الاِجَابَةِ یَا اللّٰه یَا اللّٰه یَا اللّٰه یَا رَحمَانُ یَا رَحِیمُ یَا الاَسماءُ الحُسنی فَادعُوهُ بِها وَ قُلتَ: (اُدعُونِی أَستَجِب لَکُم) وَ قُلتَ: وَ إِذا سَأَلَکَ عِبادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعوَةَ أَقلاَمٌ وَ البَحرَ یَمُدُّهُ مِن بَعدِهِ سَبعَةُ أَبحُر مَا نَفِدَت کَلِمَاتُ اللّٰه، وَ أَسأَلُکَ بِأَسمَائِکَ الحُسنَی الَّتِی بَیَّنتَهَا فِی کِتَابِکَ فَقُلتَ: وَ اللّٰه بِکُلِّ اسم سَمَّیتَ بِهِ نَفسَکَ أَو أَنزَلتَهُ فِی شَیء مِن کُتُبِکَ أَو استَأثَرتَ بِهِ فِی عِلمِ الغَیبِ عِندَکَ وَ بِمَا لَو أَنَّ مَا فِی الاَرضِ مِن شَجَرَة وَ قُلتَ: یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسرَفُوا عَلی أَنفُسِهِم لا تَقنَطُوا مِن رَحمَةِ اللّٰه أَنَا أَسأَلُکَ یَا إِلَهِی وَ أَطمَعُ فِی إِجَابَتِی یَا مَولاَیَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ (کَمَا وَعَدتَنِی وَ قَد دَعَوتُکَ کَمَا أَمَرتَنِی فَافعَل بِی کَذَا وَکَذَا.

ترجمه متن دعای مشلول

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا! از تو به حرمت نام تو درخواست می‌کنم، به نام خدای بخشنده مهربان، ای صاحب بزرگواری و احسان، ای زنده، ای پاینده، ای زنده‌ای که خدایی جز تو نیست، ای که

اوست و بس، ای کسی که نمی‌داند احدی که او چیست و چگونه است و کجاست و چه جاست مگر خود خدا، ای صاحب پادشاهی و مملکت، ای خداوند با عزّت و بزرگواری، ای پادشاه، ای پاکیزه از نقص‌ها، ای سالم از همه عیب‌ها، ای امان دهنده، ای حفظ کننده و نگاهبان، ای غلب کننده، ای التیام بخش شکستگی‌ها، ای بزرگوار، ای تقدیر کننده، ای آفریننده، ای صورت دهنده، ای نفع بخش، ای تدبیر کننده، ای قدرتمند، ای آغاز کننده، ای بازگرداننده، ای نابود کننده، ای دوست دارنده، ای ستایش شده، ای عبادت شده، ای دور، ای نزدیک به همه چیز، ای برآورنده حاجت‌ها، ای نگهبان، ای کفایت کننده، ای پدید آورنده، ای بلند مرتبه، ای بازدارنده بلاها، ای شنوا، ای دانا، ای درست کردار، ای بخشنده، ای بردبار، ای پاینده، ای همیشگی، ای دانا، ای جاویدان، ای بلند مرتبه، ای بزرگ، ای مهربان، ای بخشنده، ای جزا دهنده، ای یاری دهنده، ای بزرگ مرتبه، ای نیکوکار، ای کارگزار، ای ضامن روزی خلایق، ای قبول کننده توبه و پشیمانی، ای رساننده خیر، ای صاحب شرف، ای راهنما، ای رساننده به راه راست، ای نعمت دهنده به خلق، ای آفریننده، ای اوّل همه چیز، ای آخر همه اشیا، ای آن که آثار او آشکار است، ای آن که ذات او پنهان است، ای پاینده، ای

همیشگی، ای دانا، ای حکم کننده، ای فیصل دهنده کارها، ای عادل، ای جدا سازنده حق از باطل، ای بخشنده نعمت‌ها، ای پاک، ای آشکار، ای پاک کننده، ای توانا، ای بسیار با قدرت، ای بزرگ، ای بسیار بزرگوار، ای یکتا، ای بی‌همتا، ای مقصود در حاجت‌ها، ای که نزائیده و زائیده نشده و برای او مانند و همسر نیست و نبود. برای او همصحبتی و مددکاری نبوده، با خود مدبّر و خیرخواهی نگرفته، به معاونی محتاج نبوده است، با او خدایی نبوده، از آن‌چه کافران (ستمکاران) می‌گویند برتری، تو والایی و بزرگ، ای دانا، ای بلند مرتبه، ای بسیار بلند مرتبه، ای گشاینده، ای بسیار نفع رسان، ای راحتی دهنده، ای نجات دهنده، ای یاری کننده، ای انتقام گیرنده، ای هلاک کننده، ای دریابنده، ای دادستاننده، ای برانگیزاننده پیامبران، ای میراث برنده، ای پیش از همه چیز، ای پایان، ای جوینده، ای غلبه کننده، ای کسی که از او هیچ گریزنده‌ای پنهان نمی‌شود، ای قبول توبه کننده، ای قبول بازگشت کننده، ای بخشنده عطاها، ای سبب ساز سبب‌ها، ای گشاینده درها، ای کسی که در هر جایی توسط بندگان خوانده شده پذیرفته، ای بسیار پاک، ای جزا دهنده شکر گزار، ای عفو کننده معصیت‌ها، ای آمرزنده گناه‌ها، ای روشنی بخش روشنی، ای چاره ساز کارها، ای دانای امور ریز،

ای آگاه، ای بزرگوار (ای خوار کننده گناهکاران) ، ای روشنی بخش عالم، ای نابود کننده دشمنان، ای بینا، ای پشت و پناه، ای بزرگ، ای بی‌همتا، ای یگانه، ای پناه خلایق، ای معتمد، ای بی‌پایان، ای کارگزای وفا کننده به عهد و وعده خویش، ای سلامت دارنده، ای احسان کننده، ای نیکویی کننده، ای حفظ کننده بندگان، ای نعمت دهنده، ای زیاد بخشنده، ای زیاده بخش، ای که بزرگی می‌بخشی، ای بسیار کرم کننده، ای یکتا، ای کسی که بلند مرتبه است و غلبه نموده، ای کسی که مالک و توانا شده، ای کسی که مطّلع بر امور پنهانی است و بندگان را آزمایش نمود، ای کسی که پرستیده شده و جزا داده، ای کسی که او را بندگان نافرمانی کردند، پس گناهان ایشان را آمرزید و پوشانید، ای کسی که او را اندیشه‌ها درک نمی‌کند و او را چشم نمی‌بیند و بر او کاری پوشیده نیست، ای روزی دهنده آدمیان، ای تعیین کننده ارزش‌ها و اندازه، ای بلند مکان، ای آن که صفات او والاست، ای تغییر دهنده وقت‌ها، ای قبول کننده قربانی‌ها، ای خداوند بخشش و نیکویی، ای صاحب عزّت و پادشاهی، ای مهربان، ای بخشاینده، ای آن که رتبه او بزرگ است، ای کسی که در هر جا هست، ای شنونده آوازها، ای قبول کننده دعاها، ای دهنده مطلب‌ها، ای برآورنده

حاجت‌ها، ای فرود آورنده برکت‌ها، ای رحم کننده بر گریه کننده‌ها، ای درگذرنده از لغزش‌ها، ای برطرف کننده اندوه‌ها، ای صاحب نیکویی‌ها، ای بلند کننده مرتبه‌ها، ای دهنده درخواست‌ها، ای عطاکننده درخواست‌ها، ای زنده کننده مردگان، ای گردآورنده پراکندگی‌ها، ای آگاه بر نیّت‌ها، ای برگرداننده آن‌چه را که نایاب شده، ای کسی که بر او آوازها مشتبه نمی‌شود، ای کسی که او را درخواست‌ها دلگیر نمی‌کند و او را تاریکی‌ها نمی‌پوشاند، ای روشنی بخش زمین و آسمان‌ها، ای آن که نعمت‌های او کامل است، ای دفع کننده عقوبت‌ها، ای آفریننده بندگان، ای گردآورنده امّت‌ها، ای شفا دهنده بیماران، ای آفریننده روشنی و تاریکی‌ها، ای صاحب بخشش و کرم، ای کسی که بر عرش او هیچ پایی نرسیده است، ای نیکو کننده‌ترین نیکوکنندگان، ای بخشنده‌ترین بخشندگان، ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینایان، ای پناه دهنده پناه جویان، ای امان دهنده ترسندگان، ای پشت و پناه پناه آورندگان، ای دوست مؤمنان، ای فریادرسِ فریادرس طلبان، ای نهایت آرزوی طلب کنندگان، ای همنشین هر تنها، ای همراز هر تنها، ای پناه هر رانده شده، ای پناه هر رمیده، ای نگاهدارنده هر گم شده، ای رحم کننده پیر بزرگ، ای روزی دهنده طفل کوچک،

ای درست کننده استخوان شکسته، ای آزاد کننده هر دربند و اسیر، ای توانگر کننده هر بیچاره محتاج، ای نگاهدارنده ترسان پناه جو، ای کسی که چاره کردن و اندازه نمودن دست اوست، ای کسی که دشوار بر او آسان است، ای کسی که در دانستن چیزها به بیانی احتیاج ندارد، ای کسی که بر همه چیز تواناست، ای کسی که بر هر چیز داناست، ای کسی که بر همه چیز بیناست، ای فرستنده بادها، ای شکافنده شب جهت بیرون آوردن صبح، ای برانگیزنده روح‌ها، ای صاحب عطا و بخشش، ای کسی که به دست قدرت اوست هر کلیدی، ای شنونده هر آوازی، ای پیشی گیرنده بر همگان، ای زنده کننده هر شخصی پس از مرگ، ای امید و ذخیره من در روز سختی، ای نگاهدارنده من در هنگام بی‌کسی، ای همراز من در تنهایی، ای دهنده نعمت، ای پناه من در هنگامی که فکرم به جایی نرسد، و خویشان مرا زیر خاک بسپارند و یاری مرا دوستان ترک نمایند، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای تکیه گاه کسی که تکیه گاهی برای او نباشد، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای پناهگاه محکم کسی که پناهگاهی برای او نباشد، ای پناه کسی که پناهی برای او نباشد، ای گنج کسی که گنجی برای او نباشد، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای فریادرس کسی

که فریادرسی برای او نباشد، ای همسایه کسی که همسایه‌ای برای او نباشد، ای همسایه من که به من متصل است، ای پناهگاه من که قدرتمند است، ای خدای من، ای پروردگار کعبه، ای مهربان، ای یار مصاحب، مرا از حلقه‌های تنگ بلا رهایی ده، از من هر اندوه و غم و تنگی را برطرف کن، مرا از شرّ آن‌چه قدرت بر صبر آن ندارم کفایت نمای، بر آن‌چه طاقت دارم یاری کن، ای بازگرداننده یوسف برای یعقوب، ای برطرف کننده بیماری ایّوب، ای آمرزنده گناه داود، ای بالا برنده عیسی پسر مریم و نجات دهنده او از دست جماعت یهود، ای برآورنده دعای یونس در تاریکی‌ها، ای برگزیننده موسی، ای کسی که برای آدم گناه او را آمرزیده است و ادریس را (به جایگاه بلند) به رحمت خود بالا برده است، ای کسی که نوح را از غرق شدن رها نموده ای، ای کسی که قبیله‌ها را که اوّل بودند و ثمود را هلاک ساخته، پس از ایشان کسی را باقی نگذاشت و قوم نوح را که پیش از ایشان ستمکارتر و سرکش‌تر بودند و اهالی شهرهایی را هلاک نمود، ای کسی که قوم لوط را هلاک ساخت و قوم شعیب را هلاک نمود، ای کسی که ابراهیم را دوست خود گرفته، ای کسی که موسی را همسخن خود گرفته و محمّد را (که خدا بر او و بر آل او و بر پیغمبران رحمت فرستد) دوست

خود گرفته است، ای که به لقمان دانایی بخشیده، ای که به سلیمان پادشاهی را داده که برای کسی پس از او سزاوار نیست، ای کسی که ذوالقرنین را بر پادشاهان گردنکشان یاری کرده، ای کسی که به خضر زندگانی را بخشید و برای یوشع (پسر نون) نور آفتاب را پس از فرو رفتن آن برگردانید،اری کرده، ای کسی که به خضر زندگانی را بخشید و برای یوشع (پسر نون) نور آفتاب را پس از فرو رفتن آن برگردانید، ای کسی که دل مادر موسی را قوی گردانید و عورت و آبروی مریم دختر عمران را نگاهداشت، ای کسی که یحیی پسر زکریا را از گناه محافظت نمود، و از موسی خشم او را فرو نشاند، ای کسی که زکریا را به وجود یحیی مژده داده، ای کسی که برای نجات اسماعیل از کشته شدن، قربانی بزرگ را فدا نمود، ای کسی که قربانی‌هابیل را قبول نمود و دوری از رحمت خود را بر قابیل گردانید، ای فرستنده گروه‌ها برای یاری محمّد، رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد و بر همه فرستادگان و فرشتگان که نزدیکان و فرمانبرداران تو هستند. از تو هر حاجتی را که همه درخواست کرده‌اند، درخواست می‌کنم و تو از آنان خشنودی، پس بر خود اجابت حاجت را لازم ساخته ای، ای خدا، ای خدا، ای بخشنده، ای بخشنده، ای بخشنده، ای مهربان، ای مهربان،

ای مهربان، ای بخشنده، ای مهربان، ای بخشنده، ای مهربان، ای خداوند بزرگی و بخشش، ای خداوند بزرگی و بخشش، ای خداوند بزرگی و بخشش، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، از تو درخواست می‌کنم به حقّ هر نامی که به آن ذات خود را نامیده‌ای یا آن را در یکی از کتاب‌های خود فرو فرستاده‌ای یا آن را در دانش نهانی نزد خود نهاده‌ای (و به جایگاه‌های عزّت و عرش تو و نهایت رحمت تو) و به حرمت این کلام که اگر درختانی که در زمین است، قلم شوند و دوات آن‌ها دریا شود نام‌های خدا تمام نمی‌شود و به آخر نمی‌رسد (همانا خدا غلبه کننده و درست کردار است) به حق نام‌های نیکوی تو که آن‌ها را در قرآن مجید خود ذکر نموده‌ای و گفته ای: از برای خداست نام‌های نیکو، پس خدا را به آن نام‌ها بخوانید. نیز گفته ای: مرا بخوانید، تا حاجت شما را برآورم، و گفته ای: هرگاه از تو بندگان من جهت خواستن حاجتی از تو بپرسند، بگو: من به آن‌ها نزدیکم، دعای خواننده را، هرگاه مرا بخواند اجابت می‌کنم (پس باید دعوت مرا اجابت کنند و به من ایمان بیاورند، شاید رشد یابند (وگفته ای: ای بندگان من که بر خود ستم نموده‌اید، از حمت خدا نا امید مگردید) همانا خدا

تمام گناهان را می‌آمرزد و او آمرزنده مهربان است) ای خدا، دعا می‌کنم، ای پروردگار من، به تو امید دارم، ای آقای من و در بر آوردن حاجتم، از تو امید دارم، ای مولای من همچنان که مرا وعده داده‌ای و تو را خوانده‌ام، همچنان که مرا امر فرمودی، آن گونه که شایسته توست، انجام بده، ای بخشنده و درود فرست بر محمّد و خاندان او.

دعای محافظت

خواص و فضیلت دعای محافظت

رسول خدا صلی اللّه علیه و آله و سلّم فرمود: هرکه این دعا را در هر صبح و شام بخواند، حق تعالی چهار فرشته بر او بگمارد، که او را از پیشرو و پشت سر و جانب راست و طرف چپ حفظ کنند، و در امان خدای عزّ و جلّ باشد، و اگر آفریدگان از جنّ و انس بکوشند که بر او زیان برسانند توفیق نیابند، و آن دعا این است.

متن اصلی دعای محافظت

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

بِسمِ اللَّهِ خَیرِ الاَسماءِ بِسمِ اللَّهِ رَبِّ الاَرضِ وَ السَّمآءِ بِسمِ اللَّهِ الَّذی لایَضُرُّ مَعَ اسمِهِ سَمٌّ وَلا دآءٌ بِسمِ اللَّهِ اَصبَحتُ وَ عَلَی اللَّهِ تَوَکَّلتُ بِسمِ اللَّهِ عَلی قَلبی وَ نَفسی بِسمِ اللَّهِ عَلی دینی وَ عَقلی بِسمِ اللَّهِ عَلی اَهلی وَ مالی بِسمِ اللَّهِ عَلی ما اَعطانی رَبّی بِسمِ اللَّهِ الَّذی لایَضُرُّ مَعَ اسمِهِ شَیءٌ فِی الاَرضِ وَ لا فِی السَّماءِ وَ هُوَ السَّمیعُ العَلیمُ اَللَّهُ اَللَّهُ رَبّی لا اُشرِکُ بِهِ شَیئا اَللَّهُ اَکبَرُ اَللَّهُ اَکبَرُ وَ اَعَزُّ وَ اَجَلُّ مِمّا اَخافُ وَ اَحذَرُ عَزَّ جارُکَ وَ جَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اِلهَ غَیرُکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِن شَرِّ نَفسی مِن شَرِّ کُلِّ سُلطانٍ شَدیدٍ وَ مِن شَرِّ کُلِّ شَیطانٍ مَریدٍ وَ مِن شَرِّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ وَ مِن شَرِّ قَضآءِ السّوءِ وَ مِن کُلِّ دابَّةٍ اَنتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّکَ عَلی صِراطٍ مُستَقیمٍ وَ اَنتَ عَلی کُلِّ شَیءٍ حَفیظٌ اِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذی نَزَّلَ الکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ فَاِن تَوَلَّوا فَقُل حَسبِیَ اللَّهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ عَلَیهِ تَوَکَّلتُ وَ هُوَ رَبُّ العَرشِ العَظیم.

ترجمه متن دعای محافظت

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانیاش همیشگی است، به نام خدا بهترین نامها، به نام خدا پروردگار زمین و آسمان، به نام خدا که سمّی و دردی با نامش زیان

نمیرساند، به نام خدا صبح کردم، و بر خدا توکلّ نمودم، به نام خدا بر دل و جانم، به نام خدا بر دین و عقلم، ه نام خدا بر خاندان و دارای یام به نام خدا بر آن‌چه پروردگارم به من بخشید، به نام خدا که نامش چیزی در زمین و آسمان زیان نمیرساند، و او شنوای داناست، خدا خدا پروردگار من است چیزی را شریک او نسازم، خدا بزرگ‌تر است. خدا بزرگ‌تر است. و عزیزتر و عظیمتر از آن‌چه میترسم و پرهیز می‌کنم، عزیز است پناهندهات، بزرگ است ثنایت، و معبودی جز تو نیست، خدایا من به تو پناه می‌آورم، از شرّ خودم، و از شرّ هر سلطان سرسخت، و از شرّ هر شیطان ستمگر، و از شرّ هر سرکش لجباز، و از شرّ هر پیش‌آمد بد، و از شرّ هر جنبنده‌ای که تو گیرنده مهارش هستی، به درستی که تو بر راه استواری، و بر هرچیز نگهبانی، به حق سرپرست من خداست که قرآن را نازل کرد، و او شایستگان را سرپرستی می‌کند، پس اگر روی بگردانند بگو:خدا مرا بس است، معبودی جز او نیست، بر او توکلّ کردم، و او پروردگار عرش عظیم است

دعای عهد

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل روز این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است؛

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ العَظِیمِ وَ رَبَّ الکُرسِیِّ الرَّفِیعِ

بار الها! ای پروردگار روشنی بزرگ و پروردگار سریر بلند

وَ رَبَّ البَحرِ المَسجُورِ وَ مُنزِلَ التَّوراةِ وَ الاِنجِیلِ

و پروردگار دریای جوشان و فرو فرستنده کتاب تورات و انجیل

وَ الزَّبُورِ وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الحَرُورِ وَ مُنزِلَ القُرآنِ و زبور

و پروردگار سایه و آفتاب داغ و فرو فرستنده

قرآن العَظِیمِ وَ رَبَّ المَلآئِکَةِ المُقَرَّبِینَ وَ الَانبِیآءِ وَ المُرسَلِینَ

قرآن بزرگ و پروردگار فرشتگان نزدیک درگاه خدا و پیامبران و فرستادگان

اَللّهُمَّ اِنِّی اَسئَلُکَ بِوَجهِکَ الکَرِیمِ

خدایا! از تو میخواهم به حقّ ذات بزرگوارت

وَ بِنُورِ وَجهِکَ المُنِیرِ وَ مُلکِکَ القَدِیمِ

و به حقّ نور جمال تابانت و فرمانروایی دیرینه‌ات

یا حَیُّ یا قَیُّومُ اَسئَلُکَ بِاسمِکَ الَّذِی اَشرَقَت بِهِ السَّمواتُ

ای زنده‌ای پاینده! از تو میخواهم به حقّ آن نامت که روشن شد بدان آسمان‌ها

وَ الاَرَضُونَ وَ بِاسمِکَ الَّذِی یَصلَحُ بِهِ الاَوَّلُونَ و زمین‌ها

و به حقّ آن نامت که صالح و شایسته گشتند بدان پیشینیان و پسینیان

وَالآخِرُونَ یا حَیّاً قَبلَ کُلِّ حَیٍ وَیاحَیّاً بَعدَ کُلِّ حَیٍ

ای زنده پیش از هر موجود زنده‌ای و ای زنده پس از هر موجود زنده‌ای

وَ یا حَیّاً حِینَ لا حَیَّ یا مُحیِیَ المَوتی وَ مُمِیتَ و الاَحیآءِ

ای زنده در آن هنگام که زنده‌ای وجود نداشت ای زنده کننده مردگان و ای میراننده زندگان

یا حَیُّ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَللّهُمَّ بَلِّغ مَولانَا

ای زنده‌ای که معبودی جز تو نیست خدایا! برسان

به مولای ما الاِمامَ الهادِیَ المَهدِیَّ القآئِمَ بِاَمرِکَ صَلَواتُ اللَّهِ

آن امام راهنمای راه یافته و قیام کننده به فرمان تو که درودهای خدا

عَلَیهِ وَ عَلی آبآئِهِ الطّاهِرِینَ عَن جَمِیعِ المُؤمِنِینَ

بر او و پدران پاکش باد از طرف همه مردان وَ

المُؤمِناتِ فِی مَشارِقِ الَارضِ وَمَغارِبِها سَهلِها

و زنان با ایمان در مشرق‌های زمین و مغرب‌های آن، هموار آن و کوهش

وَ جَبَلِها، وَ بَرِّها وَ بَحرِها وَ عَنِّی وَ عَن والِدَیَّ مِنَ

خشکی آن و دریایش و از طرف من و پدر و مادرم

الصَّلَواتِ زِنَةَ عَرشِ اللَّهِ وَمِدادَ کَلِماتِهِ وَما اَحصاهُ

درودهایی هم وزن عرش خدا و شماره سخنان او و آن‌چه را شمارش کرده

فِی عِلمُهُ وَاَحاطَ بِهِ کِتابُهُ اَللّهُمَّ اِنِّی اُجَدِّدُ لَهُ

دانشش و کتاب و دفترش بدان احاطه دارد خدایا من تجدید و تازه می‌کنم در

صَبِیحَةِ یَومِی هذا وَ ما عِشتُ مِن اَیّامِی عَهداً

بامداد این روز و هر چه زندگی کنم از روزهای دیگر عهد

وَ عَقداً وَ بَیعَةً لَهُ فِی عُنُقِی لا اَحُولُ عَنها

و پیمان و بیعتی برای آن حضرت در گردنم که هرگز از آن سرپیچی نکنم

وَلا اَزُولُ اَبَداً اَللّهُمَّ اجعَلنِی مِن اَنصارِهِ وَاَعوانِهِ

و دست نکشم هرگز خدایا قرار ده مرا از یاران و کمک کارانش

وَ الذّآبّینَ عَنهُ وَ المُسارِعِینَ اِلَیهِ فِی قَضآءِ حَوآئِجِهِ

و دفاع کنندگان از او و شتابندگان به سوی او در برآوردن

وَ المُمتَثِلِینَ لِاَوامِرِهِ وَ المُحامِینَ عَنهُ

خواسته‌هایش و انجام دهندگان به دستورات و اوامرش و حمایت کنندگان از آن حضرت

وَ السّابِقِینَ اِلی اِرادَتِهِ وَ المُستَشهَدِینَ بَینَ یَدَیهِ

و پیشی گیرندگان به سوی خواسته اش و شهادت یافتگان پیش رویش

اَللّهُمَّ اِن حالَ بَینِی وَ بَینَهُ المَوتُ الَّذِی جَعَلتَهُ عَلی عِبادِکَ حَتماً مَقضِیّاً

خدایا اگر فاصله افتد میان من و او آن مرگی که قرار دادهای آن را بر بندگانت حتمی و مقرّر

فَاَخرِجنِی مِن قَبرِی مُؤتَزِراً کَفَنِ شاهِراً سَیفِی

پس بیرون آور مرا از گورم در حالی که کفن به خود پیچیده با شمیشر آخته

مُجَرِّداً قَناتِی مُلَبِّیاً دَعوَةَ الدّاعِی فِی الحاضِرِ وَ البادِی

و نیزه برهنه پاسخگویان به فراخوانی آن دعوت کننده بزرگوار در شهر و بیابان

اَللّهُمَّ اَرِنِی الطَّلعَةَ الرَّشِیدَةَ وَ الغُرَّةَ الحَمِیدَةَ وَ اکحُل ناظِرِی

خدایا نشان بده به من آن جمال ارجمند و آن دارای پیشانی نورانی پسندیده را و بکش دیده ام

را بِنَظرَةٍ مِنِّی اِلَیهِ وَ عَجِّل فَرَجَهُ وَ سَهِّل مَخرَجَهُ

به سرمه وصال دیدارش به یک نگاه و شتاب کن در ظهورش و آسان گردان خروجش را

وَ اَوسِع مَنهَجَهُ وَ اسلُک بِی مَحَجَّتَهُ وَ اَنفِذ اَمرَهُ

و بگستران راهش را و مرا به راه او درآور و دستورش را نافذ گردان

وَ اشدُد اَزرَهُ وَ اعمُرِ اللّهُمَّ بِهِ بِلادَکَ وَ اَحیِ بِهِ عِبادَکَ

پشتش را محکم کن و آباد گردان خدایا به دست او شهرهایت را و زنده گردان بوسیله‌اش

فَاِنَّکَ قُلتَ وَ قَولُکَ الحَقُّ ظَهَرَ الفَسادُ لَنا وَلِیَّکَ

آشکار شد تبهکاری در بندگانت را زیرا که تو فرمودی و گفتهات عین حقیقت است

وَ ابنَ بِنتِ نَبِیِّکَ البَرِّ وَالبَحرِ بِما فِی کَسَبَت اَیدِی النّاسِ

خشکی و دریا به خاطر کردههای مردم پس آشکار کن

فَاَظهِرِ اللّهُمَّ المُسَمّی بِاسمِ رَسُولِکَ

خدایا برای ما نماینده‌ات را و فرزند دختر پیامبرت که هم نام فرستاده توست

حَتّی لا یَظفَرَ بِشَیءٍ مِنَ الباطِلِ اِلّا مَزَّقَهُ وَ یُحِقَّ الحَقَّ وَ یُحَقِّقَهُ

تا دست نیابد به هیچ باطلی جز آن‌که از هم بدراند و پا برجا کند حق را و ثابت کند آن را

وَ اجعَلهُ اللّهُمَّ مَفزَعاً لِمَظلُومِ عِبادِکَ

و قرار بده آن بزرگوار را خدایا پناهگاه ستم دیدگان بندگانت

وَ ناصِراً لِمَن لا یَجِدُ لَهُ ناصِراً غَیرَکَ

و یاور کسی که جز تو یاوری برایش یافت نشود

وَ مُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِن اَحکامِ کِتابِکَ وَ مُشَیِّداً

و تازه کننده آن احکامی که از کتاب تو تعطیل مانده و محکم کننده آن‌چه رسیده

لِما وَرَدَ مِن اَعلامِ دِینِکَ وَ سُنَنِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیهِ وَ آلِهِ

از نشانه‌های دین و آیینت و دستورات پیامبرت که درود خداوند بر او و آلش باد

وَ اجعَلهُ اللّهُمَّ مِمَّن حَصَّنتَهُ مِن بَأسِ المُعتَدِینَ

و قرارش ده خدایا از آنان که نگاهش داری از صولت و حمله زورگویان

اَللّهُمَّ وَ سُرَّ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ. عَلَیهِ وَآلِهِ بِرُؤیَتِهِ

خدایا شاد گردان پیامبرت محمد که درود خداوند وَ ارحَمِ بر او و آلش باد

وَ مَن تَبِعَهُ عَلی دَعوَتِهِ استِکانَتَنا بَعدَهُ

را به دیدارش و نیز هرکه در دعوتش از آن حضرت پیروی کرد و رحم کن

اَللّهُمَّ اکشِف هذِهِ الغُمَّةَ عَن هذِهِ الاُمَّةِ بِحُضُورِه

بر بیچارگی ما پس از آن حضرت خدایا برطرف کن این اندوه را از این امّت به حضور امام زمان

وَ عَجِّل لَنا ظُهُورَهُ اِنَّهُم یَرَونَهُ بَعِیداً وَ نَراهُ قَرِیباً

و شتاب کن برای ما در ظهور آن جناب که آنان پندارند ظهورش را میدانیم بسیار دور ولی ما آن را نزدیک

بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ.

به مهرت ای مهربان‌ترین مهربانان.

پس سه مرتبه دست راست را بر ران راست خود زده و میگویی:

اَلعَجَلَ العَجَلَ یا مَولایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ.

بشتاب بشتاب! ای سرور من! ای صاحب الزمان.

دعای عهد دیگر

خواص و فضیلت دعای عهد دیگر

امام محمّد باقر (علیه السلام) فرمود: هر کس این دعا را در مدّت عمر خود یک بار بخواند، در زمره عبادت کنندگان نوشته می‌شود و در دیوان حضرت قائم(علیه السلام) مقام والایی به او می‌دهند. پس هرگاه قائم اهل بیت ظهور کند، او را به اسم و اسم پدر او ندا می‌کند. سپس به او این نوشته داده و گفته می‌شود که این عهدنامه را بگیر که با ما در دنیا عهد کرده‌ای و این است معنای فرمایش خدا که در قرآن فرمود: (إِلاَّ مَنِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحمنِ عَهداً) و عذاب می‌شود; مگر کسی که گرفته باشد نزد خدا عهدی را یعنی مگر کسی که اقرار به وحدانیّت خدا و پیروی پیغمبران و پیشوایان خود کرده باشد. باید که این دعا را با طهارت بخوانی.

متن اصلی دعای عهد دیگر

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ یَا إِلَهَ الالِهَةِ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا آخِرَ الاخِرِینَ یَا قَاهِرَ القَاهِرِینَ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ أَنتَ العَلِیُّ الاَعلَی عَلَوتَ فَوقَ کُلِّ عُلو هَذَا یَاسَیِّدِی عَهدِی وَ أَنتَ مُنجِزٌ وَعدِی فَصِل یَا مَولاَیَ عَهدِی وَ أَنجِز وَعدِی آمَنتُ بِکَ أَسأَلُکَ بِحِجَابِکَ العَرَبِیِّ وَ

بِحِجَابِکَ العَجَمِیِّ وَ البَاقِرِ عَن عِلمِکَ وَ بِجَعفَرِ بنِ مُحَمَّد الصَّادِقِ الَّذِی صَدَّقَ بِمِیثَاقِکَ وَ بِمِیعَادِکَ وَ مُوسَی بنِ جَعفَر الحَصُورِ القَائِمِ بِعَهدِکَ وَ بِعَلِیِّ بنِ بِالحَسَنِ السَّیِّدِ وَ بِالحُسَینِ الشَّهِیدِ سِبطَی نَبِیِّکَ وَ بِفَاطِمَةَ البَتُولِ وَ بِعَلِیِّ بنِ الحُسَینِ زَینِ العَابِدِینَ ذِی الثَّفِنَاتِ وَ مُحَمَّدِ بنِ عَلِیّ وَ أَنتَ بِالمَنظَرِ الاَعلَی وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیکَ بِرَسُولِکَ المُنذِرِ(صلی الله علیه وآله) وَ بِعَلِیّ أَمِیرِ المُؤمِنِینَ صَلَوَاتُ اللهعَلَیهِ الهَادِی وَ بِحِجَابِکَ العِبرَانِیِّ وَ بِحِجَابِکَ السُّریَانِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الرُّومِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الهِندِیِّ وَ أَثبِت مَعرِفَتَکَ بِالعِنَایَةِ الاُولَی فَإِنَّکَ أَنتَ اللهلاَ تُرَیمُوسَی الرِّضَا الرَّاضِی بِحُکمِکَ وَ بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیّ الحِبرِ الفَاضِلِ المُرتَضَی فِی المُؤمِنِینَ وَ بِعَلِیِّ بنِ مُحَمَّد الاَمِینِ المُؤتَمَنِ هَادِی المُستَرشِدِینَ وَ بِالحَسَنِ بنِ عَلِیّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ خِزَانَةِ الوَصِیِّینَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیکَ بِالاِمَامِ القَائِمِ العَدلِ المُنتَظَرِ المَهدِیِّ إِمَامِنَا وَ ابنِمَامِنَا صَلَوَاتُ الله عَلَیهِم أَجمَعِینَ یَا مَن جَلَّ فَعَظُمَ وَ هُوَ أَهلُ ذَلِکَ فَعَفَا وَ رَحِمَ یَا مَن قَدَرَ فَلَطُفَ أَشکُو إِلَیکَ ضَعفِی وَ مَا قَصُرعَنهُ أَمَلِی مِن تَوحِیدِکَ وَ کُنهِ مَعرِفَتِکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیکَ بِالتَّسمِیَةِ البَیضَاءِ وَ بِالوَحدَانِیَّةِ الکُبرَی الَّتِی قَصُرَ عَنهَا مَن أَدبَرَ وَ تَوَلّی وآمَنتُ بِحِجَابِکَ الاَعظَمِ وَ بِکَلِمَاتِکَ التَّامَّةِ العُلیَا الَّتِی خَلَقتَ مِنهَا دَارَ البَلاَءِ وَ أَحلَلتَ مَن أَحبَبتَ جَنَّةَ المَأوَی وَ آمَنتُ بِالسَّابِقِین

وَ الصِّدِّیقِینَ أَصحَابِ الیَمِینِ مِنَ المُؤمِنِینَ الَّذِینَ خَلَطُوا عَمَلاً صَالِحاً وَ آخَرَ سَیِّئاً أَلاَّ تُوَلِّیَنِی غَیرَهُم وَ لاَ تُفَرِّقَ بَینِی وَ بَینَهُم غَداً إِذَا قَدَّمتَ الرِّضَا بِفَصلِ القَضَاءِ آمَنتُ بِسِرِّهِم وَ عَلاَنِیَتِهِم وَ خَوَاتِیمِ أَعمَالِهِم فَإِنَّکَ تَختِمُ عَلَیهَا إِذَا شِئتَ یَا مَن أَتحَفَنِی بِالاِقرَارِالوَحدَانِیَّةِ وَ حَبَانِی بِمَعرِفَةِ الرُّبُوبِیَّةِ وَ خَلَّصَنِی مِنَ الشَّکِّ وَ العَمَی رَضِیتُ بِکَ رَبّاً وَ بِالاَصفِیَاءِ حُجَجاً وَ بِالمَحجُوبِینَ أَنبِیَاءَ وَ بِالرُّسُلَدِلاَّءَ وَ بِالمُتَّقِینَ أُمَرَاءَ وَ سَامِعاً لَکَ مُطِیعاً.

ترجمه متن دعای عهد دیگر

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا، ای خدای همه پرستیده شدگان، ای یکتا، ای یگانه، ای آخر از همه، ای غلبه کننده بر همه، ای بلند مرتبه، ای بزرگ، تویی بلندتر و بلند مرتبه، بالاتر از هر بلندی هستی، ای مولای من، پیمان و اعتقاد من، برآورنده وعده تویی، پس صله و جایزه بده‌ای مولای من به خاطر پیمانم، وعده‌ات را برآور، به تو ایمان آورده‌ام و به حقّ نام عربی و نام فارسی و نام عربی تو (در لهجه یهود) و به حقّ نام تو در زبان سریانی (نصارا) و به حقّ نام رومی و نام هندی تو

قَسَمت می‌دهم که شناخت و معرفت من نسبت به خود را ثابت گردان، به سبب بخشش و عطیه‌ای که در روز اوّل خلقت کرده ای. تویی آن خدا که دیده نمی‌شود. تویی در جایگاهی بلندتر از همه جای‌ها. به سوی تو به وسیله پیغمبر نزدیکی می‌جویم که خلایق را از عقوبت تو می‌ترساند و به وسیله علی بن ابی طالب که پیشوای مؤمنان است. رحمت‌های خدا باد بر او که راهنماست; به وسیله امام حسن ستوده و امام حسین شهید که نواده پیغمبر تواند; به وسیله حضرت فاطمه که بتول و از دنیا و از اهل آن بُریده است; به وسیله علی پسر امام حسین که زینت همه عبادت کنندگان و مواضع سجود او دارای پینه‌ها است; به وسیله امام محمد پسر علی که جمع کننده و شکافنده علم است; به وسیله امام جعفر پسر محمّد که راستگو و تصدیق پیمان تو و روز جزا نموده است; به وسیله امام موسی پسر امام جعفر که باز دارنده نفس خود از خواهش‌ها و به پای دارنده پیمان توست; به وسیله امام علی پسر موسی الرضا که راضی به فرمان تو است; به وسیله محمّد تقیّ پسر علی که دانا و با فضیلت و پسندیده میان مؤمنان است; به وسیله امام علی نقیّ پسر محمّد که امانت دار و معتمد و راهنمای راه یافتگان است; به وسیله امام حسن عسکری پسر علی

که پاک و پاکیزه و خزانه دار علوم وصی‌های پیغمبران است. نزدیکی می‌جویم به تو به وسیله پیشوایی که به پا دارنده امر خدا و عادل است که هدایت شده و انتظار فرج را کشیده و پیشوای ما و پسر پیشوای ما است. رحمت‌های خدا بر ایشان باد. ای خدایی که امر او همه چیز را فرا گرفته و شامل است، پس بزرگ است و سزاوار بزرگی است، و از گناهان در گذشته و به بندگان رحم کرده. ای کسی که بر عقوبت توانا است اما بخشیده است، شِکوه می‌کنم به تو از ناتوانایی خود، از این که امید برای رسیدن به فهم توحید و یگانگی تو کوتاه است، از رسیدن به حقیقت تو ناتوانم، به سوی تو با نام بردن نام‌های نورانی تو روی می‌آورم و به اقرار به یگانگی و بزرگی تو اما فهم کسی که به ایمان و شناخت تو پشت کرده باشد، کوتاه است. ایمان آورده‌ام که در راه شناخت تو حجاب و پرده وجود دارد، که گسترده‌تر است از آن که به وصف آید، به نام‌های تو متوسل می‌شوم که تمام و کمال و بلنداند. با ذکر آن‌ها ابتلا و امتحان بندگان را آفریده ای. به برکت آن‌ها کسی را که دوست داری به بهشت برود، در آن‌جا سکنی داده ای، که منزل و جایگاه مؤمنان است. به پیشی گیرندگان در ایمان اعتقاد دارم و به راستگویان که یاران طرف راست بهشت‌اند، همان مؤمنانی

که کردار نیکو و بد را با هم انجام داده‌اند. درخواست دارم توفیق دهی آنان را دوست بدارم. میان من و ایشان فردای قیامت جدایی قرار ندهی، آن هنگام که به حکم تو در جدا ساختن حقّ از باطل، تن دهم. به پنهان و آشکار و به عاقبت کارهای ایشان ایمان آوردم. و می‌دانم بر کارهای خوب ختم می‌کنی، هر گاه خواهی. ای کسی که به من با اقرار کردن به یگانگی خود هدیه داده ای. به من شناخت پروردگار بودن خود را بخشیده ای; مرا از شکو کوری نادانی رها کرده ای; راضیم که پروردگار منی; راضیم به برگزیدگان تو، یعنی حجت‌های الهی و پیغمبران گذشته و فرستادگان تو و پرهیزکاران که پیشوایانند، و امر تو را شنوایم و فرمان تو را فرمان بردارم

دعای عکّاشه

خواص و فضیلت دعای عکاشه

به سند معتبر روایت کرده‌اند که روزی پیامبر اکرم(ص) در مسجد نشسته بودند که جبرئیل نازل شد و عرض کرد یا رسول اللّٰه(ص) حق تعالی تو را سلام می‌رساند و می‌فرماید: که این دعا را برای تو به هدیه فرستادم و هر کس این دعا

را بخواند یا با خود همراه کند آن قدر به او ثواب عطا فرمایم
که برابری کنند با ثواب همه فرشتگان و خدا جمیع گناهان
او را بیامرزد و هر کس این دعا را پنج مرتبه بخواند جمال
پیامبراکرم(ص) را در خواب ببیند، و هر فقیری بخواند غنی
شود، و هر بیماری بخواند شفا یابد و هر گرسنه بخواند
طعام یابد و هر تشنه بخواند سیراب شود و هر مغمومی
بخواند شاد گردد و هر مقروضی بخواند قرضش ادا شود و
اگر کسی را حافظه نباشد و این دعا را با مشک و زعفران
بنویسد و شوید و بخورد صاحب فهم و حافظه گردد و اگر
این دعا را بر کفن میت بنویسند حق تعالی امر کند به
ملائک‌ها که قبر او را روشن گردانند و اگر کسی چیزی گم
کرده باشد چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از
حمد یک مرتیه قل هو اللّٰه بخواند و بعد از نماز این دعا را
بخواند و بعد از نماز سجده کند حاجت خود را بخواهد البته
گمشده پیدا شود و اگر بر دشمن بخواند غالب گردد و از
برای هر حاجتی مهمی که بخواند برآورده شود و هرکس شک
آورد کافر شود و علی (ع) فرمود: که دارنده این دعا در قیامت
رویش چون (ماه) باشد و بی‌حساب وارد بهشت شود و
پیامبر اکرم (ص) فرمود: که برای امتان من هیچ چیز بهتر
از خواندن و همراه داشتن این دعا نیست و هر کسی این

دعا را با خود دارد چون بمیرد خدا هفتاد هزار فرشته فرستد با طبقه‌هایی از نور که قبر او را روشن کنند و بشارت دهند او را به ایمنی و مونس او باشد تا روز قیامت. یا محمد خدا می‌فرماید: که من شرم دارم از بنده‌ایی که این دعا را بخواند و من او را عذاب کنم، جبرئیل عرض کرد: که این دعا بر قائمه عرش با قدرت نوشته شده است که هر کس این دعا را بخواند یا با خود همراه کند در زیر عرش هفتاد هزار فرشته ایستاده، و هر فرشته بیست سر و هر سر بیست دهان و هر دهان بیست دندان (زبان) دارد و هر زبانی خدای تعالی را تسبیح می‌گویند و ثواب همه را به آن بنده دهند و همه حاجات او را برآورند و چون از قبر مبعوث شود هفتاد هزار فرشته می‌فرستد با طبقه‌هایی از نور که در آن قدحی باشد از شیرینی‌های الوان و بر هر طبقی دستاری از نور افکنده باشند و در آن مُهری گذارده‌اند که بر مهر نوشته شده «لا اله الا اللّٰه محمد رسول اللّٰه علی ولی اللّٰه» و خلایق تعجب کنند که آیا این امت کدام پیغمبر است؟ گویند این امت محمد (ص) است که در دنیا دعای عکاشه را خوانده است یا با خود داشته است، و پیامبر(ص) فرمود: که هر کس از امت من این دعا را بخواند یا با خود دارد این همه ثواب وی را باشد پس جبرئیل عرض کرد: یا رسول اللّٰه (ص) هرکس

این دعا را بخواند البته بهشت جای اوست و هرکس بسیار بخواند ثواب او مضاعف گردد، و هرکس بنویسد و با خود داشته باشد خداوند با او دو ملک موکّل گرداند که او را از جمیع بلیّات و آفات محافظت فرمایند و ثواب طاعت همه انبیا، اولیا، اتقیا، ملائکه، (امامین)، مردان، صالحان و زنان صالحه او را باشد، و در دنیا هرچه طلب کند به او عطا فرماید و این است دعای عکّاشه.

متن اصلی دعای عکاشه

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللَّهُمَّ یا کَثیرَ النَّوالِ یا دائمَ الوصالِ یا حَسَنَ الحالِ یا رازِقَ العِبادِ بِحَقِّ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ اِن دَخَلَ الشَّکَّ فی ایمانی بِکَ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ اِن دَخَلَ الشُّبهَةُ فی مَعرِفَتی ایّاکَ وَلَم اَعلَم بها ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ اِن دَخَلَ النِّفاقُ فی قلبی مِنَ الذَّنُوبِ الکَبائِرِ وَالصَّغائِرِ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ اِن دَخَلَ العُجبُ وَالکِبریاءُ وَالسُّمعةُ فی عَمَلی وَلَم اَعلَم

بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ
اللّه اَللَّهُمَّ اِن جَرَی الکِذبُ وَالغَیبَةُ وَالنَّمیمةُ عَلی لِسانی وَلَم
اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ
وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ ما اَرَدتَ لی مِن خَیر فَلَم اَشکُرهُ وَلَم اَعلَم بِهِ
ثُبتُ عَنهُ وَاَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه
اَللَّهُمَّ ما اَنعَمتَ عَلَیَّ وَلَم اَرضَهُ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ
لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ ما اَوَلَیتَنی
مِن نَعَمائکُ فَغَفَلتُ مِن شُکرِکَ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ
اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ یا حَیُّ
یا قَیُّومُ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنتَ سُبحانَکَ اِنّی کُنتُ مِنَ الظّالِمین
اَللَّهُمَّ ما اَوَلَیتَنی مِن آلائکَ فَلَم أؤَدِّ حَقَهُ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ
عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ
ما مَنَنتَ بِهِ عَلَیَّ مِنَ الحُسنی فَلَم اَحمَدکَ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ
عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ
ما اَوجَبتَ عَلَیَّ فَلَم اَرضَهُ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ
الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ ما قَصَدتَ عَلَیَّ
فی رَجآئی وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ ما زَلَلتَ قَدَمی اِنِ اعتَمَدتُ
مِن سُؤالِ فِی الشّدائدِ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ
الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ ما صَلحَ شَأنی

بِفَضلِکَ فَرَاَیتُهُ مِن غَیرِکَ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّه اَللَّهُمَّ اِن طَلَبَ لِسانی مِن غَیرِکَ وَلَم اَعلَم بِهِ ثُبتُ عَنهُ وَ اَقُولُ لا اِلهَ الاَّاللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهُ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّهِ وَ صَلِّی اللَّهُ عَلی مُحَمَّد وَ الِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرین وَ الحَمدُلِلهِ رَبِّ العالَمینَ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ.

دعای افتتاح

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَّ اِنّی

خدایا من ستایش را

اَفتَتِحُ الثَّنآءَ بِحَمدِکَ وَاَنتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَّنِکَ وَاَیقَنتُ اَنَّکَ اَنتَ

بوسیله حمد تو می‌گشایم و تویی که به نعمت بخشی خود بندگان را به درستی واداری و یقین دارم که براستی تو

اَرحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوضِعِ العَفوِ وَالرَّحمَةِ وَاَشَدُّ المُعاقِبینَ فی

مهربانترین مهربانانی اما در جای گذشت و مهربانی ولی سخت‌ترین کیفرکننده‌ای در

مَوضِعِ النَّکالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعظَمُ المُتَجَبِّرینَ فی مَوضِعِ الکِبریآءِ

جای شکنجه و انتقام و بزرگ‌ترین جبارانی در جای بزرگی و

وَالعَظَمَةِ اَللّهُمَّ اَذِنتَ لی فی دُعآئِکَ وَمَسئَلَتِکَ فَاسمَع یا سَمیعُ

عظمت خدایا تو به من اجازه دادی در این که بخوانمت و از تو درخواست کنم پس‌ای خدای شنوا

مِدحَتی وَاَجِب یا رَحیمُ دَعوَتی وَاَقِل یا غَفُورُ عَثرَتی فَکَم یآ

مدح و ثنایم را بشنو و پاسخ ده‌ای مهربان خواسته‌ام را و نادیده گیرای آمرزنده لغزشم را ای

اِلهی مِن کُربَةٍ قَد فَرَّجتَها وَهُمُومٍ قَد کَشَفتَها وَعَثرَةٍ قَد اَقَلتَها

معبود من چه بسیار گرفتاری که برطرف کردی و چه بسیار اندوه که زدودی و لغزشها که چشم پوشیدی

وَرَحمَةٍ قَد نَشَرتَها وَحَلقَةِ بَلاَّءٍ قَد فَکَکتَه ا اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لَم یَتَّخِذ

و مهر و رحمت که گستردی و زنجیر بلا که از هم باز کردی ستایش خاص خدایی است که نگیرد

صاحِبَةً وَلا وَلَدا وَلَم یَکُن لَهُ شَریکٌ فی المُلکِ وَلَم یَکُن لَهُ وَلِیٌّ

همسری و نه فرزندی و نیست برایش شریکی در فرمانروایی و نیست برایش یاوری

مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرهُ تَکبیراً اَلحَمدُ لِلّهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ کُلِّهَا عَلی جَمیعِ

از خواری و به کمال بزرگی او را یاد کن ستایش خدای را به همه ستودگیهایش یکسر بر همه

نِعَمِهِ کُلِّها اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لا مُضآدَّ لَهُ فی مُلکِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی

نعمتهایش یکسر ستایش برای خدایی است که ضد و دشمنی در پادشاهی او و ستیزه جویی در

اَمرِهِ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لا شَریکَ لَهُ فی خَلقِهِ وَلا شَبیهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ

فرمانش نیست ستایش خدایی را است که شریکی در خلقتش ندارد و شبیهی در عظمت او نیست

اَلحَمدُ لِلّهِ الفاشى فِى الخَلقِ اَمرُهُ وَ حَمدُهُ الظّاهِرِ بِالكَرَمِ مَجدُهُ

ستایش خاص خدایی است که هویدا است در میان خلق کارش و ستایشش و آشکار است به بزرگواری شوکتش

الباسِطِ بِالجُودِ يَدَهُ الَّذى لا تَنقُصُ خَزآئِنُهُ وَلا تَزيدُهُ كَثرَةُ العَطآءِ

و گشاده است دستش آن‌که نقصان نپذیرد خزینه‌هایش و نیفزایدش بسیاری عطا

اِلاّ جُوداً وَ كَرَماً اِنَّهُ هُوَ العَزيزُ الوَهّابُ اَللّهُمَّ اِنّى اَسئَلُكَ قَليلاً مِن

مگر جود و بزرگواری براستی که او عزیز و بسیار بخشنده است خدایا از تو خواهم اندکی از

كَثيرٍ مَعَ حاجَةٍ بى‌اِلَيهِ عَظيمَةٍ وَغِناكَ عَنهُ قَديمٌ وَ هُوَ عِندى كَثيرٌ

بسیار با این‌که نیازمندیم بدان بزرگ است و بی‌نیازی تو از آن قدیم و ازلی است و آن درخواست پیش من بسیار

وَهُوَ عَلَيكَ سَهلٌ يَسيرٌ اَللّهُمَّ اِنَّ عَفوَكَ عَن ذَنبى وَتَجاوُزَكَ عَن

ولی در نزد تو اندک و آسان است خدایا براستی گذشت تو از گناهم و چشم پوشیت از

خَطیَّئَتی وَصَفحَکَ عَن ظُلمی وَسَترَکَ عَلی قَبیحِ عَمَلی وَحِلمَکَ

خطایم و نادیده گیریت از ستمم و پرده پوشیت بر کار زشتم و بردباریت

عَن کَثیرِ جُرمی عِندَ ما کانَ مِن خَطاءی وَعَمدی اَطمَعَنی فی اَن

در برابر جنایت و جرم بسیارم که به خطا یا از روی تعمد کردم مرا به طمع انداخت تا از تو

اَسئَلَکَ ما لا اَستَوجِبُهُ مِنکَ الَّذی رَزَقتَنی مِن رَحمَتِکَ وَاَرَیتَنی

درخواست کنم چیزی را که مستحق آن نیستم، درخواست کنم آن‌چه را که از رحمتت روزی من کردی و

مَن قُدرَتِکَ وَعَرَّفتَنی مِن اِجابَتِکَ فَصِرتُ اَدعُوکَ آمِناً وَاَسئَلُکَ

از قدرتت به من نمایاندی و از اجابت دعایت به من شناساندی و این سبب شد که من از روی اطمینان تو را بخوانم

مِستَاءنِساً لا خآئِفاً وَلا وَجِلاً مُدِلاًّ عَلَیکَ فیما قَصَدتُ فیهِ اِلَیکَ

و با تو انس گرفته بدون ترس و واهمه از تو حاجت بخواهم و تازه در مطلوب و مقصود خود با ناز و عشوه به درگاهت آیم

فَاِن اَبطَاَ عَنّی عَتَبتُ بِجَهلی عَلَیکَ وَلَعَلَّ الَّذی اَبطَاَعَنّی هُوَ خَیرٌ لی

و اگر حاجتم دیر برآید بواسطه نادانیم بر تو اعتراض کنم در صورتی که شاید دیر کردن آن برای من بهتر باشد زیرا

لِعِلمِکَ بِعاقِبَةِ الامُورِ فَلَم اَرَ مَولاً کَریماً اَصبَرَ عَلی عَبدٍ لَئیمٍ مِنکَ

تو دانای به سرانجام کارها هستی و از این‌رو من ندیدم مولای بزرگواری را که بر بنده پست خود شکیباتر از تو باشد

عَلَیَّ یا رَبِّ اِنَّکَ تَدعُونی فَاُوَلّی عَنکَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَیَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَیکَ

بر من‌ای پروردگارم تو مرا می‌خوانی ولی من از تو رومی گردانم و تو به من دوستی می‌کنی ولی من با تودشمنی می‌کنم و تو

وَتَتَوَدَّدُ اِلَیَّ فَلا اَقبَلُ مِنکَ کَاَنَّ لِیَ التَّطَوُّلَ عَلَیکَ فَلَم یَمنَعکَ ذلِکَ

به من محبت کنی و من نپذیرم گویا من منتی بر تو دارم و باز این احوال بازندارد تو را از

مِنَ الرَّحمَةِ لی وَالاحسانِ اِلَیَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَیَّ بجُودِکَ وَکَرَمِکَ

مهر به من و و احسان بر من و بزرگواریت نسبت به من از روی بخشندگی و بزرگواریت

فَارحَمَ عَبدَکَ الجاهِلَ وَجُد عَلَیهِ بِفَضلِ اِحسانِکَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ

پس بر بنده نادانت رحم کن و از زیادی احسانت بر او ببخش که براستی تو بخشنده و بزرگواری

اَلحَمدُ لِلّهِ مالِکِ المُلکِ مُجرِی الفُلکِ مُسَخِّرِ الرِّیاحِ فالِقِ الاصباحِ

ستایش خاص خدا است که مالک سلطنت و روان کننده کشتی (وجود) و مسخرکننده بادها و شکافنده سپیده صبح

دَيّانِ الدّينِ رَبِّ العَالَمينَ اَلحَمدُ لِلّهِ عَلى حِلمِهِ بَعدَ عِلمِهِ وَالحَمدُ

و حکمفرمای روز جزا و پروردگار جهانیان است ستایش خدای را است که بردباریش پس از دانستن و ستایش

لِلّهِ عَلى عَفوِهِ بَعدَ قُدرَتِهِ وَالحَمدُ لِلّهِ عَلى طُولِ اَناتِهِ فى غَضَبِهِ

برای خدا است بر گذشتش با این‌که نیرومند است و ستایش برای خدا است بر زیادی تحمل و بردباریش در عین خشم

وَهُوَ قادِرٌ عَلى ما يُريدُ اَلحَمدُ لِلّهِ خالِقِ الخَلقِ باسِطِ الرِّزقِ فالِقِ

او با این‌که او بر هرچه بخواهد تواناست ستایش خدای را است که آفریننده خلق و گسترنده روزی و شکافنده

الا صباحِ ذِى الجَلالِ وَالا كرامِ وَالفَضلِ وَالا نعامِ الَّذى بَعُدَ فَلا

صبح صاحب جلال و بزرگواری و فضل و نعمت بخشی آن‌که دور است پس

يُرى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجوى تَبارَکَ وَتَعالى اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذى لَيسَ لَهُ

دیده نشود و نزدیک است که مطلع از گفتگوهای سری است برتر و والا است ستایش خدایی را که نیست برای او

مُنازِ عٌ یُعادِلُهُ وَلا شَبیهٌ یُشاکِلُهُ وَلا ظَهیرٌ یُعاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ

ستیزه جویی که با او برابری کند و نه شبیهی که هم شکل او باشد و نه پشتیبانی که کمکش کند به عزت خویش

الاعِزّآءَ وَتَواضَعَ لِعَظَمَتِهِ العُظَمآءُ فَبَلَغَ بِقُدرَتِهِ ما یَشآءُ اَلحَمدُ لِلّهِ

چیره دستان را مقهور ساخته و در مقابل عظمتش بزرگان فروتنی کرده پس بوسیله نیرویش بهرجا که خواهد رسیده ستایش خدایی را

الَّذی یُجیبُنی حینَ اُنادیهِ وَیَستُرُ عَلَیَّ کُلَّ عُورَةٍ وَاَنَا اَعصیهِ وَ

که پاسخم دهد هرگاه بخوانمش و بپوشاند بر من هر زشتی را و من نافرمانیش کنم و

یُعَظِّمُ النِّعمَةَ عَلَیَّ فَلاَّ اُج ازیهِ فَکَم مِن مَوهِبَةٍ هَنیَّئَةٍ قَد اَعطانی

بزرگ گرداند بر من نعمتش را ولی من پاداشش ندهم پس چه بسیار بخششهای جانبخشی که به من عطا فرمود

وَعَظیمَةٍ مَخُوفَةٍ قَد کَفانی وَبَهجَةٍ مُونِقَةٍ قَد اَرانی فَاُثنی عَلَیهِ

و چه پیش آمدهای بزرگ و هولناکی را که از من دور کرد و چه خوشیهای شگفت انگیزی که به من نمایاند او را

حامِدا وَاَذکُرُهُ مُسَبِّحاً اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لا یُهتَکُ حِجابُهُ وَلا یُغلَقُ

ستایش کنان ثنا گویم و تسبیح گویان یادش کنم ستایش خاص خدایی است که پرده‌اش دریده نشود و در خانه اش

بابُهُ وَلا یُرَدُّ سآئِلُهُ وَلا یُخَیَّبُ آمِلُهُ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی یُؤمِنُ الخآئِفینَ

بسته نگردد و خواهنده‌اش رد نشود و آرزومندش نومید نگردد ستایش خاص خدایی است که هراسناکان را امان بخشد

وَیُنَجِّی الصّالِحینَ وَیَرفَعُالمُستَضعَفینَ وَیَضَعُ المُستَکبِرینَ وَ

و شایستگان را نجات دهد و ناتوان شمردگان را بلند کند و گردنکشان را زبون کند و

یُهلِکُ مُلُوکاً وَیَستَخلِفُ آخَرینِ وَالحَمدُ لِلّهِ قاِصمِ الجَّبارینَ مُبیرِ

شاهان را نابود کند و به جایشان دسته دیگری نشاند ستایش خدای را در هم شکننده سرکشان و نابودکننده

الظّالِمینَ مُدرِکِ الهارِبینَ نَکالِ الظّالِمینَ صَریخِ المُستَصرِخینَ

ستمکاران دریابنده گریختگان کیفردهنده ظالمان فریادرس فریادخواهان

مَوضِعِ حاجاتِ الطّالِبینَ مُعتَمَدِ المُؤمِنینَ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی مِن

جایگاه حاجتهای جویندگان تکیه گاه مؤ منان ستایش خدایی را است که

خَشیَتِهِ تَرعَدُ السَّمآءُ وَ سُکّانُها وَتَرجُفُ الارضُ وَعُمّارُها

از ترس او آسمان و ساکنانش غرش کنند و زمین و آباد کنندگانش بر خود بلرزند

وَتَمُوجُ البِحارُ وَمَن یَسبَحُ فی غَمَراتِها اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهذا

و دریاها و آنانکه در قعر آن‌ها شناوری کنند به جنبش و موج درآید ستایش خاص خدایی است که ما را به این (دین) هدایت فرمود

وَما كُنّا لِنَهتَدِیَ لَولا اَن هَدانَا اللّهُ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی یَخلُقُ وَلَم یُخلَق

و اگر او ما را هدایت نکرده بود ما بدان هدایت نمی‌شدیم ستایش خدایی را است که آفرید و خود آفریده نشده

وَیَرزُقُ وَلا یُرزَقُ وَیُطعِمُ وَلا یُطعَمُ وَیُمیتُ الاحیآءَ وَیُحیِی

روزی دهد و کسی او را روزی ندهد و بخوراند و خود بی‌نیاز از خوراک است و بمیراند زندگان را و زنده کند

المَوتی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الخَیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّشَیءٍ قَدیرٌ

مردگان را و او است زنده‌ای که نمیرد هرچه خیر است به دست او است و او برای هرچیز توانا است

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ عَبدِکَ وَرَسُولِکَ وَاَمینِکَ وَصَفِیِّکَ

خدایا درود فرست بر محمد بنده‌ات و پیامبرت و امین بر وحیت و پسندیده ات

وَحَبیبِکَ وَخِیَرَتِکَ مَن خَلقِکَ وَحافِظِ سِرِّکَ وَمُبَلِّغِ رِسالاتِکَ اَفضَلَ

و حبیبت و برگزیده‌ات از میان خلق و نگهدار رازت و رساننده پیامهایت برترین درود

وَاَحسَنَ وَاَجمَلَ وَاَکمَلَ وَاَزکی وَاَنمی وَاَطیَبَ وَاَطهَرَ وَاَسنی

و بهترین و زیباترین و کاملترین و پاکیزه‌ترین و پررشدترین و خوشترین و پاکترین و بلندترین

وَاَکثَرَ ما صَلَّیتَ وَبارَکتَ وَتَرَحَّمتَ وَتَحَنَّنتَ وَسَلَّمتَ عَلی اَحَدٍ

و بیشترین درودی که فرستادی و برکتی که دادی و ترحمی که کردی و عطوفتی که ورزیدی و تحیتی که فرستادی بر هر یکی

مِن عِبادِکَ وَاَنبِیآئِکَ وَرُسُلِکَ وَصِفوَتِکَ وَاَهلِ الکَرامَةِ عَلَیکَ مِن

از بندگانت و پیمبرانت و رسولانت و برگزیدگانت و گرامیان تو از میان

خَلقِکَ اَللّهُمَّ وَصَلِّ عَلی عَلی اَمیرِ المُؤمِنینَ وَوَصِیِّ رَسوُلِ رَبِّ

خلقت خدایا و درود فرست بر علی امیر مؤ منان و وصی فرستاده پروردگار

العالَمینَ عَبدِکَ وَوَلیِّکَ وَاَخی رَسُولِکَ وَحُجَّتِکَ عَلی خَلقِکَ

جهانیان بنده تو و ولی تو و برادر پیامبر تو و حجت تو بر خلقت

وَآيَتِکَ الکُبرى وَالنَّباءِ العَظيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ

و نشانه بزرگت و نباء عظیم (آن خبر بزرگ) و درود فرست بر صدیقه طاهره فاطمه (زهرا)

سَيِّدَةِ نِساءِ العالَمينَ وَصَلِّ عَلى سِبطَىِ الرَّحمَةِ وَاِمامَىِ الهُدى

بانوی زنان جهانیان و درود فرست بر دو سبط (پیامبر) رحمت و دو پیشوای هدایت

الحَسَنِ وَالحُسَينِ سَيِّدَى شَبابِ اَهلِ الجَّنَةِ وَصَلِّ عَلى اَئِمَّةِ

حسن و حسین دو آقای جوانان اهل بهشت و درود فرست بر پیشوایان

المُسلِمينَ عَلِىِّ بنِ الحُسَينِ وَمُحَمَّدِ بنِ عَلِى وَجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ

مسلمانان علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد

وَمُوسَى بنِ جَعفَرٍ وَعَلِيِّ بنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بنِ عَلِى وَعَلِيِّ بنِ

و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی

مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ بنِ عَلِى وَالخَلَفِ الهادى المَهدِيِّ حُجَجِکَ عَلى

بن محمد و حسن بن علی و یادگار شایسته و راهنمایش حضرت مهدی که این‌ها حجتهای تو بر

عِبادِکَ وَاُمَنائِکَ فی بِلادِکَ صَلوةً کَثیرَةً دآئِمَةً اَللّهُمَّ وَصَلِّ عَلی

بندگانت هستند و امینهای تو در شهرها و بلاد تواند درودی فرست که بسیار و همیشگی باشد خدایا و بالخصوص درود فرست

وَلِیِّ اَمرِکَ القآئِمِ المُؤَمَّلِ وَالعَدلِ المُنتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلآئِکَتِکَ

برسرپرست دستورت آن امام قائم که مایه امید است وآن عدل ودادی که همه چشم براهش هستند و فراگیر او را به فرشتگان

المُقَرَّبینَ وَاَیِّدهُ بِروُحِ القُدُسِ یا رَبَّ العالَمینَ اَللّهُمَّ اجعَلهُ

مقربت حلقه وار و به روح القدس یاریش کن‌ای پروردگار جهانیان خدایا (وسائل آمدنش را) آماده کن

الدّاعِیَ اِلی کِتابِکَ وَالقآئِمَ بِدینِکَ استَخلِفهُ فی الارضِ کَمَا

تا او به کتابت دعوت کند و به دین تو قیام کند و او را روی زمین جایگزین گردان چنان‌چه

اسْتَخلَفتَ الَّذینَ مِن قَبلِهِ مَکِّن لَهُ دینَهُ الَّذِی ارتَضَیتَهُ لَهُ اَبدِلهُ مِن

جایگزین کردی آنانکه پیش از او بودند و آن دینی را که برایش پسندیده‌ای بدست او پابرجا کن و پس از

بَعدِ خَوفِهِ اَمناً یَعبُدُکَ لا یُشرِکُ بِکَ شَیئاً اَللّهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعزِز بِهِ

ترس و خوفی که داشته آسایش خاطری به او بده که با کمال خلوص تو را پرستش کند خدایا عزیزش گردان و دیگران را به او عزیز کن

وَانصُرهُ وَانتَصِر بِهِ وَانصُرهُ نَصرا عَزیزا وَافتَح لَهُ فَتحاً یَسیراً

یاریش کن و بوسیله او دیگران را یاری کن و بطور پیروزمندانه‌ای او را یاری کن و گشایش آسانی

وَاجعَل لَهُ مِن لَدُنکَ سُلطاناً نَصیراً اَللّهُمَّ اَظهِر بِهِ دینَکَ وَسُنَّةَ

بهره‌اش کن و قرار ده برایش از نزد خود حکومتی نصرت آور خدایا بدو دین خود و روش

نَبِیِّکَ حَتّی لا یَستَخفِیَ بِشَیءٍ مِنَالحَقِّ مَخافَةَ اَحَدٍ مِنَ الخَلقِ

پیامبرت را آشکار ساز بطوری که چیزی از امور حقه نماند که ناچار باشد از ترس مردم پنهانش کند

اَللّهُمَّ اِنّا نَرغَبُ اِلَیکَ فی دَولَةٍ کَریمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الاسلامَ وَاَهلَهُ

خدایا ما با تضرع و زاری به درگاهت از تو خواستاریم دولتی گرامی را که به وسیله آن اسلام و مسلمین

وَتُذِلُّ بِهَا النِّفاقَ وَاَهلَهُ وَتَجعَلُنا فیها مِنَالدُّعاةِ اِلی طاعَتِکَ

را عزت بخشی و نفاق و منافقین را منکوب سازی و ما را در آن دولت از زمره خوانندگان مردم بسوی اطاعت تو

وَالقادَةِ اِلی سَبیلِکَ وَتَرزُقُنا بِها کَرامَةَ الدُّنیا وَالاخِرَةِ اَللّهُمَّ ما

و از برندگان بسوی راه خود قرارمان دهی و بدان وسیله بزرگواری دنیا و آخرت را نصیب ما گرداندی خدایا آن‌چه را که

عَرَّفتَنا مِنَ الحَقِّ فَحَمِّلناهُ وَما قَصُرنا عَنهُ فَبَلِّغناهُ اَللّهُمَّ المُم بِهِ

از حق به ما شناسانده‌ای تاب تحملش را نیز به ما بده و آن‌چه را که از رسیدن بدان کوتاه آمدیم تو ما را بدان برسان خدایا بدان حضرت

شَعَثَنا وَاشعَب بِهِ صَدعَنا وَارتُق بِهِ فَتقَنا وَكَثِّربِهِ قِلَّتَنا وَاَعزِز بِهِ

پراکندگیمان را برطرف کن و گسیختگیمان را دور کن و پریشانی ما را بدو پیوست کن و کمی ما را بدو زیاد کن

ذِلَّتَنا وَاَغنِ بِهِ عآئِلَنا وَاقضِ بِهِ عَن مَغرَمِنا وَاجبُربِهِ فَقرَنا وَسُدَّ بِهِ

وخواری ما را بدو عزت بخش و نداری ما را بدو توانگری بخش و بدهی ما را بوسیله‌اش بپرداز و فقر ما را بدو جبران کن

خَلَّتَنا وَيَسِّر بِهِ عُسرَنا وَبَيِّض بِهِ وُجُوهَنا وَفُكَّ بِهِ اَسرَنا وَاَنجِح بِهِ

و شکاف و تفرقه ما را بدو برطرف کن و سختی ما را بدو آسان کن و چهره‌های ما را بدو سفید گردان و گرفتاران ما را بدو آزاد

طَلِبَتَنا وَاَنجِز بِهِ مَواعيدَنا وَاستَجِب بِهِ دَعوَتَنا وَاَعطِنا بِهِ سُؤلَنا

کن و خواسته‌های ما را بدو روا کن و وعده‌های ما را به او تحقق بخش و دعای ما را بدو مستجاب کن وخواهشهای ما را

وَبَلِّغنا بِهِ مِنَ الدُّنیا وَالاخِرَةِ آمالَنا وَاَعطِنا بِهِ فُوقَ رَغبَتِنا یا خَیرَ

بوسیله او عطا کن و بوسیله او ما را به آرزوهای دنیا و آخرت برسان و بوسیله او بیش از آن‌چه ما خواهانیم به ما بده‌ای بهترین

المَسئُولینَ وَاَوسَعَ المُعطینَ اِشفِ بِهِ صُدُورَنا وَاَذهِب بِهِ غَیظَ

درخواست شدگان و دست بازترین عطاکنندگان سینه‌های ما را با ظهورش شفا بخش و بوسیله او عقده

قُلُوبِنا وَاهدِنا بِهِ لِمَا اختُلِفَ فیهِ مِنَ الحَقِّ بِاِذنِکَ اِنَّکَ تَهدی مَن

دلهای ما را برطرف کن و بدو ما را بدان حقی که مورد اختلاف است به اذن خود راهنمایی کن که براستی تو هرکه

تَشآءُ اِلی صِراطٍ مُستَقیمٍ وَانصُرنا بِهِ عَلی عَدُوِّکَ وَعَدُوِّنآ اِلهَ

را بخواهی به راه راست هدایت فرمایی و بدست او ما را بر دشمنانت و دشمنان ما نصرت ده‌ای معبود

الحَقِّ آمینَ اَللّهُمَّ اِنّا نَشکوُ اِلَیکَ فَقدَ نَبِیِّنا صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَالِهِ

برحق آمین خدایا ما به تو شکایت کنیم از نبودن پیامبرمان که درودهای تو بر او و آلش باد

وَغَیبَةَ وَلِیِّنا وَکَثرَةَ عَدُوِّنا وَقِلَّةَ عَدَدِنا وَشِدّةَ الفِتَنِ بِنا وَتَظاهُرَ

و از غیبت مولایمان و از بسیاری دشمنان و کمی افرادمان و از سختی آشوبها و از کمک دادن اوضاع

الزَّمانِ عَلَینا فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِهِ وَاَعِنّا عَلی ذلِکَ بِفَتحٍ مِنکَ

زمانه به زیان ما پس درود فرست بر محمد و آلش و کمک ده ما را بر این اوضاع به گشایش

تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَکشِفُهُ وَنصرٍ تُعِزُّهُ وَسُلطانِ حَقٍّ تُظهِرُهُ وَرَحمَةٍ

فوری از طرف خود و برطرف کردن رنج وناراحتی و یاری با عزت و ظاهر ساختن سلطنت حقه و رحمتی

مِنکَ تَجَلِّلُناها وَعافِیَةٍ مِنکَ تُلبِسُناها بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

از جانب تو که ما را فراگیرد و تندرستی از طرف تو که ما را بپوشاند به رحمتت‌ای مهربانترین مهربانان

دعای جادویی حضرت محمد (ص)

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به فاطمه زهرا سلام الله علیها فرمودند:

ای دخترم! آیا می‌خواهی دعایی بیاموزمت که هیچ کس آن را نخوانده جز این‌که دعایش استجابت شده باشد و هیچ جادو در آن‌جایز نیست و هیچ دشمنی قادر به سرزنشت نیست و شیطان از تو دور شود و خدای مهربان از تو روی نگرداند و قلبت مضطرب نشود و دعایت رد نشود و همه حوائجت برآورده شود.

پاسخ داد: پدرم این (دعا) برای من از دنیا و هر چه در آنست دوست داشتنی‌تر است.

بسم الله الرحمن الرحیم

یَا أَعَزَّ مَذکُورٍ وَ أَقدَمَهُ قِدَماً فِی العِزِّ وَ الجَبَرُوتِ یَا رَحِیمَ کُلِّ مُستَرحِمٍ وَ مَفزَعَ کُلِّ مَلهُوفٍ إِلَیهِ یَا رَاحِمَ کُلِّ حَزِینٍ یَشکُو بَثَّهُ وَ حُزنَهُ إِلَیهِ یَا خَیرَ مَن سُئِلَ المَعرُوفُ مِنهُ وَ أَسرَعَهُ إِعطَاءً یَا مَن یَخَافُ المَلَائِکَةُ المُتَوَقِّدَةُ بِالنُّورِ مِنهُ أَسأَلُکَ بِالأَسمَاءِ الَّتِی یَدعُوکَ بِهَا حَمَلَةُ عَرشِکَ وَ مَن حَولَ عَرشِکَ بِنُورِکَ یُسَبِّحُونَ شَفَقَةً مِن خَوفِ عِقَابِکَ وَ بِالأَسمَاءِ الَّتِی یَدعُوکَ

بِهَا جَبرَئِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ إِسرَافِيلُ إِلَّا أَجَبتَنِی وَ کَشَفتَ يَا إِلَهِی کُربَتِی وَ سَتَرتَ ذُنُوبِی يَا مَن أَمَرَ بِالصَّيحَةِ فِی خَلقِهِ فَإِذا هُم بِالسَّاهِرَةِ مَحشُورُونَ وَ بِذَلِکَ الِاسمِ الَّذِی أَحيَيتَ بِهِ العِظَامَ وَ هِیَ رَمِيمٌ أَحيِ قَلبِی وَ اشرَح صَدرِی وَ أَصلِح شَأنِی يَا مَن خَصَّ نَفسَهُ بِالبَقَاءِ وَ خَلَقَ لِبَرِيَّتِهِ المَوتَ وَ الحَيَاةَ وَ الفَنَاءَ يَا مَن فِعلُهُ قَولٌ وَ قَولُهُ أَمرٌ وَ أَمرُهُ مَاضٍ عَلَی مَا يَشَاءُ أَسأَلُکَ بِالاسمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ خَلِيلُکَ حِينَ أُلقِیَ فِی النَّارِ فَدَعَاکَ بِهِ فَاستَجَبتَ لَهُ وَ قُلتَ يا نارُ كُونِی بَرداً وَ سَلاماً عَلی إِبراهِيمَ وَ بِالاسمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُوسَی مِن جانِبِ الطُّورِ الأَيمَنِ فَاستَجَبتَ لَهُ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ عِيسَی مِن رُوحِ القُدُسِ وَ بِالاسمِ الَّذِی تُبتَ بِهِ عَلَی دَاوُدَ وَ بِالاسمِ الَّذِی وَهَبتَ بِهِ لِزَکَرِيَّا يَحيَی وَ بِالاسمِ الَّذِی کَشَفتَ بِهِ عَن أَيُّوبَ الضُّرَّ وَ تُبتَ بِهِ عَلَی دَاوُدَ وَ سَخَّرتَ بِهِ لِسُلَيمانَ الرِّيحَ تَجرِی بِأَمرِهِ وَالشَّياطِينَ وَ عَلَّمتَهُ مَنطِقَ الطَّيرِ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ العَرشَ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ الکُرسِیَّ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ الرُّوحَانِيِّينَ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ الجِنَّ وَ الإِنسَ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ جَمِيعَ الخَلقِ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقتَ بِهِ جَمِيعَ مَا أَرَدتَ مِن شَیءٍ وَ بِالاسمِ الَّذِی قَدَرتَ بِهِ عَلَی کُلِّ شَیءٍ أَسأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الأَسمَاءِ إِلَّا مَا أَعطَيتَنِی سُؤلِی وَ قَضَيتَ حَوَائِجِی يَا كَرِيم.

دعای قدح

جَبرَئِیل فضیلت‌های بسیار برای این دعا گفته است که من به رعایت اختصار از آن صرف نظر می‌کنم؛ چه هدف خود دعاست.

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمَنِ الرَّحِیمِ بِسمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ بِاسمِهِ المُبتَدَإِ رَبِّ الآخِرَةِ وَ الأُولَی لَا غَایَةَ لَهُ وَ لَا مُنتَهَی رَبِّ الأَرضِ وَ السَّمَاوَاتِ العُلَی الرَّحمنُ عَلَی العَرشِ استَوی لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الأَرضِ وَ ما بَینَهُما وَ ما تَحتَ الثَّری وَ إِن تَجهَر بِالقَولِ فَإِنَّهُ یَعلَمُ السِّرَّ وَ أَخفی اللَّهُ عَظِیمُ الآلَاءِ دَائِمُ النَّعمَاءِ قَاهِرُ الأَعدَاءِ رَحِیمٌ بِخَلقِهِ عَاطِفٌ بِرِزقِهِ مَعرُوفٌ بِلُطفِهِ عَادِلٌ فِی حُکمِهِ عَالِمٌ فِی مُلکِهِ الرَّحمَنُ الرَّحِیمُ رَحِیمُ الرُّحَمَاءِ عَالِمُ العُلَمَاءِ صَاحِبُ الأَنبِیَاءِ غَفُورُ الغُفَرَاءِ قَادِرٌ عَلَی مَا یَشَاءُ سُبحَانَ اللَّهِ المَلِکِ الوَاحِدِ الحَمِیدِ ذِی العَرشِ المَجِیدِ الفَعَّالِ لِمَا یُرِیدُ رَبِّ الأَربَابِ وَ مُسَبِّبِ الأَسبَابِ وَ سَابِقِ الأَسبَاقِ وَ رَازِقِ الأَرزَاقِ وَ خَالِقِ الأَخلَاقِ قَادِرٍ عَلَی مَا یَشَاءُ مُقَدِّرِ المَقدُورِ وَ قَاهِرِ القَاهِرِینَ وَ عَادِلٍ فِی یَومِ النُّشُورِ إِلَهِ الآلِهَةِ یَومَ الوَاقِعَةِ رَحِیمٍ غَفُورٍ حَلِیمٍ شَکُورٍ الحَمدُ لِلَّهِ الرَّبِّ العَظِیمِ وَ الحَمدُ لِلَّهِ المَلِکِ الرَّحِیمِ الأَوَّلِ القَدِیمِ خَالِقِ العَرشِ وَ

السَّمَاوَاتِ وَ الأَرَضِينَ وَ هُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ قَابِلُ التَّوبَةِ شَكُورٌ
حَلِيمٌ العَزِيزُ الرَّحِيمُ الأَوَّلُ الآخِرُ الظَّاهِرُ البَاطِنُ الدَّائِمُ القَائِمُ
رَازِقُ الوُحُوشِ وَ البَهَائِمِ صَاحِبُ العَطَايَا وَ مَانِعُ البَلَايَا يَشفِى
السَّقِيمَ وَ يَغفِرُ لِلخَاطِئِينَ وَ يَعفُو عَنِ النَّادِمِينَ وَ يُحِبُّ
الصَّالِحِينَ وَ يُؤوِى الهَارِبِينَ وَ يَستُرُ عَلَى المُذنِبِينَ وَ يُؤمِنُ
الخَائِفِينَ سُبحَانَک لَا إِلَهَ إِلَّا أَنتَ الكَرِيمُ المَعبُودُ فِى كُلِّ
مَكَانٍ تَغفِرُ الخَطَايَا وَ تَستُرُ العُيُوبَ شَكُورٌ حَلِيمٌ عَالِمٌ
بِالحُدُودِ مُنبِتُ الزُّرُوعِ وَ الأَشجَارِ فَالِقُ الحُبُوبِ صَاحِبُ
الجَبَرُوتِ غَنِيٌّ عَنِ الخَلقِ قَاسِمُ الأَرزَاقِ عَلَّامُ الغُيُوبِ أَنتَ
الَّذِى لَيسَ كَمِثلِکَ شَىءٌ وَ أَنتَ عَلَى كُلِّ شَىءٍ شَهِيدٌ أَنتَ
الَّذِى تَعفُو عَنِ المَعَاصِى بَعدَ أَن يَغرَقَ فِى الذُّنُوبِ أَنتَ الَّذِى
كُلَّ شَىءٍ خَلَقتَهُ يَنصَرِفُ إِلَيکَ بِالمَنسُوبِ اغفِرلِى خَطِيئَتِى
كَمَا قُلتَ ادعُونِى أَستَجِب لَكُم وَ أَنتَ بِوَعدِکَ صَدُوقٌ نَجِّنِى
مِنَ الهُمُومِ وَ الغُمُومِ وَ الكُرُوبِ أَنتَ غِيَاثُ كُلِّ مَكرُوبٍ وَ أَنتَ
الَّذِى قُلتَ لَا تَقنَطُوا مِن رَحمَتِى وَ أَنتَ بِقَولِکَ لَيسَ بِکَ ذُوب
احفَظنِى مِن آفَاتِ الدُّنيَا وَ الآخِرَةِ وَ هَولِ يَومِ اللُّحُودِ وَ لَا
تَفضَحنِى سَيِّدِى عَلَى رُءُوسِ الخَلَائِقِ فِى اليَومِ المَوعُودِ اللَّهُ
أَكبَرُ اللَّهُ أَكبَرُ لَا ضِدَّ لَهُ وَ لَا نِدَّ لَهُ وَ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ
لَا وَالِدَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ لَهُ وَ لَا حَدَّ لَهُ وَ لَا حُدُودَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ وَ
لَا كُفوَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ لَهُ وَ لَا شَرِيکَ لَهُ فِى مُلكِهِ أَسأَلُکَ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ أَن تُرِيَنِی فِی مَنَامِی مَا رَجَوتُ مِنکَ وَ أَن تُكرِمَنِی بِمَغفِرَةِ خَطِيئَتِی إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ يَا أَرحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ لَا حَولَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَلِیِّ العَظِيمِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سُبحَانُ يَا غُفرَانُ يَا بُرهَانُ يَا سُلطَانُ يَا ذَا الجَلَالِ وَ الإِكرَامِ أَشهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعبُودٍ مِن دُونِ عَرشِکَ إِلَی قَرَارِ أَرضِکَ بَاطِلٌ غَيرَ وَجهِکَ القَدِيمِ الكَرِيمِ المَعبُودِ الدَّائِمِ آمَنتُ بِکَ وَ استَعَنتُ بِکَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنتَ أَغِثنِی يَا أَرحَمَ الرَّاحِمِينَ.

دعای یمانی

خواص و فضیلت دعای یمانی

از جمله دعایی است از مولای ما حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) معروف به دعای حرز یمانی. عبدالله بن عبّاس و عبدالله بن جعفر نقل کردند که روزی خدمت مولا حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب (علیه السلام) حاضر بودیم که حضرت امام حسن (علیه السلام) داخل شدند و فرمود: یا امیرالمؤمنین، مردی به در خانه آمده و اذن می‌طلبد که داخل شود که از او بوی مشک میوزد. حضرت فرمود: او را اذن ده تا آید. پس مردی داخل شد.

تنومند، خوش روی، خوش منظر و جوانی فاضل، فصیح زبانی که بر او لباس فاخری بود و گفت: «السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة اللّٰه و برکاته» مردی از اقصی بلاد یمن و از اشراف عرب از اولاد کسی که منسوب به شماست هستم. پشت سر پادشاهی عظیم و نعمتی کامل را گذاردم. در راحتی و زندگانی بسیار خوب و فراخ روزی و صاحب ثروت و املاک بسیار بودم اما بر من کارها دشوار و سخت شده است. زمان مرا به تنگی مبتلا ساخته، چون برای من دشمنی پرکینه است که کار را دشوار و به سبب یاران و انصار بسیار خود بر من غلبه نموده و به خاطر توانایی یاری کنندگان او و کثرت جمعیت، بر من چاره کم شده است. در شبی از شب‌ها خوابیده بودم، در خواب مرا شخصی آمد، به من گفت: برخیز و بشتاب به سوی بهترین خلق خدا بعد از پیامبر اکرم صلی اللّٰه علیه وآله، یعنی امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب(علیه السلام)، و از حضرت درخواست کن به تو دعایی را تعلیم نماید که او را حبیب خدا و بهترین و برگزیده‌ترین خلق او محمّد بن عبداللّٰه صلی اللّٰه علیه وآله تعلیم نموده است. در آن دعا اسم اعظم خداست، این دعا را بر دشمن سرسخت خود بخوان. یا امیرالمؤمنین، بیدار گشتم و متوجّه کاری نگشتم تا به سوی تو آمدم. چهار صد

غلام همراه دارم و خدا و رسول و شما را شاهد می‌گیرم به آن که همگی آزادند. ایشان را در راه خدا آزاد نمودم. یا امیرالمؤمنین، از راهی دور و دراز و از شهری بعید نزد شما آمده‌ام. بدن من لاغر شده و جثه من باریک گشته است. یا امیرالمؤمنین، به حق بزرگواریت و به حق پدری و خویشی بر من منّت گذار و به من دعایی را تعلیم نما که در خواب دیدم و مرا آن‌ها امر کرد به سوی تو کوچ نمایم. ابن عبّاس گفت: پس از آن حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) به آن شخص فرمود: باید این دعا را حفظ کنی و خواندن آن را در هیچ روز ترک نکنی. امید دارم به شهر خود برسی در حالی که خدا دشمن تو را هلاک کرده باشد. شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه وآله: اگر شخصی این دعا را به نیّتی خالص و درست و دلی‌زار بخواند، خدا به کوه‌ها امر کند با او به راه افتند. اگر بر دریا بخواند، بر آن راه می‌رود. پس آن مرد متوجّه بلاد خود گردید و بعد از چهل روز نامه‌ای از او به حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) رسید که خدا دشمنان او را هلاک نمود، به حدی که در حوالی و بلاد او احدی از دشمنان باقی نماند. آن‌گاه حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) فرمود: این را می‌دانستم و مرا رسول خدا خبر داده

بود. بر من امری مشکل نشد مگر به برکت این دعا آن امر آسان شد.

متن اصلی دعای یمانی

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ أَنتَ اللّٰه المَلِکُ الحَقُّ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ وَ أَنَا عَبدُکَ وَ أَنتَ رَبِّی ظَلَمتُ نَفسِی وَ اعتَرَفتُ بِذَنبِی وَ لاَ یَغفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنتَ فَاغفِر لِی یَا غَفُورُ یَا شَکُورُ. اللَّهُمَّ إِنِّی أَحمَدُکَ وَ أَنتَ لِلحَمدِ أَهلٌ عَلَی مَا خَصَصتَنِی بِهِ مِن مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ مَا وَصَلَ إِلَیَّ مِن فَضلِکَ السَّابِغِ وَ مَا أَولَیتَنِی بِهِ مِن إِحسَانِکَ إِلَیَّ وَ بَوَّأتَنِی بِهِ مِن مَظِنَّةِ العَدلِ وَ أَنَلتَنِی مِن مَنِّکَ الوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوفِیقِ لِی وَ الاِجَابَةِ لِدُعَائِی حَتَّی أُنَاجِیَکَ دَاعِیاً وَ أَدعُوَکَ مُضَاماً وَ أَسأَلَکَ فَأَجِدَکَ فِی المَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی الاُمُورَاظِراً وَ لِذُنُوبِی غَافِراً وَ لِعَورَاتِی سَاتِراً لَم أَعدَم خَیرَکَ طَرفَةَ عَین مُذ أَنزَلتَنِی دَارَ الاِختِبَارِ لِتَنظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِدَارِ القَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُک مِن جَمِیعِ الافَاتِ وَ المَصَائِبِ فِی اللَّوَازِبِ وَ الغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتنِی فِیهَا الهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصنَافِ البَلاَءِ وَ مَصرُوفِ جُهدِ القَضَاء لاَ أَذکُرُ مِنکَ إِلاَّ الجَمِیلَ وَ لاَ أَرَی مِنکَ غَیرَ التَّفضِیلِ خَیرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضلُکَ عَلَیَّ

مُتَوَاتِرٌ وَ نِعمَتُکَ عِندِی مُتَّصِلَةٌ وَ سَوَابِقُ لَم تُحَقِّق حَذَارِی بَل
صَدَّقَت رَجَائِی وَ صَاحَبَت أَسفَارِی وَ أَکرَمتَ أَحضَارِی وَ شَفَیتَ
أَمرَاضِی وَ أَوصَابِی وَ عَافَیتَ مُنقَلَبِی وَ مَثوَای وَ لَم تُشمِت بِی
أَعدَائِی وَ رَمَیتَ مَن رَمَانِی وَ کَفَیتَنِی مَئُونَةَ مَن عَادَانِی
فَحَمدِی لَکَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِی لَکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهرِ إِلَی الدَّهر
بِأَلوَانِ التَّسبِیحِ خَالِصاً لِذِکرِکَ وَ مَرضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّوحِیدِ
وَ إِمحَاضِ التَّمجِیدِ بِطُولِ التَّعدِیدِ وَ مَزِیَّةِ أَهلِ المَزِیدِ لَم تُعَن
فِی قُدرَتِک وَ لَم تُشَارَک فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَم تُعَلَّم إِذ حَبَستَ
الاَشیَاءَ عَلَی الغَرَائِزِ وَ لاَ خَرَقَتِ الاَوهَامُ حُجُبَ الغُیُوبِ
فَتَعتَقِدُ فِیکَ مَحدُوداً فِی عَظَمَتِکَ فَلاَ یَبلُغُکَ بُعدُ الهِمَمِ وَ
لاَ یَنَالُکَ غَوصُ الفِکَرِ وَ لاَ یَنتَهِی إِلَیکَ نَظَرُ نَاظِر فِی مَجدِ
جَبَرُوتِکَ ارتَفَعَت عَن صِفَةِ المَخلُوقِینَ صِفَاتُ قُدرَتِکَ وَ عَلاَ
عَن ذَلِکَ کِبرِیَاءُ عَظَمَتِکَ لاَ یَنقُصُ مَا أَرَدتَ أَن یَزدَادَ وَ لاَ یَزدَادُ
مَا أَرَدتَ أَن یَنقُصَ وَ لاَ أَحَدٌ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأت النُّفُوسَ کَلَّتِ
الاَوهَامُ عَن تَفسِیرِ صِفَتِکَ وَ انحَسَرَتِ العُقُولُ عَن کُنهِ
عَظَمَتِکَ وَ کَیفَ تُوصَفُ وَ أَنتَ الجَبَّارُ القُدُّوسُ الَّذِی لَم تَزَل
زَلِیّاً دَائِماً فِی الغُیُوبِ وَحدَکَ لَیسَ فِیهَا غَیرُکَ وَ لَم یَکُن لَهَا
سِوَاکَ حَارَ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفکِیرِ فَتَوَاضَعَتِ
المُلُوک لِهَیبَتِکَ وَ عَنَتِ الوُجُوهُ بِذُلِّ الاِستِکَانَةِ لَکَ وَ انقَادَ
کُلُّ شَیء لِعَظَمَتِکَ وَ استَسلَمَ کُلُّ شَیء لِقُدرَتِکَ وَ خَضَعَت

لَکَ الرِّقَابُ وَ کَلَّ دُون ذَلِکَ تَحبِيرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِکَ
التَّدبِيرُ فِی تَصَارِيفِ الصِّفَاتِ فَمَن تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرفُهُ
إِلَيهِ حَسِيراً وَ عَقلُهُ مَبهُوراً وَ تَفَکُّرُه مُتَحَيِّرا. اللَّهُمَّ فَلَکَ الحَمدُ
مُتَوَاتِراً مُتَوَالِياً مُتَّسِقاً مُستَوثِقاً يَدُومُ وَ لاَ يَبِيدُ غَيرَ مَفقُود
فِی المَلَکُوتِ وَ لاَ مَطمُوس فِی العَالَمِ وَ لاَ مُنتَقَص فِی العِرفَانِ
وَ لَکَ الحَمدُ مَا لاَ تُحصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّيلِ إِذَا أَدبَرَ وَ الصُّبحِ
إِذَا أَسفَرَ وَ فِی البَرَارِی وَ البِحَارِ وَ الغُدُوِّ وَ الاصَال وَ العَشِیِّ وَ
الاِبکَارِ وَ فِی الظَّهَائِرِ وَ الاَسحَارِ. اللَّهُمَّ بِتَوفِيقِکَ قَد أَحضَرتَنِی
الرَّغبَةَ وَ جَعَلتَنِی مِنکَ فِی وَلاَيَةِ العِصمَةِ فَلَم أَبرَح فِی سُبُوغِ
نَعمَائِکَ وَ تَتَابُعِ آلاَئِکَ مَحفُوظاً لَکَ فِی المَنَعَةِ وَ الدِّفَاعِ
مَحُوطاً بِکَ فِی مَثوَایَ وَ مُنقَلَبِی وَ لَم تُکَلِّفنِی فَوقَ طَاقَتِی إِذ
لَم تَرضَ مِنِّی إِلاَّ طَاقَتِی وَ لَيسَ شُکرِی وَ إِن بَالَغتُ فِی المَقَالِ
وَ بَالَغتُ فِی الفَعَالِ بِبَالِغ أَدَاءَ حَقِّکَ وَ لاَ مُکَافِياً لِفَضلِکَ لاَنَّکَ
أَنتَ اللّه الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ لَم تَغِب وَ لاَ تَغِيبُ عَنکَ غَائِبَةٌ
وَ لاَ تَخفَی عَلَيکَ خَافِيَةٌ وَ لَم تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الخَفِيَّاتِ
ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمرُکَ إِذَا أَردت شَيئاً أَن تَقُولَ لَهُ کُن فَيَکُونُ. اللَّهُمَّ
لَکَ الحَمدُ مِثلَ مَا حَمِدتَ بِهِ نَفسَکَ وَ أَضعَافَ مَا حَمِدَکَ بِهِ
الحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ المُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ المُکَبِّرُونَ وَ
عَظَّمَکَ بِه المُعَظِّمُونَ حَتَّی يَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحدِی فِی کُلِّ
طَرفَةِ عَين وَ أَقَلَّ مِن ذَلِکَ مِثلَ حَمدِ الحَامِدِينَ وَ تَوحِيدِ

أَصنَافِ المُخلَصِينَ وَ تَقدِيس أَجنَاسِ العَارِفِينَ وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ المُهَلِّلِينَ وَ مِثلَ مَا أَنتَ بِهِ عَارِفٌ مِن رِزقِکَ اعتِبَاراً وَ فَضلاً وَ سَأَلتَنِی مِنهُ یَسِیراً صَغِیراً وَ أَعفَیتَنِی من جَمِیعِ خَلقِکَ مِنَ الحَیَوَانِ وَ أَرغَبُ إِلَیکَ فِی رَغبَةِ مَا أَنطَقتَنِی بِهِ مِن حَمدِکَ فَمَا أَیسَرَ مَا کَلَّفتَنِی بِهِ مِن حَقِّکَ وَ أَعظَمَ مَا وَعَدتَنِی عَلَی شُکرِکَ ابتَدَأتَنِی بِالنِّعَمِ فَضلاً وَ طَولاً وَ أَمَرتَنِی بِالشُّکرِ حَقّاً وَ عَدلاً وَ وَعَدتَنِی عَلَیهِ أَضعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعطَیتَنِی مِن رِزقِکَ اعتِبَاراً وَ فَضلاً وَ سَأَلتَنِی مِنهُ یَسِیراً صَغِیراً وَ أَعفَیتَنِی مِن جَهدِ البَلاَءِ وَ لَم تُسَلِّمنِی لِلسُّوءِ مِن بَلاَئِکَ مَعَ مَا أَولَیتَنِی مِن العَافِیَةِ وَ سَوَّغتَ مِن کَرَائِمِ النُّحلِ وَ ضَاعَفتَ لِیَ الفَضلَ مَعَ مَا أَودَعتَنِی مِنَ الحُجَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ یَسَّرتَ لِی مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ وَ اصطَفَیتَنِی بِأَعظَمِ النَّبِیِّینَ دَعوَةً وَ أَفضَلِهِم شَفَاعَةً مُحَمَّد صلی الله علیه وآله. اللَّهُمَّ اغفِر لِی مَا لاَ یَسَعُهُ إِلاَّ مَغفِرَتُکَ وَ لاَ یَمحَقُهُ إِلاَّ عَفوُکَ وَ لاَ یُکَفِّرُهُ إِلاَّ فَضلُکَ وَ هَب لِی فِی یَومِی هَذَا یَقِیناً تُهَوِّنُ عَلَیَّ بِهِ مُصِیبَاتِ الدُّنیَا وَ أَحزَانَهَا بِشَوق إِلَیکَ وَ رَغبَة فِیمَا عِندَکَ وَ اکتُب لِی عِندَکَ المَغفِرَةَ وَ بَلِّغنِیَ الکَرَامَةَ وَ ارزُقنِی شُکرَ مَا أَنعَمتَ بِه عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنتَ اللهُ الوَاحِدُ الرَّفِیعُ البَدِیءُ البَدِیعُ السَّمِیعُ العَلِیمُ الَّذِی لَیسَ لِاَمرِکَ مَدفَعٌ وَ لاَ عَن قَضَائِکَ مُمتَنِعٌ أَشهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیء فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الاَرضِ عَالِمُ الغَیبِ وَ الشَّهَادَةِ

العَلِیُّ الکَبِیرُ. اللَّهُمَّ إِنِّی أَسأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الاَمرِ وَ العَزِیمَةَ
عَلَی الرُّشدِ وَ الشُّکرَ عَلَی نِعمَتِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِن جَورِ کُلِّ جَائِر
وَ بَغیِ کُلِّ بَاغ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِد بِکَ أَصُولُ عَلَی الاَعدَاءِ وَ بِکَ
أَرجُو وَلاَیَةَ الاَحِبَّاءِ مَعَ مَا لاَ أَستَطِیعُ إِحصَاءَهُ وَ لاَ تَعدِیدَهُ مِن
عَوَائِدِ فَضلِکَ وَ طُرَف رِزقِکَ وَ أَلوَانِ مَا أَولَیتَ مِن إِرفَادِکَ
فَإِنَّکَ أَنتَ اللهُ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ الفَاشِی فِی الخَلقِ رِفدُهُ
البَاسِطُ بِالحَقِّ یَدُکَ وَ لاَ تُضَادُّ فِی حُکمِکَ وَ لاَ تُنَازَعُ فِی أَمرِکَ
تَملِکُ مِنَ الاَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لاَ یَملِکُونَ إِلاَّ مَا تُرِیدُ قُلِ اللّهُمَّ
مَالِکَ المُلکِ تُؤتِی المُلکَ مَن تَشَاءُ وَ تَنزِعِ المُلکَ مِمَّن تَشَاءُ
وَ تُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِیَدِکَ الخَیرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ
شَیء قَدِیرٌ تُولِجُ اللَّیلَ فِی النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیلِ وَ
تُخرِجُ الحَیَّ مِنَ المَیِّتِ وَ تُخرِجُ المَیِّتَ مِنَ الحَیِّ وَ تَرزُقُ مَن
تَشَاءُ بِغَیرِ حِسَاب. اَنتَ المُنعِمُ المُفضِلُ الخَالِقُ البَارِئُ القَادِرُ
القَاهِرُ المُقَدَّسُ فِی نُورِ القُدسِ تَرَدَّیتَ بِالمَجدِ وَ العِزِّ وَ
تَعَظَّمتَ بِالکِبرِیَاءِ وَ تَغَشَّیت بِالنُّورِ وَ البَهَاءِ وَ تَجَلَّلتَ بِالمَهَابَةِ
وَ السَّنَاءِ لَکَ المَنُّ القَدِیمُ وَ السُّلطَانُ الشَّامِخُ وَ الجُودُ الوَاسِعُ
وَ القُدرَةُ المُقتَدِرَةُ جَعَلتَنِی مِن ضَلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلتَنِی
سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافًی وَ لَم تَشغَلنِی نُقصَاناً فِی
بَدَنِی وَ لَم تَمنَعکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسن صَنِیعِکَ عِندِی وَ
فَضلُ إِنعَامِکَ عَلَیَّ إِن وَسِعتَ عَلَیَّ فِی الدُّنیَا وَ فَضَّلتَنِی عَلَی

كَثِير مِن أَهلِهَا فَجَعَلتَ لِی سَمعاً وَ فُؤَاداً يَعرِفَان عَظَمَتَک وَ أَنَا بِفَضلِکَ حَامِدٌ وَ بِجَهدِ نَفسِی لَکَ شَاكِرٌ وَ بِحَقِّک شَاهِدٌ فَإِنَّک حَیٌّ قَبلَ كُلِّ حَیّ وَ حَیٌّ بَعدَ كُلِّ حَیّ وَ حَیٌّ تَرِثُ الحَيَاةَ لَم تَقطَع خَيرَکَ عَنِّی طَرفَةَ عَين فِی كُلِّ وَقت وَ لَم تُنزِل بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ وَ لَم تُغَيِّر عَلَیَّ دَقَائِقَ العِصَمِ فَلَو لَم أَذكُر مِن إِحسَانِکَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَت بِهِ قُدرَتُک وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتهُ رَحمَتُک اللَّهُمَّ فَتَمِّم إِحسَانَکَ فِيمَا بَقِیَ كَمَا أَحسَنتَ فِيمَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ بِتَوحِيدِکَ وَ تَمجِيدِکَ وَ تَحمِيدِکَ وَ تَهلِيلِکَ وَ تَكبِيرِکَ وَ تَعظِيمِک وَ بِنُورِکَ وَ رَأفَتِکَ وَ رَحمَتِک وَ عُلُوِّکَ وَ جَمَالِک وَ جَلاَلِکَ وَ بَهَائِک وَ سُلطَانِکَ وَ قُدرَتِک وَ بِمُحَمَّد وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ أَلاَّ تَحرِمَنِی رِفدَکَ وَ فَوَائِدَک فَإِنَّهُ لاَ يَعتَرِيکَ لِكَثرَةِ مَا يَندَفِقُ بِه عَوَائِقُ البُخلِ وَ لاَ يَنقُصُ جُودَکَ تَقصِيرٌ فِی شُكرِ نِعمَتِکَ وَ لاَ تُفنِی خَزَائِنَ مَوَاهِبِکَ النِّعَمُ وَ لاَ تَخَافُ ضَيمَ إِملاَق فَتُكدِیَ وَ لاَ يَلحَقُک خَوفُ عُدم فَيَنقُصَ فَيضُ فَضلِکَ. اللَّهُمَّ ارزُقنِی قَلباً خَاشِعاً وَ يَقِيناً صَادِقاً وَ لِسَاناً ذَاكِراً وَ لاَ تُؤمِنِّی مَكرَکَ وَ لاَ تَكشِف عَنِّی سِترَک وَ لاَ تُنسِنِی ذِكرَکَ وَ لاَ تُبَاعِدنِی مِن جِوَارِکَ وَ لاَ تَقطَعنِی مِن رَحمَتِکَ وَ لاَ تُؤيِسنِی مِن رَوحِکَ وَ كُن لِی أُنساً مِن كُلِّ وَحشَة وَ اعصِمنِی مِن كُلِّ هَلَكَة وَ نَجِّنِی مِن كُلِّ بَلاَء فَ إِنَّکَ لا تُخلِفُ المِيعَادَ. اللَّهُمَّ ارفَعنِی وَ لاَ تَضَعنِی وَ زِدنِی وَ لاَ تَنقُصنِی وَ ارحَمنِی وَ لاَ

تُعَذِّبنِی وَ انصُرنِی وَ لاَ تَخذُلنِی وَ آثِرنِی وَ لاَ تُؤثِر عَلَیَّ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّم تَسلِیما.

ترجمه متن دعای یمانی

به نام خداوند بخشنده مهربان

ابتدا می‌کنم، خداوندا تویی پادشاه پاینده، که نیست خدایی مگر تو. تویی پروردگار من و من بنده توام. بدی بسیار کرده‌ام، بر نفس خود ستم نموده‌ام. به گناه خود اقرار کرده‌ام و گناهان را نمی‌آمرزد مگر تو، پس مرا ای بسیار بخشنده و بسیار سپاسگزار بیامرز. خداوندا تو را ستایش می‌کنم و تو برای ستایش سزاواری، به سبب بخشش‌های بسیار نفیس که فقط به من دادی، نیز نعمت بسیار و احسان تو که کامل است و نیکویی تو، که به من از جایگاه عدالت دادی. نعمتت به من رسیده، و بلاها را از من دفع گردانیدی. مرا توفیق دادی و دعای مرا در هنگامی که مناجات نمایم برآوردی. تو را طلب می‌کنم و می‌خوانم در حالی که ستم دیده‌ام. از تو درخواست دارم، پس تو را در همه جای‌ها و موضع‌ها می‌یابم که در کارها یاری کننده و نگهبان منی. گناهان مرا می‌آمرزی. عیب‌ها و قبیح‌ها من را می‌پوشانی.

همیشه نیکویی تو را یافتم. از وقتی که مرا در خانه امتحان (یعنی دنیا) فرود آورده‌ای تا ببینی چه چیز به آرامگاه خودم (یعنی آخرت) پیش می‌فرستم. آزاد کرده توام از همه آفت و بلاها و مصیبت‌ها در سختی‌ها و از اندوه‌هایی که به من حمله کردند. دچار حزن و دلگیری به سبب تیرهای بلایم. از تو جز نیکویی و شفقت به یاد نمی‌آورم. از تو غیر از نعمت نمی‌بینم. نیکویی تو وجود مرا فرا گرفته و بخشش تو بر من پیاپی است. نعمت‌های تو پیوسته پیشی گرفته. ترس مرا ثابت و پیوسته نساختی بلکه امید استوار کردی. مرا در سفرها همراهی نمودی. مرا در حضر گرامی داشتی. دردها و ناراحتی‌های مرا شفا دادی. حال مرا سالم و خوش گردانیدی و دشمنان مرا شاد نگردانیدی. کسی را که مرا به بدی انداخت، راندی. مرا از بدی و تعب کسی که دشمنی کرد، حفظ کردی، پس ستایش من برای تو پیوسته و شکر من همیشگی است، از زمانه‌ای تا زمانه دیگر، با انواع تسبیح و ستایش‌ها در حالی که یادآوری‌ات را خالصانه می‌کنم. خشنودی تو را می‌جویم با کامل نمودن و یگانه دانستن تو، نیز خالص ساختن تعظیم تو با بزرگ شمردن نعمت‌هایت و بخشش‌های تو به مردمان بخشنده. در توانایی خود یاری نشده ای. در خداوندی شریک نداری. برای تو ماهیّتی

دانسته نشده و دیده نشده ای. چون اذهان برای فهم فطرت و طبیعت تو ملازم شدند، پرده‌های غیب را پندار مردمان ندریدند تا آن که گرفتار محدودیت در عظمت تو بشوند. به تو همّت‌ها نمی‌رسد. نمی‌یابد تو را فکرها. به تو بینایی بیننده‌ای به سبب شرف و بزرگواری تو منتهی نمی‌شود. از تعریف آفریدگان وصف توانایی تو والاتر است. از این تعریف، بزرگواری تو بالاتر است. آن‌چه خواسته باشی که زیاد شود، کم نمی‌شود. چیزی که اراده نموده باشی کم شود، زیاد نمی‌شود. هنگامی که آفریدگان را خلق نمودی، کسی نبود. شریکی نداشتی، وقتی جان را آفریده ای. فهم‌ها از بیان کردن تعریف تو عاجز شدند. عقل‌ها از ادراک حقیقت بزرگی تو، حیران گشته‌اند. چگونه تعریف شوی و حال آن که صاحب جبروت تویی؟! منّزهی از همه عیب‌ها. همیشه بوده ای، بدون اوّلی و بی‌آخری. همیشه پنهان از نظرها هستی. یگانه‌ای تو. در صفات شریکی نداری، و آن صفات برای غیر تو وجود نداشته، چشم‌ها بر تو نمی‌توانند هجوم آورند تا آن‌چه را که خواهند ببینند. دل‌ها به معرفت کنه تو راه نمی‌یابند. عقل‌ها به درک بزرگی عزّت تو نمی‌رسند. در پادشاهی تو ذهن‌ها در فکر کردن حیران شدند. پادشاهان برای هیبت تو فروتنی نمودند. چهره‌ها به

خواری و زاری برای تو خضوع نمودند. هر چیزی برای بزرگی تو اطاعت نمود. هر چیزی برای توانایی تو گردن نهاد. برای تو گردن‌ها فروتنی نمودند. در ستایش و ذکر صفات نیکوی تو زبان و لهجه‌ها درمانده‌اند. در این‌جا تدبیر نمودن در بیان صفت‌ها گمراه شده است، در این امر نظر و فکر بازمانده، عقل حیران و فکر سرگردان می‌شود. خداوندا برای توست ستایش پیوسته، پی در پی، منتظم، همیشه باشد و برطرف نگردد و فانی نشود و در عالم محو نگردد و در شناخت تو کم نشود. ستایش به قدر آن‌چه در شمار نیاید، شایسته توست، به سبب نعمت‌هایت در شب، وقتی که پشت کند و صبح هرگاه روشن شود و در صحراها و دریاها و بعد از صبح و وقت عصر و در شبانگاه و در بامداد و میان روزها و سحرها، خداوندا به توفیق‌ات گرایشم به سوی خود را، فراهم آورده ای. مرا از تفضّل، در حمایت خود گرفته ای. همیشه غرق در نعمت‌های تو بوده‌ام. پیاپی نعمت‌های تو، ادامه یافته به حفظ من و با بازداشتن و دفع کردن دشمن. احسان تو تا سرایم در سرای آخرت، فرا رفته، مرا زیاده بر توانایی‌ام تکلیف نکرده ای، از من فقط فرمانبرداری مرا خواسته ای. شکر من (هر چند در گفتار سعی نمایم و در کردار مبالغه کنم) حق تو را ادا نمی‌کند و مساوی احسان تو

نیست، تویی آن خدایی که نیست معبودی مگر تو. غایب نبوده ای. از دید تو مردمان پنهان نمی‌شوند. بر تو هرچه مخفی شده، پوشیده نمی‌گردد. برای تو در تاریکی‌های پنهان گم شده‌ای وجود ندارد. فرمان تو چنان است که هرگاه چیزی را خواهی، این که بگویی موجود شو، موجود می‌شود، خداوندا برای توست همه ستایش‌ها، آن گونه که خود را ستایش نموده‌ای و چندین برابر آن‌چه ستایش کنندگان ستایش کرده‌اند و تسبیح کنندگان تسبیح نموده‌اند و تعظیم کنندگان تعظیم کرده‌اند و تو را به بزرگی یاد نموده‌اند و بزرگ شمارندگان بزرگ شمرده‌اند، به حدّی که برای تو از من به تنهایی در هر برهم زدن چشمی و کمتر از آن، ستایش ستایش کنندگان صادر شود، مانند اقرار به یگانگی تو توسط اخلاص ورزندگان، مثل ستایش خداشناسان و ستایش همه تهلیل کنندگان. مساوی آن‌چه از همه آفریدگان خود می‌خواهی، مشتاق و راغب ستایش توام که مرا بدان گویا کرده ای، پس چه آسان است حق تو که مرا به آن تکلیف نموده‌ای امّا چه بزرگ است پاداشی که مرا وعده داده ای، از روی تفضّل و شفقت پیش از استحقاق من، ابتدا به نعمت و بخشش کردی. مرا به شکر از روی راستی و عدالت امر فرمودی. مرا بر این شکر پاداش چندین

برابر وعده دادی، به من از روزی خود برای آزمایش و بینش و احسان بخشیدی. از من در عوض آن شکر آسان و کوچک خواستی. مرا از تعب و مشقّت بلا نگاهداشتی. مرا به دست مصیبت‌های بد و بلاها ندادی، با وجود سلامتی که مرا بخشیده بودی، و بخشش‌های بسیار عطا نموده بودی، پس بخشش را با وجود برهان و دلیل واضح که یادم دادی زیاده گردانیدی، نیز مرا مرتبه بلند و رفیع بشارت و مژده دادی، مرا برای پیروی از بزرگ‌ترین پیغمبران برگزیدی که خلایق را می‌خواند و فاضل‌ترین ایشان جهت شفاعت بود که محمد است (خدا بر او و بر آل او رحمت فرستد) خداوندا گناهان مرا بیامرز که آن را فقط آمرزش تو فرا می‌گیرد، و برطرف نمی‌کند گناه را مگر گذشتن تو، و آن را نمی‌پوشاند مگر بخشش تو. مرا در این روز یقینی ببخش که به سبب آن بلاهای دنیا و اندوه‌های آن را آسان گردانی، تا به اشتیاق و علاقه به تو آراسته باشم، نیز گرایش به آن‌چه نزد تو است (از ثواب و مراتب اخروی) داشته باشم. برای من آمرزش بنویس، مرا به مرتبه کرامت خود برسان، مرا شکر آن‌چه را که به من بخشیدی، روزی کن. تویی خدای یگانه بلند مرتبه، خلق کننده، پدید آورنده، شنوای دانا که برای فرمان تو باز دارنده‌ای نیست، از حکم تو گریزنده‌ای نیست، گواهی

می‌دهم تویی پروردگار من و پروردگار هر چیز. تویی آفریدگار آسمان‌ها و زمین و دانای پنهان و آشکار و بلند مرتبه بزرگوار، خداوندا درخواست می‌کنم از تو پایداری در انجام فرمان تو، استوار بودن بر راه راست، شکر کردن نعمت تو، و به تو از ستم هر ستمکار و از ظلم هر ظالم و از رشک (حسد) هر رشک برنده‌ای (حسودی) پناه می‌برم. به قوّت تو بر دشمنان حمله می‌کنم. دوستی دوستانت را از تو درخواست دارم، با وجود نعمت و بخششت که شمردن آن را قادر نیستم و تعداد آن‌ها را نمی‌توانم بشمارم، یعنی نیکویی‌ها و بخشش و روزی و نعمت‌های رنگارنگ که به من بخشیده ای، تویی خدایی که نیست معبودی مگر تو، نعمتت بسیار و میان خلایق پراکنده است. به راستی و کرم بخشش دست خود را گشوده ای. در حکم خود مخالفت نمی‌شوی، در فرمان تو نزاع نمی‌شود، آن‌چه را که خواهی مالک می‌شوی. مالک نمی‌شوند مگر آن‌چه را که خواهی، بگو تو (ای محمد) خداوندا ای صاحب پادشاهی، پادشاهی را به کسی که می‌خواهی می‌دهی. پادشاهی را از هر کس که خواهی می‌ستانی. عزیز و غالب می‌گردانی کسی را که می‌خواهی. خوار می‌کنی کسی را که خواهی. نیکویی به دست قدرت توست. بر هر چیز توانایی. شب را روز می‌کنی و روز را شب

می‌گردانی. زنده را از مرده بیرون می‌آوری و مرده را از زنده بیرون می‌آوری، روزی بی‌اندازه می‌دهی کسی را که خواهی. تویی نعمت دهنده، احسان کننده، آفریننده، ایجاد کننده، توانای غالب، ستایش شده به سبب روشنی و پاکیزگی ردای خود، بزرگی و عزّت را خود ساخته ای. به بزرگواری خود بزرگی نموده ای. به روشنی و شرف خود پنهان گشته ای. به هیبت و رفعت خود صاحب زینت شده ای. برای توست نعمت دادن ازلی و پادشاهی بلند مرتبه و بخشش وسیع و توانایی با اقتدار، مرا از جمله بهترین پسران آدم گردانیدی. مرا شنوا و بینا در کمال صحّت و سلامت گردانیدی. مرا به آفت و بلایی که در بدن من باشد، مشغول نساختی. احسان و بخشش و نیکویی تو شامل من است، نیز زیادتی بخشش تو بر من. روزی مرا در دنیا فراخ کردی، مرا بر بسیاری از اهل دنیا برتری دادی، پس به من گوشی دادی که نشانه‌های تو را بشنود و دلی که بزرگواری تو را بشناسد، به احسان تو ستایش کننده‌ام، به سعی خود شکرکننده‌ام، به حق تو گواهم، تو زنده‌ای پیش از هر زنده. زنده‌ای بعد از هر زنده. زنده‌ای که زندگانی را از زنده‌ای ارث نمی‌بری، نیکی خود را از من حتی به اندازه برهم زدن چشمی نبریده و برطرف ننموده ای. به من مشقّت عذاب‌های خود را فرو نیاوردی. مواظبت

و نگاهداشتن خود را تغییر ندادی، پس اگر از نیکویی تو به یاد نیاورم مگر در گذشتن از گناهان و برآوردن حاجتم را در وقتی که سر خود را در حال ستایش کردن و تعظیم تو به طرف آسمان بالا بردم، نیز در وقت قسمت کردن روزی‌ها در هنگامی که آن را مقرّر ساختی، برای توست ستایش به شمار آن‌چه دانایی تو نگاهداشته است و به شمار آن‌چه توانایی تو فرا گرفته و به شمار آن‌چه رحمت تو گنجایش داشته باشد. خداوندا نیکویی خود را در آن‌چه از عمر من باقی است، تمام کن، همچنان که در آن‌چه از عمر من گذشته است، نیکویی نموده ای. متوسّلم به یگانگی و به تعظیم و ستایش تو، نیز به تهلیل و بزرگواری و بزرگ شمردن و به روشنی تو، هم چنین به مهربانی و شفقت و بلندی و خوبی تو، نیز ستایش و شرف و پادشاهی و توانایی تو. به محمّد و آل او که پاکانند سوگند که مرا از عطا و نفع‌های خود محروم نسازی. به سبب رحمت بسیاری که می‌دهی، و بخل نداری. بخشش تو را کوتاهی بندگان در شکر نعمت کم نمی‌کند. خزانه‌های بخشش‌های تو را دادن نعمت خالی نمی‌کند. از فقر و احتیاج نمی‌ترسی تا آن که عطای خود را کم کنی. از بی‌چیزی بیم نداری تا آن که بخشش تو کم شود. خداوندا مرا دلی ترسنده، یقینی راست، زبانی ذکر

گوینده، روزی گردان. مرا از مکر و عذاب خود ایمن ساز. از من پرده پوشاننده خود را بر مدار. مرا از یاد خود به فراموشی مینداز. مرا از پناه خود دور مگردان. مرا از رحمت خود جدا مساز. مرا از آسایش مأیوس و ناامید مگردان. انیس وحشت و تنهایی‌ام باش. مرا از هلاک شدن نگاهدار. مرا از هر بلایی برهان. وعده خود را عمل می‌کنی. خداوندا مرتبه مرا بلند کن، مرا پست مگردان، عطای خود زیاده کن و بخشش‌ات را کم مکن. رحم کن و مرا عذاب مکن. مرا یاری نمای و بی‌یار وامگذار. مرا برگزین و بر من کسی را برمگزین. رحمت فرست بر محمّد و بر آل محمّد که نیکان و پاکانند و درود فرست بر ایشان، درودی دائم و بسیار.

دعای کنز العرش

خواص و فضیلت دعای کنز العرش

جبرئیل (ع) به خدمت پیامبر (ص) آمد و با او بود میکائیل و اسرافیل (ع) و گفتند: یا رسول الله به درستی که خدای تعالی تو و امت تو را در دنیا و آخرت به این نام‌های کرامت نموده است، خوشا به حال تو و امت تو. اگر کسی را خدای عزوجل توفیق دهد تا این دعا را بخواند به درستی که این

دعای بزرگ و جلیل القدری است و این دعا گنجی از گنج‌های عرش است و در این دعا همه نام‌های پروردگار جل جلاله داخل است که خدای تعالی به برکت آن‌ها خلق نموده است همه خلایق و اهل آسمان‌ها و زمین‌ها و بهشت و دوزخ و آفتاب و ماه و ستاره‌ها و کوه‌ها را و آن‌چه را که در بیابان و در دریا از چهارپایان و حشرات و جانوران وحشی و درختان باشد و آن‌چه در دریاها باشد از مخلوقات و عجائبی که نمیداند آن‌ها را به غیر از آن که ایشان را خلق نموده است. پس ملائکه گفتند: این دعا را به احدی یاد مده، مگر به خوبان از امت خود، چون در حکم و علم خدا، جاری شده است، که خدای متعال حاجت آن را که این دعا را یک مرتبه بخواند، مستجاب گرداند و این دعا به دعای مبارک مشهور است.

سیدبن طاووس(قدس سره) در پایان دعا می‌گوید: این دعا از جمله دعاهایی است که من در یک امر مهمی به خاطرم رسید که بخوانم و اثر اجابتش را تجربه نمایم، چون خواندم، قسم به خدا که تعجیل اجابت را دیدم و آن‌چه از خدا می‌خواستم، در خواب به من الهام شد که برآورده می‌شود، پس چنان شد که در خواب دیده بودم.

متن اصلی دعای کنز العرش

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسأَلُکَ بِاسمِکَ الَّذِی إِذَا ذُکِرتَ بِهِ تَزَعزَعَت مِنهُ السَّمَاوَاتُ وَ انشَقَّت مِنهُ الأَرَضُونَ وَ تَقَطَّعَت مِنهُ السَّحَابُ وَ تَصَدَّعَت مِنهُ الجِبَالُ وَ جَرَت مِنهُ الرِّیَاحُ وَ انتَقَصَت مِنهُ البِحَارُ وَ اضطَرَبَت مِنهُ الأَموَاجُ وَ غَارَت مِنهُ النُّفُوسُ وَ وَجِلَت مِنهُ القُلُوبُ وَ زَلَّت مِنهُ الأَقدَامُ وَ صَمَّت مِنهُ الآذَانُ وَ شَخَصَت مِنهُ الأَبصَارُ وَ خَشَعَت مِنهُ الأَصوَاتُ وَ خَضَعَت لَهُ الرِّقَابُ وَ قَامَت لَهُ الأَروَاحُ وَ سَجَدَت لَهُ المَلَائِکَةُ وَ سَجَّت لَهُ وَ ارتَعَدَت لَهُ الفَرَائِصُ وَ اهتَزَّ لَهُ العَرشُ وَ دَانَت لَهُ الخَلَائِقُ وَ بِالاسمِ الَّذِی وُضِعَ عَلَی الجَنَّةِ فَأُزلِفَت وَ عَلَی الجَحِیمِ فَسُعِّرَت وَ عَلَی النَّارِ فَتَوَقَّدَت وَ عَلَی السَّمَاءِ فَاستَقَلَّت وَ قَامَت بِلَا عَمَدٍ وَ لَا سَنَدٍ وَ عَلَی النُّجُومِ فَتَزَیَّنَت وَ عَلَی الشَّمسِ فَأَشرَقَت وَ عَلَی القَمَرِ فَأَنَارَ وَ أَضَاءَ وَ عَلَی الأَرضِ فَاستَقَرَّت وَ عَلَی الجِبَالِ فَأَرسَت وَ عَلَی الرِّیَاحِ فَذَرَت وَ عَلَی السَّحَابِ فَأَمطَرَت وَ عَلَی المَلَائِکَةِ فَسَبَّحَت وَ عَلَی الإِنسِ وَ الجِنِّ فَأَجَابَت وَ عَلَی الطَّیرِ وَ النَّملِ فَتَکَلَّمَت وَ عَلَی اللَّیلِ فَأَظلَمَ وَ عَلَی النَّهَارِ فَاستَنَارَ وَ عَلَی کُلِّ شَیءٍ فَسَبَّحَ وَ بِالاسمِ الَّذِی استَقَرَّت بِهِ الأَرَضُونَ عَلَی

قَرَارِهَا وَ الجِبَالُ عَلَى أَمَاكِنِهَا وَ البِحَارُ عَلَى حُدُودِهَا وَ الأَشجَارُ
عَلَى عُرُوقِهَا وَ النُّجُومُ عَلَى مَجَارِيهَا وَ السَّمَاوَاتُ عَلَى بِنَائِهَا وَ
حَمَلَتِ المَلَائِكَةُ عَرشَ الرَّحمَنِ بِقُدرَةِ رَبِّهَا وَ بِالاسمِ القُدُّوسِ
القَدِيمِ المُتَقَدِّمِ المُختَارِ الجَبَّارِ المُتَكَبِّرِ الكَبِيرِ المُتَعَظِّمِ
العَزِيزِ المُهَيمِنِ المَلِكِ المُقتَدِرِ القَدِيرِ القَادِرِ الحَمِيدِ المَجِيدِ
الصَّمَدِ المُتَوَحِّدِ المُتَفَرِّدِ الكَبِيرِ المُتَعَظِّمِ المُتَعَالِ وَ بِالاسمِ
المَخزُونِ المَكنُونِ فِى عِلمِهِ المُحِيطِ بِعَرشِهِ الطَّاهِرِ المُطَهَّرِ
المُبَارَكِ القُدُّوسِ السَّلَامِ المُؤمِنِ المُهَيمِنِ العَزِيزِ الجَبَّارِ
المُتَكَبِّرِ الخَالِقِ البَارِئِ المُصَوِّرِ الأَوَّلِ الآخِرِ الظَّاهِرِ البَاطِنِ
الكَائِنِ قَبلَ كُلِّ شَىءٍ وَ المُكَوِّنِ لِكُلِّ شَىءٍ وَ الكَائِنِ بَعدَ فَنَاءِ
كُلِّ شَىءٍ لَم يَزَل وَ لَا يَزَالُ وَ لَا يَفنَى وَ لَا يَتَغَيَّرُ نُورٌ فِى نُورٍ وَ
نُورٌ عَلَى نُورٍ وَ نُورٌ فَوقَ كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ يُضِىءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَ بِالاسمِ
الَّذِى سَمَّى بِهِ نَفسَهُ وَ استَوَى بِهِ عَلَى العَرشِ فَاستَقَرَّ بِهِ عَلَى
كُرسِيِّهِ وَ خَلَقَ بِهِ مَلَائِكَتَهُ وَ سَمَاوَاتِهِ وَ أَرضَهُ وَ جَنَّتَهُ وَ نَارَهُ وَ
ابتَدَعَ بِهِ خَلقَهُ وَاحِداً أَحَداً فَرداً صَمَداً كَبِيراً مُتَكَبِّراً عَظِيماً
مُتَعَظِّماً عَزِيزاً مَلِيكاً مُقتَدِراً قُدُّوساً مُتَقَدِّساً لَم يَلِد وَ لَم يُولَد
وَ لَم يَكُن لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ بِالاسمِ الَّذِى لَم يَكتُبهُ لِأَحَدٍ مِن
خَلقِهِ صَدَقَ الصَّادِقُونَ وَ كَذَبَ الكَاذِبُونَ وَ بِالاسمِ الَّذِى هُوَ
مَكتُوبٌ فِى رَاحَةِ مَلَكِ المَوتِ الَّذِى إِذَا نَظَرَت إِلَيهِ الأَروَاحُ
تَطَايَرَت وَ بِالاسمِ الَّذِى هُوَ مَكتُوبٌ عَلَى سُرَادِقِ عَرشِهِ مِن

نُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ المَجدِ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ البَهَاءِ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ العَظَمَةِ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ الجَلَالِ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ العِزِّ وَ بِالاسمِ المَكتُوبِ فِى سُرَادِقِ الجَمَالِ الخَالِقِ البَاعِثِ النَّصِيرِ رَبِّ المَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ العَرشِ العَظِيمِ وَ بِالاسمِ الأَكبَرِ الأَكبَرِ وَ بِالاسمِ الأَعظَمِ الأَعظَمِ المُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الأَرضِ وَ بِالاسمِ الَّذِى أَشرَقَت بِهِ الشَّمسُ وَ أَضَاءَ بِهِ القَمَرُ وَ سُجِّرَت بِهِ البِحَارُ وَ نُصِبَت بِهِ الجِبَالُ وَ بِالاسمِ الَّذِى قَامَ بِهِ العَرشُ وَ الكُرسِىُّ وَ بِالأَسمَاءِ المُقَدَّسَاتِ المَخزُونَاتِ المَكنُونَاتِ فِى عِلمِ الغَيبِ عِندَهُ وَ بِالاسمِ الَّذِى كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيتُونِ فَأُلقِىَ بِهِ فِى النَّارِ فَلَم يَحتَرِق وَ بِالاسمِ الَّذِى مَشَى بِهِ الخَضِرُ عَلَى المَاءِ فَلَم يَبتَلَّ قَدَمَاهُ وَ بِالاسمِ الَّذِى تُفَتَّحُ بِهِ أَبوَابُ السَّمَاءِ وَ بِهِ يُفرَقُ كُلُّ أَمرٍ حَكِيمٍ وَ بِالاسمِ الَّذِى ضَرَبَ بِهِ مُوسَى بِعَصَاهُ البَحرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرقٍ كَالطَّودِ العَظِيمِ وَ بِالاسمِ الَّذِى كَانَ عِيسَى ابنُ مَريَمَ يُحيِى بِهِ المَوتَى وَ يُبرِئُ بِهِ الأَكمَهَ وَ الأَبرَصَ بِإِذنِ اللَّهِ وَ بِالأَسمَاءِ الَّتِى يَدعُو بِهَا جَبرَائِيلُ وَ إِسرَافِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ عِزرَائِيلُ وَ حَمَلَةُ العَرشِ وَ الكَرُوبِيُّونَ وَ مَن حَولَهُم مِنَ المَلَائِكَةِ وَ الرُّوحَانِيُّونَ الصَّافُّونَ المُسَبِّحُونَ وَ بِأَسمَائِهِ الَّتِى لَا تَنسَى وَ بِوَجهِهِ الَّذِى لَا يَبلَى وَ بِنُورِهِ الَّذِى لَا

يُطفَى وَ بِعِزَّتِهِ الَّتِى لَا تُرَامُ وَ بِقُدرَتِهِ الَّتِى لَا تُضَامُ وَ بِمُلكِهِ الَّذِى لَا يَزُولُ وَ بِسُلطَانِهِ الَّذِى لَا يَتَغَيَّرُ وَ بِالعَرشِ الَّذِى لَا يَتَحَرَّكُ وَ بِالكُرسِيِّ الَّذِى لَا يَزُولُ وَ بِالعَينِ الَّتِى لَا تَنَامُ وَ بِاليَقظَانِ الَّذِى لَا يَسهُو وَ بِالحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ وَ بِالقَيُّومِ الَّذِى لا تَأخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَومٌ وَ بِالاسمِ الَّذِى تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَ الأَرَضُونَ بِأَطرَافِهَا وَ البِحَارُ بِأَموَاجِهَا وَ الحِيتَانُ فِى بِحَارِهَا وَ الأَشجَارُ بِأَغصَانِهَا وَ النُّجُومُ بِزِينَتِهَا وَ الوُحُوشُ فِى قِفَارِهَا وَ الطُّيُورُ فِى أَوكَارِهَا وَ النَّحلُ فِى أَحجَارِهَا وَ النَّملُ فِى مَسَاكِنِهَا وَ الشَّمسُ وَ القَمَرُ فِى أَفلَاكِهِمَا وَ كُلُّ شَىءٍ يُسَبِّحُ بِحَمدِ رَبِّهِ فَسُبحَانَهُ يُمِيتُ الخَلَائِقَ وَ لَا يَمُوتُ مَا أَبيَنَ نُورَهُ وَ أَكرَمَ وَجهَهُ وَ أَجَلَّ ذِكرَهُ وَ أَقدَسَ قُدسَهُ وَ أَحمَدَ حَمدَهُ وَ أَنفَذَ أَمرَهُ وَ أَقدَرَ قُدرَتَهُ عَلَى مَا يَشَاءُ وَ أَنجَزَ وَعدَهُ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً لَيسَ لَهُ شَبِيهٌ وَ لَيسَ كَمِثلِهِ شَىءٌ لَهُ الخَلقُ وَ الأَمرُ تَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ العالَمِينَ (أَحسَنُ الخَالِقِينَ) وَ بِالاسمِ الَّذِى قَرَّبَ بِهِ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ حَتَّى جَاوَزَ سِدرَةَ المُنتَهَى فَكَانَ مِنهُ كَقَابِ قَوسَينِ أَو أَدنى وَ بِالاسمِ الَّذِى جَعَلَ النَّارَ عَلَى إِبرَاهِيمَ بَرداً وَ سَلَاماً وَ وَهَبَ لَهُ مِن رَحمَتِهِ إِسحَاقَ وَ بِرَحمَتِهِ الَّذِى أُوتِىَ بِهَا يَعقُوبُ القَمِيصَ فَ أَلقاهُ عَلى وَجهِهِ فَارتَدَّ بَصِيراً وَ بِالاسمِ الَّذِى يُنشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ. وَ يُسَبِّحُ الرَّعدُ بِحَمدِهِ وَ المَلائِكَةُ مِن خِيفَتِهِ وَ بِالاسمِ

الَّذِی کُشِفَ بِهِ ضُرُّ أَیُّوبَ وَ استَجَابَ بِهِ لِیُونُسَ عَلَیهِ السَّلَامُ
فِی ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ وَ بِالاسمِ الَّذِی وَهَبَ لِزَکَرِیَّا یَحیَی نَبِیّاً عَلَیهِ
السَّلَامُ وَ أَنعَمَ عَلَی عَبدِهِ عِیسَی ابنِ مَریَمَ عَلَیهِ السَّلَامُ إِذ
عَلَّمَهُ الکِتَابَ وَ الحِکمَةَ وَ جَعَلَهُ نَبِیّاً مُبَارَکاً مِنَ الصَّالِحِینَ وَ
بِالاسمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ جَبرَائِیلُ فِی المُقَرَّبِینَ وَ دَعَاکَ بِهِ
مِیکَائِیلُ وَ إِسرَافِیلُ عَلَیهِمَا السَّلَامُ فَاستَجَبتَ لَهُم وَ کُنتَ
مِنَ المَلَائِکَةِ قَرِیباً مُجِیباً وَ بِاسمِکَ المَکتُوبِ فِی اللَّوحِ
المَحفُوظِ وَ بِاسمِکَ المَکتُوبِ فِی البَیتِ المَعمُورِ وَ بِاسمِکَ
المَکتُوبِ فِی لِوَاءِ الحَمدِ الَّذِی أَعطَیتَهُ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ
عَلَیهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ وَعَدتَهُ الحَوضَ وَ الشَّفَاعَةَ وَ المَقَامَ
المَحمُودَ وَ بِاسمِکَ الَّذِی فِی الحِجَابِ عِندَکَ لَا یُضَامُ الحِجَابُ
عَرشَکَ وَ بِاسمِکَ الَّذِی تَطوِی بِهِ السَّمَاوَاتِ کَطَیِّ السِّجِلِّ
لِلکُتُبِ وَ بِاسمِکَ الَّذِی تَقبَلُ التَّوبَةَ عَن عِبَادِکَ وَ تَعفُو عَنِ
السَّیِّئَاتِ وَ بِوَجهِکَ الکَرِیمِ أَکرَمِ الوُجُوهِ وَ بِمَا تَوَارَت بِهِ
الحُجُبُ مِن نُورِکَ وَ بِمَا استَقَلَّ بِهِ العَرشُ مِن بَهَائِکَ یَا إِلَهَ
مُحَمَّدٍ وَ إِبرَاهِیمَ وَ إِسمَاعِیلَ وَ إِسحَاقَ وَ یَعقُوبَ وَ یُوسُفَ وَ
الأَسبَاطِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیهِم یَا رَبِّ جَبرَائِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ
إِسرَافِیلَ وَ عِزرَائِیلَ وَ رَبَّ النَّبِیِّینَ وَ المُرسَلِینَ وَ مُنزِلَ التَّورَاةِ
وَ الإِنجِیلِ وَ الزَّبُورِ وَ الفُرقَانِ العَظِیمِ أَسأَلُکَ بِکُلِّ اسمٍ هُوَ لَکَ
سَمَّیتَ بِهِ نَفسَکَ (نَفسَکَ بِهِ) أَو أَنزَلتَهُ فِی کِتَابٍ مِن کُتُبِکَ

أَو عَلَّمتَهُ أَحَداً مِن خَلقِکَ أَوِ استَأثَرتَ بِهِ فِی عِلمِ الغَیبِ عِندَکَ یَا وَهَّابَ العَطَایَا یَا فَکَّاکَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ وَ طَارِدَ العُسرِ مِنَ العَسِیرِ کُن شَفِیعِی إِلَیکَ إِذ کُنتَ دَلِیلِی عَلَیکَ وَ بِالاسمِ الَّذِی یُحِقُّ الحَقَّ بِکَلِمَاتِهِ وَ یُبطِلَ الباطِلَ وَ لَو کَرِهَ المُجرِمُونَ وَ بِالاسمِ الَّذِی یُسَبِّحُ الرَّعدُ بِحَمدِهِ وَ المَلائِکَةُ مِن خِیفَتِهِ وَ بِاسمِکَ المَکتُوبِ عَلَی أَجنِحَةِ الکَرُوبِیِّینَ وَ بِأَسمَائِکَ الَّتِی تُحیِی بِهَا العِظامَ وَ هِیَ رَمِیمٌ وَ بِاسمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عِیسَی ابنُ مَریَمَ وَ بِأَسمَائِکَ المَکتُوبَاتِ عَلَی عَصَا مُوسَی وَ بِاسمِکَ الَّذِی تَکَلَّمَ بِهِ مُوسَی عَلَیهِ السَّلَامُ عَلَی سَحَرَةِ مِصرَ فَأَوحَیتَ إِلَیهِ لا تَخَف إِنَّکَ أَنتَ الأَعلی وَ بِأَسمَائِکَ المَنقُوشَات عَلَی خَاتَمِ سُلَیمَانَ بنِ دَاوُدَ عَلَیهِ السَّلَامُ الَّتِی مَلَکَ بِهَا الجِنَّ وَ الإِنسَ وَ الشَّیَاطِینَ وَ أَذَلَّ بِهَا إِبلِیسَ وَ جُنُودَهُ وَ بِالأَسمَاءِ الَّتِی نَجَا بِهَا إِبرَاهِیمُ عَلَیهِ السَّلَامُ مِن نَارِ نُمرُودَ وَ بِالأَسمَاءِ الَّتِی رُفِعَ بِهَا إِدرِیسُ مَکاناً عَلِیًّا وَ بِالأَسمَاءِ المَکتُوبَاتِ عَلَی جَبهَةِ إِسرَافِیلَ عَلَیهِ السَّلَامُ وَ بِالأَسمَاءِ المَکتُوبَاتِ عَلَی دَارِ قُدسِهِ وَ بِکُلِّ اسمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ دَعَا اللَّهَ بِهِ نَبِیٌّ مُرسَلٌ أَو مَلَکٌ مُقَرَّبٌ أَو عَبدٌ مُؤمِنٌ وَ بِکُلِّ اسمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی شَیءٍ مِن کُتُبِهِ وَ بِکُلِّ اسمٍ هُوَ مَخزُونٌ فِی عِلمِهِ وَ بِأَسمَائِهِ المَکتُوبَاتِ فِی اللَّوحِ المَحفُوظِ وَ بِالاسمِ الَّذِی خَلَقَ بِهِ جِبِلَّاتِ الخَلقِ کُلِّهِم وَ بِاسمِ اللَّهِ الأَکبَرِ

الکَبِیرِ الأَجَلِّ الجَلِیلِ الأَعَزِّ العَزِیزِ الأَعظَمِ العَظِیمِ وَ بِأَسمَائِهِ کُلِّهَا الَّتِی إِذَا ذُکِرَ بِهَا ذَلَّت فَرَائِصُ مَلَائِکَتِهِ وَ سَمَائِهِ وَ أَرضِهِ وَ جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ وَ بِاسمِهِ الأَعظَمِ الَّذِی عَلَّمَهُ آدَمَ فِی جَنَّاتِ عَدنٍ وَ صَلَّی اللَّهُ وَ مَلَائِکَتُهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَی جَمِیعِ أَنبِیَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ اللَّهُمَّ فَبِحُرمَةِ هَذِهِ الأَسمَاءِ وَ بِحُرمَةِ تَفسِیرِهَا فَإِنَّهُ لَا یَعلَمُ تَفسِیرَهَا غَیرُکَ أَن تَستَجِیبَ دُعَائِی وَ ارحَم تَضَرُّعِی وَ أَدخِلنِی فِی عِبادِکَ الصَّالِحِینَ وَ آتِنا فِی الدُّنیا حَسَنَةً وَ فِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَ مَا بَینَهُمَا مَغفِرَةً وَ رَحمَةً وَ قِنا عَذابَ النَّارِ وَ تَوَفَّنا مَعَ الأَبرارِ وَ لا تُخزِنا یَومَ القِیامَةِ إِنَّکَ لا تُخلِفُ المِیعادَ وَ تَرَی المَلائِکَةَ حَافِّینَ مِن حَولِ العَرشِ یُسَبِّحُونَ بِحَمدِ رَبِّهِم وَ قُضِیَ بَینَهُم بِالحَقِّ وَ قِیلَ الحَمدُ لِلَّهِ رَبِّ العالَمِین.

دعای ائمّه (علیهم السلام)

خواص و فضیلت دعای ائمّه

این دعا را امیر المؤمنین و حضرت امام محمّد باقر و امام جعفر صادق (علیهم السلام) مکرّر میخواندند. دعا بر ابو جعفر محمّد بن عثمان خوانده شد. وی مردی جلیل القدر و از اصحاب ائمّه (علیهم السلام) بود، پس گفت: مثل این

دعا در فضل، دعایی نیست و خواندن این دعا از بهترین عبادت‌هاست.

متن اصلی دعای ائمّه

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ أَنتَ رَبِّی وَ أَنَا عَبدُکَ آمَنتُ بِکَ مُخلِصاً لَکَ عَلَی عَهدِکَ وَ وَعدِکَ مَا استَطَعتُ أَتُوبُ إِلَیکَ مِن سُوءِ عَمَلِی وَ أَستَغفِرُکَ لِذُنُوبِیالَّتِی لاَ یَغفِرُهَا غَیرُکَ أَصبَحَ ذُلِّی مُستَجِیراً بِعِزَّتِکَ وَ أَصبَحَ فَقرِی مُستَجِیراً بِغِنَاکَ وَ أَصبَحَ جَهلِی مُستَجِیراً بِحِلمِکَ وَ أَصبَحَت قِلَّةُ حِیلَتِی مُستَجِیرَةً بِقُدرَتِکَ وَ أَصبَحَ خَوفِی مُستَجِیراً بِأَمَانِکَ وَ أَصبَحَ دَائِی مُستَجِیراً بِدَوَائِکَ وَ أَصبَحَ سُقمِی مُستَجِیراً بِشِفَائِکَ وَ أَصبَحَ حَینِی مُستَجِیراً بِقَضَائِکَ وَ أَصبَحَ ضَعفِی مُستَجِیراً بِقُوَّتِکَ وَ أَصبَحَ ذَنبِی مُستَجِیراً بِمَغفِرَتِکَ وَ أَصبَحَ وَجهِیَ الفَانِی البَالِی مُستَجِیرا بِوَجهِکَ البَاقِی الدَّائِمِ الَّذِی لاَ یَبلَی وَ لاَ یَفنَی. یَا مَن لاَ یُوَارِیهِ لَیلٌ دَاج وَ لاَ سَمَاءٌ ذَاتُ أَبرَاج وَ لاَ حُجُبٌ ذَاتُ ارتِجَاج وَ لاَ مَاءٌ ثَجَّاجٌ فِی قَعرِ بَحر عَجَّاج یَا دَافِعَ السَّطَوَاتِ یَا کَاشِفَ الکُرُبَاتِ یَا مُنزِلَ البَرَکَاتِ مِن فَوقِ سَبعِ سَمَاوَات أَسأَلُکَ یَا فَتَّاحُ یَا نَفَّاحُ یَا مُرتَاحُ یَا مَن بِیَدِهِ خَزَائِنُ کُلِّ مِفتَاح أَن تُصَلِّیَ عَلَی

مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ وَ أَن تُفَتِّحَ لِی مِن خَیرِ
الدُّنیَا وَ الاخِرَةِ وَ أَن تَحجُبَ عَنِّی فِتنَةَ المُوَکَّلِ بِی وَ لاَ تُسَلِّطَهُ
عَلَیَّ فَیُهلِکَنی وَ لاَ تَکِلَنِی إِلَی أَحَد طَرفَةَ عَین فَیَعجِزَ عَنِّی وَ لاَ
تَحرِمَنِی الجَنَّةَ وَ ارحَمنِی وَ تَوَفَّنِی مُسلِماً وَ أَلحِقنِی
بِالصَّالِحِینَ وَ اکفُفنِی بِالحَلاَلِ عَنِ الحَرَامِ وَ بِالطَّیِّبِ عَنِ
الخَبِیثِ یَا أَرحَمَ الرَّاحِمِینَ. اللَّهُمَّ خَلَقتَ القُلُوبَ عَلَی إِرَادَتِکَ
وَ فَطَرتَ العُقُولَ عَلَی مَعرِفَتِکَ فَتَمَلمَلَتِ الاَفئِدَةُ مِن
مَخَافَتِکَ وَ صَرَخَتِ القُلُوبُ بِالوَلَهِ وَ تَقَاصَر وُسعُ قَدرِ العُقُولِ
عَنِ الثَّنَاءِ عَلَیکَ وَ انقَطَعَتِ الاَلفَاظُ عَن مِقدَارِ مَحَاسِنِکَ وَ
کَلَّتِ الاَلسُنُ عَن إِحصَاءِ نِعَمِکَ وَ إِذَا وَلَجَت بِطُرُقِ البَحثعَن
نَعتِکَ بَهَرَتهَا حَیرَةُ العَجزِ عَن إِدرَاکِ وَصفِکَ فَهِیَ تَتَرَدَّدُ فِی
التَّقصِیرِ عَن مُجَاوَزَةِ مَا حَدَدتَ لَهَا إِذ لَیسَ لَهَا أَن تَتَجَاوَزَ مَا
أَمَرتَهَافَهِیَ بِالاِقتِدَارِ عَلَی مَا مَکَّنتَهَا تَحمَدُکَ بِمَا أَنهَیتَ إِلَیهَا
وَ الاَلسُنُ مُنبَسِطَةٌ بِمَا تُملِی عَلَیهَا وَ لَکَ عَلَی کُلِّ مَنِ
استَعبَدتَ مِن خَلقِکَ أَلاّیَمَلُّوا مِن حَمدِکَ وَ إِن قَصُرَتِ
المَحَامِدُ عَن شُکرِکَ عَلَی مَا أَسدَیتَ إِلَیهَا مِن نِعَمِکَ فَحَمِدَکَ
بِمَبلَغِ طَاقَةِ حَمدِهِمُ الحَامِدُونَ وَ اعتَصَم بِرَجَاءِ عَفوِکَ
المُقَصِّرُونَ وَ أَوجَسَ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ الخَائِفُونَ وَ قَصَدَ بِالرَّغبَةِ
إِلَیکَ الطَّالِبُونَ وَ انتَسَبَ إِلَی فَضلِکَ المُحسِنُونَ وَ کُلٌّ
یَتَفَیَّأفِی ظِلاَلِ تَأمِیلِ عَفوِکَ وَ یَتَضَاءَلُ بِالذُّلِّ لِخَوفِکَ وَ

يَعتَرِفُ بِالتَّقصِيرِ فِى شُكرِکَ فَلَم يَمنَعکَ صُدُوفُ مَن صَدَفَ
عَن طَاعَتِکوَ لاَ عُکُوفُ مَن عَکَفَ عَلَى مَعصِيَتِکَ أَن أَسبَغتَ
عَلَيهِمُ النِّعَمَ وَ أَجزَلتَ لَهُمُ القِسَمَ وَ صَرَفتَ عَنهُمُ النِّقَمَ وَ
خَوَّفتَهُم عَوَاقِبَ النَّدَم وَ ضَاعَفتَ لِمَن أَحسَنَ وَ أَوجَبتَ عَلَى
المُحسِنِينَ شُکرَ تَوفِيقِکَ لِلاِحسَانِ وَ عَلَى المُسِیءِ شُکرَ
تَعَطُّفِکَ بِالاِمتِنَانِ وَ وَعَدتَ مُحسِنَ هُم بِالزِّيَادَةِ فِى الاِحسَانِ
مِنکَ فَسُبحَانَکَ تُثِيبُ عَلَى مَا بَدؤُهُ مِنکَ وَ انتِسَابُهُ إِلَيکَ وَ
القُوَّةُ عَلَيهِ بِکَ وَ الاِحسَانُ فِيهِ مِنکَ وَ التَّوَکُّلُ فِى التَّوفِيقِ لَهُ
عَلَيک فَلَکَ الحَمدُ حَمدَ مَن عَلِمَ أَنَّ الحَمدَ لَکَ وَ أَنَّ بَدأَهُ
مِنکَ وَ مَعَادَهُ إِلَيکَ حَمداً لاَ يَقصُرُ عَن بُلُوغِ الرِّضَا مِنکَ حَمدَ
مَن قَصَدَکَ بِحَمدِه وَ استَحَقَّ المَزِيدَ لَهُ مِنکَ فِى نِعَمِهِ وَ لَکَ
مُؤَيِّدَاتٌ مِن عَونِکَ وَ رَحمَةٌ تَخُصُّ بِهَا مَن أَحبَبتَ مِن خَلقِکَ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَ آلِه وَ اخصُصنَا مِن رَحمَتِکَ وَ مُؤَيِّدَاتِ
لُطفِکَ بِأَوجَبِهَا لِلاِقَالاَتِ وَ أَعصَمِهَا مِنَ الاِضَاعَاتِ وَ أَنجَاهَا مِنَ
الهَلَکَاتِ وَ أَرشَدِهَا إِلَى الهِدَايَات وَ أَوقَاهَا مِنَ الافَاتِ وَ أَعصَمِهَا
مِنَ الاِضَاعَاتِ وَ أَوفَرِهَا مِنَ الحَسَنَاتِ وَ أَنزَلِهَا بِالبَرَکَاتِ وَ
أَزيَدِهَا فِى القِسَمِ وَ أَسبَغِهَا لِلنِّعَم وَ أَستَرِهَا لِلعُيُوبِ وَ
أَغفَرِهَا لِلذُّنُوبِ إِنَّکَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ فَصَلِّ عَلَى خِيَرَتِکَ مِن
خَلقِکَ وَ صَفوَتِکَ مِن بَرِيَّتِکَ وَ أَمِينِکَ عَلَى وَحيِکَ بِأَفضَل
الصَّلَوَاتِ وَ بَارِک عَلَيهِم بِأَفضَلِ البَرَکَاتِ بِمَا بَلَغَ عَنکَ مِنَ

الرِّسَالاَتِ وَ صَدَعَ بِأَمرِکَ وَ دَعَا إِلَیکَ وَأَفصَحَ بِالدَّلاَئِلِ عَلَیکَ بِالحَقِّ المُبِین حَتَّی أَتَاهُ الیَقِینُ وَ صَلَّی الله عَلَیهِ فِی الاَوَّلِینَ وَ صَلَّی الله عَلَیهِ فِی الاخِرِینَ وَ عَلَی آلِهِ وَ أَهلِ بَیتِهِ الطَّاهِرِینَ وَ اخلُفهُ فِیهِم بِأَحسَنِ مَا خَلَّفتَ بِهِ أَحَداً مِنَ المُرسَلِینَ بِکَ یَا أَرحَمَ الرَّاحِمِینَ. اللَّهُمَّ لَکَ إِرَادَاتٌ لاَ تُعَارِضُ دُونَ بُلُوغِهَا الغَایَاتِ قَد انقَطَعَ مُعَارَضَتُهَا بِعَجزِ الاِستِطَاعَاتِ عَنِ الرَّدِّ لَهَا دُونَ النِّهَایَاتُ فَأَیَّةُ إِرَادَة جَعَلتَهَا إِرَادَةً لِعَفوِکَ وَ سَبَباً لِنَیلِ فَضلِکَ وَ استِنزَالاً بِخَیرِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّد وَ أَهلِ بَیتِ مُحَمَّد وَ صِلهَا اللَّهُمَّ بِدَوَام وَ ابدَأهَا بِتَمام إِنَّک وَاسِعُ الحِبَاءِ کَرِیمُ العَطَاءِ مُجِیبُ النِّدَاءِ سَمِیعُ الدُّعَاء.

ترجمه متن دعای ائمّه

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا! پروردگار من تویی و من بنده توام. به تو ایمان دارم در حالی که آن را برای تو خالص کرده‌ام. بر پیمان تو ثابتم و به وعده تو به قدر آن‌چه استطاعت و قدرت دارم، باور دارم. به سوی تو از بدی کردار خودم توبه و بازگشت می‌کنم و از تو برای گناهانم طلب آمرزش می‌نمایم که آن‌ها را غیر تو نمی‌آمرزد، خواری من به عزّت تو جبران می‌گردد و

نداريِ من به توانگری تو جبران می‌شود، و نادانی من در ارتکاب گناه به بردباری تو برطرف می‌شود و ضعف و بیچارگی من به توانایی تو جبران می‌شود. ترس من به امان دادن تو برطرف می‌شود. درد من به دوای تو درمان می‌گردد. بیماری من به شفا دادن تو درمان می‌شود. هلاک من به حکم و دست تو است. ناتوانی من به توانایی تو جبران می‌شود. گناه من به آمرزش تو بخشوده می‌شود. وجود من فانی است اما ذات تو باقی و همیشگی است که نابود نمی‌شود و تباه نمی‌گردد. ای کسی که دید و آگاهی او را شب تاریک نمی‌پوشاند، و نیز آسمان که برج‌ها و پرده‌های پوشاننده دارد. و آب روان شده در دریای موج دار. ای دفع کننده بلاهای حملهور، ای برطرف کننده اندوه‌ها، ای فرو آورنده برکت‌ها و خیرها از هفت آسمان‌ها، از توای گشاینده درهای رحمت، ای راحت بخش، ای بخشایشگر نفع رساننده، ای کسی که به دست اوست کلیدهای هر خزینه ای، درخواست دارم بر محمد و بر آل او رحمت فرستی که پاکان و پاکیزگانند و آن که برای من از خوبی‌های دنیا و آخرت دری را بگشایی و از من بلایی را که حتمی است، برطرف نمایی. آن را بر من مسلّط مگردان تا آن که مرا هلاک کند. مرا به کسی از خلایق به قدر برهم زدن چشمی وامگذار تا آن که از امر من عاجز

شود. مرا از بهشت محروم مساز و بر من رحم نمای. مرا در حالی بمیران که اطاعت کننده تو باشم و مرا به صالحان ملحق کن. مرا به سبب روزی حلال از مال حرام و به سبب روزی نیکو و پاک، از چیز بد و نجس باز دار، ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان. خداوندا، تو دل‌ها را آفریده‌ای برای آن که تو را اراده نمایند و عقل‌ها را خلق کرده‌ای برای آن که تو را بشناسند، پس عقل‌ها از ترس تو مضطرب گشتند و دل‌ها به حیرانی فریاد برآوردند، پس توان عقل‌ها از ستایش کردن تو کوتاه است و سخنان از وصف نمودن نیکویی‌های تو بریده و نارساست و زبان‌ها از شمردن نعمت‌های تو کند و عاجز است. پس هرگاه به قصد گفتگو و تفحّص وصف تو برآیند، آن‌ها را حیرانی و ناتوانی از رسیدن به تعریف تو غالب می‌شود، پس دل‌ها تقصیر دارند و نمی‌توانند از آن‌چه تعیین نموده ای، فراتر بروند و از آن‌چه فرموده‌ای تجاوز نمایند اما در کمال قدرتند بر آن‌چه آن‌ها را قادر ساخته ای. تو را ستایش می‌کنند طبق آن‌چه به آن‌ها خبر رسانیده ای. زبان‌ها به آن‌چه بر آن‌ها القا نموده‌ای گویایند. بر هر کسی که بنده خود گردانیده‌ای و آفریدگان خود واجب است آن که از ستایش تو خسته نگردند، هرچند ستایش‌های شکرگزاران کوتاه است در برابر آن‌چه به ایشان

عطا نموده‌ای و نعمت‌های بسیار ارزانی داشته ای، پس تو را ستایش می‌کنند به قدر توان و سعی خود و تو به اندازه پاداش‌شان می‌دهی. به امید عفو تو تقصیر کاران به درگاهت آمدند. ترسندگان به پروردگاری تو اقرار دارند. طلب کنندگان میل سوی تو دارند. نیکوکاران به بخشش بسیار تو متوسل گشته‌اند. هر کس در سایه چشم داشت عفو تو رو سویت می‌آورد. به سبب ترس از تو خاشع و فروتن می‌شود و به کوتاهی در شکرگزاری تو اعتراف می‌کند. نافرمانی کسی که از طاعت تو سرپیچی نموده و گستاخی کسی که اقدام بر نافرمان برداری تو نموده، مانع نمی‌شود از آن که بر بندگان، نعمت‌های خود را تمام نمایی و برای ایشان بخشش‌های خود را کامل سازی و از ایشان عقوبت‌های خود را برگردانی. ایشان را از سوء عاقبت ترسانیده‌ای و نیکویی را برای کسی که عمل نیک نموده است زیاده گردانیده ای. بر نیکوکاران شکر توفیق انجام کارهای نیک را لازم ساخته ای. بر بدکردار شکر مهربانی خود و بخشش را واجب کرده ای. بندگان نیکوکار را به احسان بسیار خود وعده داده ای، پس تو را بسیار ستایش می‌کنم، با شکری که ابتدای آن از توست و بازگشت آن به توست و توان آن به سبب توفیق توست و انجام نیکوی آن از توست و تهیه اسباب آن به

توفیق توست، و ثواب می‌دهی، پس ستایش و حمد برای توست، ستایش کسی که می‌داند جمیع حمد و سپاس برای توست، نیز می‌داند ابتدای حمد و منشأ آن از توست و آخر آن برای توست. ستایشی که مورد خشنودی تو باشد. سپاس کسی که رضایت تو را اراده نموده باشد. و سزاوار زیادتی از جانب تو در نعمت‌ها باشد. دست توست قوّت دادن و یاری نمودن و رحمتی که مخصوص کسی ساخته‌ای که دوست داشته ای. رحمت فرست بر محمّد و بر آل او و ما را مشمول رحمت خاص خود کن، نیز تاییدات و الطاف خود را که تأثیر بسیار در قبولی توبه ما و نگاه دارنده از آفت‌های ضایع کننده ثواب دارد، نصیب مان کن. نیز نجات دهنده‌ترین راه از بلاهای هلاک کننده و مستقیم‌ترین آن‌ها به سوی راه راست را قسمت مان کن. نیز حفظ کننده‌ترین آن‌ها از بلیّه‌ها و راهی که بیشترین نیکویی‌ها و برکت‌ها را دارد و زیاده‌ترین بخشش‌ها و نعمت‌ها و پوشاننده‌ترین عیب‌ها و آمرزنده‌ترین راه است که تو نزدیکی و اجابت کننده دعایی. پس رحمت فرست بر آفریده پسندیده و مخلوق برگزیده و امین تو بر وحی به زیاده‌ترین رحمت‌ها. برکت فرست بر او به بهترین برکت‌ها به سبب آن که پیغام و وحی تو را رسانیده، فرمان تو را بیان کرده، بندگان را به

سوی تو خوانده، دلیل‌های یگانگی تو را به راستی و آشکارا بیان کرده تا آن که به یقین رسیده است. رحمت فرستد خدا بر او در جمله پیشینیان و پسینیان و بر آل و اهل بیت او که پاکانند. خدایا، جانشین او قرار ده میان بندگان نیکوترین جانشین را، ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان. خداوندا! خواسته‌ها و ارادت‌ها از برای توست و با تو کسی توان مخالفت ندارد. هیچ قصد و قدرت دیگری توان رویارویی با تو را ندارد. قدرت‌ها از برگردانیدن اراده تو ناتوانند. پس هر اراده‌ای برای عفو کرده باشی و سبب رسانیدن احسان خود و جهت نازل ساختن نیکویی می‌توانی محقق و اجرا کنی. رحمت فرست بر محمّد و بر اهل بیت محمّد و آن را پیوسته دار که تو بسیار بخشش می‌کنی و بخشنده نعمتی و اجابت کننده و شنونده دعایی.

دعای مجیر

دعای مجیر دعایی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول به نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در

حاشیه آن اشاره به فضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه‌های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفای مریض و قضای دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است.

بسم الله الرحمن الرحیم

سُبحَانَکَ یَا اللَّهُ تَعَالَیتَ یَا رَحمَانُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

به نام خدای بخشنده مهربانپاک و منزهی ای خدا بلند مرتبه‌ای ای بخشاینده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَحِیمُ تَعَالَیتَ یَا کَرِیمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه‌ای کریم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مَلِکُ تَعَالَیتَ یَا مَالِکُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای پادشاه وجود بلند مرتبه‌ای ای مالک عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قُدُّوسُ تَعَالَیتَ یَا سَلاَمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات کامل مبرا از نقص بلند مرتبه‌ای ای سلامت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُؤمِنُ تَعَالَیتَ یَا مُهَیمِنُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ایمن کن ترسناکان بلند مرتبه‌ای ای شاهد عالمیان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَزِیزُ تَعَالَیتَ یَا جَبَّارُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با عزت و اقتدار بلند مرتبه‌ای ای با جبروت و جلال ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُتَکَبِّرُ تَعَالَیتَ یَا مُتَجَبِّرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با کبیریا بلند مرتبه‌ای ای صاحب بزرگی و جلالت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا خَالِقُ تَعَالَیتَ یَا بَارِئُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آفریننده عالم بلند مرتبه‌ای ای پدید آرنده خلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُصَوِّرُ تَعَالَیتَ یَا مُقَدِّرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای صورت آفرین بلند مرتبه‌ای ای تقدیر کننده امور ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا هَادِی تَعَالَیتَ یَا بَاقِی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای رهنمای خلق بلند مرتبه‌ای ای باقی ابدی ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَهَّابُ تَعَالَیتَ یَا تَوَّابُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای بخشنده بی‌عوض بلند مرتبه‌ای ای توبه پذیر ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا فَتَّاحُ تَعَالَیتَ یَا مُرتَاحُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای گشاینده درهای رحمت بلند مرتبه‌ای ای وسعت بخش ما را از آتش درپناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا سَیِّدِی تَعَالَیتَ یَا مَولاَیَ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای سید من بلند مرتبه‌ای ای مولای من ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَرِیبُ تَعَالَیتَ یَا رَقِیبُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نزدیک به خلق بلند مرتبه‌ای ای نگهبان عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُبدِئُ تَعَالَیتَ یَا مُعِیدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای پدید آرنده بلند مرتبه‌ای ای باز گرداننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَمِیدُ تَعَالَیتَ یَا مَجِیدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ستوده صفات بلند مرتبه‌ای ای صاحب مجد ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَدِیمُ تَعَالَیتَ یَا عَظِیمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات قدیم بلند مرتبه‌ای ای حقیقت بزرگ ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا غَفُورُ تَعَالَیتَ یَا شَکُورُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آمرزنده گناهان بلند مرتبه‌ای ای نعمت بخش شاکران ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا شَاهِدُ تَعَالَیتَ یَا شَهِیدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای گواه خلق بلند مرتبه‌ای ای مشاهده کننده عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَنَّانُ تَعَالَیتَ یَا مَنَّانُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه‌ای ای نعمت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا بَاعِثُ تَعَالَیتَ یَا وَارِثُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای برانگیزاننده خلقان بلند مرتبه‌ای ای ارث بر عالمیان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُحیِی تَعَالَیتَ یَا مُمِیتُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای زنده کننده مردگان بلند مرتبه‌ای ای میراننده زندگان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا شَفِیقُ تَعَالَیتَ یَا رَفِیقُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای مهربان با شفقت بلند مرتبه‌ای ای رفیق با عنایت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا أَنِیسُ تَعَالَیتَ یَا مُونِسُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای انیس خلق بلند مرتبه‌ای ای مونس بندگان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا جَلِیلُ تَعَالَیتَ یَا جَمِیلُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با جلالت و بزرگی بلند مرتبه‌ای ای با حسن و جمال ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا خَبِیرُ تَعَالَیتَ یَا بَصِیرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آگاه از امور خلق بلند مرتبه‌ای ای بینای به احوال بندگان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَفِیُّ تَعَالَیتَ یَا مَلِیُّ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای حقیقت پنهانی بلند مرتبه‌ای ای غنی الذات ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مَعبُودُ تَعَالَیتَ یَا مَوجُودُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای معبود حقیقی بلند مرتبه‌ای ای موجود بالذات‌ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا غَفَّارُ تَعَالَیتَ یَا قَهَّارُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای بخشنده گناه، بلند مرتبه‌ای ای با قهر و سطوت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مَذکُورُ تَعَالَیتَ یَا مَشکُورُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای یادآورنده بلند مرتبه‌ای ای پاداش بخشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا جَوَادُ تَعَالَیتَ یَا مَعَاذُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای بخشنده بی‌عوض بلند مرتبه‌ای ای پناه بی‌پناهان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا جَمَالُ تَعَالَیتَ یَا جَلاَلُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه‌ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا سَابِقُ تَعَالَیتَ یَا رَازِقُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای پیش از همه بلند مرتبه‌ای ای روزی دهنده خلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا صَادِقُ تَعَالَیتَ یَا فَالِقُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای صادق الوعد بلند مرتبه‌ای ای شکافنده روشنی ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا سَمِیعُ تَعَالَیتَ یَا سَرِیعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای شنوای دعای خلق بلند مرتبه‌ای ای زود اجابت کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَفِیعُ تَعَالَیتَ یَا بَدِیعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای رفیع منزلت بلند مرتبه‌ای ای نو به نو پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا فَعَّالُ تَعَالَیتَ یَا مُتَعَالُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای کار کن نظام عالم بلند مرتبه‌ای ای بزرگوار ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَاضِی تَعَالَیتَ یَا رَاضِی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای داور خلق بلند مرتبه‌ای ای خوشنود ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَاهِرُ تَعَالَیتَ یَا طَاهِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای غالب قاهر بلند مرتبه‌ای ای پاک و منزه ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَالِمُ تَعَالَیتَ یَا حَاکِمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای دانای به خلق بلند مرتبه‌ای ای حکمفرمای به حق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا دَائِمُ تَعَالَیتَ یَا قَائِمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای هستی همیشگی بلند مرتبه‌ای ای قائم بالذات ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَاصِمُ تَعَالَیتَ یَا قَاسِمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای حفظ کننده بلند مرتبه‌ای ای قسمت کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا غَنِیُّ تَعَالَیتَ یَا مُغنِی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات بی‌نیاز بلند مرتبه‌ای بی‌نیاز کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَفِیُّ تَعَالَیتَ یَا قَوِیُّ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای وفا کننده به عهد بلند مرتبه‌ای ای توانای مطلق ما رااز آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا کَافِی تَعَالَیتَ یَا شَافِی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای کفایت کننده امور بلند مرتبه‌ای ای شفا بخش بیماران ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُقَدِّمُ تَعَالَیتَ یَا مُؤَخِّرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای مقدم دارنده بلند مرتبه‌ای ای مؤخر کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا أَوَّلُ تَعَالَیتَ یَا آخِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای اول موجود بلند مرتبه‌ای ای آخر هستی ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا ظَاهِرُ تَعَالَیتَ یَا بَاطِنُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات پیدا بلند مرتبه‌ای ای حقیقت پنهان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَجَاءُ تَعَالَیتَ یَا مُرتَجَی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای امید امیدواران بلند مرتبه‌ای ای مرجع آرزوها ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا ذَا المَنِّ تَعَالَیتَ یَا ذَا الطَّولِ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای خداوند نعمت بلند مرتبه‌ای ای خداوند احسان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَیُّ تَعَالَیتَ یَا قَیُّومُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای زنده ابدی بلند مرتبه‌ای ای نگهدار عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَاحِدُ تَعَالَیتَ یَا أَحَدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای خدای یگانه بلند مرتبه‌ای ای خدای یکتا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا سَیِّدُ تَعَالَیتَ یَا صَمَدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای سید خلق بلند مرتبه‌ای ای غنی مطلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَدِیرُ تَعَالَیتَ یَا کَبِیرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای توانا بلند مرتبه‌ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَالِی تَعَالَیتَ یَا مُتَعَالِی (یَا عَالِی) أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای سلطان عالم بلند مرتبه‌ای ای برتر از همه عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَلِیُّ تَعَالَیتَ یَا أَعلَی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با علو با شأن بلند مرتبه‌ای ای بالاتر ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَلِیُّ تَعَالَیتَ یَا مَولَی أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای صاحب اختیار عالم بلند مرتبه‌ای ای سلطان عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا ذَارِئُ تَعَالَیتَ یَا بَارِئُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه‌ای پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا خَافِضُ تَعَالَیتَ یَا رَافِعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذلیل و پست کننده بلند مرتبه‌ای ای رفعت بخشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُقسِطُ تَعَالَیتَ یَا جَامِعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای عدل و داد کننده بلند مرتبه‌ای ای جمع آورنده متفرقها ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُعِزُّ تَعَالَیتَ یَا مُذِلُّ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای عزیز کننده بلند مرتبه‌ای ای خوار کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَافِظُ تَعَالَیتَ یَا حَفِیظُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نگهبان بلند مرتبه‌ای ای نگهدار ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا قَادِرُ تَعَالَیتَ یَا مُقتَدِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات قادر بلند مرتبه‌ای ای سلطان مقتدر ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَلِیمُ تَعَالَیتَ یَا حَلِیمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای دانا بلند مرتبه‌ای ای بردبار ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا حَکَمُ تَعَالَیتَ یَا حَکِیمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای داور بلند مرتبه‌ای ای با حکمت و عنایت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُعطِی تَعَالَیتَ یَا مَانِعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای عطا بخش بلند مرتبه‌ای ای مانع عطا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا ضَارُّ تَعَالَیتَ یَا نَافِعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ضرر رساننده بلند مرتبه‌ای ای سود بخشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُجِیبُ تَعَالَیتَ یَا حَسِیبُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای اجابت کننده دعای خلق بلند مرتبه‌ای ای به حساب آرنده بندگان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَادِلُ تَعَالَیتَ یَا فَاصِلُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای خدای عادل بلند مرتبه‌ای ای جدا کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا لَطِیفُ تَعَالَیتَ یَا شَرِیفُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با لطف و کرم بلند مرتبه‌ای ای با عزت و شرف ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَبُّ تَعَالَیتَ یَا حَقُّ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای پروردگار بلند مرتبه‌ای ای ثابت ابدی ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مَاجِدُ تَعَالَیتَ یَا وَاحِدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای با مجد و بزرگی بلند مرتبه‌ای ای ذات یگانه ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا عَفُوُّ تَعَالَیتَ یَا مُنتَقِمُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای عفو کننده بلند مرتبه‌ای ای انتقام کشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَاسِعُ تَعَالَیتَ یَا مُوَسِّعُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای وسیع رحمت بلند مرتبه‌ای ای گشایش و وسعت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَءُوفُ تَعَالَیتَ یَا عَطُوفُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه‌ای ای با عطوفت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا فَردُ تَعَالَیتَ یَا وِترُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای یکتابلند مرتبه‌ای ای خدای بی‌همتا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُقِیتُ تَعَالَیتَ یَا مُحِیطُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نگهدارنده حد هر کس بلند مرتبه‌ای ای احاطه کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا وَکِیلُ تَعَالَیتَ یَا عَدلُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای وکیل امور بندگان بلند مرتبه‌ای ای همه عدل و داد ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُبِینُ تَعَالَیتَ یَا مَتِینُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آشکار کننده بلند مرتبه‌ای ای استحکام بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا بَرُّ تَعَالَیتَ یَا وَدُودُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه‌ای ای دوستدار ما ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا رَشِیدُ تَعَالَیتَ یَا مُرشِدُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای توانای دانا بلند مرتبه‌ای ای رهنما ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا نُورُ تَعَالَیتَ یَا مُنَوِّرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای نور بلند مرتبه‌ای ای روشنی بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا نَصِیرُ تَعَالَیتَ یَا نَاصِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای یاور بلند مرتبه‌ای ای یاری بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا صَبُورُ تَعَالَیتَ یَا صَابِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای بردبار بلند مرتبه‌ای ای شیکبا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُحصِی تَعَالَیتَ یَا مُنشِئُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای بشمار آرنده بلند مرتبه‌ای ای ایجاد کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا سُبحَانُ تَعَالَیتَ یَا دَیَّانُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای ذات مبرا از نقص بلند مرتبه‌ای ای کیفر بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا مُغِیثُ تَعَالَیتَ یَا غِیَاثُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای فریادرس بلند مرتبه‌ای ای پناه خلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا فَاطِرُ تَعَالَیتَ یَا حَاضِرُ أَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه‌ای ای حاضر و ناظر بر خلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبحَانَکَ یَا ذَا العِزِّ وَ الجَمَالِ تَبَارَکتَ یَا ذَا الجَبَرُوتِ وَ الجَلاَلِ

پاک و منزهی ای دارای عزت و جمال بزرگواری‌ای صاحب جبروت و جلال

سُبحَانَکَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ سُبحَانَکَ إِنِّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ

پاک و منزهی ای خدای یکتا که جز تو خدایی نیست و من بنده‌ای از ستمکارانم

فَاستَجَبنَا لَهُ وَ نَجَّینَاهُ مِنَ الغَمِّ وَ کَذَلِکَ نُنجِی المُؤمِنِینَ

پس دعای وی مستجاب کردیم و او را از غم و اندوه نجات دادیم و ما این گونه اهل ایمان را نجات خواهیم داد

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجمَعِینَ

و درود و تحیت خدا بر سید مامحمد و بر تمام اهل بیت او باد

وَ الحَمدُ لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِینَ وَ حَسبُنَا اللَّهُ وَ نِعمَ الوَکِیلُ

و ستایش مختص خداست که پروردگار عالمیان است و خدا ما را کفایت است و نیکو وکیلی است

وَ لاَ حَولَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ العَلِیِّ العَظِیمِ

و هیچ توانایی و قدرتی جز به خدای بلند مرتبه‌ای بزرگ نخواهد بود.

دعای هفت هیکل

دعای (هفت هیکل) شامل هفت دعای کوچک است که به هر کدام از آن‌ها (هیکل) گفته می‌شود. این دعا از جمله ادعیه شریفه‌ای است که هر کس آن را بخواند یا در نزد خود

نگاهدارد خداوند تبارک و تعالی او را از غیبت و بدگویی مردمان نگاهدارد و دشمنان او را مغلوب نماید.

هیکل اول

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ اَللّهُ لاَ اِلَهَ اِلاّ هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ لَا تَاخُذُهُ سِنَهٌ وَ لَانَومٌ لَهُ مَا فِی السَّموَاتِ وَ مَا فِی الأَرضِ مَن ذَالَّذی یَشفَعُ عِندَهُ اِلاّ بِاِذنِهِ یَعلَمُ مَا بَینَ اَیدیهم وَ مَا خَلفَهُم وَ لاَیُحیطوُنَ بِشَیءٍ مِن عِلمِهِ اِلا بماشآءَ وَسِعَ کُرسِیُّهُ السَّمواتِ وَ الأرضَ وَ لایَؤُدُهُ حِفظُهُمَا وَ هُوَ العَلِیُّ العَظیِم.

پناه می‌برم به خدای با عظمت و توانا خدای یکتایی که جز او خدایی نیست زنده و پاینده هرگز او را کسالت خواب فرا نگیرد تا چه رسد که به خواب رود اوست آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است که را این جرأت است که در پیشگاه او به شفاعت برخیزد مگر به فرمان او علم او محیط است به آن‌چه پیش نظر او خلق آمده است و آن‌چه سپس خواهد آمد و خلق به هیچ مرتبه علم او احاطه نتواند کرد مگر به آن‌چه او خواهد قلمرو علمش از آسمان‌ها و زمین‌ها فراتر و نگهبانی زمین و آسمان بر او آسان و بی‌زحمت است چه او دانای بزرگوار و توانای با عظمت است.

هیکل دوم

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ اِذ قالَتِ امرَاَةُ عِمرانَ رَبِّ اِنّی نَذَرتُ لَکَ مَا فی بَطنی مُحَرَّراً فَتَقَبَّل مِنّی اِنَّکاً غَسَقِ الَّیلِ وَ قُرآنَ الفَجرِ اِنَّ قُرآنَ الفَجرِ کانَ مَشهوُداً وَ مِنَ الَّیلِ فَتَهَجَّد بِهِ نافِلَةً عَسی اَن یَبعَثَکَ رَبُّکَ مَقاماً اَنتَ السَّمیعُ العَلیمُ سُنَّةَ مَن قَد اَرسَلنا قَبلَکَ مِن رُسُلِنا وَ لاتَجِد لِسُنَّتِنا تحَویلاً اَقِمِ الصَّلوةَ لِدُلوُکِ الشَّمسِ اِلی مَحموُداً وَ قُل رَبِّ اَدخِلنی مُدخَلَ صِدقٍ وَاَخرِجنی مُخرَجَ صِدقٍ وَاجعَل لی مِن لَدُنکَ سُلطاناً نَصیرا.

پناه می‌برم به پروردگار بزرگ و توانا هنگامی که زن عمران گفت: پروردگار من نذر کردم فرزندی که در رحم دارم در راه خدمت تو آزاد کنم نذر مرا قبول کن تو دعای مرا می‌شنوی ما آئین همه پیامبرانی که پیش از تو فرستادیم نیز همین قرار دادیم و این طریقه ما را تغییر پذیر نخواهی یافت نماز را وقت آفتاب تا اول تاریکی شب به یاد آر و نماز صبح را نیز به جای آر که آن به حقیقت مشهود نظر فرشتگان شب و فرشتگان روز است و بعضی از شب بیدار و متهجّد باش و نماز شب خاصّ تو است به جای آور باشد که خدایت به مقام محمود "شفاعت" مبعوث گرداند و ای رسول ما دائم دعا کن که بار الهی مرا به قدم صدق داخل و به قدم صدق

خارج گردان و به من از جانب خود بصیرت و حجّت روشنی که دائم یار و مددکار باشد عطا فرما.

هیکل سوم

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ آمَنَ الرَّسوُلُ بِما اُنزِلَ اِلَیهِ مِن رَبِّهِ وَ المُؤمِنُونَ کُلٌّ امَنَ بِاللّهِ وَ مَلئِکَتِهِ وَ کُتُبِه وَ رُسُلِهِ لانُفَرِّقُ بَینَ اَحَدٍ مِن رُسُلِهِ وَ قالوُا سَمِعنا وَ اَطَعنا غُفرانَکَ رَبَّنا و وُسعَها لَها ما کَسَبَت وَعَلَیها مَا اکتَسَبَت رَبَّنا لاتُؤاخِذناآ اِن نَسیناآ اَو اَخطَانا رَبَّنا وَ لاتَحمِل عَلَیناآ اِصراً کَما حَمَلتَهَ اِلَیکَ المَصیرُ لایُکَلِّفُ اللّهُ نَفساً اِلا القَومِ الکافِرینَ عَلَی الَّذینَ مِن قَبلِنا رَبَّنا وَ لا تُحَمِّلنا ما لا طاقَةَ لَنا بِهِ وَاعفُ عَنّا وَ اغفِرلَنا وَ ارحَمناآ اَنتَ مَولینا فَانصُرنا عَلَی القَومِ الکافِرین.

پناه می‌برم به خدای با عظمت و توانا ایمان آورده رسول و آن‌چه خدا بر او نازل کرد و مؤمنان نیز همه ایمان آورده و مؤمنان نیز همه به خدا و فرشتگان خدا و کتب آسمانی و پیغمبران خدا ایمان آوردند و گفتند ما میان هیچ یک از پیغمبران خدا فرق نگذاریم و همه یک زبان و یک دل در قول و عمل اظهار کردند که ما فرمان خدا را شنیده و اطاعت کردیم پروردگارا ما آمرزش تو را می‌خواهیم و می‌دانیم که بازگشت همه پروردگارا تکلیف گران و طاقت فرسا چنان که

بر پیشینیان نهادی بر ما نگذار بار پروردگارا بار تکلیفی فوق طاقت ما را به دوش منه و بیامرز و ببخش گناه ما را و بر ما رحمت فرما تنها سلطان ما و یار و یاور ما را بر مغلوب کردن کافران یاری فرما.

هیکل چهارم

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ و قُل جاءَ الحقُّ و زهَقَ الباطِل اِنَّ الباطلَ کانَ زَهَوقا و ننَزِلَ مِنَ القرآن ما هُوَ شَفآءٌ وَ رَحمَةٌ لِلمُؤمِنینَ وَ لایَزیدُ الظّالِمینَ اِلاّ خَساراً وَ اِذآ اَنعَمنا عَلَی الإنسانِ اَعرَضَ وَ نَأبِجانِبِهِ وَ اِذا الرُّوحُ مِن اَمرِ رَبّی وَ مآ اُوتیتُم مِنَ العِلمِ اِلاّ قَلیلاً مَسَّهُ الشَرُّ کانَ یَؤُساً قُل کُلٌّ یَعمَلُ عَلی شاکِلَتِهِ فَرَبُّکُم اَعلَمُ بِمَن هُوَ اَهدی سَبیلاً وَ بَسئَلُونَکَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِن اَمرِ رَبّی وَ مآ اُوتیتُم مِنَ العِلمِ اِلاّ قَلیل.

پناه می‌برم به خدای بزرگ و توانا و بگو حق آمد و باطل را نابود ساخت که باطل خود لایق محو و نابودیست. و ما آن‌چه از قرآن فرستیم شفای دل و رحمت الهی برای اهل ایمان است ولیکن کافران. و ما هرگاه به انسان نعمتی عطا کردیم روی بگردانید و دوری جست و "ابدی" است و ای رسول ما تو را از حقیقت روح می‌پرسند جواب ده که روح به فرمان خداست علم به شما دادند بسیار اندک است آگاه‌تر

است و آن‌چه از کس بر حسب ذات و طبیعت خود عملی انجام خواهد داد و خدای شما بر آن‌که راه هدایت یافته از همه کس هرگاه شرّ و بلایی به او روی آورد به کلّی از خدای مهربان مأیوس و نا امید شد تو به خلق بگو که هر جز زیان چیزی نخواهد افزود.

هیکل پنجم

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ قالَ رَبِّ اِنّی وَ هَنَ العَظمُ مِنّی وَ اَشتَعَلَ الرَّاسُ شَیباً وَ لمَ اَکُن بِدُعآئِکَ رَب مُحَلِّقینَ رُؤُسَکُم وَ مُقَصِّرینَ لاتَخافوُنَ فَعَلِمَ ما لَم تَعلَموُا فَجَعَلَ مِن دوُنِ ذلِکَ فَتحاً قَریباً یَعقوُبَ وَ اجعَلهُ رَبِّ رَضِیّاً لَقَد صَدَقَ اللّهُ رَسوُلَهُ الرّؤیا بِالحَقِّ لَتَدخُلُنَّ المَسجِدَ الحَرامَ اِنشآءَ اللّهُ امِنینَ شَقِیّاً وَ اِنّی خِفتُ المَوالِیَ مِن وَرآئی وَ کانَتِ امرَاَتی عاقِراً فَهَب لی مِن لَدُنکَ وَلیِّاً یَرِثُنی وَ یَرِثُ مِن آلِ عقوُبَ وَ اجعَلهُ رَبِّ رَضِیّاً لَقَد صَدَقَ اللّهُ رَسوُلَهُ الرّؤیا بِالحَقِّ لَتَدخُلُنَّ المَسجِدَ الحَرامَ اِنشآءَ اللّهُ امِنینَ مُحَلِّقینَ رُؤُسَکُم وَ مُقَصِّرینَ لاتَخافوُنَ فَعَلِمَ ما لَم تَعلَموُا فَجَعَلَ مِن دوُنِ ذلِکَ فَتحاً قَریبا.

پناه می‌برم به خدای بزرگ و توانا عرض کرد که پروردگارا استخوان من سست گشت و فروغ پیری بر سرم بتافت و

با وجود این آن دعایی به درگاه کرم تو چشم امید دارم و خود را محروم از عطای تو هرگز ندانسته‌ام بار الهی من از این وارثان کنونی که هستند و زوجه من هم نازا و عقیم است خدایا از لطف خاص خود فرزندی صالح و جانشینی شایسته به من عطا فرما که او وارث من و همه آل یعقوب باشد و تواى خدا او را وارثی پسندیده و صالح مقرّر فرما البته خدا صدق و حقیقت خواب رسولش را محقّق و آشکار ساخت که در عالم رؤیا دید شما البته به مسجد الحرام با دل ایمن وارد شوید و سرها بتراشید و اعمال تقصیر احرام بی‌ترس و هراس به جای آرید و خدا آن‌چه را "از مصالح" از مصالح صلح حدیبیّه شما نمی‌دانستید می‌دانست و قبل از آن "فتح مکّه کنید" فتح نزدیک "حدیبیّه و خیبر" را مقرّر داشت.

هیکل ششم

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ قُل اوُحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُ استَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الجِنِّ فَقالوُا اِنّا سَمِعنا قُرآناً عَجَباً یَهدی اِلیَ الرُّشدِ فَامَنّا بِهِ وَلَن نُشرِکَ بِرَبِّنا اَحَداً وَ اَنَّهُ تَعالی جَدُّ رَبِّنا مَا اتَّخَذَ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً وَ اَنَّهُ کانَ یَقوُل سَفیهُنا عَلَی اللّهِ شَطَطاً.

پناه می‌برم به خدای بزرگ و توانا ای رسول ما بگو مرا وحی رسیده که گروهی از جنّیان آیات قرآن را "هنگام قرائت من" و پس از شنیدن گفته‌اند که ما از قرآن آیات عجیبی می‌شنویم این قرآن خلق را به راه خیر و صلاح هدایت می‌کند بدین سبب ما به آن ایمان و دیگر هرگز به خدای خود مشرک نخواهیم شد و همانا بسیار بلند مرتبه است شأن و مرتبه اقتدار پروردگار ما "و منزّه از آلایش زن و فرزند" او هم جفت و فرزندی هرگز نگرفته است و بیخردان ما به خدا دروغ بستند که به او فرزندی مسیح عزیز و فرشتگان را نسبت دادند.

هیکل آخر(هفتم)

اُعیذُ نَفسی بِاللّهِ العَلِیِّ العَظیمِ وَ اِن یَکادُ الَّذینَ کَفَرُوا لَیُزلِقوُنَکَ بِاَبصارِهِم لَمّا سَمِعوُا الذِّکرَ وَ یَقوُلوُنَ اِنَّه لَمَجنوُنٌ وَ ما هُوَ اِلاّ ذِکرٌ لِلعالَمین.

پناه می‌برم به خدای بزرگ و توانا "ای رسول" نزدیک بود که کافران به چشمان بد چشم زخمت زنند که چون آیات قرآن بشنوند گویند که این شخص عجب دیوانه است حال آن‌که این جز شرافت برای عالمیان هیچ نیست.

دعای نعمت

خواص و فضیلت دعای نعمت

امام علی (علیه السلام) در هنگام شهادت، به فرزندش امام حسن (علیه السلام) فرمود: دعایی به تو می‌آموزم که اصلش در کتاب خداست. آن را پیامبر به من آموخت. وقتی خواستی به درگاه خدا دعا کنی، پس از نماز ظهر یا عصر آن را بخوان، بعد حاجت‌هایت را بخواه. اگر این دعا را بخوانی، هزار فرشته را خدا می‌گمارد برایت استغفار کنند. به هر فرشته توان هزار فرشته می‌دهد تا به تندی طلب آمرزش برایت بکنند. هزار قصر در بهشت برای تو ساخته می‌شود و تا وقتی در دنیا زنده ای، دارای نعمت بوده، فقر و نداری به تو نمی‌رسد. از کسی در دنیا چیزی نخواه (هر چه و هر کسی باشد) که توسط خدا برآورده می‌شود.

متن اصلی دعای نعمت

بسم الله الرحمن الرحیم

سُبحَانَ اللّه وَ الحَمدُ اللّه وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّه وَ اللّه أَکبَرُ وَ لاَ حَولَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِا اللّه فَسُبحَانَ اللّه حِینَ تُمسُونَ وَ حِینَ

تُصبِحُونَ وَ لَهُ الحَمدُ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الاَرضِ وَ عَشِیًّا وَ حِینَ تُظهِرُونَ یُخرِجُ الحَیَّ مِنَ المَیِّتِ وَ یُخرِجُ المَیِّتَ مِنَ الحَیِّ وَ یُحیِ الاَرضَ بَعدَ مَوتِهَا وَ کَذلِکَ تُخرَجُونَ. سُبحَانَ رَبِّکَ رَبِّ العِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ وَ سَلامٌ عَلَی المُرسَلِینَ وَ الحَمدُ اللّٰه رَبِّ العَالَمِینَ. سُبحَانَ اللّٰه ذِی المُلکِ وَ المَلَکُوتِ سُبحَانَ اللّٰه ذِی العِزَّةِ وَ العَظَمَةِ وَ الجَبَرُوتِ سُبحَانَ اللّٰه المَلِکِ الحَیِّ الَّذِی لاَ یَمُوتُ سُبحَانَ العَلِیِّ الاَعلَی سُبحَانَهُ وَ تَعَالَی سُبحَانَ المَلِکِ القُدُّوسِ رَبِّ المَلاَئِکَةِ وَ الرُّوحِ. اللَّهُمَّ لَکَ الحَمدُ حَمداً یَصعَدُ وَ لاَ یَنفَدُ وَ لَکَ الحَمدُ عَلَیَّ وَ مَعِی وَ قُدَّامِی وَ خَلفِی.

یَا اللّٰه ده مرتبه یَا رَحمَانُ ده مرتبه یَا رَحِیمُ ده مرتبه یَا رَبِّ ده مرتبه یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ ده مرتبه یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الاَرضِ ده مرتبه یَا ذَا الجَلاَلِ وَ الاِکرَامِ ده مرتبه یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ ده مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد ده مرتبه وحاجت خویش را بخواه.

ترجمه متن دعای نعمت

به نام خداوند بخشنده مهربان

خدا منزّه است، شکر برای خداست، معبودی جزالله نیست، الله اکبر، توان و نیرویی جز خدا نیست. خدا منزّه است، آن هنگام که در شب یا صبح به سر می‌برید. در آسمان‌ها و زمین، هنگام شب و روز، حمد برای خداست. زنده را از مرده، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد و زمین را پس از نابودی آن، دوباره می‌سازد، و چنین در روز قیامت برانگیخته می‌شوید. خدا منزّه است، خدای با عزّت، از آن‌چه توصیف می‌کنند منزّه است، و درود بر رسولان الهی، والحمدالله رب العالمین. خدای دارنده مُلک و ملکوت منزّه است. خدای با عزّت و با عظمت و بزرگی منزّه است. خدای مالک و پاینده که نمی‌میرد منزّه است، خدای والا و بزرگ منزّه است، منزّه است و بلند مرتبه. خدای مالک و پاک منزّه است، که پروردگار فرشتگان و جبرئیل است. خدایا، تو را شکر؛ شکری که افزون یابد و کم نشود. بر من و پیش و پس از من حق شکر گزاری داری. سپس ده بار بگو: یا الله، ای بخشنده، ای مهربان، ای پروردگار، ای زنده و پاینده، ای آفریننده آسمان‌ها و زمین، ای صاحب بزرگی و بخشش، ای مهربان و بخشنده، بر محمّد و آل محمّد درود بفرست. بعد حاجتت را بخواه.

دعای اویس قرنی-۱

خواص و فضیلت دعای اویس قرنی

دعای دیگری از مولای ما حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) که به اویس قرنی تعلیم نمود. حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب(علیه السلام) فرمود که حضرت رسول خدا(صلی اللّه علیه وآله) فرمود: بنده‌ای نیست که این دعا را بخواند مگر آن که خدا دعای او را مستجاب گرداند. پیامبر اکرم(صلی ا اللّه علیه وآله) چندین مرتبه سوگند یاد نموده; اگر این دعا بر آب روان خوانده شود می‌ایستد. اگر این دعا را شخصی بخواند که گرسنه یا تشنه باشد، او را خدا اطعام می‌نماید و سیراب می‌گرداند. اگر این دعا بر کوهی خوانده شود که از جای خود منتقل شود، آن کوه جا به جا می‌شود. اگر بر زنی خوانده‌اند. اگر دعا را شخصی در شهری بخواند و آن شهر بسوزد و خانه او وسط آن شهر باشد، خانه او نخواهد سوخت. اگر دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند، خدا همه گناهانی را که میان او و آدمیان باشد می‌آمرزد. دعا را اندوهناکی نمی‌خواند مگر آن که خدا او را از غم و اندوه نجات می‌دهد. دعا را در حضور پادشاه ظالمی نمی‌خواند مگر آن که خدا وی را ایمن گردانیده و حاجت او را برمی آورد.

متن اصلی دعای اویس قرنی

بسم الله الرحمن الرحیم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَى غَيْرِكَ أَسْأَلُكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ مَاحِي السَّيِّئَاتِ وَ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ أَنْجَحِهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ إِلَّا بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَ نِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَ أَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً وَ أَجْزَلِهَا مَبْلَغاً وَ أَسْرَعِهَا مِنْكَ إِجَابَةً وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْجَلِيلِ الْأَجَلِّ الْعَظِيمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَ تَرْضَاهُ وَ تَرْضَى عَنْ مَنْ دَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ حَقٌّ عَلَيْكَ أَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوْ لَمْ تُعْلِمْهُ أَحَداً وَ بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ مَلَائِكَتُكَ وَ أَصْفِيَاؤُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ لَكَ وَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَ الْمُتَضَرِّعِينَ لَدَيْكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ

أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَ جُرْمُهُ وَ أَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ مَنْ لَا يَثِقُ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَ لَا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِراً غَيْرَكَ وَ لَا لِسَعْيِهِ [لِسَغْبِهِ] سِوَاكَ هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْكَ مُعْتَرِفاً غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ يَا أُنْسَ كُلِّ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرٍ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ - بَدِيعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ - عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْخَاطِي وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْأَمِينُ وَ أَنَا الْخَائِفُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ لِأَنَّكَ كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَ كَمْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ ارْحَمْنِي وَ عَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي وَ خُذْ بِيَدِي وَ بِيَدِ وَالِدِي وَ وُلْدِي وَ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

ترجمه متن دعای اویس قرنی

به نام خدای بخشنده مهربان ابتدا می‌کنم. خداوندا از تو درخواست می‌کنم و از غیر تو درخواست نمی‌کنم. از تو خواهش می‌کنم و از غیر تو خواهش نمی‌کنم. ای امان دهنده ترسندگان و پناه دهنده پناه آورندگان، گشاینده کارهای مشکل تویی، دارای احسان و خیرات تویی، عفو کننده لغزش‌ها تویی، برطرف کننده گناهان تویی، ثواب دهنده نیکویی‌ها تویی، بلند کنندهمرتبه‌ها تویی، از تو به کامل‌ترین خواهش‌ها، همه آن‌ها و برآمده‌ترین آن‌ها درخواست می‌کنم، چون برای بندگان سزاوار نیست جز با آن‌ها تو را مسألت نمایند. ای خدا، ای بخشنده، به حق نام‌های تو که نیکویند و به حق صفت‌های تو که بلندند، به حق نعمت‌های تو که شمرده نمی‌شوند و به گرامی‌ترین نام‌های تو و محبوب‌ترین و شریف‌ترین و نزدیک‌ترین آن‌ها به تو و به حق عظیم‌ترین آن‌ها برای رسیدن به مقصود و زودترین آن‌ها جهت برآوردن مطلوب، سوگند به نام تو که به خزانه غیب سپرده شده، و عظیم و بسیار بزرگ است که آن را دوست می‌داری و به آن خشنودی و از کسی که تو را به آن نام بخواند راضی می‌گردی، پس دعای او را بر آورده و بر خود واجب می‌کنی که درخواست کننده را محروم نسازی.

به حق هر نامی که در تورات و انجیل و زبور و قرآن برای توست. به حق هر نامی که برای توست و آن را به آفریدگان خود تعلیم نموده‌ای یا تعلیم نکرده ای. به حق هر نامی که تو را به آن نام، بردارندگان عرش و فرشتگان و برگزیده‌های تو خوانده‌اند. به حق درخواست کنندگان و خواهش کنندگان از تو و پناه برندگان به تو و زاری کنندگان برای تو. به حق هر بنده عبادت کننده در صحرا و بیابان یا در دریا یا در زمین هموار یا در کوهستان. تو را می‌خوانم مانند کسی که حاجت او بسیار است و تقصیر و گناه او بزرگ است و به هلاکت نزدیک شده و توانایی او ضعیف گشته است. نیز مانند خواندن کسی که به کردار خود امید ندارد و برای گناه خود آمرزنده‌ای غیر تو نمی‌یابد و به سعی خود در طاعات امید ندارد. سوی تو از خوف عذابت گریخته‌ام در حالی که از بندگی تو سرپیچی نمی‌کنم، ای همراز هر فقیر پناه آورنده، از تو به حق خداییت درخواست می‌کنم. خدایی نیست مگر تو، که رحم کننده و بخشنده و آفریننده آسمان‌ها و زمینی؛ صاحب عظمت و بخشنده؛ دانای غایب و حاضری؛ بخشنده مهربانی، پروردگار تویی و منم بنده تو؛ صاحب تویی و منم بنده تو؛ قوی و غالب تویی و منم خوار و ذلیل؛ توانگر و بی‌نیاز تویی و منم فقیر و محتاج؛ زنده

تویی و منم مرده; باقی تویی و منم فانی; نیکوکار تویی و منم بدکار; آمرزنده تویی و منم گناهکار; رحم کننده تویی و منم خطاکار; آفریدگار تویی و منم آفریده شده; توانا تویی و منم ناتوان; بخشنده تویی و منم درخواست کننده; امان دهنده تویی و منم ترسنده; روزی دهنده تویی و منم روزی داده شده; سزاوارترین کسی که به سوی او شِکوه نمودم و از او فریاد رسی نمودم و به او امیدوارم. بسا گناهکاری که او را آمرزیده ای. بسا بدکاری که از تقصیر او درگذشتی، پس مرا بیامرز و از تقصیر من درگذر و رحم نما و مرا از بلاها که نازل شده است، سلامتی ده و مرا به سبب آن‌چه ظلم نمودم، رسوا مکن. دست من و دست درگذر و رحم نما و مرا از بلاها که نازل شده است، سلامتی ده و مرا به سبب آن‌چه ظلم نمودم، رسوا مکن. دست من و دست پدر و مادر و فرزند مرا بگیر و ما را به شفقت خودای صاحب بزرگی و بخشش و ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان بیامرز.

دعای اویس قرنی-۲

خواص و فضیلت دعای اویس قرنی

دعایی از مولای ما امیرالمؤمنین علیه السلام که آن را به اویس قرنی آموخت. ابن طاووس می‌گوید: این دعا غیر دعایی است که در کتاب سعادات ذکر نموده‌ام. علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود: هرکس این دعا را بخواند، خدا همه حاجت‌های او را برمی آورد و رسول خدا صلی اللّٰه علیه وآله فرمود: قسم به کسی که مرا به پیغمبری فرستاده است، کسی که گرس نه و تشنه باشد، و این دعا را بخواند، خدا او را سیر می‌گرداند و آب ارزانی او می‌دارد. اگر شخصی این نام‌ها را بر کوهی بخواند که میان او و جایی که قصد کرده، مانع باشد، آن کوه راه خواهد گشود تا آن‌جایی که می‌خواهد برود. اگر این دعا را بر دیوانه‌ای بخواند عاقل می‌شود. اگر این دعا را بر زنی بخواند که زائیدن بر او دشوار می‌باشد، خدا وضع حمل او را آسان می‌گرداند. قسم به کسی که مرا به پیغمبری فرستاده است، هر کس این دعا را چهل شب جمعه بخواند، خدا هر گناهی را که میان او و میان خدا باشد می‌آمرزد و اگر شخصی بر پادشاه ظالمی وارد شود و این دعا را بخواند، خدا او را از شرّ وی خلاص می‌گرداند. هر کس این دعا را در وقت خواب بخواند و به خواب رود، خدا به شمار هر حرفی از این دعا هفتاد هزار فرشته خلق می‌نماید که چهره‌های ایشان تابناک‌تر از آفتاب باشد که از

خدا برای او طلب آمرزش نمایند و برای او دعا کنند و برای او حس نات بنویسند. هر کس این دعا را بخواند و از او گناهان کبیره سر زده باشد، همه گناهان او آمرزیده می‌شود. اگر در آن شب بمیرد، شهید خواهد بود. خدا او و خانواده و مؤذن مسجدی را که در آن نماز گزارده و پیش نمازی را که به او اقتدا نموده، می‌آمرزد.

متن اصلی دعای اویس قرنی

بسم الله الرحمن الرحیم

یا سلامُ المومِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ الْقاهِرُ الْقادِرُ الْمُقْتَدِرُ یا مَنْ یُنَادَی مِن کُلِّ فَجٍ عَمِیقٍ بِالسِّنه شَتَّی وَ لُغَاتٍ مُخْتَلَفَهُ وَ حَوَائِجَ اُخْرَی یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ شانٌ عَنْ شَانٍ اَنْتَ الَّذِی لَاتُغَیِّرُكَ الازْمَنُهُ وَ لَا تُحِیطُ بِكَ الامْكُنَهُ وَ لَاتَاخُذُكَ نَوْمٌ وَ لا سِنَّهُ یُسْرَلِی مِنْ امْرِیً ما اَخافُ عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ لِی مِن امرِیً ما اخافُ کَربَهُ وَ سَهِّلْ لِی مِن امرِیً ما اخاف حُزنَه سُبْحانَكَ لا اِلَّهُ اِلاّ اَنْتَ انّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ عَمِلْتُ سُوءً وَ ظَلَمْتُ نَفْسی فَاغْفِرْ لی اِنَّهُ لاَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلاّ اَنْتَ وَ اَلْحَمْدُ اَللَّهُ رَبُّ اَلْعَالَمِینَ وَ لا حَوْلَ ولا قَوَّه الاّ بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً

ترجمه متن دعای اویس قرنی

ای خدای سلامتی دهنده، امان دهنده، نگاهدارنده، غلبه کننده با عزت، صاحب جبروت و کبریا، ای پاک و پاکیزه، ای چیره شونده با توانایی بسیار، ای کسی که از هر راه و بیابان دور و دراز به زبان‌های مختلف و لهجه‌های متفاوت و حاجت‌های متعدّده خوانده شده است، ای که او را کاری از کاری دیگر مشغول نمی‌گرداند.

تو را زمان‌ها تغییر نمی‌دهد و مکان‌ها فرا نمی‌گیرد و خواب و سستی فرا نمی‌گیرد، بر من آن‌چه را که از دشواری آن می‌ترسم آسان گردان. مرا از آن‌چه از اندوه آن می‌ترسم نجات و رهایی ده. آسان و هموار گردان بر من آن‌چه را که از ناهمواری آن می‌ترسم. تو را بسیار ستایش می‌کنم. خدایی جز تو نیست. من از جمله ستم کنندگان بر خود هستم، گناه و بدی کرده‌ام و بر خود ستم نموده‌ام، پس مرا بیامرز که گناهان را کسی جز تو نمی‌آمرزد. همه ستایش‌ها را خدا سزاوار است که پروردگار عالمیان است. توانایی نیست جز

برای خدای بلند مرتبه و خدابر پیغمبر او محمّد و آل او رحمت بسیار بفرست

دعای سحر

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن بَهاَّئِک بِاَبهاهُ وَکُلُّ بَهاَّئِکَ بَهِیٌّ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِبَهاَّئِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به درخشنده‌ترین مراتب درخشندگیت با این‌که تمام مراتب آن درخشنده است

خدایا درخواست می‌کنم به همه مراتب درخشند گیت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن جَمالِکَ بِاَجمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به زیباترین مراتب جمالت با این‌که تمام مراتب جمالت زیبا است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب جمالت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به باشکوه‌ترین مراتب جلالت با این‌که تمام مراتب جلال تو باشکوه است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب جلالت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن عَظَمَتِکَ بِاَعظَمِها وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظَیمَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به بزرگ‌ترین مرتبه عظمتت با این‌که تمام مراتب عظمتت بزرگ است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب عظمتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسَئَلُکَ مِن نُورِکَ بِاَنوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به نورانی‌ترین مراتب روشنیت با این‌که تمام مراتب روشنیت نورانی است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب نورت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن رَحمَتِکَ بِاَوسَعِها وَکُلُّ رَحمَتِکَ واسِعَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِرَحمَتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به وسیع‌ترین مراتب رحمتت با این‌که تمام مراتب رحمتت وسیع است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب رحمتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن کَلِماتِکَ بِاَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِکَ تآمَّةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِکَلِماتِکَ کُلِّهَا

خدایا از تو خواهم به تمام‌ترین کلماتت با این‌که همه سخنانت تمام است

خدایا از تو خواهم به همه سخنانت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن کَمالِکَ بِاَکمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به کامل‌ترین مرتبه کمالت با این‌که تمام مراتب کمالت کامل است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب کمالت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن اَسمآئِکَ بِاَکبَرِها وَکُلُّ اَسمآئِکَ کَبیرَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاَسمآئِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به بزرگ‌ترین نام‌هایت با این‌که تمام نام‌هایت بزرگ است

خدایا از تو خواهم به همه نام‌هایت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن عِزَّتِکَ باَعَزِّها وَکُلُّ عِزَّتِکَ عَزیزَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِعِزَّتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به عزیزترین مقام عزتت گرچه همه مراتب عزتت عزیز است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب عزتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن مَشِیَّتِکَ بِاَمضاها وَکُلُّ مَشِیَّتِکَ ماضِیَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به حق گذراترین مشیتت گرچه تمام مراتب مشیتت گذرا است

خدایا از تو خواهم به تمام مراتب مشیتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن قُدرَتِکَ بالقُدرَةِ الَّتی استَطَلتَ بِها عَلی کُلِّشَیءٍ وَکُلُّ قُدرَتِکَ مُستَطیلَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِقُدرَتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به حق آن قدرتت که احاطه پیدا کردی بدان بر هر چیز گرچه تمام مراتب قدرتت چنین است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب قدرتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن عِلمِکَ بِاَنفَذِهِ وَکُلُّ عِلمِکَ نافِذٌ
اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِعِلمِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق نافذترین مراتب دانشت گرچه تمام مراتب دانشت نافذ است

خدایا از تو خواهم به تمام مراتب دانشت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن قَولِکَ بِاَرضاهُ وَکُلُّ قَولِکَ رَضِیٌّ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِقَولِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق پسندیده‌ترین سخنانت با این‌که همه سخنانت پسندیده است

خدایا از تو خواهم به حق همه سخنانت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن مَسآئِلِکَ بِاَحَبِّها اِلَیکَ وَکُلُّ مَسآئِلِکَ اِلَیکَ حَبیبَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَسآئِلِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به حق محبوب‌ترین خواسته‌هایت پیش تو گرچه همه خواسته‌هایت پیش تو محبوب است

خدایا از تو خواهم به حق همه خواسته‌هایت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن شَرَفِکَ بِاَشرَفِهِ وَکُلُّ شَرَفِکَ شَریفٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِشَرَفِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق شریف‌ترین مراتب شرفت با این‌که تمام مراتب آن شریف است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب شرفت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن سُلطانِکَ بِاَدوَمِهِ وَکُلُّ سُلطانِکَ دآئِمٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِسُلطانِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق ابدی‌ترین مراتب سلطنتت گرچه تمام مراتب سلطنتت جاویدان است

خدایا از تو خواهم به حق تمام مراتب سلطنتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن مُلکِکَ بِاَفخَرِهِ وَکُلُّ مُلکِکَ فاخِرٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمُلکِکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق گرانمایه‌ترین مراتب فرمانرواییت گرچه تمام مراتب فرمانرواییت گرانمایه است

خدایا از تو خواهم به همه مراتب فرمانرواییت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن عُلُوِّکَ بِاَعلاهُ وَکُلُّ عُلُوِّکَ عالٍ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِعُلُوِّکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به والاترین مقام بلندت گرچه همه مراتب آن والاست

خدایا از تو خواهم به همه مراتب بلندیت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن مَنِّکَ بِاَقدَمِهِ وَکُلُّ مَنِّکَ قَدیمٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ

خدایا از تو خواهم به حق قدیم‌ترین نعمتت گرچه همه نعمت‌هایت قدیم است

خدایا از تو خواهم به حق تمام نعمت‌هایت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن آیاتِکَ بِاَکرَمِها وَکُلُّ آیاتِکَ کَریمَةٌ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِآیاتِکَ کُلِّها

خدایا از تو خواهم به حق گرامی‌ترین آیاتت گرچه همه آیات تو گرامی است

خدایا از تو خواهم به حق همه آیاتت

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِما اَنتَ فیهِ مِنَ الشَّانِ وَالجَبَرُوتِ

خدایا از تو خواهم بدانچه در آنی از شأن و مقام و بزرگی

وَاَسئَلُکَ بِکُلِّ شَانٍ وَحدَهُ وَ جَبَرُوتٍ وَحدَها

واز تو خواهم به هر شأن و مقامی جدا و به هر بزرگی جداگانه

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِما تُجیبُنی [بِهِ] حینَ اَسئَلُکَ فَاَجِبنی یا اَللّهُ

خدایا از تو خواهم به آن‌چه اجابت کنی دعایم را هنگامی که از تو خواهم که اجابت کنی‌ای خدا

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است انشاءاللّٰه

ادعیه روز

یاد خدا مایه بیداری دل و آرامش روح و دوری شیطان و نجات از چنگال هوای نفس است لذا در روایات معصومین(علیهم السلام) دعاهای متعدّد و پرمحتوایی برای توجّه قلبها به خدا برای هر روز وارد شده است.

به سند معتبری از امام صادق(علیه السلام) نقل شده که فرمود: اگر مؤمنی در یک روز گرفتار گناهانی شود سپس از روی ندامت و پشیمانی به در خانه خدا رود و استغفار ذیل را بخواند خدا گناهان او را می‌بخشد:

اَستَغفِرُاللّٰهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ، بَدیعُ السَّمواتِ وَالارضِ، ذُوالجَلالِ وَالاکرامِ، وَ اَسئَلُهُ اَن یُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد، وَ اَن یَتُوبَ عَلَیَّ.

و نیز به سند معتبر دیگری از آن حضرت نقل شده که فرمود: هر کس که هر روز هفت مرتبه بگوید:

اَلحَمدُ لِلّهِ عَلی کُلِّ نِعمَة کانَت اَو هِیَ کائِنَةٌ / ستایش از آن خداست به هر نعمتی که بوده یا پس از این خواهد بود. شکر نعمتهای گذشته و آینده را بجا آورده است.

و نیز به سند معتبر دیگری از آن حضرت(علیه السلام) روایت شده که: هر کس هر روز ۲۵ مرتبه بگوید:

اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ، وَ المُسلِمینَ وَ المُسلِماتِ. خدایا بیامرز مردان مؤمن و زنان با ایمان را و مردان مسلمان و زنان مسلمان را. خداوند به عدد هر مؤمنی از مؤمنین گذشته و آینده تا روز قیامت، در نامه اعمالش حسنه می‌نویسد و بر درجاتش در بهشت می‌افزاید.

و نیز به سند معتبر دیگری از آن حضرت نقل شده که: هر کس هر روز صد مرتبه بگوید:

(لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ) جنبش و نیرویی نیست جز به خدا خداوند هفتاد نوع بلا، که کمترین آن همّ و غمّ است را از او دفع نماید، و در روایتی دیگر آمده: هرگز دچار فقر نمی‌شود.

مرحوم «کلینی» و بزرگان دیگر از امام صادق(علیه السلام) نقل کرده‌اند که: پیامبر(صلی اللّٰه علیه وآله) هر روز هفتاد مرتبه (أستغفر اللّه) و هفتاد مرتبه (وَ اَتُوبُ اِلَی اللّٰهِ) می‌گفت.

در «کشف الغمّه» به سند معتبر از رسول خدا(صلی اللّٰه علیه وآله) نقل شده است که هر کس در هر روز صد مرتبه (لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ المَلِکُ الحَقُّ المُبینُ) بگوید از فقر و از وحشت قبر در امان باشد و بی‌نیازی را به سوی خود جلب کند و درهای بهشت به رویش باز شود

علی بن موسی الرضا (علیهما السلام) نقل کرده که هر کس این ذکر را هر روز بگوید حاجتش برآورده شده و بر دشمنش غلبه می‌کند و هر اندوهی داشته باشد برطرف می‌گردد.

سُبحانَ اللّٰهِ کَما یَنبَغی للهِ، وَالحَمدُللهِ کَما یَنبَغی للهِ، وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ کَما یَنبَغی للهِ، وَاللّٰهُ اَکبَرُ کَما یَنبَغی للهِ، وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ کَما یَنبَغی لِلّهِ، وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّد النَّبِیِّ

وَ عَلی اَهلِ بَیتِهِ، وَ جَمیعِ المُرسَلینَ وَالنَّبِیّینَ حَتّی یَرضَی اللّٰهُ

از رسول گرامی(صلی اللّه علیه وآله) روایت شده که هر کس کلمات ذیل را هر روز ده بار بگوید علاوه بر پاداشهای مهمّ دیگر، از شرّ ابلیس و لشکریانش در امان می‌ماند، دین او ادا و همّ و غمّ او زایل می‌گردد و در مشکلش گشایشی به وجود می‌آید:

اَعدَدتُ لِکُلِّ هَول لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ، وَ لِکُلِّ هَمٍّ وَ غَمٍّ ما شاءَاللّٰهُ، وَ لِکُلِّ نِعمَة اَلحَمدُ للهِ، وَلِکُلِّ رَخآء اَلشُّکرُ للهِ، وَ لِکُلِّ اُعجُوبَة سُبحانَ اللّٰهِ، وَ لِکُلِّ ذَنب اَستَغفِرُاللّٰهَ، وَ لِکُلِّ مُصیبَة اِنّا لِلّهِ وَ اِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ، وَ لِکُلِّ ضیق حَسبِیَ اللّٰهُ، وَ لِکُلِّ قَضآء وَ قَدَر تَوَکَّلتُ عَلَی اللّٰهِ، وَ لِکُلِّ عَدُوٍّ اِعتَصَمتُ بِاللهِ، وَ لِکُلِّ طاعَة وَ مَعصِیَة لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ

امام صادق(علیه السلام) از رسول خدا(صلی اللّه علیه وآله) نقل شده که فرمود: کسی که هر روز پانزده مرتبه بگوید:

لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ حَقّاً حَقّاً، لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ ایماناً وَ تَصدیقاً، لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ عُبُودِیَّةً وَرِقّاً.

خداوند با لطف و رحمتش به او توجّه می‌کند و نظرش را از او برنگرداند تا داخل بهشت شود.

خدای تبارک و تعالی می‌فرماید: (برای جبران گذشته) از همین لحظه خودت را در اختیار من قرار ده با صدقه‌ای که هر روز به عدد رگهای بدنت پرداخت می‌کنی. عرض کرد: ای پروردگار من! آیا کسی توان چنین چیزی را دارد؟

جواب آمد: هر روز ۳۶۰ مرتبه بگو:

(سُبحانَ اللّهِ وَ الحَمدُ لِلّهِ، وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَ اللّهُ اَکبَرُ، وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ).

از امام صادق(علیه السلام) آمده است که: هر کس به مدّت دو ماه پی درپی، هر روز چهارصد مرتبه کلمات ذیل را بگوید، خداوند علم و مال فراوان به او روزی می‌کند:

اَستَغفِرُاللّهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ، اَلرَّحمنُ الرَّحیمُ، بَدیعُ السَّمواتِ وَالاَرضِ، مِن جَمیعِ ظُلمی وَ جُرمی وَ اِسرافی عَلی نَفسی، وَ اَتُوبُ اِلَیهِ

مرحوم کفعمی و بزرگان دیگر روایت کرده‌اند که خواندن این دعا در هر روز، مستحب است:

اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِنُورِ وَجهکَ المُشرِقِ الحَیِّ الباقِی الکَریمِ، وَ اَسئَلُکَ بِنُورِ وَجهِکَ القُدُّوسِ الَّذی اَشرَقَت بِهِ السَّمواتُ، وَانکَشَفَت بِهِ الظُّلُماتُ، وَ صَلُحَ عَلَیهِ اَمرُ الاَوَّلینَ وَالاخِرینَ، اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّد وَآلِهِ، وَ اَن تُصلِحَ شَانی کُلَّهُ

امام باقر(علیه السلام) فرمود: کسی که هر روز کلمات ذیل را بگوید خداوند مشکلات دنیا و آخرتش را حل می‌کند:

بِسمِ اللّهِ، حَسبِیَ اللّهُ، تَوَکَّلتُ عَلَی اللّهِ، اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ خَیرَ اُمُوری کُلِّها، وَ اَعُوذُ بِکَ مِن خِزیِ الدُّنیا وَ عَذابِ الاخِرَةِ

هر کس هر روز هفت مرتبه دعای ذیل را بخواند خداوند مشکلات دنیا و آخرتش را کفایت می‌کند:

حَسبِیَ اللّهُ رَبِّی،اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ،عَلَیهِ تَوَکَّلتُ،وَهُوَ رَبُّ العَرشِ العَظیمِ

هر کس در طول یک سال، هر روز این دعا را بخواند، از دنیا نمی‌رود تا جای خود را در بهشت ببیند:

سُبحانَ الدّآئِمِ القآئِمِ، سُبحانَ القآئِمِ الدّآئِمِ، سُبحانَ الواحِدِ الاَحَدِ، سُبحانَ الفَردِ الصَّمَدِ، سُبحانَ الحَیِّ القَیُّومِ، سُبحانَ اللّهِ وَبِحَمدِهِ، سُبحانَ الحَیِّ الَّذی لایَمُوتُ، سُبحانَ المَلِکِ

القُدُّوسِ، سُبحانَ رَبِّ المَلائِکَةِ وَالرُّوحِ، سُبحانَ العَلِیِّ الاعلی، سُبحانَهُ وَ تَعالی

هنگام ظهر، نخستین کاری که انجام می‌دهی خواندن این دعا باشد، که امام باقر(علیه السلام) به یکی از یاران خود:

سُبحانَ اللّٰهِ وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ، وَ الحَمدُ لِلّهِ الَّذی لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً وَ لاوَلَداً، وَلَم یَکُن لَهُ شَریکٌ فِی المُلکِ،وَلَم یَکُن لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ،وَکَبِّرهُ تَکبیراً

نمازهای شب‌های ماه مبارک رجب

فضیلت ماه رجب

نبی گرامی اسلام صلی اللّٰه علیه و آله و سلم فرمود رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در فضیلت و حرمت به آن نمی‌رسد، جنگ و مبارزه با کافران در این ماه حرام است. همچنین اضافه نمود: رجب ماه خدا، شعبان ماه من و رمضان ماه امت من است.

نماز در هر شب ماه رجب: دو رکعت است؛ نمازگزار باید بعد از حمد، سه مرتبه سوره کافرون و یک مرتبه سوره توحید

بخواند و چون سلام داد دست‌ها را بلند کند و بگوید: لا اله الا اللّه وحده لا شریک له، له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شی قدیر و الیه المصیر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم لا حول و لا قوة الا بالله اللهم صل علی محمد النبی الامی و آله. و دست‌ها را به صورت خود بکشد. ثواب این نماز، ثواب شصت حج و شصت عمره می‌باشد.

نماز اولین شب جمعه رجب

اولین شب جمعه این ماه لیلةُ الرغائب نام دارد که داراي فضیلت بسیاري است. دستور این نماز چنین است: روز پنج شنبه را روزه گرفته و بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز دو رکعتی به ترتیب زیر خوانده شود: در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه سوره قدر و سیزده مرتبه سوره اخلاص خوانده شود. بعد از نمازها گفته شود: اللهم صل علی محمد النبی الامی و آله. پس سجده کرده و هفتاد مرتبه گفته شود: سبوح قدوس رب الملائکه و الروح سپس از سجده برخاسته و قرائت شود: رب اغفر و ارحم و تجاوز عما تعلم انک انت العلی العظیم. بار دیگر به سجده رفته و

هفتاد مرتبه ذکر گردد: سبوح قدوس رب الملائکه و الروح و در خاتمه نیازمندی‌هاي خود از خداوند طلب شود.

نماز در روز جمعه رجب

از رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله و سلم آمده است: کسی که چهار رکعت نماز بخواند و ما بین ظهر و عصر جمعه، در هر رکعت سوره حمد یک مرتبه، آیه الکرسی هفت مرتبه و سوره توحید پنج مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه بگوید: استغفر اللّه الذي لا اله الا هو و اساءله التوبهُ بنویسد براي او خداي تعالی هر روز هزار حسنه تا بمیرد و عطا می‌فرماید خدا به او به اندازه هر آیه که قرائت کرده شهري در بهشت از یاقوت سرخ و به هر حرفی قصري در بهشت از در سفید و تزویج می‌فرماید خداي تعالی به او حورالعین، و راضی می‌شود از او به رضایی که سختی و غضبی بعد از او نباشد و نوشته می‌شود از عبادت کنندگان و ختم عمرش به سعادت و مغفرت است.

نماز در روز اول رجب

نماز حضرت سلمان که رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله و سلم به او فرمود: این نماز را بخوان! که ده رکعت است و به صورت پنج نماز دو رکعتی و به شرح زیر خوانده می‌شود: در هر رکعت بعد از حمد، سه بار سوره اخلاص و سه بار سوره کافرون را بخواند. بعد از هر دو رکعت دست‌ها را بلند کرده و این دعا را بخواند: لا اله الا اللّه وحده لا شریک له، له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شی قدیر. سپس بگوید: اللهم لا مانع لما اءعطیت و لا معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد منک الجد. پس دست‌ها را روي خود بکشد.

نماز یک شب در رجب

از رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله و سلم روایت شده که فرمود: هر کس در یک شب از ماه رجب دو رکعت نماز، و در این دو رکعت صد مرتبه سوره توحید را بخواند، ثواب آن این است که صد سال روزه گرفته است در راه خدا و عطا کند خدا به او صد قصر در بهشت و در هر قصري در جوار یکی از پیغمبران علیهم السلام.

نماز شب اول ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌فرماید: هر مرد و زن مومنی در شب اول ماه رجب سی رکعت نماز به این ترتیب بخواند: در هر رکعتی بعد از حمد سوره کافرون را یک بار و اخلاص را سه بار بخواند خداوند هر گناه کوچک و بزرگ او را می‌آمرزد و خداوند او را تا سال آینده از نمازگزاران می‌نویسد و از دورویی پاک و دور است.

نماز دیگر در شب اول ماه رجب

هر کس در شب اول ماه رجب بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز بخواند که در رکعت اول سوره حمد و الم نشرح را یک بار و اخلاص را سه بار و در رکعت دوم حمد و الم نشرح را یک بار و اخلاص و سوره‌های فلق و ناس را بخواند آنگاه تشهد را خوانده و سلام بدهد بعد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و بر پیامبر سی بار صلوات بفرستد پس بدرستی که خداوند گناهان گذشته‌اش را می‌آمرزد و او را به مانند روزی که از مادر متولد شده از خطاها بیرون می‌آورد.

نماز شب دوم ماه رجب

از پیامبر صلی الله علیه و آله روایت شده: کسی که در شب دوم ماه رجب ده رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که حمد را یک بار و سوره جحد (کافرون) را یک بار بخواند خداوند هر گناه کوچک و بزرگ او را می‌آمرزد و او را از نمازگزاران تا سال آینده قرار می‌دهد و از نفاق دور می‌شود.

نماز شب سوم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب سوم از ماه رجب ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی حمد یک بار و سوره اذا جاء نصر الله را ۵ بار بخواند خداوند برای او در بهشت کاخی را می‌سازد که عرض و طول آن هفت بار از دنیا گسترده‌تر باشد و صدا زننده ای از آسمان صدا می‌زند: مژده دهید دوست خدا را به کرامت بزرگت و همنشینی پیامبران و گواهان و نیکوکاران.

نماز شب چهارم ماه رجب

رسول خدا فرمودند: کسی که در شب چهارم از ماه رجب صد رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که سوره حمد را یک بار بخواند و فلق را یک بار و در رکعت دوم حمد را یک بار و سوره ناس را یک بار بخواند و هم چنین تمام رکعت‌ها را این گونه بخواند از هر آسمان فرشته ای فرود می‌آید که

ثواب آن نماز را تا روز قیامت می‌نویسد و روز قیامت در حالی می‌آید که صورتش به مانند ماه شب چهارده است و نامه‌اش به دست راست او داده می‌شود و به آسانی از او حساب می‌کشند.

نماز شب پنجم ماه رجب

شش رکعت است حمد یک مرتبه و سوره توحید بیست و پنج مرتبه ذکر می‌گردد. رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله و سلم فرمود: کسی که این نماز را به جا آورد خدا به او عطا می‌کند ثواب چهل پیغمبر و چهل شهید و می‌گذرد بر صراط مثل برق درخشنده بر یک اسبی از نور.

نماز شب ششم ماه رجب

رسول خدا فرمودند: هر که در شب شوم از ماه رجب ده رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که حمد را یک بار و آیة الکرسی را هفت بار بخواند صدا زننده ای از آسمان صدا می‌زند: ای بنده خدا! تو براستی دوست خدا هستی و برای تو برای هر حرفی که در این نماز خواندی شفاعتی از مسلمانان و هفتاد هزار حسنه است که هر حسنه ای در نزد خدا برتر از کوه‌های دنیا است.

نماز شب هفتم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: هر که در شب هفتم از ماه رجب ۴ رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که حمد یک بار و سوره اخلاص را سه بار و فلق و ناس را بخواند و پس از سلام ده بار بر پیامبر صلوات رساند و ذکر صالحات یعنی سبحان اللّٰه و الحمد لله و لا اله الا اللّٰه و اللّٰه اکبر را ده بار بگوید خداوند او را در سایه عرش خود قرار داده و ثواب روزه در ماه رمضان را به او می‌هد و فرشتگان برای او از خداوند آمرزش می‌خواهند تا نمازش تمام شود و جان کندن و فشار قبر بر او آسان می‌شود و از دنیا بیرون نمی‌رود تا این که جای خود را در بهشت می‌بیند و خداوند او را از بیم بزرگ قیامت ایمن می‌سازد.

نماز شب هشتم ماه رجب

هر که در شب هشتم از ماه رجب بیست رکعت نماز بگزارد که حمد را یک بار و اخلاص و جحد (کافرون) و سوره فلق و ناس را سه بار بخواند خداوند به او پاداش سپاسگزاران و بردباران را می‌دهد و نامش را در میان راستگویان بالا می‌برد و برای او به هر حرفی پاداش هر راستگو و گواهی است و گویا که قرآن را در ماه رمضان ختم کرده باشد پس وقتی که

از قبرش بیرون می‌آید هفتاد فرشته به استقال او آمده بهشت را به او بشارت می‌دهند و تا آن جا بدرقه‌اش می‌کنند.

نماز شب نهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: هر که در شب نهم ماه رجب دو رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که سوره حمد را یک بار و الهکم التکاثر را ۵ بار بخواند از جایش بلند نمی‌شود تا این که خداوند او را آمرزیده و ثواب صد حج و صد عمره را به او می‌دهد و یک میلیون رحمت را بر او فرود می‌آورد و او را از آتش ایمن می‌کند و اگر تا هشتاد روز بعد بمیرد شهید از دنیا می‌رود.

نماز شب دهم ماه رجب

دوازده رکعت است و بعد از نماز مغرب خوانده می‌شود. و باید بعد از حمد، سه مرتبه سوره توحید بخواند.

نماز شب یازدهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: هر که در شب یازدهم از ماه رجب دوازده رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که سوره حمد را یک بار و دوازده بار آیة الکرسی را بخواند

خداوند به او ثواب کسی که تورات و انجیل و زبور و قرآن و هر کتابی که خداوند بر پیامبرانش نازل کرده را بخواند می‌دهد و صدا زننده ای از عرش صدا می‌زند از نو کارت را آغاز کن که خداوند تو را آمرزیده.

نماز شب دوازدهم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی در شب دوازدهم از ماه رجب دو رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که سوره حمد را یک بار و آیات ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره را ده بار بخواند خداوند پاداش امر کنندگان به معروف و نهی کنندگان از زشتی‌ها و نیز ثواب آزادی هفتاد بنده از نوادگان اسماعیل علیه السلام را به او می‌دهد و به او هفتاد رحمت عطا می‌کند.

نماز شب سیزدهم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: هر که در شب سیزدهم ماه رجب ده رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که در رکعت اول سوره‌های حمد و عادیات را یک بار و در رکعت دوم سوره‌های حمد و تکاثر را یک بار و دیگر رکعات را به این گونه بخواند خداوند گناهان او رامی آمرزد و اگر مورد عاق (خشم) والدین هم باشد خداوند از او راضی می‌شود و

فرشتگان نکیر و منکر به او نزدیک نشده و او را نمی‌ترسانند و به سرعت برق از صراط می‌گذرد و نامه‌اش به دست راست او داده می‌شود و میزانش سنگین و در بهشت فردوس هزار شهر به او داده می‌شود.

نماز شب چهاردهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: هر که در شب چهاردهم از ماه رجب سی رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که سوره حمد را یک بار و سوره اخلاص را یک بار و آیه آخر سوره کهف را بخواند به خدایی که جانم به دست اوست اگر گناهانش بیشتر از ستاره‌های آسمان باشد از نمازش فارغ نمی‌شود مگر که پاک و پاکیزه است و مثل این که همه کتاب‌های آسمانی را خوانده باشد.

نماز شب نیمه ماه رجب

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمودند: در شب نیمه ماه رجب دوازده رکعت نماز می‌گزاری که بعد از هر دو رکعت سلام می‌دهی به این ترتیب که: در هر رکعتی سوره‌های می‌گزاری که بعد از هر دو رکعت سلام می‌دهی به این ترتیب که: در هر رکعتی سوره‌های حمد و اخلاص و فلق و ناس و آیة الکرسی و سوره قدر را ۴ بار می‌خوانی بعد تشهد

را خوانده و سلام می‌دهی و بعد از اتمام نماز یعنی بعد از سلام نماز ۴ بار می‌گویی:

اَللّٰه اَللّٰهَ رَبِّيَ لا أُشرِكُ بِهِ شَيئًا وَلا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا

و بعد هر چه دوست داری دعا می‌کنی

نمازی دیگر در شب نیمه رجب

این نماز را به روایت داوود بن سرحان از امام صادق علیه السلام می‌خوانی که فرمود:

در شب نیمه ماه رجب دوازده رکعت نماز می‌گزاری که در هر رکعتی حمد و سوره را می‌خوانی و بعد از اتمام نماز سوره‌های حمد و فلق و ناس و اخلاص و آیة الکرسی را ۴ بار می‌خوانی و بعد از آن ۴ بار می‌گویی:

سبحان اللّٰه و الحمد لله و لا اله الا اللّٰه و اللّٰه اکبر

آن گاه می‌گویی:

اَللّٰه اَللّٰهَ رَبِّيَ لا أُشرِكُ بِهِ شَيئًا ما شاء اللّٰه لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

نماز سی رکعتی در شب نیمه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی در شب نیمه ماه رجب سی رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که بعد از حمد سوره اخلاص را ده بار بخواند نمازش تمام نمی‌شود تا این که پاداش هفتاد شهید به او داده شود و در روز قیامت نور او برای اهل آن می‌درخشد هم چنان که میان مکه و مدینه و خداوند بیزاری از آتش و بیزاری از دورویی را به او عنایت کرده و عذاب قبر را از او بر می‌دارد.

نمازی دیگر در شب نیمه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب پانزدهم از ماه رجب سی رکعت نماز بگزارد به این ترتیب که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و اخلاص را ده بار بخواند خداوند او از آتش می‌رهاند و برای هر رکعتی عبادت چهل شهید را برای او می‌نویسد و برای هر آیه ای نور به او عطا می‌کند و برای او به خاطر خواندن هر بار سوره توحید دوازده شهر از مشک و عنبر می‌سازد و خداوند برای او پاداش نمازگزاران و روزه داران مرد و زن از آن ماه را می‌نویسد و اگر میان آن و سال آینده بمیرد شهید از دنیا رفته و از فتنه قبر حفظ می‌شود.

نماز صد رکعتی در شب نیمه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در ایام البیض ماه رجب روزه بگیرد یا شب‌هایش را به عبادت بگذراند و در شب نیمه آن صد رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره اخلاص را ده مرتبه بخواند و پس از اتمام این نماز هفتاد بار استغفار کند از او بدی اهل آسمان و زمین و ابلیس و سربازانش برداشته می‌شود و اگر در این ماه بمیرد در حالی می‌میرد که خداوند برای او هزار حاجت را برآورده می‌سازد که پانصد تا از حوائج آخرت و پانصد تا از حوائج دنیاست که هر حاجتی برآورده شده و قبول است و خداوند تعالی برای او در بهشت صد کاخ از زمرد می‌سازد و نعمت‌های دیگری را بر شمردند و فرمودند: تمام این‌ها برای کسی است که ایام البیض ماه رجب را روزه گرفته و شب‌هایش را به عبادت گذرانیده و این نماز را گزارده که این برای خداوند آسان است.

پنجاه رکعت نماز در روز نیمه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در روز نیمه ماه رجب به هنگام بالا آمدن روز ۵۰رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره‌های حمد و اخلاص و فلق و ناس را یک بار بخواند از گناهانش بیرون می‌آید به مانند روزی که

از مادر متولد شده و از قبرش با گواهان محشور می‌شود و با پیامبران وارد بهشت می‌شود و در قبر عذاب نمی‌شود و تنگی و تاریکی قبر از او برداشته می‌شود و در حالی از قبرش بر می‌خیزد که صورتش می‌درخشد.

سی رکعت نماز در شب شانزدهم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب شانزدهم از ماه رجب سی رکعت نماز بگزارد که بعد از حمد سوره اخلاص را ده بار بخواند نمازش تمام نمی‌شود که ثواب هفتاد شهید را به او می‌دهند و در حالی وارد روز قیامت می‌شود که نور او بر اهل آن چونان بین مکه و مدینه می‌درخشد و خداوند دوری از آتش و دوری از دورویی را به او می‌دهد و عذاب قبر را از او بر می‌دارد.

نماز شب هفدهم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هفدهم سی رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی یک بار سوره حمد و ده بار سوره اخلاص را بخواند نمازش تمام نمی‌شود که ثواب هفتاد شهید را به او می‌دهند و در حالی وارد روز قیامت می‌شود که نور او برای اهل آن چونان بین مکه و

مدینه می‌درخشد و خداوند دوری از آتش و دوری از دورویی را به او می‌دهد و عذاب قبر را از او بر می‌دارد.

نماز شب هیجدهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هیجدهم از ماه رجب دو رکعت نماز بگزارد که در آن سوره حمد را یک بار و اخلاص و فلق و ناس را ده بار بخواند وقتی که نماز تمام شود خداوند به فرشتگان می‌فرماید: اگر گناهان ایشان از گناهان باج گیرها هم بیشتر باشد با این نماز او را آمرزیدم و خداوند میان او و آتش شش خندق قرار میدهد که میان هر خندق مثل میان آسمان و زمین فاصله است.

نماز شب نوزدهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب نوزدهم ماه رجب ۴ رکعت نماز بگزارد که در آن حمد را یک بار و آیة الکرسی و سوره اخلاص را پانزده بار بخواند خداوند از ثواب به او به مانند آن چه که به موسی علیه السلام داده می‌دهد و برای او به ازای هر حرفی ثواب شهیدی است و خداوند سبحان با فرشتگان به سوی او سه مژدگانی را بر می‌انگیزاند:

اول اینکه که او را در موقف رسوا نمی‌سازد

دوم از او حساب نمی‌کشد

و سوم این که بدون حساب وارد بهشت می‌شود

و موقعی که در پیشگاه خداوند تعالی قرار گرفت خداوند تعالی به او سلام می‌رساند و به او می‌فرماید: بنده‌ام! نترس و اندوهگین مباش که من از تو راضی‌ام و بهشت برای تو مباح است

نماز شب بیستم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیستم از ماه رجب دو رکعت نماز بگزارد که در آن سوره حمد را یک بار و سوره قدر را ۵ بار بخواند خداوند ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی علیهم السلام را به او می‌دهد و هر که این نماز را بگزارد از جن و انس به او چیزی نمی‌رسد و خداوند با نظر رحمت به او نگاه می‌کند.

نماز شب بیست و یکم ماه رجب

رسول خدا فرمودند: کسی که در شب بیست و یکم از ماه رجب شش رکعت نماز بگزارد که در آن حمد را یک بار و سوره‌های کوثر و اخلاص را ده بار بخواند خداوند به

فرشتگان کرام الکاتبین دستور می‌دهد که یک سال برای او گناهی ننویسند و برای او تا این سال بگذرد حسنات بنویسند و قسم به خدایی که جانم به دست او و مرا به درستی به پیامبری برانگیخت کسی که مرا و خداوند را دوست دارد پس این نماز را بگزارد و اگر از ایستاده خواندن ناتوان باشد نشسته بخواند خداوند به خطر او به فرشتگان مباهات می‌کند و می‌فرماید من او را آمرزیدم.

نماز شب بیست و دوم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و دوم ماه رجب هشت رکعت نماز بگزارد که در آن حمد را یک بار و سوره جحد (کافرون) را هفت بار بخواند پس وقتی که نمازش تمام شد به پیامبر و آلش ده بار صلوات بفرستد و از خداوند عزوجل ده بار استغفار کند اگر این عمل را انجام دهد از دنیا بیرون نمی‌رود جز اینکه جای خود را در بهشت می‌بیند و مرگش بر اسلام و برای او پاداش هفتاد پیامبر خواهد بود.

نماز شب بیست و سوم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و سوم از رجب دو رکعت نماز بگزارد که در آن سوره

حمد را یک بار و سوره والضحی را ۵ بار بخواند خداوند برای هر حرفی و هر مرد و زن کافری درجه ای در بهشت به او می‌دهد و ثواب هفتاد حج و ثواب کسی که هزار جنازه را تشییع کرده باشد و ثواب کسی که هزار مریض را عیادت و ثواب کسی که هزار حاجت مسلمانی را برآورده سازد را به او می‌دهد.

نماز شب بیست و چهارم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و چهارم از ماه رجب ۴۰ رکعت نماز بگزارد که در آن حمد را یک بار و آیه ۲۸۵ سوره بقره و سوره اخلاص را یک بار بخواند خداوند تعالی برای او هزار حسنه نوشته و از او هزار گناه را پاک می‌کند و هزار درجه او را بالا برده و از آسمان هزار فرشته را می‌فرستد که دستهایشان را بالا برده و بر او درود می‌فرستند و خداوند تعالی سلامت در دنیا و آخرت را به او روزی می‌کند و گویا که شب قدر را درک کرده باشد.

نماز شب بیست و پنجم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و پنجم از ماه رجب بیست رکعت نماز بین نماز مغرب و عشاء بگزارد که در آن حمد یک بار و آیه ۲۸۵ سوره

بقره و سوره اخلاص را یک بار بخواند خداوند او و اهل دین و مال و دنیا و آخرتش را حفظ می‌کند و از جایش بلند نمی‌شود که او را می‌آمرزد.

نماز شب بیست و ششم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و ششم ماه رجب دوازده رکعت نماز بگزارد که در آن حمد را یک بار و سوره اخلاص را ۴۰ بار و روایتی ۴ بار بخواند فرشتگان با او مصاحفه می‌کنند و کسی که فرشتگان با او مصافحه کنند از ایستادن بر صراط و حساب و میزان ایمن است و خداوند هفتاد فرشته را به سوی او بر می‌انگیزاند که برای او طلب آمرزش می‌کنند و ثوابش را نوشته و به جای صاحب آن تهلیل می‌کنند و هر زمان که از جایش تکون بخورد می‌گویند: خداوندا ! این بنده را بیامرز تا این که صبح شود.

نماز شب بیست و هفتم ماه رجب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و هفتم از ماه رجب دوازده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره اعلی را ده مرتبه و سوره قدر را ده بار بخواند و بعد از نماز صد بار به پیامبر

صلی اللّٰه علیه و آله صلوات بفرستد و نیز هفتاد بار استغفار کند خداوند سبحان برای او ثواب فرشتگان را می‌نویسد.

نماز شب بیست و هشتم و بیست و نهم ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و هشتم از ماه رجب دوازده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی از آن سوره سوره حمد را یک بار و سوره اعلی را ده مرتبه و سوره قدر را ده بار بخواند و بعد از نماز صد بار به پیامبر صلی اللّٰه علیه و آله صلوات بفرستد و نیز هفتاد بار استغفار کند خداوند سبحان برای او ثواب فرشتگان را می‌نویسد.

نماز شب سی‌ام ماه رجب

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب سی‌ام از ماه رجب ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره اخلاص را ده بار بخواند خداوند در بهشت فردوس هفت شهر به او عطا می‌کند و در حالی از قبرش بیرون می‌آید که صورتش به مانند ماه شب چهارده است و بر صراط به مانند برق عبور می‌کند و از آتش رهایی می‌یابد و ستایش مخصوص خداوند است.

نمازهای شب‌های ماه مبارک شعبان

نماز شب اول ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّه علیه و آله فرمودند: کسی که در اولین شب از ماه شعبان صد رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره توحید را نیز یک بار بخواند پس بعد از تمام شدن نماز, سوره حمد را ۵۰ بار بخواند به خدایی که مرا به راستی به پیامبری برانگیخت, که اگر بنده ای این نماز را گزارده و روزه بگیرد, خداوند تعالی از او شر اهل آسمان و زمین و شیاطین و پادشاهان را دفع می‌کند و از او هفتاد هزار گناه کبیره رامی آمرزد و از او عذاب قبر را بر می‌دارد و فرشتگان نکیر و منکر اور را نمی‌ترسانند و در حالی از قبرش بیرون می‌آید که صورتش به مانند ماه شب چهارده است و از صراط به مانند برق عبور کرده و نامه‌اش به دست راست او داده می‌شود.

نمازی دیگر برای شب اول شعبان

رسول خدا صلی اللّه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب اول ماه شعبان دوازده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی

بعد از حمد سوره توحید را پانزده بار بخواند خدای تعالی به او پاداش دوازده هزار شهید را عنایت کرده و برای او عبادت دوازده سال را می‌نویسد و از گناهانش به مانند روزی که از مادر متولد شده بیرون می‌آید و خداوند برای هر آیه از قرآن، کاخی در بهشت به او عنایت می‌کند.

نماز شب دوم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب دوم از ماه شعبان ,۵۰ رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره‌های اخلاص و فلق و ناس را نیز یک‌بار بخواند خداوند به فرشتگان کرام الکاتبین فرمان می‌دهد که: بر بنده‌ام گناهی ننویسید تا این که یک سال بر او بگذرد و خداوند برای او بهره ای در عبادت اهل آسمان و زمین قرار می‌دهد و به خدایی که مرا به راستی به پیامبری برانگیخت، از عبادت آن شب جز بدکار یا منافق یا فاجر دوری نمی‌گزینند و فضیلت زیادی ذکر کرده اند.

نماز شب سوم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب سوم ماه شعبان دو رکعت نماز بخواند که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره توحید را ۲۵ بار بخواند خداوند

در روز قیامت برای او هشت باب بهشت را می‌گشاید و هفت باب جهنم را به روی او می‌بندد و به او هزار لباس ابریشمی و هزار تاج می‌پوشاند.

نماز شب چهارم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب چهارم ماه شعبان چهل رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و ۲۵ بار سوره توحید را بخواند خداوند برای او به ازای هر رکعتی پاداش یک میلیون سال را نوشته و برای او برای هر سوره ای, یک میلیون شهر می‌سازد و خداوند به او پاداش یک میلیون شهید را عنایت می‌کند.

نماز شب پنجم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب پنجم از شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره توحید را پانصد بار بخواند و پس از سلام بر پیامبر هفتاد بار درود (صلوات) رساند خداوند برای او هزار حاجت از حاجت‌های دنیایی و آخرتی او را برآورده می‌سازد و خداوند به تعداد ستارگان آسمان, شهر در بهشت به او عنایت می‌فرماید.

نماز شب ششم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب ششم ماه شعبان چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک‌بار و سوره توحید را ۵۰ بار بخواند, خداوند او را بر خوشبختی می‌گیرد و قبرش را گشاد می‌کند و در حالی از قبرش بیرون می‌آید که صورتش به مانند ماه است و می‌گوید: اشهد ان لا اله الا لله

و ان محمدا عبده و رسوله.

نماز شب هفتم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هفتم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در رکعت اول سوره حمد را یک بار و سوره توحید را صد بار بخواند و در رکعت دوم سوره حمد را یک بار و آیة الکرسی را صد بار بخواند, پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: مرد و زن مومنی نیست که این نماز را می‌گزارد مگر این که خداوند تعالی دعایش را اجابت کرده و حوائجش را برآورده می‌سازد و برای او هر روز پاداش شهیدی می‌نویسد و بر او گناهی نمی‌باشد.

نماز شب هشتم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هشتم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در رکعت اول سوره حمد را یک بار و آیه امن الرسول را تا آخر آن، پنج بار و سوره توحید را پانزده مرتبه بخواند و در رکعت دوم سوره حمد را یک بار و آیه آخر سوره کهف (قل انما انا بشر مثلکم) را یک بار و پانزده بار سوره توحید را بخواند، پس اگر گناهانش بیشتر از کف دریا باشد، خداوند او را جز پاکیزه از دنیا نمی‌برد، و گویا که تورات و انجیل و زبور و قرآن را خوانده باشد.

نماز شب نهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب نهم ماه شعبان چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و ده بار سوره نصر را بخواند خداوند حتما جسدش را بر آتش حرام می‌کند و خداوند به او برای هر آیه ای ثواب دوازده شهید از شهدا بدر و ثواب علما را عنایت می‌کند.

نماز شب دهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب دهم ماه شعبان، چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی

سوره حمد را یک بار و آیة الکرسی را یک بار و سوره کوثر را سه بار بخواند پس کسی که این نماز را بگزارد خداوند به فرشتگانش می‌فرماید: صد هزار حسنه برای او بنویسد و صد هزار درجه برای او بالا ببرید و صد هزار در برای او باز کنید و برای همیشه بر او نبندید و او و پدر و مادرش و همسایگانش آمرزیده می‌شوند.

نماز شب یازدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب یازدهم از ماه شعبان هشت رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره جحد (کافرون) را ده بار بخواند به خدایی که مرا به راستی به پیامبری برانگیخت این نماز را به جز مومن دارای ایمان کامل نمی‌گزارده و خداوند به او برای هر رکعتی باغی از باغ‌های

بهشت عنایت می‌کند.

نماز شب دوازدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب دوازدهم از ماه شعبان دوازده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک‌بار و سوره تکاثر را ده بار بخواند

خداوند گناهان چهل ساله او را می‌آمرزد و برای او چهل درجه بالا می‌برد و برای او چهل هزار فرشته طلب آمرزش می‌کنند و برای او ثواب کسی که شب قدر را درک کرده باشد است.

نماز شب سیزدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب سیزدهم از ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره تین را یک بار بخواند گویا که دویست برده از فرزندان حضرت اسماعیل علیه السلام را آزاد کرده باشد و از گناهانش به مانند روزی که از مادر متولد شده بیرون می‌آید و خداوند دوری از آتش را به او عنایت می‌فرماید و با محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام هم نشین می‌شود.

نماز شب چهاردهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب چهاردهم از ماه شعبان چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره والعصر را پنج بار بخواند خداوند برای او پاداش نمازگزاران از آدم تا روز قیامت را می‌نویسد و در حالی او را بر می‌انگیزد که صورتش از آفتاب و ماه درخشان‌تر است و آمرزیده می‌شود.

نماز شب پانزدهم ماه شعبان (شب ولادت امام زمان عج الله)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب پانزدهم میان مغرب و عشاء چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره اخلاص را ده بار بخواند (در روایت دیگری یازده بار) و پس از تمام شدن نماز ده بار بگوید: یا ربِ اغْفْر لَنا و نیز ده بار بگوید: یا ربِ اْرَحْمَنا و ده بار بگوید: یا ربِّ تبْ عَلْیَنا و بیست و یک بار سوره اخلاص را بخواند و آنگاه ده بار بگوید:

سُبَحاَن اَّلِذي یْحِیي اْلَمْوَتی و یِمیثُ اْلَأْحَیاَء و هَو علی كلِّ شيْ ء قِدیر

خداوند تعالی (دعای) او را مستجاب و حوائج او را در دنیا و آخرت برآورده می‌سازد و نامه‌اش را به دست راست او می‌دهد و تا سال آینده در نگهبانی خداوند تعالی است

نمازی دیگر در شب نیمه شعبان جهت دیدن پیامبر در خواب

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب نیمه شعبان با بهترین شکلی خود را پاکیزه نموده و دو

لباس تمیز بپوشد آن گاه به سوی مصلایش آمده و نماز عشاء را بخواند آن گاه دو رکعت نماز بگزارد که در رکعت اول بعد از حمد سه آیه اول سوره بقره, آیة الکرسی و سه آیه اخر سوره بقره (آمن الرسول) را بخواند و در رکعت دوم سوره حمد و بعد سوره ناس را هفت بار و فلق را هفت بار و اخلاص را نیز هفت بار بخواند, آنگاه سلام داده و بعد از آن چهار رکعت نماز بگزارد که در رکعت اول سوره یس و در رکعت دوم سوره دخان و در رکعت سوم سوره سجده و در رکعت چهارم سوره ملک را بخواند. (البته بعد از سوره حمد و هنگام قرائت آیه سجده به سجده رفته و دوباره بلند شود و نماز را ادامه دهد) آن گاه بعد از آن صد رکعت بگزارد که در هر رکعتی سوره اخلاص را ده بار و الحمد لله را یک بار بخواند خداوند برای او, سه حاجت را برآورده می‌سازد یا در دنیا یا در آخرت آنگاه اگر بخواهد که مرا در این شب ببیند, می‌بیند.

نماز شب شانزدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شانزدهم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی را یک بار و سوره اخلاص را پانزده بار

بخواند پس خداوند تعالی به من فرمود: کسی که دو رکعت نماز را بگزارد به مانند آن چه را که به تو پیامبریت دادم به او می‌دهم و در بهشت برای او هزار کاخ بنا می‌کند.

نماز شب هفدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هفدهم ماه شعبان، دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و اخلاص را هفتاد و یک بار بخواند پس وقتی که نمازش تمام شد هفتاد بار استغفار گوید از جایش بلند نمی‌شود تا این که خداوند او را آمرزیده و بر او گناهی نمی‌نویسد.

نماز شب هجدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب هجدهم ماه شعبان ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و اخلاص را ۵ بار بخواند خداوند هر حاجتی را که در آن شب می‌خواهد می‌دهد و اگر او را بدبخت آفریده باشد پس خوشبخت قرار می‌دهد و اگر در همین سال بمیرد شهید از دنیا می‌رود.

نماز شب نوزدهم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب نوزدهم از ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره ملک را ۵ بار بخواند خداوند گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد و نمازهایی که بعد از آن می‌خواند را می‌پذیرد و اگر پدر و مادرش در آتش باشد ایشان را از آتش بیرون می‌آورد.

نماز شب بیستم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیستم ماه شعبان چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره نصر را ۱۵ بار بخواند به خدایی که مرا بدرستی به پیامبری برانگیخت از دنیا نمی‌رود مگر این که در خواب جای خود را در بهشت دیده و با فرشتگان مقرب محشور می‌شود.

نماز شب بیست و یکم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و یکم از ماه شعبان هشت رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره‌های حمد و اخلاص و فلق و ناس را بخواند خداوند برای او به تعداد ستارگان آسمان حسنه نوشته و به

تعداد آن درجات او را بالا میبرد و به تعداد آن بدی‌های او را می‌زداید.

نماز شب بیست و دوم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و دوم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره‌های حمد و جحد (کافرون) را یک بار و اخلاص را ۱۵ بار بخواند خداوند تعالی نام او را در نام‌های راستگویان می‌نویسد و در روز قیامت با گروه مرسلین می‌آید در حالی که او در پوشش خداوند تعالی است.

نماز شب بیست و سوم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و سوم شعبان سی رکعت نماز بگزارد که در آن سوره‌های حمد و زلزال را یک بار بخواند خداوند تعالی غل و غش را از دل او او می‌زداید و از کسانی است که خداوند سینه‌اش را برای اسلام گشوده و او را در حالی بر می‌انگیزد که صورتش به مانند ماه شب چهارده است.

نماز شب بیست و چهارم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و چهارم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره نصر را ده بار بخواند خداوند تعالی با آزادی او از جهنم رهایی از عذاب و عذاب قبر و حساب کوتاه و دیدار آدم و نوح و پیامبران و شفاعت، اکرامش می‌کند.

نماز شب بیست و پنجم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و پنجم ماه شعبان ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد و تکاثر را یک بار بخواند خداوند تعالی به او پاداش آمران به معروف و نهی کنندگان از منکر و ثواب هفتاد پیامبر عنایت می‌کند.

نماز شب بیست و ششم ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و ششم از ماه شعبان ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و آیه آمن الرسول را ده بار بخواند خداوند تعالی او را از آفت‌های دنیا و آخرت سلامت می‌دارد و در روز قیامت خداوند تعالی شش نور به او عنایت می‌فرماید.

نماز شب بیست و هفتم ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و هفتم ماه شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و (سبح اسم ربک الاعلی) را ده بار بخواند خداوند برای او یک میلیون حسنه نوشته و یک میلیون بدی را از او دزدیده و یک میلیون درجه او را بالا می‌برد و او را با تاجی از نور می‌آراید.

نماز شب بیست و هشتم ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و هشتم ماه شعبان چهار رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد و اخلاص و فلق و ناس را یک بار بخواند خداوند تعالی او را در حالی از قبر بر می‌انگیزاند که صورتش به مانند شب چهارده است و خداوند هراس‌های روز قیامت را از او دفع می‌کند.

نماز شب بیست و نهم ماه شعبان

رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله فرمودند: کسی که در شب بیست و نهم ماه شعبان ده رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی سوره حمد را یک بار و سوره‌های تکاثر و فلق و ناس

و اخلاص را ده مرتبه بخواند خداوند تعالی پاداش کوشندگان به او داده و میزانش سنگین و به او در حساب تخفیف داده می‌شود و از صراط به سرعت برق می‌گذرد.

نماز شب سی‌ام ماه شعبان

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در شب سی‌ام شعبان دو رکعت نماز بگزارد که در هر رکعتی بعد از حمد سوره اعلی را ده بار بخواند پس از اتمام نیز بر پیامبر صد بار درود برساند پس به خدای که مرا به راستی به پیامبری برانگیخت خداوند برای او یک میلیون شهر در بهشت جاودان بالا می‌برد و اگر اهل آسمان‌ها و زمین برای شمارش پاداش او گرد آیند توانایی آن را نداشته و خداوند برای او هزار حاجت را برآورده می‌سازد.

نماز در هر پنج شنبه از ماه شعبان: دو رکعت می‌باشد در هر رکعت بعد از حمد، صد مرتبه سوره توحید خوانده می‌شود و نمازگزار باید بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد.

نمازهای شب‌های ماه مبارك رمضان

شب اوّل (۴ رکعت) هر رکعت بعد از سوره حمد ۱۵ مرتبه سوره توحید.

شب دوم (۴ رکعت) در هر رکعت بعد از سوره حمد ۲۰ مرتبه سوره إنَّا أنزلناه.

شب سوم (۱۰ رکعت) در هر رکعت بعد از سوره حمد ۵۰ مرتبه سوره توحید.

شب چهارم (۸ رکعت) در هر رکعت بعد از سوره حمد ۲۰ مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب پنجم (۲ رکعت) در هر رکعت، سوره حمد و ۵۰ مرتبه سوره توحید; بعد از سلامِ نماز، ۱۰۰ مرتبه بگوید: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد.

شب ششم (۴ رکعت) و در هر رکعت سوره حمد و سوره ملك.

شب هفتم (۴ رکعت) در هر رکعت سوره حمد و ۱۳ مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب هشتم (۲ رکعت) در هر رکعت سوره حمد و ۱۰مرتبه سوره توحید و پس از سلام نماز، ۱۰۰۰ مرتبه بگوید: سبحان اللّه.

شب نهم (۶ رکعت) میان نماز مغرب و عشا; در هر رکعت سوره حمد و ۷ مرتبه آیة الکرسی و پس از اتمام نماز، ۵۰ مرتبه بگوید: اَللّهمّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد.

شب دهم (۲۰ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۳۰ مرتبه سوره توحید.

شب یازدهم (۲ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۲۰ مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم (۸ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و۳۰ مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب سیزدهم (۴ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۲۵ مرتبه سوره توحید.

شب چهاردهم (۶ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۳۰ مرتبه سوره إذا زُلزِلَت.

شب پانزدهم (۴ رکعت) در دو رکعت اوّل بعد از سوره حمد، ۱۰۰ مرتبه سوره توحید، و در دو رکعت دیگر، بعد از سوره حمد، ۵۰ مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم (۱۲ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۱۲ مرتبه سوره تکاثر.

شب هفدهم (۲ رکعت) در رکعت اوّل، سوره حمد و هر سوره ای که خواست بخواند و در رکعت دوم، سوره حمد و ۱۰۰ مرتبه سوره توحید و بعد از سلام نیز ۱۰۰مرتبه بگوید: لا إلهَ اِلاَّ اللّهُ.

شب هیجدهم (۴ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۲۵ مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم (۵۰ رکعت) با سوره حمد، و ۵۰ مرتبه سوره إذا زلزلت.

ظاهراً مراد آن است که در هر رکعت یك مرتبه این سوره را بخواند.

شبهای بیستم تا بیست و چهارم: در هر یك از این شب‌ها، (۸ رکعت) بخواند که پس از حمد، هر سوره ای خواست می خواند.

شب بیست وپنجم (۸ رکعت) در هر رکعت سوره حمد و۱۰ مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست وششم (۸ رکعت) در هر رکعت سوره حمد و۱۰۰ مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هفتم (۴ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و سوره ملك را بخواند و اگر نتوانست، ۲۵ مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هشتم (۶ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۱۰۰ مرتبه آیة الکرسی، ۱۰۰ مرتبه سوره توحید و ۱۰۰ مرتبه سوره کوثر را بخواند و پس از پایان نماز، ۱۰۰ مرتبه صلوات بفرستد.

مرحوم حاج شیخ عباس قمی می نویسد: مطابق آن‌چه که من یافتم به جای صد مرتبه، ده مرتبه آمده است (که همین مناسب‌تر به نظر می‌رسد).

شب بیست و نهم (۲ رکعت) در هر رکعت سوره حمد، و ۲۰ مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب سی‌ام (۱۲ رکعت) در هر رکعت سوره حمد و ۲۰ مرتبه سوره توحید رابخواند و پس از پایان نماز ۱۰۰ مرتبه صلوات بفرستد.

یادآوری: در هر دو رکعت نمازها به یك سلام است.

نماز شب اول

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: کسی که این نماز را بخواند، خدای تعالی عطا کند به او ثواب راستگویان و شهداء و تمام گناهان او را بیامرزد و روز قیامت از رستگاران باشد.

نماز شب دوم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: خدای تعالی تمام گناهان او را می‌آمرزد و رزقش وسیع میشود و کفایت کرده می‌شود کار سالش.

نماز شب سوم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس این نماز را بخواند، ندا کرده می‌شود در قیامت به این که او آزاد شده‌ی خداست از آتش.

نماز شب چهارم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: کسی که این نماز را بخواند، بلند می‌گردد عمل او در این شب به عمل هفت پیغمبر از کسانی که رسانیده اند رسالات پروردگار متعال را.

نماز شب پنجم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: کسی که این نماز را بخواند، روز قیامت با من وارد بهشت می‌شود.

نماز شب ششم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: کسی که این نماز را بخواند، مثل آن است که مصادف با شب قدر شده باشد.

نماز شب هفتم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: خداوند بنا کند از برای او در بهشت عدن قصری از طلا، و در امان خدا باشد تا ماه مبارک رمضان مثل همین ماه (یعنی سال آینده).

نماز شب هشتم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس که این نماز را بخواند، هشت در بهشت به روی او باز می‌شود از هر دری که می‌خواهد داخل شود.

نماز شب نهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: ملائکه عمل او را بالا می‌برند، مثل عمل راستگویان و شهداء و صالحین.

نماز شب دهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: خدای تعالی رزق او را توسعه می‌دهد و از رستگاران می‌باشد.

نماز شب یازدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: کسی که این نماز را بخواند، در آن روز گناه نمی‌کند، اگر چه شیطان کوشش خود را بکند.

نماز شب دوازدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: خدای تعالی به او ثواب شکر کنندگان را عطا کند و روز قیامت از رستگاران می‌باشد.

نماز شب سیزدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: عبور کند بر صراط مثل برق جهنده.

نماز شب چهاردهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، خدای تعالی آسان گرداند برای او جان کندن را و سؤال منکر و نکیرا.

نماز شب پانزدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، عطا کرده می‌شود به او چیزی را که نمی‌داند او را مگر خدا.

نماز دیگر از شب پانزدهم

امام صادق (ع) فرماید، امیرالمومنین (ع) فرمود: خداوند صد فرشته می‌فرستد سی نفر از آن‌ها در خواب به او مژده بهشت می‌دهند و سی فرشته از آتش جهنم ایمن می‌دارند و سی فرشته او را از گناه نگه می‌دارند و ده فرشته کید و مکر کیدکنندگان را بر خودشان بر می‌گردانند.

نماز شب شانزدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هرکس بخواند، از قبر خارج می‌شود در حالی که خوشحال است ندا می‌کند به شهادت "اَنْ لا اِلهَ اِلا اللّٰه" تا این که وارد قیامت شود پس امر می‌شود او را به بهشت برند.

نماز شب هفدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هرکس بخواند خداوند به او ثواب هزار هزار حج و هزار جهاد عطا می‌کند.

نماز شب هجدهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، بشارت می‌دهد او را ملک الموت به این که خدای تعالی راضی است.

نماز شب نوزدهم

حضرت علی (ع) فرمود: هرکس بخواند ملاقات می‌کند خدا را مثل کسی که صد حج و صد عمره به جا آورده باشد و سایر اعمال او را ایضاً قبول می‌کند.

نماز شب بیستم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، می‌آمرزد خدا گناه گذشته و آینده‌اش را.

نماز شب بیست و یکم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: گشوده می‌شود از برای او درهای آسمان.

نماز شب بیست و دوم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: داخل بهشت شود از هر دری که بخواهد.

نماز شب بیست و سوم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: گشوده شود از برای او درهای آسمان.

نماز شب بیست و چهارم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، مثل کسی است که حج و عمره نموده است.

نماز شب بیست و پنجم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، نوشته می‌شود از برای او ثواب عابدین.

نماز شب بیست و ششم

ثواب: مثل شب بیست و یکم است.

نماز شب بیست و هفتم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، خدا گناهان او و پدر و مادرش را می‌آمرزد.

نماز شب بیست و هشتم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: خدا گناه او را می‌آمرزد.

نماز شب بیست و نهم

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: هر کس بخواند، از مرحومین حساب شده و نامه ی عمل او را به اعلی علّییّن می‌برند.

نماز شب سی ام

ثواب: حضرت علی (ع) فرمود: ختم می‌کند خدای تعالی از برای وی به رحمت.

علم غیب با اسماء الحسنی

آورده‌اند اگر کسی در مجلسی ۱۲۰۰۰ مرتبه بگوید (یا هو یا اللّٰه) جن و انس و حوش و طیور با او انس گیرند و در صحرا مطیع او گردند و جمله مخلوقات و خواص اشیاء و علوم مخفیات بر وی مکشوف گردند.

هر که خواهد صاحب صدق و یقین گردد و از عالم غیب انواع فتوحات ظاهری و باطنی متداتر به وی نازل گردد و هر روز بعد از فراغ فرایض صبح ۱۰۰۰ بار این اسماء را بخواند. (یا هو یا اللّٰه)

هر که نیمه شب با طهارت کامل رو به آسمان کند و ۹۹ بار این اسم مبارک (یا هو) را بگوید دعا مستجاب گردد و چشمه‌های معرفت از دل وی سر برزند و از علوم لدنی بانصیب گردد.

هر که در روز ۱۰۰ مرتبه بگوید (هو اللّٰه الذی لااله الا هو) حق تعالی او را از اهل یقین می‌کند و مقام اهل تحقیق و درجات اهل توحید برسد و آنچه خواهد بر او کشف شود.

برای سالکان که بهتر است که دو اسم (الَوْاحد الاْحَدَ) را بخوانند و ورد زبانشان سازند که دلشان به اسرار الهی و اسرار توحید پرُ شود و در شب خوانده شود.

هر کسی که بعد از غسل صد نوبت نام مقدس (مهیَمْن) گوید بر باطن‌ها مشرف گردد.

هر که به عدد تکسیر خواند اسم مقدس (یا خبیر) را تا ۲۱ روز از شّر نفس و حیله حسودان و مکر خصمان محفوظ ماند. و دانا شود و از ضمایر و اندیشه ای که در خاطر خلایق باشد و از باطن اشیاء و غیره واقف گردد. و عدد تکسیر این اسم ۲۴۳۶ عدد است و عدد تکسیر مع صدر مؤخر ۴۸۴۲ می‌باشد.

برای برخوردار شدن از علم اشراقی (علمی که اکتسابی نیست) در هر روز ۱۵۰ مرتبه (یا علیم) خوانده شود.

برای باز شدن دریچه ای از حکمت به عالم قلب و دل، بعد از نیمه شب ۸۷ مرتبه ذکر (یا حکیم) گفته شود.

هر که سالک را قبض بود و فتح نشود در ریاضت و طالب مراتب بالاتر گردد به تکرار این اسم مبارک (المجید) مداومت کند ابواب سیر و سلوک بر وی گشوده گردد.

(حکَمَ) هر که در نیمه شب چندان اسم مبارک بگوید که از خود برود باری تعالی باطن او را محرم اسرار خود گرداند و دری از عالم غیب بر دل او گشاید و اگر مرتب به آن ورد قیام نماید صفای باطن و ظاهر زیاده از آن شود که بود.

برای آگاه شدن از امور پنهانی در هر شبانه روز ۷۰ مرتبه (یا بیشتر) ذکر یا شهید خوانده شود.

هر که را فرزند باشد و فتوح عالم غیب می‌خواهد و به هیچ جا گمان ندارد به مداومت این اسم بعد از هر نماز جمعه قیام کند تا چهل جمعه چون اربعین تمام شد، مقصود حاصل آید.

جهت پی بردن به ضمائر و معانی موجود در قلب اشخاص، مداومت شود بر ذکر (یا باطن) به تعداد ۶۲ مرتبه.

برای راه یافتن به علوم غریبه، روز شنبه که متعلق به این امر است، به نیت این عمل، غسل انجام داده و دو رکعت نماز، مثل نماز صبح خوانده و سپس هفتاد هزار مرتبه بدون

توقف و حرف زدن در بین ذکر گفتن بگوید؛ (یا بدیع)، ذکر سپس به تعداد ۷۰۰ عدد حرف (ز) را روی کاغذ سفیدی نوشته و هنگام غروب آفتاب کاغذ را در قبرستان زیر خاک مدفون سازد و در حین مدفون کردن کاغذ، ۷۰ مرتبه بگوید: یا مبُدعِ یا علَامُّ. توجه شود که هنگام دفن کاغذ، کسی نباید در موقع گرفتن ذکر یا بدیع عامل را ببیند اگر در حالات عامل، تغییری غیر عادی پیش آید، نباید بترسد. زنان، بدون اذن شوهران خود، اجازه این کار را ندارند و توفیق نمی‌یابند.

هر که مداومت کند به ذکر این اسماء (القْادرِ، المْقُتْدَرِ، القْوَیُ، القْائمِ) به عدد کبیر چهل روز پدید آید او را قوت و قدرت و توانائی در نفس که بدان غالب آید بر هر مردی سالک و سریّ عجیب در خواص این اسماء است و شرح آن در وصف نیاید و صاحب این دعوت این اسماء از مکاشفات عالم غیب بر اسرار این اسماء واقف گردد. و دعوت این اسم ۱۱۶ روز است به عدد اسم و اما به عدد کبیر باید خواند و هر روز یک بار و در یک محل خواند و میان طلوع صبح صادق و برآمدن آفتاب اولی است خواند این اسم.

به جهت ظاهر شدن امری پنهان و حاصل شدن کشفیات در هر روز ۱۱۰۶ مرتبه ذکر (یا ظاهر) گفته شود.

هر که این اسماء را مداومت کند بر دعوت این نامها ۷۰ روز به شرط مذکور در شبانه (الَاوَلُّ، الْاخرِ، الظّاهرِ، الباطنِ) روزی به عدد تکسیر بخواند ۱۵۴۸۴ عدد است بر او ظاهر شود اسرار اهل عالم و مکشوف گردد آنچه علم ظاهر و باطن است بر صاحب دعوت و این اسم خواص ظاهر و باطن اشیاء را بدانند و بر ظاهر و باطن هر موجودی بینا و توانا گردد و باید در این کار مداومت دارد.

جهت صفای نفس و محو رذائل و آراستن آن به فضائل اخلاق، و صفای باطنی و جلای قلب به جایی رسد که ضمیر مردم بر روی منکشف گردد. بعد از ساعت ۱۲ نیمه شب، دو رکعت نماز، زیر آسمان با سر برهنه خوانده سپس ۱۰۰ مرتبه ذکر (یا حق) در حالت ایستاده خوانده شود.

هر که شب سوره نور را ۷ بار بخواند را تکرار کند به عدد کبیر اسم مبارک (یا نور) نوری در باطن او ظاهر و می‌شود و اگر مداومت کند آن نور در ترقیّ باشد و اگر میسّر نشود البته هفت جمعه پیوسته مداومت کند و اگر در روزها به این اسم مداومت کند در ایام مذکور و شبها به عدد کبیر

تکرار کند نوری در باطن او پیدا کند و دل او را از نور الهی روشن گردد و از باطن او شعله‌های نور بر افروزد.

هر که ۱۸ شبانه روز روزی ۸۷۹۳ بار اسم مبارک (یا فتاح) را بخواند که سه عدد تکسیر است او را فتحی واقع شود که هرگز قبض و بسط نبیند و در باطن او را از عالم غیب فتوح منواتر رسد و چنان صفای باطنی یابد که مطلق روی از دنیا بتابد اما باید که قرائت این اسم باز نماند و بعد از این دولت هر روز پانصد نوبت کمتر نگوید.

کسی که بخواهد طالب حال و اخلاص شود به این اسم مبارک (یا واجد) مداومت کند بعد از نماز بامداد ۱۵۰ یا واجد بگوید آن حال و ذوق عاشقان و درویشان بر ایشان کشف می‌شود. اگر بعد از نماز به این عدد قیام کند اولی واضح بود و اگر در حین طعام خوردن هر لقمه یک بار این اسم مبارک (یا واجد) را بگوید و آن طعام را بخورد. آن طعام در درون او نورانی شود و اثر او زود بر او ظاهر شود.

هر که ۱۲۰ روز دعوت این اسم مبارک (یا کبَیر) را کند به شرایطی که در اسم یا (رحیم) گفته شده و در شبانه روز ۱۴۶۶ نوبت بخواند بحضور دل و خلوت اصل و اربعین آخر در خلوت نشیند و بی ضرورت بیرون نیاید و ترک حیوانات

کند و حلال خورد آشکار گردد بر او ارواح انبیاء و اولیاء و مسلمین و ملائکه با او انس گیرند و بیشتر در شب با او باشند اسرار عالم ارواح و ملکوت و عجائب عالم کبیر با او گویند و مسخر و صاحب دعوت گردد و قلوب اکابر و قضات و امرا و وزرا و ملکوک و سلاطین و رعایا و خلایق طالب دیدار و صحبت او گردند و او را بود بزرگی و در اربعین باید که شب و روز از تکرار غافل نشود و کمتر از ۷۰۰۰۰ بار نخواند و بسازد خاتمی از نقره خالص در ساعت سعد و نظرات خوب چون تثلیث و تسدیس و شرف سعدین و نقش کند حروف اسم را بر آن خاتم به این طریق اما باید که چون خاتم تمام شود روز یکشنبه یا دوشنبه یا پنجشنبه پیش از صبح غسل کند در آب روان یا در خانه خلوت و شکر وضو بگذارد و استغفار گوید و و به (یا کبیر یا کبیر) درود فرستد آنگاه خاتم در انگشت کند چون ابتدای دعوت کند باید اول با تعظیم و حضور دل بگوید بگوید و چند بار درود فرستد و در اول و یا کبیر اکَبْرِنی خاتم نگاه کند و معنی اسم در دل گذارند. و در آخر هر مجلس آخر هر دعا درود فرستادن سبب اجابت دعا است.

هر که در خلوت تا نیمه شب چندان (یا ماجد) بگوید از حس طبیعی بیرون رود و بیهوش گردد و در آن حالت نوری

در دل او افزون آید که از برتو آن نور باطن او روشن شود و در میان خلایق سر افراز گردد.

اگر در این دعوت به صدق و اعتقاد بود و جهت تسخیر خلایق و برای رضای خدا خواند به درجه ولایت رسد و صفای باطن وی را روی نماید و بر او منکشف گردد علوم غریبه و علم لدنیّ و حالات عجیب و غریب که عدد آن ۴۰۹ می‌شود یازده برابر آن ۴۴۹۹ می‌شود و اسم مقدس (یا والی) را بخواند.

هر که مداومت کند به دعوت این اسم مبارک (یا فصَل) را ۱۲۰ روز در هر شبانه روز ۱۷۰۰۰ بار، باطن او مصفا گردد و موصوف گردد و به صفات ملائکه اما باید اکثر اوقات معده او خالی باشد تا روح قوتّ گیرد و قابلیتّ رویت ملائکه و سیر و ملکوت اعلی حاصل آید.

هر که مداومت کند به دعوت این دو اسم مقدس (یا سَبوُّح یا قدُوُّس) به عدد تکسیر ۲۴۷ روز میسّر گردد او را ک سیر کند در ملکوت و مکشوف گردد بر وی علامات سماوی و روشن شود بر وی تسبیح و تقدیس ایشان در این دعوت شرایط کم خوردن کم خوابیدن و کم حرف زدن را باید کرد و

هر روز غسل باید داشت و دوری از زنان و اکثر اوقات در لب آب روان باشد. که رزق او از غیب می‌آید.

هر که مداومت کند به این اسم مقدس (یا دیَاّن) مدت ۷۰ روز هر شبانه روزی ۵۰۰۰ بار چون مدت دعوت به اتمام رسد آن مقدار که تواند بخواند یعنی ترک نکند که احتمال رجعت دارد و از آن مقصود باز ماند چون ختم به اتمام رسداین اسم خواص بسیار دهد و عجایب بسیار ببیند و در حین دعوت امرهای غریبه بر صاحب دعوت کشف شود و صفای باطن واقع شود. از دعوت این اسم یکی آن است که در نماز دل او به غیر خدا به کسی نپردازد و از ملائکه و رجال الغیب و ارواح اولیاء بهره مند گردد. و باید در جای خلوت باشد و از اجتناب از خلق و الکل و شرب حلال تا زود اثر کند.

این دو اسم مقدس (یا حنَاّن یا منَاّن) خواص بسیار دارد هر که مداومت کند به دعوت این دو اسم به مدت ۱۰۸ روز هر شبانه روزی ۲۰۰۰۰ بار در این ایام بلکه پیش از این چهار روز ترک طعام الوان کند بلکه خوی حیوانی و معده را خالی دارد و پرهیز کامل کند در این دعوت علامتی خواهد بود و بزودی ظاهر می‌شود بر او اگر پیش از دعوت پرهیز کرده و از خلق اجتناب کرده وی را هیچ ترحّم نخواهد بود و علامت

اول آن است که چون از مدت دعوت او ۸۰ روز درگذرد حاضر وقت باشد که مردی گاه گاه پیش وی آید و انواع سخنان گوید اما بیشتر سخنان وی از جهت امور دنیا باشد و نفع این جهانی و این عالم فانی اعتبار ندارد و دعوت برای این عالم فانی نکند و مراد او عالم معنی باشد و با آن شخص سخن گوید اما به ادب باشد و در نظر او گستاخی نکند و هر چه پرسد جواب گوید و جرأت ننماید به سؤال بسیار که او یکی از رجال الغیب است و از جمله مقربان چون حرمت نگاه دارد وادب رعایت کند او باوی بسی تلطّف و مهربانی کند و است و خواص آن آن است که بر خاک دست زند زرَ گردد او را انواع علوم عجیب و غریب به وی آموزد که آن علم جهت عالم باقی خواهد آموخت بلکه تعظیم باطنی نماید او متوجه دل وی خواهد بود هیچ شک نیاورد که وی مطّلع گردد وغرض از این آنکه به این علامات آن شخص را بشناسد و بداند که دعوت قبول است. بعد از آنکه آن شخص علوم غریبه عجیبه به وی آموخت اسرار بر دل صاحب دعوت ریزد و بگشاید بر دل وی آنچه در فهم و اندیشه نیامده باشد. و به دولت دو جهانی مشرفّ گردد و دیده دل او را بگشاید.

اذکار مهم و پر فضیلت

۱۰۰ بار: (اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد) براي هر مرتبه صلوات صد حسنه نوشته شود.

۱۰۰ بار: (صلَّی اللَّه علی محمّد و اَهْل بیتِهِ) براي هر مرتبه هزار حسنه نوشته شود.

۳۶۰ مرتبه: (به تعداد رگهاي بدن). (الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال)

۷۰ مرتبه: (استغفر اللّٰه ربی و اتوب الیه): هفتاد هزار گناه از درگاه خدا بخشیده می‌شود.

۱۰۰ بار: (لا اله الا اللّٰه) (عبادت) او در آن روز از همه والاتر است، مگر از کسی که زیادتر از او (این ذکر شریف را) بگوید.

۱۰۰ بار: (الحمد لله)، (سبحان اللّٰه): باقیات الصالحات، (اللّٰه اکبر صد مرتبه پیش از طلوع وغروب آفتاب): ثواب آزاد کردن صد برده.

۱۰۰ بار: (لا اله الا اللّٰه الملک الحق المبین) و اگر صد مرتبه نتوانستی سی بار بگو: خداي مقتدر و قاهر از فقر و تنگدستیش در امان دارد، و از وحشت قبر نجاتش میدهد،

و بی‌نیازش می‌کند و در روز قیامت به درب بهشت می‌کوبد تا داخل آن شود.

۱۰ مرتبه: اشهد ان لا اله الا اللّٰه وحده لا شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبةً و لا ولدا: خداوند براي او چهل و پنج میلیون حسنه بدهد و به همین مقدار از گناهان او را ببخشاید و به همین درجه او را بالا برد و در مرتبه کسی است که قرآن را دوازده مرتبه ختم کرده باشد، و خداوند در بهشت خانه‌اي براي او مهیّا سازد در آن روز براي او پناه گاهی محکم در برابر سلطان و شیطان باشد، و هیچ گناه کبیره‌اي پیرامون او را فرا نگیرد...

هر که بگوید: (اشهد ان لا اله الا اللّٰه وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله): خداوند براي او هزار هزار حسنه بنویسد.

۱۰۰ بار: (لا حول و لا قوة الا بالله) خداوند هفتاد نوع بلا را از او دور می‌سازد که ناچیزترین آن‌ها، غم و اندوه است.

۳۶۰ مرتبه: (سبحان اللّٰه والحمد لله و لا اله الا اللّٰه و اللّٰه اکبر) در روز قیامت این اذکار به همراه فرشتگان از پیش رو و پشت سر (گوینده خود) خواهند و در برابر آتش جهنم

سپری باشد. در بهشت برای تو درخت‌هایی با انواع میوه‌ها کاشته می‌شود، و اینها همان باقیات صالحات است.

۴۰۰ مرتبه: (استغفر اللّٰه الذي لا اله الا هو الحی القیوم)،(الرحمن الرحیم)،(بدیع السماوات و الارض)،(من جمیع ظلمی و جرمی واسرافی علی نفسی و اتوب الیه) خداوند علم و مال فراوان به او روزی می کند.

۲۵ مرتبه: (اللهم اغفر للمومنین و المومنات و المسلمین و المسلمات): خداوند به عدد هر مؤمنی از مؤمنین گذشته و آینده تا روز قیامت، در نامه اعمالش حسنه می‌نویسد و بر درجاتش در بهشت می‌افزاید.

۱۵مرتبه: (لا اله الا اللّٰه حقا حقا، لا اله الا اللّٰه ایمانا و تصدیقا، لا اله الا اللّٰه عبودیهً ورقا): رحمت خداوند به او رو خواهد کرد تا وارد بهشت شود.

۷ مرتبه: (الحمد لله علی کل نعمهً کانت او هی کائنهً. ۷ مرتبه: اسئل اللّٰه الجنهً و اعوذ بالله من النار).

گفتن ذکر (سبحان اللَّه و بحمده، سبحان اللَّه العظیم و بحمده): خداوند سه هزار حسنه در نامه اعمال او ثبت می‌فرماید، سه هزار درجه او را بالا می‌برد، و پرندهاي از این

ذکر در بهشت براي او می‌آفریند که خدا را تسبیح کند و ثواب آن به گوینده ذکر برسد.

هر کس در عرض سال هر روز یک بار این دعا را بخواند نمیرد تا جاي خود را در بهشت ببیند: (سبحان القائم الدائم سبحان الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد سبحان الحی القیوم سبحان اللّه و بحمده سبحان الحی الذي لا یموت سبحان الملک القدوس سبحان رب الملائکه و الروحضرت سبحان العلی الاعلی سبحانه و تعالی)

۱۰۰ مرتبه: (هو اللّٰه الذی لااله الا هو) حق تعالی او را از اهل یقین می‌کند و مقام اهل تحقیق و درجات اهل توحید برسد و آنچه خواهد بر او کشف شود.

هر روز صد بار بگوید الرحیم، بر خلق خدا مشفق و مهربان گردد یا مبسوطه ۵۴۵ آن بگوید اثر وي قوي‌تر باشد.

بعد از زوال ۱۷۰ مرتبه القدوس بگوید بعدد مکتوبه، یا ۳۴۹ مرتبه به عدد حروف مبسوطه آن، دل وي پاك شود و صفاء تام حاصل شود.

کسی که ۱۲۵ مرتبه المهیمن بگوید، قلب او صفا یابد و بر اسرار و حقایق مطالب اطلاع پیدا نماید.

کسی که زیاد بگوید الغفور، وسواس از وي برطرف می‌گردد گفته اند هر که هر روز ۱۲۸۶ مرتبه به عدد مکتوبه آن یا ۱۳۵۵ مرتبه به عدد مبسوطه. آن این اسم شریف را بگوید ظلمت و تاریکی از دل او زایل گردد و روشنی و صفا در باطن او پیدا شود.

القریب کسی که زیاد بگوید القریب از بدي ایمن می‌گردد.

النور کسی که ۱۰۰۰ مرتبه بگوید خداوند به ظاهر و باطن او نوري افاضه می‌فرماید.

الهادي کسی که زیاد بگوید، خداوند به او معرفت عنایت فرماید.

کسی که ۱۰۰۰مرتبه بگوید الصبور، خدا به او الهام می‌نماید صبر بر سختیها و بلیات را

الخافض کسی که ۷۰ مرتبه بگوید، خدا او را از شر ظالمین حفظ می‌نماید.

کسی که ۹۹۸ مرتبه بگوید الحفیظ از هر خوف و هراسی ایمن می‌گردد ولو در موضع خطرناك برود، و این اسم مبارك امان است از غرق شدن، و گوینده او همیشه محفوظ است و دعاي او زود اجابت می‌گردد.

الحليم نوشتن و شستن این اسم و آب آن را به زراعت پاشیدن موجب نمو است، و براي فرو نشستن خشم و وقوف بر اسرار غیب و خاموش شدن آتش خشم و نادانی و پیدا شدن آرام در دل و حفظ از بلیات، این اسم شریف را مداومت نموده روزي ۱۰۰ بار بخواند، عدد مکتوبه‌اش ۸۸ است.

الحسیب کسی که هفت هفته هر روز ۷۰ مرتبه حسبی اللّٰه الحسیب بگوید و ابتدا از روز پنجشنبه نماید، کفایت مهم او شود و نجات یابد از چیزي که از آن می‌ترسد و ایضا گفته اند اگر خواهد عمل قوي شود هر صبح و شام بعدد مکتوبه این اسم که ۸۰ است قرائت کند.

الوکیل کسی که این اسم را ورد خود سازد از غرق شدن و سوختن در امان باشد و گفته اند در تحصیل مرادات و حاجات و کفایت مهمات اثر عظیم دارد، عدد مکتوبه‌اش ۷۶ است عدد مبسوطه آن ۱۹۶ است به عدد مبسوطه وي که ۱۴۰ است به همان طریق مداومت نماید.

الرقیب مداومت بر این اسم غفلت را از دل زایل کند و به جهت خاطر جمعی خواندنش مفید است، هفت بار بر مال

و عیال خوانند از همه آفات محفوظ ماند، عدد مکتوبه‌اش ۳۱۲ است.

الحی القیوم از صاحب در النظیم نقل می‌کنند که نزد بسياري از علما و عرفا اسم اعظم خدای تعالی این دو اسم بزرگوار است و حدیثی از حضرت رسالت صلی اللّٰه علیه و آله نقل می‌کند که فرموده: اسم اعظم الهی در این دو آیه است: قوله تعالی (اللّٰه لا اله الا هو الحی القیوم) و قوله تعالی (الم اللّٰه لا اله الا هو الحی القیوم) و از ابن تمیمی چنین نقل می‌کنند که: هر که چهل روز بر تکرار این دو اسم شریف مداومت نماید، به این طور که هر روز میان نافله و فریضه صبح ۴۰ مرتبه بگوید: یا حی یا قیوم یا من لا اله الا انت برحمتک استغیث دل وي را حیاتی حاصل شود که هرگز نمیرد.

الحکیم - العلیم کسی که مداومت نماید بر ذکر این دو اسم شریف و براي او مهمی باشد، خداوند کشف می‌گرداند مطلب و مهم او را، و همین خاصیت را دارد دو اسم شریف الحفیظ و الحکیم

برای برخوردار شدن از علم اشراقی در هر روز ۱۵۰ مرتبه یا علیم خوانده شود.

سی مرتبه: بسم الله الرحمن الرحیم، الحمدلله رب العالمین، تبارك الله احسن الخالقین، لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

خداوند نود و نه بلا را از او دور فرماید که کمترین آن‌ها جنون باشد

سوره قل هو الله احد: یک مرتبه، دو مرتبه، سه مرتبه، دوازده مرتبه، صد مرتبه، چهار صد، هزار مرتبه را بخواند.

عرفان علامه قاضي

و اما در رابطه با ذكر: دوستي مي گفت من در زمينه ذكر بسيار كتب مختلف (خطي قديمي و...) خواندام و اذكاري را كه ميگويم اذن استاد نميخواهد و خطري ندارد ولي اذكار ديگر خطر ناك هستند. هر ذكري مانند دارو است زياد آن مضر است كم آن هم اثر خود را ندارد و ما اذكاري را بيان ميكنيم كه اجازه آنرا علما براي عموم داده باشند و در رابطه با مدتي كه مشغول به اذكار است بايد لبنيات كم بخورد لا اقل يك روز در ميان بخورد و گوشت نيز كم بخورد لااقل صبح و شام گوشت نخورد و اگر پدر و مادت تو را به خوردن

لبنيات و... امر نمودند اگر با صحبت نرم آنها را قانع نتوانستي بكني بايد به حرف آنها گوش دهي زيرا گوش دادن به حرف پدر و مادر از لبنيات كم خوردن اثرش بيشتر است.

ذكر بدون مراقبه فايده ندارد حتي اگر حال هم بياورد زيرا اين حال دوام نخواهد داشت.

ذكرها را بايد هر روز به بگويي و يك روز اين ذكر و روز ديگر سراغ ذكر ديگر نروي زيرا اينگونه اثر ندارد.

اعظم اسماء خداوند (حي و قيوم) است و در طول شبانه روز بايد تكرار شود و بعد از دعوت نبايد گفتن اين ذكر را قطع كرد و اما دعوت اين ذكر به صورت ذيل است.

۱۸۰ روز و در اين مدت با مردم كم اختلاط كند و كم خوردن را پيش گيرد و پيوسته روزه و با وضو باشد (منظور از پيوسته روزه به نظر من در اين مدت زياد روزه بگيرد روزه گرفتن ۱۸۰ روز بسيار مشكل است و شايد درست هم نباشد) و تا ميتواند در خلوت تكرار كند و بيشتر در وقت سحر ذاكر باشد و شرايط ديگر بر خاتم نقره نقش كند (بر خاتم نقره نقش كردن و در دست كردن اثر دارد ولي نه اينكه بر نقره نقش نكني اثر نبيبي) كه از بركت اين اسماء كار او

به جايي ميرسد كه بر هر مرده دل نظر اندازد به شفقت دل او زنده گردد و از نفس او بيمار شفا يابد و چوب خشك به نفسش ميوه دار گردد و حالات عجيب و غريب كه بايد پنهان دارد آنرا و عدد تكسير كبير اين دو اسم ۳۸۱۶ است و اگر نتواند اينعدد را بيش از طلوع آفتاب تا برآمدن آفتاب بگويد از برامدن آفتاب تا استوا يك عدد تكسير(۳۸۱۶) و نماز پيشير تا نماز شام يك نوبت و از نماز شام تا وقت خوابيم.

نوبت كه طول شبانه روز۳عدد تكسير بخواند و بهتر است اينگونه بگويد ((يا حّيُ يا قيَوّم)) و معني را در خاطر بگذراند تا زود اثر كند.

((لا الِه الِا انَتْ سُبحْانك انِيّ كنت منِ الظالمِين)) كه بهترين اذكار است و براي پاره كردن حجابها و نورانيت دل هنگام فراقت مثل راه رفتن تكرار اين ذكر و گذراندن معني آن از سر است و اگر تا يك سال در سجده مداوت شود به تعداد ۴۰۰ بار (هرچه بيشتر بگويي بهتر است) براي باز شدن چشم برزخي و موجب تجرد روح از جسم و اتصال به ارواح است. كشميري تعداد اين ذكر را ۴۰۰ بار. و كساني كه ميخواهند به مرتبه كمال برسند ۳۰۰۰ بار و فرمود به خداو

فرمود به خداقسم بعد از این راهي نیست ((یعني اگر تو یك سال در سجده این ذكر را بگوییبعد از این راهي است سرازیري كه دیگرسخت و مشكل براي تو نیستبهتر است شب و هنگام خلوت تكرار كني و خود را در زندان طبیعت و كثرت ببیني و معني آنرا از سر بگذراني و به این معني نیز توجه داشته باشي اینگونه كه ((پاكي تو اي خدا كه ظلم كني من خودم به خودم ظلم كردم و نفسم را در این مهالك قرار دادم))

ذكر ((لااله الاالله)) كه علامه طباطبایي فرموده اند تا ۴۰ روز به طرف صبح با توجه تام مرتبه۱۰۰۰ بگویي كه حس و حال بندگي از این راه به دست مي آید.

نمازي است كه امام رضا (ع) فرموده است: هر كه نیمه شب برخیزد وضو سازد و دو ركعت نماز بخواند و دست‌ها را به سوي آسمان بلند كند و ۱۰۰ مرتبه بگوید (یا حق) و به این نماید هر شب دل او نوراني گردد و صفاي باطن و جلالیت قب به جایي رسد كه ضمیر مردم بر وي منكشف گردد.

امام رضا (ع) فرموده است: در وقت زوال هر كه ۱۷۰ بار بگوید (القدوس) دل وي صاف گردد و از شر نفس و وسوسه شیطان امان یابد.

امام رضا (ع) فرموده است: هر سالك كه قبض بود و فتح نشود در رياضت و طالب مراتب است به اين اسم مداومت نمايد ابواب سير وسلوك بر وي منكشف ميگردد ((المجيد)).

گفتن اسماء چند نوع است كه نوع اول اين است كه گوي مثلا (المجيد) و نوع بعدي كه بهتر است و زودتر نتيجه ميدهد اين است كه بگويي مثلا (يا مجيد)

امام رضا (ع) فرموده است: هركه بعداز غسل ۱۰۰ نوبت بگويد بر باطنها مشرف گردد.

امام رضا (ع) فرموده است: هركه نفس اماره بر وي غالب باشد و بخواهد انرا مطيع كند به وقت خواب هر دو دست را به سينه گذارد و ۱۰۰ نوبت بگويد ((يا مميت)) و بعد آنقدر بگويد تاخوابش ببرد حق تعالي نفس او را مطيع گرداند.

اين اذكار با يك شب گفتن زياد اثر ندارد بايد هر شب و حداقل تا ۴۰ شبانه روز مداومت.

ذكر (الحليم) اگر كسي بعد نمازها مداومت كند ۸۲ مرتبه بگويد از خوي بد مثل حسد كبر بخل پاك گردد.

يا توَاّبُو اگر كسي را وسوسه شيطان تفرقه رساند و حضور قلب در عبادات نتواند بكند، در ميان فرض و نور معرفت مي دهد. و اگر مداومت كند از اهل قلوب سنتّ نماز صبح ۱۰۰ بار بخواند تا از آن بليهّ نجات يابد. و خداوند دل او را شود.

بعد از نماز صبح جهت صفاي قلبي ۲۶۷ مرتبه ذكر ((يا نور)) رابگو.

به مدت ۴۰ روز هر روز ۴۱ مرتبه

((ياحَيُّ يا قيَوّم لااله الِّا اَنتَ اسْئلُكَ اَن تحُيْيَ قلَبْي بنور معَرفَتُكَ يا اللّه)) كه دل را پاك و قلب را پاك مي كند از كدورتها.

خواندن ۱۰۰ مرتبه سوره قدر در شب جمعه و ۱۰۰ مرتبه در عصر جمعه كه بسيار در دل انسان اثر دارد و دل را نرم ميكند و باعث حب و كين در راه خدا ميگردد.

سوره انا فتحنا براي رفع حجب موثر است.

خواندن سوره انا فتحنا بعدد اسم جهت رفع غرور و باز شدن صدر اگر به عدد اسم نتوانستي لا اقل هر روز يك بار را ديگه بخوان.

که هر کدام از آنها خواصي دارد که سالک مي تواند بر حسب توانايي انجام دهد. مثلا ايت الکرسي هر چه ورد کند موجب مکاشفات قراني ميشود و خيلي خواص ديگر توحيد روزي ۱۰۰۰ بار بخواند بجهت آسان شدن امور دنيوي، زياد شدن يقين ،نوراني شدن قلب و زياد شدن رزق هر روز ورد کند قدر روزي ۱۰۰۰ بار معنويت بسيار عجيبي مي آ ورد، پاک شدن قساوت از قلب، پاره شدن حجابهاي چشم و خيلي خواص عجيب ديگر هر روز ورد کند.

حمد: هفتاد بار خواندن و هديه کردن به پيامبرو ائمه جهت برداشتن سدها و انحرافات فکري و عملي در سير الي الله سالک و عنايات عجيب.

لااقل خواندن زيارت جامعه کبيره هر هفته.

خواندن زيارت عاشورا هر روز.

عدد اسمت را با اسم ياالله که (۶۶) است بعلاوه نمايد و آيه الکرسي بخواند به نيت محبت با خداوند باريتعالي حداقل ماهي يك بار را بخوان.

روزانه کمتر از ۵۰ آيه قرآن مخوان.

ذکر حیات عقلها که معروف است را زیاد تکرار کن هر چه بیشتر بگويي بهتر است و از یك اریعین کمتر بگويي فایدا ندارد: ((یا حيُّ یا قیَوم. یا منَ لا الِه الِا انَت))

عددد اسم الم انشرح لک صدرک ماهي یکبار جهت شرح صدر.

صلوات زیاد فرستادن مخصوصا بهد از نماز عصر به صورت (اللهم صل علي محمد و آل محمد و عجل فرجهم)

ذکر (لا حول و لا قوة الا باللّٰه) براي رفع ریا عالي است.

دعاي یستشیر هر صبح شام بسیار اثر دارد.

دستور شگفت

توضیح

این دستور از چهل نام اصلی خدا تشکیل شده که طی مدت زمان خاص و به تعداد معین خوانده می‌شود. که به هر دوره از این ذکر یه چله می‌گن باید چهار تا چله خوانده بشود. خوب بگذارید اول ذکرها رو بنویسم بعد توضیح کامل تری بدهم.

(یا بصیر) ۳۰۲ مرتبه

(یا سمیع) ۱۸۰ مرتبه

(یا علیم) ۱۵۰ مرتبه

(یا مصوّر) ۳۳۶ مرتبه

(یا قدّوس) ۱۲۰ مرتبه

(یا خالق) ۲۳۱ مرتبه

(یا واحد) ۱۹ مرتبه

(یا مالک) ۹۰ مرتبه

(یا مجیب) ۵۵ مرتبه

(یا منعم) ۲۰۰ مرتبه

(یا حبیب) ۸۰ مرتبه

(یا مقیب) ۵۵۰ مرتبه

(یا عظیم) ۱۰۳۰ مرتبه

(یا خبیر) ۸۱۲ مرتبه

(یا عدل) ۱۰۳ مرتبه

(یا حلیم) ۸۸ مرتبه

(یا ظاهر) ۱۱۰۶ مرتبه

(یا آخر) ۸۰ مرتبه

(یا اوّل) ۳۲ مرتبه

(یا مؤخِّر) ۸۳۶ مرتبه

(یا مقدّم) ۱۸۳ مرتبه

(یا حق) ۱۰۸ مرتبه

(یا شهید) ۳۱۹ مرتبه

(یا باعث) ۵۲۳ مرتبه

(یا والی) ۳۲ مرتبه

(یا رشید) ۵۱۳ مرتبه

(یا بدیع) ۸۶ مرتبه

(یا غنی) ۱۰۶۰ مرتبه

(یا جمیع) ۱۱۳ مرتبه

(یا اکرام) ۲۶۲ مرتبه

(یا متعال) ۵۵۱ مرتبه

(یا باطن) ۶۲ مرتبه

(یا مفتاح) ۴۹۸ مرتبه

(یا دافعٌ بَلا وَل بَلیه) ۱۶۳۰ مرتبه

(یا حافظ) ۱۱۴ مرتبه

(یا بارز) ۹۳ مرتبه

(یا دافع) ۱۸ مرتبه

(یا لطیف) ۷۲ مرتبه

(یا معید) ۱۱۴ مرتبه

(یا محمَد) ۹۹۹ مرتبه

موقع خوندن با کسی در موردش حرف نزن و با اعتقاد کامل بخوانش و بهش شک نکن چه بسا که شک تو باعث خلل در ایمان تو بشود

نتیجه خواندن چله

موقعی که داری چله می‌خوانید. خیلی از اوقات نماز صبح خواب می‌مونید و باز باید برگردید به چله اول و از نو شروع کنید فکر نکن که از نو شروع کردن تو یعنی این‌که همه چیزهایی که قبلا خوندی هیچ. بلکه به هر کلمه‌ای که قبلا خوندی ثوابی بی‌حد و اندازه هست که برات می‌نویسن اما ناامید نشو که همیشه برای رسیدن به اوج باید تلاش کرد وقتی که چله چهارم رو خوندی یا این‌که اصلا آخرهای چله اول و دوم و سوم شاید به نتیجه برسی. اون موقع برای بار اول با یه موجود ماورای طبیعت با یه فرشته از اهل آسمون برای این‌که نترسی در حالت خواب و بیداری آشنا می‌شی که از اون موقع به بعد این چله از تو گرفته می‌شه و به تو چله جدیدی داده می‌شه اون فرشته هر صبح تو رو از خواب بیدار می‌کنه که چله بخونید از اون موقع به بعد عاشق چله می‌شید و خوندن هر ذکر نام خدا به قلبت جلا می‌ده و دلت رو نورانیتر می‌کنه طوری که چنان نماز می‌خونی که انگار آخرین نمازته و با هر نگاهت به قدرت خدا اشک شوق وصال از چشمات سرازیر می‌شود. کم کم وقتی که چله رو ادامه بدی اون فرشته شما رو ((طی الارض)) می‌کند و به دیدار آقا امام حسین(ع) تو بهشت می‌بره تو یه حالتی عین بیداری می‌تونی آقا امام حسین رو دیدار کنی. وهر خواسته‌ای که

داری رو ازش بخوای می‌تونی امام سجاد و خیلی از امامها رو ببینی می‌تونی بفهمی که تو اون دنیا جات تو کدوم قسمت از این دنیای ماورائیه.

حتی اونجا می‌تونی برای آن‌هایی که مردن طلب شفاعت کنی به خدا بعد از اون موقع نمی‌تونی گناه کنی چون پرده‌های نفاق و جدایی بین و تو خدا از بین می‌ره و می‌تونی نفس رو تو وجود خودت ریشه کن کنی وقتی پرده‌ها کنار رفت می‌تونی همه اهل آسمان رو ببینی و باهاشون ارتباط برقرار کنید و اگه خواننده این چله یه زن باشه تو چله پنجم تو دستش یک ستاره ظاهر می‌شه که نشان دهنده این که می‌تواند مریض‌ها رو شفا بده. خوندن چله اون قدر رویای هست که با هر نگاهت به هر شخص بتونی تموم زندگیش رو بفهمی. حتی می‌تونی لشگرهایی از جن داشته باشی. خوندن چله باعث می‌شه که تو، فرشته‌های محافظ، فرشته‌های سمت چپ و راست. همزاد جن و همزاد ملکت رو ببینی. می‌تونی برای مردم دعا کنی کارهاشون رو حل کنید و خیلی چیزهای دیگه اما یادت باشد این ذکر رو برای رسیدن به آرزوهات نخون بلکه قصدت از خوندن این چله رسیدن به ملکوت و دوستی با خدا و رضای خدا باشد چه بسا که وقتی چله رو خوندید و به همه چیز آگاه شدید حتی

هیچ آرزویی جز وصال نداشته باشی اون موقع هست که می‌شد ناجی نه نجات داده شده.

از اذان صبح تا طلوع آفتاب

نماز نافله‌ی صبح: در رکعت اول بعد از حمد: (سوره‌ی کافرون) / در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

نماز واجب صبح: مستحب است در رکعت اول بعد از حمد نمازهای واجب سوره‌های:

صف: در صف فرشتگان و انبیاء نصر: یاری پروردگار بلد: در دنیا از صالحین و در آخرت از شهدا بروج: با پیغمبران محشور شود طارق: در بهشت از اصحاب پیغمبران گردد مطففین: از جهنم ایمن زلزله: محافظت از زلزله اعلی: از هر دری از بهشت می‌توانی داخل شوی ن و القلم: امان از فشار قبر نوح: در جایگاه نیکوکاران و عطا شدن سه باغ در بهشت غاشیه: رحمت خدا فجر: متوسل شدن به امام حسین تکاثر: اجر صد شهید قدر: بخشیده شدن گناهان کافرون: بخشیده شدن گناهان

و ماعون،الحاقه،مدثر،انفطار،انشقت،تین،ناس،فلق

در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

سجده شکر نماید صد مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه ((شکرا لله)) یا ((شکرا)) یا ((عفوا)) بگوید

ده مرتبه: اشهَدُ ان لا اله الا اللّهُ وحدَهُ لا شَریکَ لَهُ اِلهًا واحِدًا احَدًا صَمَدًا لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً و لا وَلَدًا

بعد از فارغ شدن از نماز پیش از آنکه زانوهاي خود را از جاي حرکت دهد، ده مرتبه این تهلیل را بخواند، حق تعالی چهل هزار هزار چهل میلیون گناه او را محو کرده و چهل هزار هزار چهل میلیون حسنه براي او می‌نویسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد

چهل بار: * یا باسط الیدین بالرحمة * رسول خدا روایت کرده فرمود: چون مرا به آسمان دنیا بردند، قصري از یک پارچه گوهر سرخ دیدم و آن قصر چهل درب داشت بالاي هر دري جاي بلندي بود که چهل فرش سندش و استبرق آنجا افکنده بودند و بالاي هر فرشی حورالعینی نشسته بود.

ان اللّٰه و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما خداوند صد حاجت، هفتاد حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت را برآورده می‌کند

هفت بار: بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

خداوند از او هفتاد نوع بلا را دفع می کند که کمترین آن‌ها جذام و برص (پیسی) و دیوانگی است.

خواندن آیت الکرسی: اعمال صادقین و پیامبران و مانند کسی که در راه خدا جهاد کرده و نماز مقبول حق شود و تا نماز بعدی سالم باشد

رسول اکرم به حضرت علی گفت که این دعا زیر را در هر نماز واجب جهت تقویت حفظه بخوان: سبحانَ اَن لا یَعتَدی علی اهلِ اَملکَتهِ سُبحانَ اَن لا یَاخُذُ اَهلَ الارضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّوُفِ الرَّحیمِ اَللهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً او بَصَرًا و فَهمًا وعِلمًا اِنکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیرُ

از امام صادق نقل شده: بعداز هر نماز واجب خوانده شود برای کامل شدن ایمان و زائل شدن آن در وقت مرگ با مکر ابلیس این دعا به این شرح است: رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بمحَمَّدٍ صلِّی اللهُ علیه وآله نَبیاوبالاسلامِ دیناً وبِالقرآنِ کِتابًا وبِالکَعبَهِ قِبلهً و بِعَلیٍ وَلیًا وَ اَ وَبِالحَسَنِ وَ الحُسَینِ علیِّ بنِ الحُسَینِ وَ احمَّد بن عَلیِّ جعفَرِ بنِ اُحَمَّدٍ وَ موسَی بنِ جعفَرٍ وعلیِّ بن موسی و احَمَّدِ بنِ عَلیٍّ وَ عَلیٍّ بنِ اُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ

بنِ عَلّيٍ وَ الحُجَّهِ بنِ الحَسَنِ صلواتُ اللّه عَلَيهِم اَئِمِهً اَللهمَّ اِنیّ رَضیتُ بِهِم اَئِمَهً فَارضِنی لَهُم اِنَّکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیر

دعای عهد: از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل روز صبح این عهد را بخواند از یاوران قائم و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه داده و هزار گناه از او محو کند

چهار بار (الحمد لله رب العالمین) بی‌تردید شکر آن روز را به جا آورده است و کسی که در شب آن را بگوید شکر آن شب را به جا آورده

سه بار «فسبحان اللّه حین تمسون و حین تصبحون، و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون»

(هیچ کدام از خیرهایی که در آن شب وجود دارد، از دست نداده و تمامی شرهاي آن شب از او دور می‌شوند)

دعای مخصوص بعد از نماز صبح:

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلي مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلِ النُّورَ في بَصَري وَ الْبَصيرَهَ في

دینی وَالْيَقينَ في قَلْبي وَ الْاِخْلاصَ في عَمَلي وَ السَّلامَهَ في نَفْسي وَ السَّعَهَ في رِزْقي وَ الشُّكْرَ لَكَ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني.

الرحمن الرحیم: کسی که عقب هر فریضه ۱۰۰ مرتبه بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد

الحی: در عقب هر نماز ۱۸ باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش اگر براي چشم درد ۱۹ مرتبه

العلیم: بعد از هر نماز ۱۰ بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید

کسی که بعد از نماز صبح دست بر سینه نهد و ۷۰ مرتبه یافتاح بگوید، ظلمت از دل وی برطرف شود و خداوند حجاب را از دل او بر دارد

کسی که بعد از هر نماز ۱۰۰ مرتبه بگوید عالم الغیب، امور غیب بر وي مکشوف می‌گردد

الاحد – الصمد: بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است

(گفتن هفتاد مرتبه استغفر اللّه ربی و اتوب الیه)، (خواندن یازده مرتبه سوره ((قل هو اللّه احد)) در آن روز گناهی بر او لازم نشود هر چند شیطان (براي اجبار او را به گناه) خود را

ذلیل و خوار کند)، (گفتن صد مرتبه ماشاءاللّٰه کان لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم موجب می‌شود در آن روز هیچ مکروهی انجام ندهد)، (خواندن سوره قدر؛ از امام محمد باقر (علیه السلام) نقل شده است که هر کس هفت مرتبه سوره قدر را بخواند، بعد از طلوع فجر، هفتاد صف از ملائکه هفتاد صلوات بر او بفرستند و هفتاد مرتبه بر او ترحم کنند)، (گفتن ده مرتبه سبحان اللّه العظیم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حق تعالی او را عافیت دهد از کوری، دیوانگی، خوره، پریشانی، خانه بر سرش فرود آمدن یا خرافات در هنگام پیری.)، (خواندن صد مرتبه بسم اللّه الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم به اسم اعظم خدا نزدیک‌تر باشد از سیاهی چشم به سفیدی آن، و اگر ۷ مرتبه دعای فوق را بخواند هفتاد نوع بلا از او دور گردد که سهل‌تر آن‌ها خوره، پیسی، شرّ شیطان، شر پادشاهان باشد)، (از امام صادق (علیه السلام) نقل شده که هر کس بعد از نماز صبح و پیش از تکلم بگوید: ((رب صل علی محمد و اءهل بیته)) خداوند او را از آتش جهنم نگاه دارد)

صلوات کبیره‌ی حضرت محمد: هر که سه مرتبه در بامداد (صبح) و سه مرتبه در شبانگاه این صلوات را بخواند،

گناهانش آمرزیده شود و شادي او همیشه باشد و دعایش مستجاب گردد، روزیش فراخ شود و بر دشمن غلبه یابد و در بهشت از رفیقان محمد باشد.

اَللّهُمَّ يا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطى وَيا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِى لاوَّلينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِى الاَّخِرينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِى الْمَلَاءِ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِى الْمُرْسَلينَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَهَ الْكَبيرَةَ اَللّهُمَّ اِنّى آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنى فِى الْقِيمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنى صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنى عَلى مِلَّتِهِ وَاسْقِنى مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً سآئِغاً هَنّيئاً لا اَظْمَاءُ بَعْدَهُ اَبداً اِنَّكَ عَلى كُلِّشَىْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ اِنّى آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنى فِى الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنّى تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً

دعای عظیم الشان: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی ببخشد

بسم اللّه الرحمن الرحيم لا اله الا اللّه الجليل الجبار لا اله الا اللّه الواحد القهار، لا اله الا اللّه العزيز الغفار، لا اله الا اللّه الكريم الستار، لا اله الا اللّه الكبير المتعال، لا اله الا اللّه وحده لاشريک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له مسلمون و لا اله الا اللّه وحده لا شريک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له عابدون لا اله الا اللّه وحده لا شريک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له قانتون لا اله الا اللّه وحده لا شريک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له صابرون لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه صلی اللّه عليه و آله علی ولی اللّه عليه السلام اللهم اليک وجهت وجهی و اليک فوضت امري و عليک توکلت يا ارحم الراحمين.

خواندن دعای سلامتی و فرج حضرت مهدی (ع)

(صلوات اللّه و صلوات ملائکته و انبيائه و رسله و جميع خلقه علی محمد و ال محمد و السلام عليه و عليهم و رحمه اللّه و برکاته)

ثوابش از گناهان بيرون می‌آيد، مانند روزي که از مادر متولد شده است

این ذکر واجب است بر مسلمان که در پیش از طلوع آفتاب بگوید:

۱۰ مرتبه: لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیي وَ یُمیتُ وَ یُمیتُ وَ یُحْیي وَ هُوَ حَیٌّ لا یَمُوُت بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلي كُلِّ شَيْءٍ قَدیرٌ

۱۰ مرتبه: اَعوُذُ بِاللهِ السَّمیعِ الْعَلیمِ مِنْ هَمَزاتِ الشَّیاطینَ وَ اَعوُذُ بِالله ِ اَنْ یَحْضُرُونَ اِنَّ اللّهَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

از اذان ظهر تا اذان عصر

۸رکعت (۴سلام کامل) نماز نافله‌ی ظهر:

در رکعت اول بعد از حمد: (سوره‌ی کافرون) / در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت سوم بعد از حمد: (سوره‌ی تکاثر) / در رکعت چهارم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت پنجم بعد از حمد: (سوره‌ی نصر) / در رکعت ششم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت هفتم بعد از حمد: (سوره‌ی قدر) / در رکعت هشتم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

نماز واجب ظهر: مستحب است در رکعت اول بعد از حمد نمازهای واجب سوره‌های:

صف: در صف فرشتگان و انبیاء نصر: یاری پروردگار بلد: در دنیا از صالحین و در آخرت از شهدا بروج: با پیغمبران محشور شود طارق: در بهشت از اصحاب پیغمبران گردد مطففین: از جهنم ایمن زلزله: محافظت از زلزله اعلی: از هر دری از بهشت می‌توانی داخل شوی ن و القلم: امان از فشار قبر نوح: در جایگاه نیکوکاران و عطا شدن سه باغ در بهشت غاشیه: رحمت خدا فجر: متوسل شدن به امام حسین تکاثر: اجر صد شهید قدر: بخشیده شدن گناهان کافرون: بخشیده شدن گناهان

و ماعون،الحاقه،مدثر،انفطار،انشقت،تین،ناس،فلق

در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت سوم یا چهارم: (سوره‌ی حمد/تسبیحات اربعه)

سجده شکر نماید صد مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه ((شکرا لله)) یا ((شکرا)) یا ((عفوا)) بگوید

ده مرتبه: اشهَدُ ان لا اله الا اللّهُ وحدَهُ لا شَريکَ لَهُ اِلهًا واحِدًا احَدًا صَمَدًا لَم يَتَّخِذ صاحِبَةً و لا وَلَدًا

بعد از فارغ شدن از نماز پيش از آنکه زانوهاي خود را از جاي حرکت دهد، ده مرتبه اين تهليل را بخواند، حق تعالی چهل هزار هزار چهل ميليون گناه او را محو کرده و چهل هزار هزار چهل ميليون حسنه براي او می‌نويسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد

هفتاد بار: * یا واسع المغفره اغفرلی * رسول خدا روایت کرده فرمود: چون به آسمان دوم رسيديم بر قصری گذشتم که هفتاد درب داشت. نزد هر دری هفتاد درخت از زيتون و از انجير، در زير هر درختی سريری نهاده و بالای هر سريری فرشی افتاده و بر هر فرشی حوريه‌ای نشسته است.

۷۰ مرتبه: {اللهم صل علي محمد و آل محمد و عجل فرجهم} خداوند تعالي براي او هفتاد هزار حسنه می‌نويسد و هفتاد هزار درجه او را در بهشت بالا می‌برد

خواندن آیت الکرسی: اعمال صادقین و پیامبران و مانند کسی که در راه خدا جهاد کرده و نماز مقبول حق شود و تا نماز بعدی سالم باشد

رسول اکرم به حضرت علی گفت که این دعا زیر را در هر نماز واجب جهت تقویت حفظه بخوان: سبحانَ اَن لا یَعتَدی علی اهلِ اَملکَتهِ سُبحانَ اَن لا یَاخُذُ اَهلَ الارضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّؤُفِ الرَّحیمِ اَللهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً او بَصَرًا و فَهمًا وعِلمًا اِنکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیرُ

از امام صادق نقل شده: بعداز هر نماز واجب خوانده شود برای کامل شدن ایمان و زائل شدن آن در وقت مرگ با مکر ابلیس این دعا به این شرح است: رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بمحَمَّدٍ صلِّی اللّهُ علیه وآله نَبیاوبالاسلامِ دیناً وبِالقرآنِ کِتابًا وبِالکَعبَهِ قِبلهً و بِعَلیٍ وَلیًا وَبِالحَسَنِ وَ الحُسَینِ علیِّ بنِ الحُسَینِ وَ احمَّد بن عَلیِّ جعفَرِ بنِ اُحَمَّدٍ وَ موسَی بنِ جعفَرٍ وعلیِّ بن موسی و احَمَّدِ بنِ عَلیٍّ وَ عَلیٍّ بنِ اُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ بنِ عَلّیٍ وَ الحُجَّهِ بنِ الحَسَنِ صلواتُ الله عَلَیهِم اَئِمِهً اَللهمَّ اِنیّ رَضیتُ بِهِم اَئِمَهً فَارضِنی لَهُم اِنَّکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیر

دعای مخصوص بعد از نماز ظهر:

لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ الْعَظیمُ الْحَلیمُ، لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْکَریمُ، اَلْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعالَمینَ، اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مُوجِباتِ رَحْمَتِكَ، وَ عَزآئِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْغَنیمَةَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ، وَالسَّلامَةَ مِنْ کُلِّ اِثْم، اَللّهُمَّ لاتَدَعْ لی ذَنْباً اِلاَّغَفَرْتَهُ، وَلا هَمّاً اِلاَّ فَرَّجْتَهُ، وَ لا سُقْماً

اِلاَّ شَفَیْتَهُ، وَ لا عَیْباً اِلاَّ سَتَرْتَهُ، وَ لا رِزْقاً اِلاَّ بَسَطْتَهُ، وَ لا خَوْفاً اِلاَّ امَنْتَهُ، وَ لا سُوءً اِلاَّ صَرَفْتَهُ، وَ لا حاجَةً هِیَ لَكَ رِضاً وَلِیَ فیها صَلاحٌ اِلاَّقَضَیْتَها، یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ، امینَ رَبَّ الْعالَمینَ.

الرحمن الرحیم: کسی که عقب هر فریضه ۱۰۰ مرتبه بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد

الحی: در عقب هر نماز ۱۸ باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش اگر براي چشم درد ۱۹ مرتبه

العلیم: بعد از هر نماز ۱۰ بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید

هر که بعد از نماز ظهر سر به سجده نهد و ۷۰ نوبت بگوید یاوهاب او را از خلق مستغنی گردد و این اسمی‌ست که به غایت پر خاصیت و سریع الاجابه گردد.

یاقدوس: ۱۷۰ مرتبه جهت پاك شدن نفس او از رذائل و دل او از شر نفس، وسوسه‌های شر شیطان پاك می‌شود

کسی که بعد از هر نماز ۱۰۰ مرتبه بگوید عالم الغیب، امور غیب بر وي مکشوف می‌گردد

الاحد – الصمد: بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است

دعای عظیم الشان: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی ببخشد

بسم اللّه الرحمن الرحیم لا اله الا اللّه الجلیل الجبار لا اله الا اللّه الواحد القهار، لا اله الا اللّه العزیز الغفار، لا اله الا اللّه الکریم الستار، لا اله الا اللّه الکبیر المتعال، لا اله الا اللّه وحده لاشریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له مسلمون و لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له عابدون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له قانتون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له صابرون لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی ولی اللّه علیه السلام اللهم الیک وجهت وجهی و الیک فوضت امري و علیک توکلت یا ارحم الراحمین.

خواندن دعای سلامتی و فرج حضرت مهدی (ع)

(صلوات اللّه و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و ال محمد و السلام علیه و علیهم و رحمه اللّه و برکاته)

ثوابش از گناهان بیرون می‌آید، مانند روزي که از مادر متولد شده است

از اذان عصر تا غروب آفتاب

نماز واجب عصر: مستحب است در رکعت اول بعد از حمد نمازهای واجب سوره‌های:

صف: در صف فرشتگان و انبیاء نصر: یاری پروردگار بلد: در دنیا از صالحین و در آخرت از شهدا بروج: با پیغمبران محشور شود طارق: در بهشت از اصحاب پیغمبران گردد مطففین: از جهنم ایمن زلزله: محافظت از زلزله اعلی: از هر دری از بهشت می‌توانی داخل شوی ن و القلم: امان از فشار قبر نوح: در جایگاه نیکوکاران و عطا شدن سه باغ در بهشت غاشیه: رحمت خدا فجر: متوسل شدن به امام حسین تکاثر: اجر صد شهید قدر: بخشیده شدن گناهان کافرون: بخشیده شدن گناهان

و ماعون،الحاقه،مدثر،انفطار،انشقت،تین،ناس،فلق

در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت سوم یا چهارم: (سوره‌ی حمد/تسبیحات اربعه)

سجده شکر نماید صد مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه ((شکرا لله)) یا ((شکرا)) یا ((عفوا)) بگوید

ده مرتبه: اشهَدُ ان لا اله الا اللّهُ وحدَهُ لا شَریکَ لَهُ اِلهًا واحِدًا احَدًا صَمَدًا لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً و لا وَلَدًا

بعد از فارغ شدن از نماز پیش از آنکه زانوهاي خود را از جاي حرکت دهد، ده مرتبه این تهلیل را بخواند، حق تعالی چهل هزار هزار چهل میلیون گناه او را محو کرده و چهل هزار هزار چهل میلیون حسنه براي او می‌نویسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد

هفتده بار: * لا اله الا اللّٰه قبل کل احد لا اله الا اللّٰه بعد کل احد لا اله الا اللّٰه یبقی ربنا و یفنی کل احد * رسول خدا روایت کرده فرمود: چون به آسمان سوم رسیدیم قصری از یاقوت دیدم که هفتصد در داشت و بر هر دری حوری مثل آفتاب درخشان نشسته

أَسْتَغْفِرُاللّٰهَ الَّذی لا إِلٰهَ إِلاّ هُو الْحَیُّ الْقَیُّومُ، الرَّحْمنُ الرَّحیمُ، ذُوالجَلالِ وَ الإِکْرامِ، وَ أَسْأَلُهُ اَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ تَوْبَةَ عَبد ذَلیل خاضِع فَقیر بائِس مِسْکین (مُسْتَکین) مُسْتَجیر لایَمْلِکُ لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَ لاضَرّاً وَ لا مَوْتاً وَ لا حَیاةً وَ لانُشُوراً

خداوند به دو ملك مأمور او دستور می‌دهد که نامه کردار زشت او را، هر چه هست، پاره کنند

خواندن آیت الکرسی: اعمال صادقین و پیامبران و مانند کسی که در راه خدا جهاد کرده و نماز مقبول حق شود و تا نماز بعدی سالم باشد

اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین بافضل صلواتك و بارك علیهم بافضل برکاتك و السلام علیهم و علی ارواحهم و اجسادهم و رحمة اللّٰه و برکاته

همانا کسی که پس از نماز عصر این صلوات را بفرستد، خداوند صد هزار حسنه برای او نوشته، صد هزار گناه او را پاك کرده، به واسطه آن صد هزار حاجت او را برآورده نموده صد هزار درجه برای او می نویسد.

رسول اکرم به حضرت علی گفت که این دعا زیر را در هر نماز واجب جهت تقویت حفظه بخوان: سبحانَ اَن لا یَعتَدی علی

اهلِ اَملکَتهِ سُبحانَ اَن لا یَاخُذُ اَهلَ الارضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّؤُفِ الرَّحیمِ اَللهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً او بَصَرًا و فَهمًا وعِلمًا اِنکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیرُ

از امام صادق نقل شده: بعد از هر نماز واجب خوانده شود برای کامل شدن ایمان و زائل شدن آن در وقت مرگ با مکر ابلیس این دعا به این شرح است: رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بمحَمَّدٍ صلِّی اللّهُ علیه وآله نَبیاوبالاسلامِ دیناً وبِالقرآنِ کِتابًا وبِالکَعبَهِ قِبلهً و بِعَلیٍ وَلیًا وَبِالحَسَنِ وَ الحُسَینِ علیِّ بنِ الحُسَینِ وَ احمَّد بن عَلیِّ جعفَرِ بنِ اُحَمَّدٍ وَ موسَی بنِ جعفَرٍ وعلیِّ بن موسی و احَمَّدِ بنِ عَلیٍّ وَ عَلیٍّ بنِ اُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ بنِ عَلّیٍ وَ الحُجَّهِ بنِ الحَسَنِ صلواتُ الله عَلَیهِم اَئِمِهً اَللهمَّ اِنیّ رَضیتُ بِهِم اَئِمَهً فَارضِنی لَهُم اِنَّکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیر

۷۰مرتبه: (استغفرالله ربي و اتوب اليه) مانند این است که ۷۰ حج و ۷۰ عمره بجا آورده باشد. و به همراه ۷۰ پیغمبر با کفار جنگیده باشد که در هرجنگی ۷۰ کافر به هلاکت رسانده باشد و ۷۰بار از خداوند طلب آمرزش نماید، خداوند گناهان پنجاه [یا: پنج] سال او را می‌آمرزد، و اگر این اندازه گناه نداشت پدر و مادرش را می‌آمرزد، و اگر آن‌ها نداشتند

بستگان او را می‌آمرزد، و اگر نداشتند همسایگانش را می‌آمرزد

الرحمن الرحیم: کسی که عقب هر فریضه ۱۰۰ مرتبه بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد

الحی: در عقب هر نماز ۱۸ باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش اگر براي چشم درد ۱۹ مرتبه

العلیم: بعد از هر نماز ۱۰ بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید

کسی که بعد از هر نماز ۱۰۰ مرتبه بگوید عالم الغیب، امور غیب بر وي مکشوف می‌گردد

الاحد – الصمد: بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است

دعای عظیم الشان: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی ببخشد

بسم اللّه الرحمن الرحیم لا اله الا اللّه الجلیل الجبار لا اله الا اللّه الواحد القهار، لا اله الا اللّه العزیز الغفار، لا اله الا اللّه

الکریم الستار، لا اله الا اللّه الکبیر المتعال، لا اله الا اللّه وحده لاشریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له مسلمون و لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له عابدون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له قانتون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له صابرون لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی ولی اللّه علیه السلام اللهم الیک وجهت وجهی و الیک فوضت امري و علیک توکلت یا ارحم الراحمین.

خواندن دعای سلامتی و فرج حضرت مهدی (ع)

(صلوات اللّه و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و ال محمد و السلام علیه و علیهم و رحمه اللّه و برکاته)

ثوابش از گناهان بیرون می‌آید، مانند روزي که از مادر متولد شده است

این ذکر واجب است بر مسلمان که در پیش از طلوع آفتاب بگوید:

۱۰ مرتبه: لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَ يُميتُ وَ يُميتُ وَ يُحْيي وَ هُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلي كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

۱۰ مرتبه: اَعوُذُ بِاللهِ السَّميعِ الْعَليمِ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطينَ وَ اَعوُذُ بِالله ِ اَنْ يَحْضُرُونَ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ

از اذان مغرب تا اذان عشاء

نماز واجب مغرب: مستحب است در رکعت اول بعد از حمد نمازهای واجب سوره‌های:

صف: در صف فرشتگان و انبیاء نصر: یاری پروردگار بلد: در دنیا از صالحین و در آخرت از شهدا بروج: با پیغمبران محشور شود طارق: در بهشت از اصحاب پیغمبران گردد مطففین: از جهنم ایمن زلزله: محافظت از زلزله اعلی: از هر دری از بهشت می‌توانی داخل شوی ن و القلم: امان از فشار قبر نوح: در جایگاه نیکوکاران و عطا شدن سه باغ در بهشت غاشیه: رحمت خدا فجر: متوسل شدن به امام حسین تکاثر: اجر صد شهید قدر: بخشیده شدن گناهان کافرون: بخشیده شدن گناهان

و ماعون،الحاقه،مدثر،انفطار،انشقت،تین،ناس،فلق

در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت سوم: (سوره‌ی حمد/تسبیحات اربعه)

سجده شکر نماید صد مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه ((شکرا لله)) یا ((شکرا)) یا ((عفوا)) بگوید

ده مرتبه: اشهَدُ ان لا اله الا اللّهُ وحدَهُ لا شَریکَ لَهُ اِلهًا واحِدًا احَدًا صَمَدًا لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً و لا وَلَدًا

بعد از فارغ شدن از نماز پیش از آنکه زانوهاي خود را از جاي حرکت دهد، ده مرتبه این تهلیل را بخواند، حق تعالی چهل هزار هزار چهل میلیون گناه او را محو کرده و چهل هزار هزار چهل میلیون حسنه براي او می‌نویسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد

چهل بار: * یا کریم العفو انشر علی رحمتك یا ارحم الرحمین * رسول خدا روایت کرده فرمود: چون به آسمان چهارم رسیدیم به قصری که دیوارهای آن از زمرد و زبرجد بود و هزار و چهارصد درب داشت. برهر دری هزار علم نصب بود و در زیر هر علمی هزار حوریه مثل ماه تابان نشسته بود.

ان الله و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما خداوند صد حاجت، هفتاد حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت را برآورده می‌کند

هفت بار: بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

خداوند از او هفتاد نوع بلا را دفع می کند که کمترین آن‌ها جذام و برص (پیسی) و دیوانگی است.

۷۰مرتبه: لااله‌الاالله، محمد رسول الله، علي ولي‌الله مانند این است که هفتاد رکعت نماز خوانده باشد و در هر رکعتی تورات و انجیل و زبور و فرقان (قرآن) را قرائت کرده باشد و مرگ ناگهانی و عذاب قبر از او منع می‌شود

سه بار: الحمد لله الذی یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء غیره خیر بسیاری به او عطا شود

خواندن آیت الکرسی: اعمال صادقین و پیامبران و مانند کسی که در راه خدا جهاد کرده و نماز مقبول حق شود و تا نماز بعدی سالم باشد

رسول اکرم به حضرت علی گفت که این دعا زیر را در هر نماز واجب جهت تقویت حفظه بخوان: سبحانَ اَن لا یَعتَدی علی

اهلِ اَملکَتهِ سُبحانَ اَن لا یَاخُذُ اَهلَ الارضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّوُفِ الرَّحیمِ اَللهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً او بَصَرًا و فَهمًا وعِلمًا اِنکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیرُ

از امام صادق نقل شده: بعداز هر نماز واجب خوانده شود برای کامل شدن ایمان و زائل شدن آن در وقت مرگ با مکر ابلیس این دعا به این شرح است: رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بمحَمَّدٍ صلِّی اللّٰهُ علیه وآله نَبیاوبالاسلامِ دیناً وبِالقرآنِ کِتابًا وبِالکَعبَهِ قِبلهً و بِعَلیٍ وَلیًا وَبِالحَسَنِ وَ الحُسَینِ علیِّ بنِ الحُسَینِ وَ احمَّد بن عَلیِّ جعفَرِ بنِ اُحَمَّدٍ وَ موسَی بنِ جعفَرٍ وعلیِّ بن موسی و احَمَّدِ بنِ عَلیٍّ وَ عَلیٍّ بنِ اُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ بنِ عَلّیٍ وَ الحُجَّهِ بنِ الحَسَنِ صلواتُ الله عَلَیهِم اَئِمِهً اَللهمَّ اِنیّ رَضیتُ بِهِم اَئِمَهً فَارضِنی لَهُم اِنَّکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیر

الرحمن الرحیم: کسی که عقب هر فریضه ۱۰۰ مرتبه بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد

الحی: در عقب هر نماز ۱۸ باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش اگر براي چشم درد ۱۹ مرتبه

العلیم: بعد از هر نماز ۱۰ بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید

کسی که بعد از هر نماز ۱۰۰ مرتبه بگوید عالم الغیب، امور غیب بر وي مکشوف می‌گردد

الاحد – الصمد: بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است

دعای عظیم الشان: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی ببخشد

بسم اللّه الرحمن الرحیم لا اله الا اللّه الجلیل الجبار لا اله الا اللّه الواحد القهار، لا اله الا اللّه العزیز الغفار، لا اله الا اللّه الکریم الستار، لا اله الا اللّه الکبیر المتعال، لا اله الا اللّه وحده لاشریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له مسلمون و لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له عابدون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له قانتون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له صابرون لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی ولی اللّه علیه السلام اللهم الیک

وجهت وجهی و الیک فوضت امري و علیک توکلت یا ارحم الراحمین.

خواندن دعای سلامتی و فرج حضرت مهدی (ع)

(صلوات اللّه و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و ال محمد و السلام علیه و علیهم و رحمه اللّه و برکاته)

ثوابش از گناهان بیرون می‌آید، مانند روزي که از مادر متولد شده است

دو رکعت نماز: در رکعت اول بعد از حمد سیزده مرتبه (اذا زلزلت) و در رکعت دوم (حمد) و پانزده مرتبه (قل هو اللّه احد) را بخواند

اگر هر شب بخواند ثوابش را جز خدا کسی نتواند بشمار آورد. اگر در هر ماه بخواند از مومنین، اگر در هر سال بخواند از محسنین، و اگر در هر جمعه یك بار بخواند از مخلصین، و اگر هر شب بخواند با من در بهشت همنشین باشد.

از اذان عشاء تا نیمه‌شب

نماز واجب عشاء: مستحب است در رکعت اول بعد از حمد نمازهای واجب سوره‌های:

صف: در صف فرشتگان و انبیاء نصر: یاری پروردگار بلد: در دنیا از صالحین و در آخرت از شهدا بروج: با پیغمبران محشور شود طارق: در بهشت از اصحاب پیغمبران گردد مطففین: از جهنم ایمن زلزله: محافظت از زلزله اعلی: از هر دری از بهشت می‌توانی داخل شوی ن و القلم: امان از فشار قبر نوح: در جایگاه نیکوکاران و عطا شدن سه باغ در بهشت غاشیه: رحمت خدا فجر: متوسل شدن به امام حسین تکاثر: اجر صد شهید قدر: بخشیده شدن گناهان کافرون: بخشیده شدن گناهان

و ماعون،الحاقه،مدثر،انفطار،انشقت،تین،ناس،فلق

در رکعت دوم بعد از حمد: (سوره‌ی توحید)

در رکعت سوم یا چهارم: (سوره‌ی حمد/تسبیحات اربعه)

سجده شکر نماید صد مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه ((شکرا لله)) یا ((شکرا)) یا ((عفوا)) بگوید

ده مرتبه: اشهَدُ ان لا اله الا اللّهُ وحدَهُ لا شَریکَ لَهُ اِلهًا واحِدًا احَدًا صَمَدًا لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً و لا وَلَدًا

بعد از فارغ شدن از نماز پیش از آنکه زانوهاي خود را از جاي حرکت دهد، ده مرتبه این تهلیل را بخواند، حق تعالی چهل هزار هزار چهل میلیون گناه او را محو کرده و چهل هزار هزار چهل میلیون حسنه براي او می‌نویسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد

هفتاد بار: * یا عالم خفیتی اغفرلی خطیئتی * رسول خدا روایت کرده فرمود: به آسمان پنجم رسیدم به قصری رسیدم که در آن از نعمت‌ها و ولدان ناشمار بود

خواندن آیت الکرسی: اعمال صادقین و پیامبران و مانند کسی که در راه خدا جهاد کرده و نماز مقبول حق شود و تا نماز بعدی سالم باشد

رسول اکرم به حضرت علی گفت که این دعا زیر را در هر نماز واجب جهت تقویت حفظه بخوان: سبحانَ اَن لا یَعتَدی علی اهلِ اَملکَتهِ سُبحانَ اَن لا یَاخُذُ اَهلَ الارضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّوُفِ الرَّحیمِ اَللهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً او بَصَرًا و فَهمًا وعِلمًا اِنکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیرُ

از امام صادق نقل شده: بعداز هر نماز واجب خوانده شود برای کامل شدن ایمان و زائل شدن آن در وقت مرگ با مکر ابلیس این دعا به این شرح است: رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بمحَمَّدٍ

صلِّی اللهُ علیه وآله نَبیاوبالاسلامِ دیناً وبِالقرآنِ کِتابًا وبِالکَعبَهِ قِبلهً و بِعَلیٍ وَلیًا وَبِالحَسَنِ وَ الحُسَینِ علیِّ بنِ الحُسَینِ وَ احمَّد بن عَلیِّ جعفَرِ بنِ اُحَمَّدٍ وَ موسَی بنِ جعفَرٍ وعلیِّ بن موسی و احَمَّدِ بنِ عَلیٍّ وَ عَلیٍّ بنِ اُحَمَّدٍ وَ الحَسَنِ بنِ عَلّیٍ وَ الحُجَّهِ بنِ الحَسَنِ صلواتُ اللّه عَلَیهِم اَئِمِهً اَللهمَّ اِنیّ رَضیتُ بِهِم اَئِمَهً فَارضِنی لَهُم اِنَّکَ علی کُلِّ شَیءٍ قَدیر

الرحمن الرحیم: کسی که عقب هر فریضه ۱۰۰ مرتبه بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد

الحی: در عقب هر نماز ۱۸ باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش اگر براي چشم درد ۱۹ مرتبه

العلیم: بعد از هر نماز ۱۰ بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید

یاکریم: ۱۰۰۰مرتبه جهت خلاصی از حیرت و اگر در امر مهمی مانده باشد و چاره کار نداند در ادامه (۱۰۰۰صلوات)

کسی که بعد از هر نماز ۱۰۰ مرتبه بگوید عالم الغیب، امور غیب بر وي مکشوف می‌گردد

الاحد – الصمد: بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است

دعای عظیم الشان: هر کس که هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که ۳۶۰ حج کرده باشد و ۳۶۰ ختم قرآن کرده باشد و ۳۶۰ بنده آزاد کرده باشد و ۳۶۰ دینار صدقه داده باشد و ۳۶۰ اندوهگین را از غم رهایی ببخشد

بسم اللّه الرحمن الرحیم لا اله الا اللّه الجلیل الجبار لا اله الا اللّه الواحد القهار، لا اله الا اللّه العزیز الغفار، لا اله الا اللّه الکریم الستار، لا اله الا اللّه الکبیر المتعال، لا اله الا اللّه وحده لاشریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له مسلمون و لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له عابدون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له قانتون لا اله الا اللّه وحده لا شریک له الها واحدا ربا و شاهدا احدا صمدا و نحن له صابرون لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی ولی اللّه علیه السلام اللهم الیک وجهت وجهی و الیک فوضت امري و علیک توکلت یا ارحم الراحمین.

خواندن دعای سلامتی و فرج حضرت مهدی (ع)

(صلوات اللّه و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و ال محمد و السلام علیه و علیهم و رحمه اللّه و برکاته)

ثوابش از گناهان بیرون می‌آید، مانند روزي که از مادر متولد شده است.

تلاوت قرآن کریم

رسول خدا صلی اللّٰه علیه وآله فرمود: هر کس در یک شب ده آیه از قرآن بخواند از غافلین نوشته نشود، و هر کس پنجاه آیه بخواند در زمره ذاکرین نوشته شود و هر کس صد آیه بخواند در زمره قانتین نوشته شود، و هر که دویست آیه بخواند از خاشعین نوشته شود، و هر که سیصد آیه بخواند از فائزین نوشته شود، و هر که پانصد آیه بخواند از جمله مجتهدین نوشته شود، و هر که هزار آیه بخواند برای او (ثواب انفاق) یک قنطار از طلا نوشته شود، و هر قنطار پانزده هزار مثقال طلا است، که هر مثقالی بیست و چهار قیراط است، که کوچکترین آن‌ها به اندازه کوه احد و بزرگترین آن‌ها به اندازه آن چه میان زمین و آسمان است

در ماه محرم

روز اول

۱- به هنگام رؤیت هلال محرّم، مستحب است تکبیر بگویی

۲- در شب اوّل محرّم صد رکعت نماز بخوان، در هر رکعت سوره (حمد) و (توحید) می‌خوانی و هر دو رکعت را به یك سلام پایان می‌دهی فضیلتش معادل: که در طول سال بر انجام خیر مداومت داشته باشد و تا سال آینده از فتنه‌ها محفوظ خواهد بود. و اگر بمیرد وارد بهشت خواهد شد.

۳- روزه گرفتن: خداوند دعایش را به اجابت خواهد رساند

روز نهم

۱- در شب عاشورا، چهار رکعت نماز و در هر رکعت یك مرتبه پنجاه مرتبه سوره حمد و توحید را می‌خوانی وقتی که در رکعت چهارم سلام نماز را گفتی، ذکر خدا را بسیار بگو و بر رسول خدا صلی اللّٰه علیه وآله صلوات بفرست و تا مقداری که ممکن است بر دشمنان اهل بیت علیهم السلام لعنت کن

۲- صد رکعت نماز، هر دو رکعت با یك سلام، که در هر رکعت یك مرتبه حمد و سه بار سوره توحید را می خوانی و

پس از پایان این نمازها، هفتاد بار می گویی: سُبْحانَ اللّهِ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ وَ لا إلهَ إلاَّ اللّهُ وَ اللّهُ اَكْبَرُ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إلاَّ بْاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وقتی که بمیرد، خداوند قبرش را معطّر و خوشبو می کند و هر روز - تا هنگام دمیدن صور - نوری وارد قبرش می شود

۳- ۴ رکعت نماز در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد ۱۰ مرتبه آیه الکرسي توحید, فلق و ناس و بعد از نماز ۱۰۰ مرتبه توحید ۴ رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ۵۰ مرتبه توحید

۴- زیارت امام حسین صلوات اللّٰه و سلام علیه

۵- احیاء و قرائت قرآن و دعاء

روز دهم

۱- عزاداری و نوحه سرایی

۲- کنار قبر امام حسین علیه السلام کمك کند و آب دهد، مانند کسی است که لشکر آن حضرت را سیراب کرده باشد

۳- هزار مرتبه بر قاتلان آن حضرت لعنت کند و بگوید: اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ

۴- خواندن هزار مرتبه سوره توحید: خداوندِ رحمان نظر کند، وی را مجازات نخواهد کرد

۵- شایسته است که از خوردن و آشامیدن - بدون قصد روزه - خودداری نمایند تا این که وقت عصر فرا رسد و از غذا و آب راشروع کند

۶- دعاء عشرات, زیارت عاشورا, زیارت وارث

در ماه صفر

روز اول: هر روز از ماه: ۱۰ مرتبه یا شدید القوي ...

روز سوم: دو رکعت نماز بخوان که در رکعت اوّل سوره «حمد» و سوره «انّا فتحنا» (فتح) و در رکعت دوم سوره «حمد» و سوره «توحید» قرائت شود و پس از سلام نماز، صد بار صلوات بفرست و صد بار آل ابی سفیان را لعنت کن و صد مرتبه استغفار نماید و آنگاه حاجت خویش را از خداوند بخواه. (ان شاء اللّه به هدف اجابت می رسد) ۲- روزه

روز بیستم: ۱- زیارت امام حسین(علیه السلام) مورد تأکید قرار گرفته. ۲- زیارت اربعین

در ماه ربیع الاول

روز اول: ۱- روزه ۲- صدقه ۳- انفاق ۴- احسان ۵- زیارت رسول خدا(صلی اللّٰه علیه وآله)

روز دوم: روزه

روز هشتم: زیارت امام حسن عسكري صلوات اللّٰه و سلامه علیه و امام زمان صلوات اللّٰه و سلام علیه

روز نهم: نفاق, اطعام, پوشیدن لباس نو, شکر و توسعه در نفقه

روز دوازدهم: دو ركعت نماز كه در ركعت اوّل بعد از حمد، سه مرتبه سوره «قل یا ایّها الكافرون» و در ركعت دوم بعد از حمد، سه مرتبه سوره «توحید»

روز هفدهم: ۱- ۲رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ۱۰ مرتبه سوره قدر و ۱۰ مرتبه سوره توحید ۲- زیارت رسول اکرم صلي اللّٰه علیه و آله و امیرالمؤمنین صلوات اللّٰه و سلامه علیه ۳- روزه (یكي از چهار روز ممتاز در سال) ثواب روزه یکسال ۴- دادن صدقات و انجام خیرات ۵- زیارت مشاهده مشرفه ۶- غسل

در ماه ربیع الثانی

روز هشتم: روزه

در ماه جمادی الاول

روز سیزدهم: زیارت حضرت زهرا صلوات اللّٰه و سلامه علیها و اقامه ماتم آن حضرت

روز چهاردهم: زیارت حضرت زهرا صلوات اللّٰه و سلامه علیها و اقامه ماتم آن حضرت

روز پانزدهم: زیارت حضرت زهرا صلوات اللّٰه و سلامه علیها و اقامه ماتم آن حضرت و زیارت امام زین العابدین علیه سلام و امیرالمومنین علیه سلام

در ماه جمادی الثانی

روز اول: در هر هنگام از ماه ۴ رکعت نماز: در رکعت اول بعد از حمد یك مرتبه آیه الکرسي و ۲۵ مرتبه قدر, در رکعت دوم بعد از حمد یك مرتبه تکاثر و ۲۵ مرتبه توحید, در ۲ رکعت

بعد در رکعت اول بعد از حمد یك مرتبه کافرون و ۲۵ مرتبه فلق, در رکعت دوم بعد از حمد یك مرتبه نصر, ۲۵ مرتبه ناس و بعد از نماز ۷۰ مرتبه تسبیحات اربعه, ۷۰ مرتبه صلوات و ۳ مرتبه اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَ الْمُؤْمِناتِ سپس به سجده رفته و ۳ مرتبه بگوید: یا حَيُّ یا قَيُّوم یا ذَاالْجَلالِ وَ الْاِکرام یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیم یا اَرْحَمَ الرّاحمین و تقاضاي حاجت نماید

روز سوم: ۲ رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ۶۰ مرتبه توحید (یا در رکعت اول بعد از حمد یك مرتبه توحید) و در رکعت دوم بعد از حمد یك مرتبه کافرون و سپس خواندن دعاء حضرت زهرا صلوات اللّٰه و سلامه علیها.

روز بیست نهم: ۱- روزه ۲- زیارت حضرت زهرا صلوات اللّٰه و سلامه علیها ۳- خیرات و صدقات

در ماه شوال

روز اول: روزه

در ماه رجب

روز اول

۱) ۱۰رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ۳ مرتبه توحید, ۳ مرتبه کافرون و بعد از سلام

دست‌ها را بلند کرده بگوید: لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لاشَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحيي وَ يُميتُ وَ هُوَ حَيٌّ لايَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلي كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ, بعد بگوید: اَللّٰهُمَّ لا مانِعَ لِما اَعْطَيْتَ وَ لا مُعْطِيَ لِما مَنَعْتَ وَلايَنْفَعُ ذَاالْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ. (نماز حضرت سلمان علیه السلام).

روزه , غسل , زیارت امام حسین صلوات اللّٰه و سلام علیه.

۲) روزه (هرکس توانائي ندارد) ۱۰۰ مرتبه بگوید: سُبْحانَ الْاِلهِ الْجَليلِ سُبْحانَ مَنْ لايَنْبَغِي التَّسْبيحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ الْاَعَزِّالْاَكْرَمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ هُوَ لَهُ اَهْلٌ.

و هر روز بخواند: خاب الوافدون ...

۳) ونیز بخواند: اللهم اني اسئلك با لمو لودين في رجب ...

۴) ونیز بخواند: اللهم اني اسئلك بمعاني جميع ما يدعوك به ولاه امرك ...

۵) ونیز بخواند: اللهم اني اسئك صبر الشاكرين لك ...

۶) ونيز بخواند: يا من يملك حوائج السائلين ...

۷) ونيز بخواند: اللهم يا ذاالمنن السابغه ...

۸) هر روز بعد از نماز دعاء: يا من ارجوه لكل خير ...

۹) در طول ماه: ۱۰۰ يا ۴۰۰ مرتبه اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَ اَتوُبُ اِلَيْهِ وَ سپس صدقه بدهد.

۱۰۰۰ مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰه

۱۰۰۰ مرتبه اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ ذَا الجَلالِ وَ الْاِكْرامِ مِنْ جَميعِ الذُّنوبِ وَ الْاثامِ.

۱۰) هر هنگام در هر يك از حرم ائمه صلوات اللّٰه و سلامه عليهم اجمعين: اَلْحَمْدُ ِللهِ الَّذي اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِيائِه في رجب ...

هر صبح و شام۷۰ مرتبه: اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و بعد بگويد: اَللّهُمَّ اغْفِرْلي وَ تُبْ عَلي

در يك روز جمعه ۴ ركعت نماز بين ظهر و عصر در هر ركعت بعد از حمد ۷ مرتبه آيه الكرسي, ۵ مرتبه توحيد سپس ۱۰ مرتبه بگويد: اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَ اَسْئَلُهُ التُّوبَه

در يك شب از ماه: ۲ ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد ۵۰ مرتبه توحيد

۱۰ ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد يك مرتبه كافرون و ۳ مرتبه توحيد

در يك روز از ماه در حالي كه روزه هم بگيرد: ۴ ركعت نماز در ركعت اول بعد از حمد ۱۰۰ مرتبه آيه الكرسي و در ركعت دوم بعد از حمد ۲۰۰ مرتبه توحيد.

۱۰۰۰۰ يا ۱۰۰۰ يا ۱۰۰ مرتبه توحيد

در هر هنگام از ماه: زيارت امام رضا صلوات الله و سلام عليه

هر شب و هر روز ماه رجب, شعبان و رمضان: خواندن ۳ مرتبه هر يك از سوره‌هاي حمد, كافرون, توحيد, ناس, فلق, آيه الكرسي, تسبيحات اربعه, وَلا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ العَلِيِّ الْعَظيمِ, صلوات, اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَ الْمُؤْمِناتِ و سپس ۴۰۰ مرتبه بگويد: اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ.

روز دوم: روزه گرفته و مابين نماز مغرب و عشاء ۱۲ ركعت نماز: در هر ركعت بعد از حمد ۳ مرتبه قدر, ۱۲ مرتبه توحيد و بعد ۷۰ مرتبه اللهم صل علي محمد النبي الامي و آله و پس از نماز به سجده رفته ۷۰ مرتبه بگويد: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ

رَبُّ الْمَلئِكَهِ وَ الرُّوحُ و بعد از سجده ۷۰ مرتبه: رَبِّ اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ تَجاوَزْ عَمّا تَعْلَمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْظَمُ و دوباره به سجده رفته و ۷۰ مرتبه بگويد: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِكَهِ وَ الرُّوحِ.

روز سوم: روزه (در هر يك از ماههاي حرام)

روز سيزدهم: روزه - آغاز اعتكاف (۳ روز)

شب چهاردهم: ۴ ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد يك مرتبه يس، يك مرتبه ملك، يك مرتبه توحيد

روز بيست ششم: ۱) نمازحضرت سلمان عليه السلام لكن بعد ازكل شي قدير بگويد: اِلهاً واحِداً اَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَهً وَلا ولداً ۲- روزه ۳- غسل ۴- اعمال‌ام داوود ۵- زيارت امام حسين صلوات الله و سلامه عليه ۶- ۴ ركعت نماز و بعد از سلام دعاء: اللهم يا مذل كل جبار...

روز بيست هفتم: ۱) خواندن دعاء: يا من امر بالعفو و التجاوز ...

۲) ۱۲ركعت نماز بين هر دو ركعت خواندن دعاء: الحمد لله الذي ... و پس از نمازها ۷ مرتبه هر يك از سوره‌هاي حمد، توحيد، ناس، فلق، كافرون، قدر، آيه الكرسي و بعد ۷ مرتبه:

لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ و اللّٰهُ اَكْبَرُ وَ سُبْحانَ اللّٰهِ و لا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ و بعد ۷ مرتبه بگويد: اَللهُ اَللهُ رَبّي لا اُشْرِكُ به شَيئًا.

۲- روزه (يكي از ۴ روز ممتاز در سال) ۳- زيارت حضرت رسول صلي اللّٰه عليه و آله و اميرالمؤمنين صلوات اللّٰه و سلامه عليه ۴- غسل ۵- صلوات فرستادن ۶- خواندن دعاء: اللهم اني اسئلك بالتجلي الاعظم...

۷- خواندن ۱۲ ركعت نماز در هر ركعت حمد ويك مرتبه توحيد و پس از فراغت ۴ مرتبه سوره‌هاي حمد, توحيد, ناس, فلق سپس ۴ مرتبه بگويد: لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ وَ سُبْحاَن اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ ِللهِ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيم و بعد ۴ مرتبه بگويد: اَللهُ اَللهُ رَبّي لا اُشْرِكُ بِه شَيئًا و نيز ۴ مرتبه: لا اُشْرِكُ بِرَبّي اَحَدًا.

در ماه شعبان

روز اول: ۱) هر روز از ماه: ۷۰ مرتبه اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَهَ, ۷۰ مرتبه اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ الَّذي لا اِلهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ ۲) در طول ماه: ۱۰۰۰ مرتبه: لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ لا نَعْبُدُ اِلّا اِيّاهُ مُخْلِصينَ لَهُ الدّينَ وَ لَوْ كَرِهَ

المُشْرِكُونَ ۳) هر روز در هنگام ظهر: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَهِ النُّبُوَّهِ ... (صلوات شعبانیه) روزه ۳ روز اول ماه و در شبهاي آنها خواندن ۲ رکعت نماز در هر رکعت یك مرتبه حمد و ۱۱ مرتبه توحید روزه (حداقل یك روز در ماه) صدقه دادن, بسیار صلوات فرستادن, انجام خیرات, امر به معروف, نهي از منکر, نیکي به پدر و مادر و خویشان و همسایگان, اصلاح بین مردم و ... در هر پنجشنبه ماه شعبان، دو رکعت نماز; در هر رکعت بعد از سوره «حمد» صد مرتبه، سوره «توحید» را بخواند و پس از سلام، صد بار صلوات بفرستد. که هر کس این نماز را بگزارد خداوند هر حاجتی از حاجت‌های دینی و دنیوی که داشته باشد، برآورده سازد و هر کس آن روز را روزه بدارد، خداوند جسدش را بر آتش دوزخ حرام کند

روز سوم: روزه و خواندن دعاء: اللهم اني اسئلك ...

شب سیزدهم: ۴ رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد یك مرتبه توحید, یك مرتبه یس و یك مرتبه ملك

شب چهاردهم: ۴ رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد یك مرتبه توحید, یك مرتبه یس و یك مرتبه ملك

شب پانزدهم: ۱) خواندن دعاء: اللهم بحق ليلتنا هذه ... ۲) خواندن دعاء: اللهم انت الحي القيوم... ۳) قرائت دعاء: اللهم اقسم لنا من خشيتك مايحول بيننا و بين معصيتك ...۴ و ۵ و ۶) ۴- ۲ ركعت نماز در ركعت اول بعد از حمد يك مرتبه كافرون در ركعت دوم بعد از حمد يك مرتبه توحيد سپس ذكر تسبيحات حضرت زهرا س و پس از قرائت دعا: يا من اليه ملجا العباد ... به سجده رفته بگويد: ۲۰ مرتبه يا رَبِّ, ۷۰ مرتبه يا اَللهُ, ۷ مرتبه لا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلّا بِالله, ۱۰ مرتبه ما شاءَ اللّٰهُ, ۱۰ مرتبه لا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ و سپس ذكر صلوات. ۵ قرائت دعاء: اِلهي تَعَرَّضَ لَكَ في هذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ ... ۶- در اين شب پيامبر صلي اللّٰه عليه و آله در حال سجده مي گفتند: سَجَدَ لَكَ سَوادي وَ خَيال ۷-۴ركعت درهر ركعت بعد از حمد ۱۰۰ مرتبه توحيد وسپس قرائت دعاء: اللهم اني اليك فقير ۸- ۱۰۰ مرتبه هر يك از اذكار: سُبْحانَ اللّٰه, اَلْحَمْدُ ِلله, اللّٰهُ اَكْبَر, لا اِلهَ اِلَّا اللّٰه ۹-۶ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد يك مرتبه توحيد, يك مرتبه يس و يك مرتبه ملک ۱۰- صلوات شعبانيه, زيارت امام حسين صلوات اللّٰه و سلام عليه ۱۱- دعاي كميل ۱۲- احياء (يكي از ۴ شب ممتاز) ۱۳- صدقه دادن ۱۴- غسل:

سبب تخفیف گناهان ۱۵- نماز جناب جعفر ۱۶- ۱۰۰ رکعت در هر رکعت بعد از حمد ۱۰ مرتبه توحید.

اعمال پایانی ماه شعبان: ۱- سه روز از آخر ماه شعبان را روزه بگیرد ثواب روزه دو ماه متوالی ۲- دعای شب آخر ماه شعبان و اوّل ماه رمضان

در ماه ذی القعده

روز سوم: سه روز روزه در این ماه روزهای پنج شنبه، جمعه و شنبه از ماههای حرام را روزه بگیرد، عبادت یك سال برای او نوشته شود

روز چهارم و پنجم: روزه

روز ششم: غسل سپس۴ رکعت نماز: در هر رکعت بعد از حمد, ۳ مرتبه توحید, یك مرتبه ناس, یك مرتبه فلق, پس از نماز ۷۰ مرتبه استغفار کرده یك مرتبه بگوید: لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیم یا عَزیزُ یا غَفّارُ اِغْفِرْ لي ذنُوُبي وَ ذنُوب جَمیعِ الْمُؤمنینَ وَ الْمُؤمناتِ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنوبَ اِلّا اَنْت

شب پانزدهم: خواندن دعا و عبادت

شب بیست پنجم: خواندن دعا و عبادت و اعتکاف

روز بیست پنجم: ۲ رکعت نماز در اول صبح هنگامی که آفتاب کمی بلند شود در هر رکعت بعد از حمد ۵ مرتبه والشمس پس از سلام بگوید: لا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظیم سپس دعاء: یا مقیل العثرات اقلني عثرتي ... را بخواند ۲ و۳) خواندن دعاء: اللهم داحي الکعبه ... ۴- غسل ۵- روزه (یکي از ۴ روز ممتاز) پاداش عبادت یکصد سال را دارد.

در ماه ذی الحجه

روز اول: ۱) هر روز از دهه اول خواندن ۵ دعاء: اشهد ان لااله الا اللّه ..., ۱۰ مرتبه تهلیلات (لا اله الا اللّه عدد اللیالي و الدهور...) ۲) ۴ رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ۵۰ مرتبه توحید و سپس تسبیحات آن حضرت (نماز حضرت زهرا صلوات اللّه و سلامه علیها) و خواندن دعاء: سبحان ذي العز الشامخ...

۳) از روز اول تا عصر روز نهم بعد از نماز صبح و قبل از نماز مغرب دعاء: اللهم هذه الایام ...

۲ ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد يك مرتبه توحيد, ۱۰ مرتبه آيه الكرسي و قدر

۲ ركعت نماز نيم ساعت پيش از ظهر در هر ركعت بعد از حمد ۱۰ مرتبه هر يك از سوره‌هاي توحيد, قدر و آيه الكرسي
۴- روزه (نه روز اول ماه)

روز هشتم: روزه

شب نهم: ۱) خواندن دعاء: اللهم يا شاهد كل نجوي ...., اللهم من تعبا و تهيا ...۲- احياء و مشغول بودن به دعاء و قرائت قران ۳- زيارت قبر امام حسين صلوات اللّٰه و سلام عليه

روز نهم: ۱) خواندن دعاء: يا دائم الفضل ... ۲) خواندن: اللهم يا اجود من اعطي ...., سبحان اللّٰه قبل كل احد (۳ ركعت نماز در ۲ ركعت اول بعد از حمد يك مرتبه توحيد و در ركعت دوم بعد از حمد يك مرتبه كافرون در چهار ركعت بعد در هر ركعت بعد از حمد ۵۰ مرتبه توحيد, سپس تسبيحات و ادعيه وارده به ترتيبي كه در مفاتيح آمده است ۲ ركعت نماز سپس زيارت امام حسين صلوات اللّٰه و سلام عليه در روز عرفه ۵- دعاء عشرات ۶- غسل (پيش از ظهر)

شب دهم: احياء (از چهار شبي كه احياء آن مستحب است)
زيارت امام حسين صلوات الله و سلام عليه

روز دهم: ۱- نماز عيد قربان زيارت امام حسين صلوات الله و سلامه عليه دعاء ۴۸ و ۴۶ صحيفه دعاء ندبه-غسل-خواندن تكبيرات-قرباني كردن

روز هجدهم: ۱ و ۲) ۲ ركعت نماز در هر ركعت بعد از حمد يك مرتبه توحيد سپس به سجده رفته ۱۰۰ مرتبه شكر و سپس دعاء: اللهم اني اسئلك بان لك الحمد ... را خوانده پس باز به سجده رفته ۱۰۰مرتبه اَلْحَمْدُ ِلله و شُكْراً ِلله بگويد

۳ و ۴) دعاء: اللهم اني اسئلك بحق محمد نبيك ...

۵) و نيز بخواند دعاي: الحمدلله الذي اكرمنا بهذا اليوم ...

۶) ۱۰۰ مرتبه بگويد: الحمدلله الذي ...

۷) هر مومني را كه ملاقات كند بگويد: الحمدلله الذي جعلنا من المتمسكين بولايه اميرالمومنين و الائمه عليهم السلام ركعت نماز پيش از ظهر در هر ركعت بعد از حمد ۱۰ مرتبه هر يك از سوره‌هاي توحيد, قدر و آيه الكرسي و زيارت حضرت امير المومنين صلوات الله و سلام عليه دعاء ندبه

عقد اخوت, دست راست خود را در دست راست برادر مومن گذاشته بگوید: و اخیتك ... افطاري دادن، روزه، غسل

روز بیست چهارم: ۱- روزه ۲- غسل ۳- بهترین لباسش را بپوشد و خود را معطّر نماید ۴- نیم ساعت قبل از ظهر، دو رکعت نماز بخواند; در هر رکعتی یك مرتبه سوره «حمد» و ده بار سوره «قل هو اللّه احد»، ده بار «آیة الكرسی» و ده بار سوره «انّا انزلناه» را بخواند.

روز بیست و پنجم: روزه

روز آخر ذی الحجّه: دو رکعت نماز می‌خوانی و در هر رکعت، یك مرتبه سوره «حمد» و ده مرتبه سوره «قل هو اللّه» و ده مرتبه «آیة الكرسی» را می‌خوانی.

♻️اشتراک‌گذاری این‌مطلب برای تمام دوستان‌تان الزامی است♻️

🌐برای مشاهده مطالب‌بیشتر به صفحه‌رسمی @YoSoFeFATeMe به‌روید🌐

💠عالی‌ترین، محبوب‌ترین، زیباترین و خاص‌ترین مطالب علمی‌تحقیقاتی‌اسلامی را با بهترین پردازش‌ها در رسانه یوسف‌فاطمه مشاهده نمائید💠

📢جدیدترین مطالب‌رسمی رسانه یوسف‌فاطمه را در کانال‌های فعال ما

در سایت آرشیو

Https://Archive.Org/Details/@YoSoFeFATeMe_IR

در وبلاگ فارسی

Https://YoSoFeFATeMe.PersianBlog.IR

در شبکه‌اجتماعی اینستاگرام

Https://Instagram.CoM/YoSoFeFATeMe

در پیام‌رسان تلگرام

Https://TeleGram.Me/YoSoFeFATeMe_IR

در خدمات‌فیلم آپارات

Https://Aparat.CoM/YoSoFeFATeMe

در شبکه‌پیام‌نما توئیتر

Https://Twitter.CoM/YoSoFeFATeMe

در ایمیل‌الکترونیکی یاهو

Https://YoSoFeFATeMe@YAhoo.CoM

مشاهده، دنبال کنید.📢